பிஸ்மில்லாஹி.

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபவர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டு

இஃது

கோட்டாறு.

சதாவதானம் செய்குத்தம்பிப் பாவலரவர்கள்

முன்னிலையில் பரிசோதிக்கப்பட்டது.

சுத்தப் பதிப்பு

A. THIRUVENGADA MUDALIAR. BOOK BINDERS MADRAS

K. V. துரைசாமி முதலியாரவர்களால்
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய விலாசம் பிரஸில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
சென்னை.
1923.

Tittle Page Printed by A. D Press, Madras

குணங்குடி மஸ்த்தான்சாகிபு.

இலாஹி

குணங்குடி

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பேரில்

மகாவித்வான் திருத்தணிகை

சரவணப்பெருமாளைய ரவர்கள்பாடிய

நான்மணிமாலை.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

எண்சீர்க் குணங்குடியா னென்னுங் குருமணிமேல்
வண்சீர்த் தமிழ்நான் மணிமாலை—பண்சீர்கொள்
கற்பனைசேர் பொற்பினவில் கைக்குப் பல்வகையாங்
கற்பனைதீர் சிற்பரன்றாள் காப்பு.

நூல்.

நேரிசை வெண்பா.

பொன்றுதி யாம்பொய்ப் பொருளினுற்புன்சகத்தை
மின்றுமென் றெள்ளா விரகிலேக—ளின்னே
குணங்குடியா னஞ்செய்த குறிவாளி நல்க
வணங்குடியா னஞ்செய் வழுத்து. (க)

கட்டளைக் கலித்துறை.

வழுத்துந்தொழும்படையன்பமைந்தோர்தமைமாநிலருள்
பழுத்துங்குணங்குடியான்கைகொண்டகுபண்புடைத்தாய்
முழுத்தும்பவககடலைக்கடப்பித்திசைமுற்றுறவே
பழுத்தும்கரைபெறவில்லாதவானந்தமாங்கடலே. (உ)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கடல்சூழ் புவியி லுளத்திருளைக்
கருணை யொளியி னற்களைந்து
விடல்சூழ் பவரிற் குணங்குடியான்
மிக்கோ னெனற்கோர் தடையுளதோ
மிடல்சூழ் புறத்தின் விழிமறைத்து
மேவு மிருளை விரிகதிரா
லடல்சூழ் பொருள்கள் பலவுறினு
மலரி யுபர்வாய்த் தோன்றுறுமே. (ங)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

தோன்றுபல் பாதகத் தொகுதியா னைந்தரை
யீன்று வளர்க்குமா வென்னுமிக் கலிதனிற்
காட்சியிற் புலப்படாக் கடவுளுண் டெனவு
மாட்சியி னவனையா மருவலுண் டெனவு
முடலமீ தன்றிவே றுயிருள தெனவுந்
துயிலுண வொழித்துத் தொடர்புல னடக்கிப்
பயிலு மனோலயம் பண்ணலுண் டெனவுங்

கண்டனர் யாரிவை கட்டுரை யாமெனக்
கொண்டரு நூலையுங் குருவையும் பழித்துத்
தவத்தொழில் சிறிதுந் தழுவாது கைவிட்
டவத்தொழின் முழுவது மஞ்சாது புரியுங்
கொடியவர் கெட்டொழிங் குலைந்துடல் விதிர்ப்ப
வொடிவரு பத்தியி னுற்றவர் தமக்கெலாங்
கடவுளை யவனடி காண்டகு திறத்தினைச்
சடமுறு முயிரவன் றன்னின்வே றன்மையை
வியத்தகு மைம்புலன் வென்றுமன் னடக்குறு
நயத்தகு மியோகமெஞ் ஞானநல் வியல்பினை
யையந் திரிபற வருளினு னுள்ளங்
கையுறு நெல்லிக் கனியென வுணர்த்து
மிணங்கு மெய்ப் புகழொடு மிசைந்தான்
குணங்குடி யானெனக் குலவு மாதவனே. (௪)

நேரிசை வெண்பா.

மாதவஞ்சேர் மேலோர் வழுத்துங் குணங்குடியான்
றீதவஞ்சேர் நம்மனத்தை தீர்க்குமெனக்—காதல்
விரைந்துபுகழ்ந் தோரிகழ்ந்தோர் மேவுவர்மெய்ப் போதம்
வரைந்து பிழைக்கும் வழி. (௫)

கட்டளைக் கலித்துறை.

வழிசேர் குணங்குடி யானெனு மாரியன் மல்கருள்கூர்
விழிசேர் திருமுகத் திங்கள்கண் டார்க்கன்றி மேவலுண்டோ

பழிசேர் மனவிந்து காந்த முறுகுறும் பண்பினொடு
மொழிசேர ஞ்ஞான மெனுமிருணீங்கு முறைமையுமே.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

முறைமுறைவந் தரசரெல்லாம் வணங்கச் சீர்சான்
முடிபுனைந்து புடவிமுழு தாளும் பேறு
மறைதருமோர் வீட்டினுக்கோ யவாவுங் கேவி
யரைக்கருங்கோ சிகமொரிந்துக் கந்தை சூழ்ந்து
பொறையுறுமின் றிருவருள்பெற் றைய மேற்றுண்
புண்ணியரா லொருபொருளென் றெண்ணற் காமோ
குறைவறுநற் புகழ்பரம யோகி யென்னுங்
குணங்குடியா னேவிளங்கக் கூறு வாயே. (எ)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

வாயினுற் பலநூல் வகைதெரிந் துரைத்துங்
காயமேல் வெண்பொடி கவினுறப் பூசியுஞ்
செய்யகல் லாடையைத் திகழ்ந்திட வுடுத்துந்
துய்ய சடைமுடி துலங்கர முடித்துந்
தண்டிகை மண்டலஞ் சால்புறத் தாங்கியு
மண்டல மிசைவிரி மான்றோலி னிருந்தும்
படர்புலச் சூறையிற் படுசிறு துரும்பென
விடர்கெழு மனத்தரா யிருக்கின்றனர் பலர்
நெளிதிரைக் கடல்சூழ் நெடும்பெரும் புவிமிசை
யளிவளர் குணங்குடி யானெனு மமல

சாற்று மச்சாதனந் தானென் றிலாமலும்
போற்று முனதருள் பொருந்திய வொருசில
ரொருதன தியல்புணர் திருவினை யகற்றி
மூவா சைத்திற மேவாது விடுத்து
நாற்கதி நணுகுறு மேற்கதி விருப்பி
ஐம்பொறிச் செதிர்வற வெம்புல னடக்கி
யறுசம யங்களி னெறிநிலை தேறி
யெழுபிறப் பிகந்ததென் விழுமிய செருக்கிற்
பத்தியாற் படரெலா மொருவி
சித்தியா நந்த நிலையரா யினரே. (அ)

நேரிசை வெண்பா.

ஆயுங்கா லன்பி னழியாத் துணையாகுங்
காயுங்கா லன்படர்ந்து காதவுடன்—மாயுங்கா
ணீதிக்கும் போயதனை நோராங் குணங்குடியான்
போதிக்கும் போதப் பொருள். (௯)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பொருட்செல்வம் புல்லிய தென்றே விடுத்திந்தப் பூத
லத்தி, னருட்செல்வ மெய்துங் குணங்குடி யானருளாத
ரித்தோர், தெருட்செல்வ நன்கெய்தி யைம்புலன்மாளச்
செகுத்தினியா, மிருட்செல்வ மல்லவெனவே மகிழ்வுற் றிரு
ப்பர்களே. (௧௦)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கள்ளுண்டுங் கொலைபுரிந்துங் கபடஞ் செய்தும்
கணிகையர்தம் புணர்ப்பினுறு காம நோயா
லெள்ளுண்டுந் திரிகொடும்பா தகத்தோர் தாமு
மிணையில்குணங் குடியானே யிறைவா வுன்றன்
விள்ளுண்ட கமலவடி படுந்தூளொன்று
மேற்படப்பெற் றிடினவர்வெவ் வினைக ளெல்லாந்
தள்ளுண்டு சிறுசிலையொன் றெடுத்து வீசத்
தருநிறைபுட் குழாமெனவே பறந்து போமே. ( )

நேரிசை யாசிரியப்பா.

மேதகு நிலையினை மேவிவாழ் வித்தக
வோதக விருடனை வொழிக்கு மாமணியே
யன்பினர் மகிழ்கொள வருள்பொழி முகிலே
யின்பநன் குதவுறு மினியதெள் ளமுதே
துகளற வோங்கிய துறவினர்க் கரசே
திகழற தாங்குபு சேர்குணங் குடியாய்
நின்னை வணங்கினோர் நெஞ்சா லயந்தொறு
முன்னை யிருத்திவே றுறைகின் றனையா
லொருவனோ பலரோ வொருநீ
தெரிதரப் புகல்கநின் றிருவுள மகிழ்ந்தே. (கஉ)

நேரிசை வெண்பா.

தேவருக்கு மெய்தரிய சிற்சுகத்தைத் தற்புகழ்ந்தோர்
யாவருக்கும் பாரினொழி யாதெளிதி—னீவனயங்

தொப்பில் பெருந்தவத்தி னோங்கு குணங்குடியான்
செப்பும் வினையனைத்துந் தீர்த்து. (க௩)

கட்டளைக் கலித்துறை.

துதியும் பழியு மமுதமும் புற்கையுந் துப்புமப்பு
நிதியுஞ் சிலையுங் கலவையுஞ் சேறு நிகருறவே
வதியுந் திறத்திற் குணங்குடி யானருள் வாய்த்தவன்பாற்
பதியுங் கருத்துடையார்கள் கருத்துடைப் பார்கண்மெய்யே

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மெய்யுறுசீர்க் குணங்குடியா னெனும்பவனே யாரினில்
விரிநீர் வைப்பி
னரியுறுபித் தொடுவாத மல்கியைய மேலிடினு
நாடி நோக்கி
யுய்யுறாநன் னிலைபெறவோர் மாத்திரைதன் னுளமிரங்கி
யுரைத்தல் செய்யும்
பொய்யுறுமிப் பவநோயை யொழித்திணையி லாதசுகம்
பொருத்து மாறே. (க௫)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

மாறுகொண் டென்மன மாகிய பரியை
வீறுகொண் டவாவெனு ம் வீரனிங் கொருவ
னழிக்கா றெனுங்கல் லணையிசை யார்த்தாங்
கிழுக்கா றுடைசின மெனுங்கவி னஞ்சேர்த்
தளியறு செருக்குமிக் காகிமே லிவர்ந்து

வளியெனும் வாதுவன் வாய்ந்துடன் றொடர்தரப்
பொறியெனுங் கொடுவழி புகுந்திடச் செய்தது
நெறிபிறழ்ந் தப்பரி நீள் புலக் கான்புகுந்
தரிவையர் மயக்கெனு முளற்றினுள் வீழ்ந்துந்
தெரிபொன் னெனும்கனைத் திமிதித் தழுங்கியும்
பகர்மண் ணெனுங்கொடும் பாறைதாக் குற்று
மிகுபெருந் துன்பொடு மெலிந்துழல் கின்றதா
லின்குணங் குடியா னெனுந்தவர்க் கரசே
நான்குமற் றதனை நீ நல்வழி திருப்பியே
யருளெனும் வாளினவ் வீரனைத் துமித்துக்
கருதுமக் கல்லனை யாதிகள் களைந்தொழித்
தென்வச மாக்குவை யெனின்யா
னின்வச மாகுவ னினதியல் புகழ்ந்தே. (கசு)

நேரிசை வெண்பா.

புகழ்ந்து குணங்குடியான் பொங்கிசையை நெஞ்சந்
திகழ்ந்துபுல வீர்பாடல் செய்யீ—னிகழ்ந்து
மலத்திருக்கை மாற்றினில மாறுகின் பெய்தி
நலத்திருக்கை நல்கு நயந்து (கஎ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

நயமேவு கஞ்ச முகமுங் கருணை நயனமுஞ்சீர்
பயமேவு செய்பொ னுறம்பேனி யும்மெழிற் பாதுகைசேர்
சயமேவு தாளுந் தலைவிரி கோலமுஞ் சார்ந்தன்பரி
தயமேவு மென்றுங் குணங்குடி யானெனுஞ் சற்குருவே.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

குருவா யடுத்தோர்க் கருள்சுரக்குங்
கோதில் குணஞ்சேர் குணங்குடியா
னுருவா யருவா யுபயமுமா
யொன்றாய்ப் பலவா யறிஞர் விழை
திருவாய் விளங்கும் பரநிலையைத்
தெரிக்கு மெனின்மற் றவன்பெருமை
யொருவா யுடையோ னும்புகழ்வ
ரோரா யிரம்வா யுறினொருங்கே. (௧௯)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

ஒருங்கிய மனத்தொடு மொருகாசு மிலனைக்
கருங்கடற் வழிமிசைக் காகன் மீதூர
வழுத்தி யன்புடை வந்திறக் கின்றவ
னெழிற்குணங் குடியா னெனுமருட் செல்வ
தன்னையு மிழப்ப தல்லா
லென்னை யவன்பெற வியம்பருள் சுரந்தே. (௨௦)

நேரிசை வெண்பா.

சுரக்குமணற் கேணியினீர் தோண்டுந் தொறுமைந்
தரக்குங் குணங்குடியா னன்பர்க்—கிரக்கமொடு
மானந்தத் தேறல் வாப்புகல்வ தால்தோறு
மானந்தத் தேறல் சுரப்பாம். (௨௧)

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆந்துணை நாடிற் குணங்குடி யானென் றறிந்தவன்பாற்
போந்துணை யோடன்பு செய்தவர் செய்தவர் பூதலத்திற்
சாந்துணை யுங்கை வருடிச்செவ் வாய்ச்சியர் தாட்கமலப்
பூந்துணை யூட லொழித்தாங்கு புல்லினர் புல்லினரே. ()

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

புல்லியு மல்லி சேர்ந்து பொலிவுறு மணத்த தாருந்,
தொல்லியல் வழுவாவண்மை தொடர்குணங் குடியானெ
ன்னு, நல்லியன் ஞானமூர்த்தி நாமமுற் றிடுதலாலே,
சொல்லிய வெனது சொல்லுந் தோன்றுறுஞ் சிறப்பி
னுற்றே. (௨௩)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

உற்றுள நெகிழ்பிப நற்றிற வன்பொடுங்
குணங்குடி யானருட் கிணங்கினோ ரியார்க்கும்
பகைமையுங் கேண்மையும் புகனிலை யெனலென்
னெடுங்கா லந்தமை நீங்காது பழகிய
கொடுங்கேண் மாயையைக் கொல்பெரும் பகைவராய்க்
கதுவிய கேண்மையிற் கலப்பர்
புதிதென வெய்திய போதந் தனக்கே. (௨௪)

நேரிசை வெண்பா.

தனக்குத்தா னேநிகராந் தத்வத் துவனு
மினக்குத்தா னன்றியெவர்க் குண்டு—நினைக்குங்காற்

கூறு மணிசேர் குணங்குடியா னேவிமலா
தேறுதவ யோகமுயல் சீர். (உரு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சீரை விரும்பினர்க் கின்றுமு லோபமெய் சேருநசை
போரை விரும்பினர்க் கின்று மனநிலை பூவையர்தம்
மோரை விரும்பினர்க் கின்றுங் குணங்குடி யானிடஞ்செய்
நாரை விரும்பினர்க் கின்று முலகர் நவிலவரே. (உசு)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

நவலுமிள மையுமதனை யுறுமுடலு மதனையுள
நயந்து காக்கக்
குவிபொருளும் புனற்குமிழி போலநிலை யல்லவெனுங்
குணத்தை யோர்ந்து
புவிபுகழு மெஞ்ஞானக் குணங்குடியான் றிருவருளைப்
பொருந்தற் கெண்ணார்
தவலறசீ ரகண்டபரி பூரணமாஞ் சிற்பரன்றாள்
சார்தலுண்டே. (உஎ)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

உண்டு முடுத்து முறுபொரு ளீட்டியு
மெண்டகு வாழ்நா ளியாவையுங் கழித்தே
யணங்குசெய் வினைமுய லசடருக் கறிவருங்
குணங்குடி யானருட் குரிசி லிசையிசை

நாவாய் நாவா யாகு
மேவாப் பவக்கட லொழிந்து கரைபெறற்கே. (உஅ)

நேரிசை வெண்பா.

பெறற்கரும்பே றென்றுளதோ பேருலகில் யார்க்குந்
தெறற்கருமா யைக்கழிவு செய்யும்—விறற்கிசைந்த
மன்னருளங் கொண்டு மதிக்குங் குணங்குடியான்
தன்னருளங் குற்றார் தமக்கு. (உ௯)

கட்டளைக் கலித்துறை.

குவலைய மெங்கு மொருசாண் வயிற்றின் குழிநிறைப்பக்
கவலை யடைந்திரைக் கேயுழல் வீர் பயன் கண்டதுண்டோ
துவலைய நீக்குங் குணங்குடி யானரு ளோங்கிவிழித்
திவலைய றுவன்பிற் சேரினுண் டாங்கடைதீர் சிறப்பே. ()

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிறக்கும் புகழு மடுத்தோங்குஞ் செறிதீ வினைகளெ லாம் விடுதலும், பறக்கும் விதனை யிருணீங்கும பக்தி யுளத்தின் மேன்மேலும், பிறக்கு மிதப் பெருவாழ்வு பெருகு முலகிற் பேதமில்லை, துறக்கு முறவோன் குணங்குடியான் சொல்லுநெறியைத் துன்னினர்க்கே.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

துன்னுறு திரைக்கடல் சூழ்பெரும் புவிமிசை
பன்னுறு நிலைகெழு பலசம யங்களு

ளக்சம யத்தவ ரெவ்வா றுகருதினு
மச்சம யத்தவர்க் கவ்வா றிருந்தருள்
பலவடி வங்களும் பலநா மங்களு
நலமுற மருவிய நாயக னாகியு
முருவும் பெயருமொன் றுறாதவே றாகிச்
செருவளர் சமயா தீதமுற் றொளிருஞ்
சிற்பரம் பொருளினைத் தெரிக்கு
நற்குணங் குடியா னெனுநா யகனே. (கஉ)

நேரிசை வெண்பா.

நாயகனார் நல்லரவை நாடுங் குலமகள்போற்
றூயகமாந் தற்பரனைத் தாங்காண—நேயமுளங்
கொண்டோர்க் கலது குணங்குடியான் கண்ணருட்பே
றுண்டோளிப் பூதலத்தி னுள். (கங)

கட்டளைக் கலித்துறை.

உள்ளினுங் கண்மு னெழுதினுங் காதி னொருவர்சொலக்
கொள்ளினு நாவினிற் கூறினு மின்பங் கொளிக்குமுன்பேர்
கள்ளினு நெஞ்சை யழிக்கின்ற காமக் கரிசிலரைத்
தள்ளினுஞ் சூழுங் குணங்குடி யாயெனுந் தற்பரவே. (கச)

கலி விருத்தம்.

பரம யோகியைப் பற்றொன் றி லான்றனைக்
கரவி லாத கருணைக் கடலினைக்

குரவ னுதுங் குணங்குடி யான்றனைப்
பரவி னூர்க்குப் பவப்பிணி யில்லையே. (௧௫)

நிலமண்டில வாசிரியப்பா.

இல்லையோ வுளதோ விடையென மருண்டு
முல்லையி னரும்பே முறுவலென் றுரைத்துங்
கொங்கைகைச் செம்பொனிற் குடமென வியந்துஞ்
செங்கையைக் காந்தட் செழுமல ரென்றும்
விழியைக் கூர்நெடு வேற்படை யென்று
மொழியை நறுஞ்சுவை முதிரமிழ் தென்று
மிதழினைக் கொவ்வையி னெழிற்கனி யென்று
நுதலினைப் பிள்ளைப் பிறையென நுவன்றும்
வனிதையர் மயக்கிடை மயங்கிவீழ்ந் தழுதுந்
துணிருறு வோர்மனச் சோர்வினை யொழித்திட
மறைபுகன் ஞான வளமினி தருளுங்
குறைவரு நற்குணங் குடிகொண் டிருத்தலா
லுன்பெயர்க் காரணத் துறுபொரு ளுணர்ந்தனங்
கொன்பெறு புகழ்வளர் குணங்குடி யானே. (௧௬)

நேரிசை வெண்பா.

யானென தென்னுஞ் செருக்கற் றியாவுமொரு
தானெனவே கொள்ளுந் தகையாகு—நானிலத்திற்
கூறுங் கருணைக் குணங்குடியான் சந்நிதியி
னேருங் கருத்தோர் நிலை. (௧௭)

கட்டளைக் கலித்துறை.

நிலையுறு சத்துச்சித் தாநந்த மாக நிறைபொருளைக்
கலையுறு மாட்சியிற் றோற்றி யாரையும் காட்ட வல்லோன்
புலையுறு மியாக்கை வருந்துற நோக்கும் புனிதர்புகழ்
தலையுறு சீர்கொள் குணங்குடி யானெனுஞ் சற்குணனே.

கலிவிருத்தம்.

குணங்குடி யானருள் கூடி னலத்தி
னிணங்கிய சிந்தைய ரேத மகற்றி
யணங்கறு மின்பி னமர்ந்துல கத்தோர்
வணங்கி வழுத்துறு வாண்பொடு வாழ்வார். (௩௯)

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

வார்தருங் கூந்தலார் வரிவிழிக் கணையு
மேர்தரு மதனவே ளெறிமலர்க் கணையு
மூறு செயப்பெறு தொளிர்திரு மேனியோய்
கூறுபல் புகழ்வளர் குணங்குடி யானே
இயலுறு மன்புகொண் டெய்தினோ ரியார்க்கும்
யாவரு மதிநிலை யருள்செய நின்று
மண்ணுல கந்தனில் வழங்குகின் றனைநீ
விண்ணுல கந்தனில் விளங்குபொன் னெனவே. (௪௰)

முற்றிற்று.

இஃது,

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள் மீது
மேற்படியார் மாணாக்கராகிய சிவயோகி
ஐயாசுவாமி முதலியாரவர்கள் பாடிய

தோத்திரப்பா.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தண்ணுறு நகத்தின் குணமழ லிக்குந்
 தன்மையா யிருந்துயோர் கடத்தி
னண்ணிய போத வழலினூற் கொதித்து
 நலிவுறு நியாயம்போ லுடலில்
பண்ணிய வான்மா பொருந்தி யிந்தியத்தாற்
 பன்மையாய் விளங்குவ தல்லா
லெண்ணிய பந்த மாதிய வுளவோ
 வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (க)

மதிதனை தருவிற் களங்கமில் லாமல்
 வான்மிசை வயங்குறப் புவியின்
விதமுறு சாயை யாற்களங் குளதாய்
 விளங்குறுந் தகைமையபோ லான்மா
சதிசெயு மனதால் விகற்பசங் கற்பத்
 தன்மைகொண் டியங்குவ தல்லா
விதமகி தத்துட் சார்வன வுளவோ
 வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (உ)

மன்னிய படிக நிட்களங் கமதாய்
 வயங்கினுஞ் சகசமாய்த் தோன்றுந்
தன்னிழற் சாயை யாற்கறுப் புளதாய்த்
 தயங்குறுந் தன்மைபோ லான்மா

துன்னுமா வயத்தி னுலபி மானச்
சுழலினின் றியங்குவ தல்லா
லின்னல்செய் தவித பேதம துளவோ
வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (௬)

மாசிலா தொளிரும் பெருவெளி யாய
வானிடை நீனிற மதுதா
னேசுறு மித்தியா ரோபமாய்த் தோன்றி
யிலகுறு முறைமைபோ லான்மா
வாசுறு மவித்தியா மலசவி தத்தா
லவத்தையிற் றியங்குவ தல்லா
லீசனுய்ச் சிவ னுயிரன் றுளவோ
வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (௭)

வானிடை யொளியைப் பரப்புமோ பரிதி
மன்னிய சலத்தினுட் டோன்றி
லானதி னுருவ மச்சல மசைவி
னசைவுறுஞ் செய்கைபோ லான்மா
கானலை நிகர்த்த புனலிடை யந்தக்
கரணமோ டிலங்குவ தல்லா
லீனமாந் தனுவா தியபல வுளவோ
வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (௮)

புகரும் புனறன் னிறம்வெளுப் புடைய
பான்மையோ டிருக்கினும் பார்க்கிற்
சகசமாய்க் கரிய நிறமுற விளங்குந்
தன்மைபோ னித்திய வான்மா
தகைபுறு மாயா மயக்கொடு தியங்கித்
தினமுறத் தூங்குவ தல்லா

விகழுறு மமதை யகந்தைக ளுளவோ
வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (௬)

அழிவுறும் பிருதி வேகமா யிருந்து
மசலமே முதலிய பலநல்
லெழிலுறு முருக்க டோன்றிநின் றிலங்கு
மியற்கைபோ னித்திய வான்மா
வொழிவுறு காரு விதமுறு நாம
ரூபமோ டுறைகுவ தல்லா
விழிவுறுஞ் சிருட்டி யாதிய வுளவோ
வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (௭)

வென்னவா கனத்தின் விளங்குவெண் மதிதன்
மேற்பரந் தோடுதன் முகிலென்
றுள்ளுறத் தெளியா தொளிர்மதி யோடு
தெனச் சொலு முவமைபோ லான்மா
கள்ளவஞ் ஞான மாதிய வவத்தை
களுக்குள்ளாய்க் கலங்குவ தல்லா
லென்னுறுங் கொடிய சஞ்சல முளவோ
வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (௮)

எங்கணு மாகா யம்விபு வாகி
யிருந்துமண் ணாதிய பலவின்
சங்கமாய் மறைபட் டதினதி னுருவாய்த்
தடித்தொளிர் தன்மைபோ லான்மா
பொங்கிய தாதான் மியத்திலை யதனுட்
பொருந்திநின் றிலங்குவ தல்லா
லிங்குள தங்கே யிலையென லாமோ
வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (௯)

சடரில தியசெந் தீப்புகை யின்றிச்
சொலும்பிர காசமோ டிருந்து
மடருறும் விறகாற் புகையுள தாகி
யவிர்தரும் பான்மைபோ லான்மா
மடமையஞ் ஞான விருத்திபே தத்தான்
மாசடைந் திலங்குவ தல்லா
லிடர்பகை யுறவா தியதுய ருளவோ
வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (௧0)

நிறைதைமசய மாயை மயலுறுகரு வியினு
னிகழ்தரும் ப்ரபஞ்சதே காதி
நீந்துறு காரு விதமுறு ரூப
நணணிய நாமமா திகளை
மூந்துறக் கான னீரெனச் சிருட்டி
முதலிய தொழிற்பரப் பியது
னிந்திர சால மல்லவோ வுளவோ
வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (௧௧)

என்னகத் திருக்கு மெனக்குணீ புனக்கு
ளிருந்ததும் யானெனை மறந்தே
யென்னகத் திருக்கு மெனையன்றித் தேடி
யெங்கெங்கு மோடியா ளிளைத்தே
னென்னகத் திருக்கு மெனையன்றி யாவு
மிலையிலை யிலையென வறிந்தே
னென்னகத் திருந்து மெனக்கொளித் ததுவென்
னியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (௧)

மாசிலா மணியே முனிவர்க ளிறையே
வள்ளலாய் வந்தகண் மணியே
தேசிக னுகத் திரண்டுரு வெடுத்த
சித்தனே யொளிர் சிந்தா மணியே
ஈசனே தேசோ மயந்தந்தாட் கொண்ட
வென்னுயிர்க் குயிரதாந் துணையே
போசனே வாழி குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. (௪)

இகபர மிரண்டி னுயிரினுக் குயிரா
மியங்கிய வாசியா மலரை
முகர்ந்தக மகிழ்ந்து நாதகீ தங்கண்
முழங்கிய பேரின்ப வீட்டிற்
சுகமுறச் சும்மா விருக்கவா வெனவென்
றுயர்பவக் கடல்கடப் பித்தாய்
புகழ்பிர காசக் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. (௫)

பெருகுமட் டாங்க யோகமெய்ஞ் ஞானப்
பேரின்பக் கடலமு தாட்டிக்
குருமணி யணிந்த மார்பினி லணைத்துக்
கொண்டபின் முத்திதந் துவப்பாய்
மருவியென் றனக்கு ளிருந்தெனக் களித்த
வாரியாம் வந்திரு கலையின்
புரிமயச் சுடராங் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. (௬)

மூலத்து ளெழுந்த நாடிமூன் றுடனே
முயங்கிய நாத வாயுவினுட்

சிலமா மூக்கண் குவித்தக் கண்ணைத்
திறக்கொளிர் வாசியை நோக்கி
மேலுமே னடனச் சிலம்பொலி காண
விளக்கியெற் கின்னமு தளித்தாய்
பொலுரு நடருங் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. (௭)

கதிரில கியதூண் டாமணி விளக்கின்
கதிர்தரு மண்டப மதனுட்
டிதியுற விருத்தி யின்னமு தளித்துத்
துன்னுமேழ் பவத்தொடர் பகற்றித்
தீதம்புரு தென்னைத் தயவுதக் தாண்டாய்
சச்சிதா னந்ததற் பரமாம்
பொதுவமையா மின்பக் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. (௮)

குறிகுண நீக வகண்டிதா காரங்
கொண்டெளங் கனிந்தமு தொழுகிச்
செறிமணி நாத விளக்கினால் விளக்குந்
திகழ்சுழு முனையெனு மனையின்
னெறிநிலை நிறுத்தி யென்னையாட் கொண்டாய்
நித்தனே நின்மலா னந்தப்
பொறிபொறித் துயருங் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. (௯)

கண்ணிய சுவாச மெனும்பொரு ளதனை
நாளுக்கு நாட்குறைந்திட வென்
றெண்ணியே கொள்ளைக் களவுசெய் கள்வ
ரென்றுகால் வரையுமே பிடித்துத்

நின்னூறும் வாசி நாவிலங் களித்துச்
சிக்கெனச் சிறையினி லடைத்தாய்
புண்ணிய னென்னுங் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. (௭)

உடலுயிர்க் குயிரா யுறைந்ததே பொருளென்
றுரையுவ மையுமிலா திறையைத்
திடமுறக் கரத லாமல கம்போற்
றெளிவறத் தெளிந்தெனுட் காட்டிச்
சடமசித் தியம்பொய் பொய்யெனத் தேறுந்
தரமளித் தாயிரு வினையைப்
பொடிபொடி யாக்குங் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. (௮)

சுத்தவட் டாங்க யோகமே காட்டிச்
சுடரினைத் துலங்கிடக் கூட்டிச்
சித்தசாஞ் சல்ய மின்றியுண் ணூட்டித்
திகழ்தரத் தெளித்தரு ளூட்டி
வத்துதா னென்னு நிலையினிற் பூட்டி
வருமம தைகளற வோட்டும்
புத்திதர் தாண்டாய் குணங்குடி வாழும்
பூரண மௌனதே சிகனே. (௯

வர்தனு லறியப் படும்பொரு ளியாவு
மெனக்கரித் தியமென விசைத்து
மந்திர வைம்பத் தோரெழுத் ததனின்
மருவியா னினைவையு மறக்கத்
மந்திர மாக வோர்மொழி மொழிந்தாய்
தற்பரா னந்தமெய் யோகம்

புர்ஜியி னுளிருங் குணங்குடி வாழும்
　　பூரண மௌனதே சிகனே. (௪0)

பிரிவிலா முகந்தர்ப் பணைத்திரு கையினைப்
　　பெற்றுமோர் முகமென மதுபோற்
குறியிலாப் பரமே சிவனாய் விளங்கு
　　கொள்கையி னிரண்டல வெனவென்
னறிவினை விளக்கி யகண்டமாய் விளங்கு
　　மந்நெறி நெறியென நிறுத்தாய்
பொறுமைசே ரின்பக் குணங்குடி வாழும்
　　பூரண மௌனதே சிகனே. (௪௧)

சணங்குடி நேய தந்தைதன் தாயார்
　　தன்மக்க ளொடுமனை வியினாற்
பணங்கொடு தேடும் பலக்கட லீந்திப்
　　பரவெளி யெனுமுப்பாழ் கடந்து
பிணங்கிடா திணங்கும் பின்னொடு முன்னிற்
　　பேரின்ப வீட்டினைக் காட்டுங்
குணங்குடி வாழு மௌனதே சிகனென்
　　குருபதஞ் சிரத்தின்மேற் கொள்வாம். (௪௨)

கீர்த்தனம்.

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அவனன்றி யோரணுவு மசையாதென்ப
தறியாயோ நெஞ்சமே.

அநுபல்லவி.

தவனின் றொளிருமறந் தாங்கி வளருமோன
தற்பர சித்பரற் போதன்-மதி
முற்பூத மானவி நோதன்-என்று
செப்புங் குணக்குடி நாதன். (அவனன்றி)

சரணங்கள்.

ஈயெறும் பாதி தொடாம லெந்நேரமு
மேதுக்கில் வாக்கையை நாடி-யதில்
நேய மதாகவே நீயபி மானித்து
நின்றனை யேகிதந் தேடி-சமிந்
தியஞ்சம் வெஞ்சொல் லெனும்பொய் புரைத்துத்
தியக்குறும் புன்னிதிக் கோடி-சற்றுந்
ஆயதொன் றின்றிப் புவியிசை நின்றமு
வாசையற் றேய்ந்துமெய் வாடி-புழல்
மாய மொழிந்திடக் கூடி-யரு
வீயுங் குணக்குடி நாதன். (அவனன்றி)

நன்மைவந் துற்றாலுந் தின்மைவந் துற்றாலு
மானென்று நின்றகொள் ளாமல்-நாளும்
புன்மை நிறைந்திடும் வாசியில் மூழ்கிப்
புலைத்தனை யேகுதன் ளாமல்-புகல்

இம்மை மறுமை யிரண்டற வொன்றன
  தென்றதை யின்றேவின் னாமல்-இகழ்
மன்னுந் தொழிற்செய நேர்ந்தனையோ கெடு
  வாழ்விதென்றெண்ணியென் னாமல்-நின்ற
தன்னைக் கடிந்துநின் னாமல்-நின்ற
தென்னே குணங்குடி நாதன். (அவனன்றி)

௯. பொறியும் புலனைந்து பூதமும் பேதமும்
  புகல்கர ணங்கடந் தோனே-மலஞ்
செறிபுஞ்சஞ் சலமென்னும் பொருளும் வினையிரண்டுஞ்
  செய்யுந் தொழிலுமிடந் தோனே-நல்ல
நெறியும் பலசமயக் குறியு நாதாந்தத்தன்
  னினையு நனவும்படந் தோனே-யோகத்
தறியுங் குறியுந்தன் னிறையும் பரவெளியென்
  றடருங் கடலில்நடந் தோனே-விட்டுப்
பிரியாத வருள்தொடர்ந் தோனே-எனக்
கறிவாங் குணங்குடி நாதன். (அவனன்றி)

முற்றிற்று.

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்மீது

வேங்கடராயப்பிள்ளைக்கவிராயரவர்கள்பாடிய

தோத்திரப்பா,

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

எல்லா மறிந்து மனமிலையோ
  இரக்க மிலையோ வுன்னெஞ்சங்
கல்லா வுரைக்க வாயிலையோ
  காண வருத்தங் கண்ணிலையோ
பொல்லா ரெனினு மடிமையென்று
  புகுந்த வடியார் தமைக்காக்க
வல்லா யலவோ குணங்குடியாய்
  வாழு மமுதே மகமேதவே. (க)

மாவே தனையி லடியார்கள்
  வருந்தப் பார்த்து மனமிரங்காக்
கோவே யுனக்கு மெவர்கள் குணங்
  குடியா னெனவும் பெயர்கொடுத்தார்
பூவே மணமே யுன்னுமம்
  பொருந்தும் வகைநீ புரியாயே
னீவே றெனவு முலகமெலா
  நிந்தை கூற மிதுநிசமே (உ)

வேத னிலையோ வரியிலையோ
  வேணி யானு மிலையோ வோர்
காத னிலையோ பலகோடி
  காமம் படைத்த தேவர்களும்
போத விலையோ முறையிடிற்கேட்
  போரு மிலையோ பொருளிலையோ

நீதுயிலையோ குணங் குடியாய்
நீயுமிலையோ புகலாயோ. (௫)

தருண மறிந்துங் காவாய்நீ
தரணி மிசைநின் னடியார்க்குக்
கருணை புரியுங் குணங்குடியாங்
கடவு ளென்ப தழகேயோ
பெருகு மிலவு காத்தகிளி
பெறும்பே றலதென் பயன்கொளுவா
ரருமை யொடுநின் பதம்பரவி
யழுது சனியுந் தொண்டர்களே. (௬)

ஏச மனமும் வரவிலையே
யீயார் புகழ்பே சாதன்புகழ்
பேச மனமும வரவிலையே
பெருகு பசிக்கு மோய்விலையே
வாச மிலகு குணங்குடியாய்
வருத்த மிவையெல் லாமறக்கப்
பாச நமனும் வரவிலையே
பாவி யடியேன் பலவெதன்னே. (௭)

கல்லா ருறவும் பெரும்பசியுங்
கழிந்து போகும் வகையுரைத்து
யல்லா ருறவு நின்பதமு
நாயே னடையும் படிபுரிவா
யெல்லா ராலுமறிய வொண்ணு
விறைவா விந்த வேழையொடு
மல்லா டுவதென் குணங்குடியாய்
வாழு மமுதே மகதேவே. (௮)

அடியே னிக்கா ளுரைத்தவண்ணை
மாக விதையு மெண்ணியிருந்
திடிலார் கதிசொல் குணங்குடியா
யெல்லாங் கடவு ளறியாதோ
கொடியா ரிடத்திற் சென்றுமனங்
கூசிக் கைகாலலைந் தலைந்து
மடியாப் பிணம்போன் மடிவதற்கோ
வகுத்தா னென்னைநான் முகத்தோனே. (௭)

செய்யும் வகையுந் தெரியவில்லை
தேவர் மனமுந் தெரியவில்லை
வையு மடையர் தமையடுத்து
வாழ்த்தித் துதித்துப் பற்காட்டிக்
கையு மேற்க மனமுமில்லை
கருத்து நிலையா நிற்கவில்லை
பெய்யுங் கருணைக் குணங்குடியாய்
பேதை யேற்கோர் வழியருளே. (௮)

சொந்த மில்லையோ பன்னாளுந்
தொழுத தில்லையோ வடிமையெனும்
பந்த மில்லையோ பிள்ளைகளைப்
படைத்த தில்லையோ வருந்துமவர்
சிந்தை யறிவுஞ் செயலில்லையோ
தேவா வாழுங் குணங்குடியாய்
முந்த வினைகளைத் தடுக்க
முதல்வா வேண்டுந் தருணமிதே. (௯)

பெரியோ ரெவரும் புகழ்ந்தேத்தும்
பெரிய வுனையிப் பேதையனுந்

தெரியா வறிஞ னேதேதோ
  இசைத்துக் கவியாற் சொன்னவெலாஞ்
சரியா புரைக்குந் துதி யெனவே
  தக்கு முனது மனங்கொண்டு
பரிவா யருளக் குணக்குடியாய்
  பல்கா லுன்னைப் பணிவேனே. (௨0)

நீயே யீன்ற தாய்தந்தை
  நீயே குருவி னொடுதெய்வ
நீயே யடியார்க் குதவுபொரு
  ணீயே சமயமறியும் வஸ்து
நீயே ஞான நெறிவிளக்க
  நீயே விளங்குங் குணக்குன்ற
நீயே யெங்குங் குணக்குடியாய்
  நிறைந்திவ் வடியைக் காப்பதுவே. (௨௧)

முற்றிற்று.

மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள்மீது

கோவளம் அருணசல முதலியாரவர்கள் குமாரர்

சபாபதி முதலியாரவர்கள் பாடிய பஞ்சரத்னம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஏர்பூத்த நயமுகமு மருள்பூத்த விருவிழியு
மெழிற்செய் வாயும்
தார்பூத்த மணிமார்பு மடியாரைப் பரிந்தணைத்துத்
தாங்குங் கையு
நீர்பூத்த மலர்த்தாளுங் கண்டெளியேன் றொழுவதென்றோ
நிகழ்த்தல் வேண்டுஞ்
சீர்பூத்த சென்னையில்வாழ் குணங்குடியே மெய்ஞ்ஞான
தேவ தேவே. (௧)

வையமதி லெனக்கெனவந் திடும்பாழாங் கொடியவிருண்
மாயை நீங்கத்
துய்யநின தருளெனக்கே விளக்கெனவந் தடுத்தினியுன்
றுணைத்தா ளல்காய்
மெய்யடியா ருளத்தின்முளைத் திடுகரும்பே மதுரமெல்லாம்
விளைந்த தேனே
செய்யமணிச் செழுஞ்சுடரே குணங்குடியே மெய்ஞ்ஞான
தேவ தேவே. (௨)

பாவநெறிக் குடன்படுத்து மடமாதர் மயக்கில்விழும்
பதக னேனை
வாவெனநின் றிருகோலக்கா லழைத்திடுவ தெந்நாளோ
வழுத்தல் வேண்டும்
மாவலுறும் பழவடியா ருன்னுகின்ற பொருளனைத்து
மளிக்க நாளுக்

தேவதரு வாய்விளங்குங் குணங்குடியே மெய்ஞ்ஞான
தேவ தேவே. (௩)

பருதிதேர்ப் பாகனைவர் திருளனுகு மோகினைது
பதுமத் தாளைக்
கருதுமடி யவர்கள்குழாத் திருக்குமெனை யஞ்ஞானங்
கலப்ப துண்டோ
சுருதிகளு முணர்வரிய பரம்பொருளே யெழுவகைத்
தோற்றத் திற்குக்
திருதியாய் நின்றளிக்குங் குணங்குடியே மெய்ஞ்ஞான
தேவ தேவே. (௪)

தொல்வினையாந் திரைமெறியும் பவக்கடலிற் சுழலுகின்ற
அரும்ப னேற்குக்
கல்வியினைத் தந்தரிய ஞானவழி காட்டலுன்றன்
கடமை யையா
பல்வளஞ்சேர் சென்னைநக ருறைவாழ்வே பேரின்பப்
பரமா னந்தச்
செல்வமே தவப்பேறே குணங்குடியே மெய்ஞ்ஞான
தேவ தேவே. (௫)

முற்றிற்று.

மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள்மீது

காயற்பட்டணம்.

செய்கப்துல் காதிர் நயினார் லெப்பை

ஆலிம்புலவ ரவர்கள் பாடிய

ஒருபாவொருபஃது.

பதினான்குசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அருவுருவ முருவுருவ மிருவுருவ முடனமையு
மடலுலவை யெரிய முனுமேல்
அறைபுனலும் விரிமணனி மறைவெளியு மெனவிவைகள்
அனுவினனு வினுமளவிலா
மருவுருவ மலைகடலு மெறும்புடவி படர்ககனு
மதியினொடு கதிர்ப ரிதியும்
மண்ணியினிதி புலகுமெரி நரகுமவண் முயலமரர்
வகையுயிவை நனிபல னுறாஉம்
ஒருவுருவ மனுவுமெதிர் பகையுருவ கணமுமமை
ஒருவனருள் பெருகு நபிகள்
உரையொழுகி வருமுதிய வறிஞரினு முயர்பதவி
யொலிகளென நிலைமை புரிவீர்
வெருவுருவ முளமுடைய நமதடியர் துயரகல
விழிகருணை யானோக் கியே
வேதா குணங்குடியி னுதா வருர்தவ
விநோதா புரந்த ருள்கவே. (௧)

காணாத நீர்கான லானது மாறுய
காலோக மாமா யையும்
காயாது பூவாது தானேக மாயோடு
காலேற வாவா னதும்

நாணாது, கோணாது நானேய லாதேதெ
ணாவாணு வாகா ரமும்
நாடாத பாலோடி யூடாடு தீவேக
நாயோடு பேயா னதும்
தோணாது பாழாக மேலேகு மான்மாசு
ரூபாகி சாலோ கமெய்
சூழாத சாமீப சாரூப மாய்வாழி
தூய்தான மேல்மாழ் குவீர்
வீணான வீணாள ராகாம னோராக
விழிகருணை யானேக் கியே
வேதா குணங்குடியி னாதா வருந்தவ
விநோதா புரந்த ருள்கவே. (௨)

துதிமொழிக ளோயாது மனவுறுதி சாயாது
தொழுகைநிலை மாயா துசீர்
தொடர்நியம மாடாது விரதமுறை கோடாது
சுருதிநயம் வாடா துமேல்
குதிகொள் வினை காணாது கசடுபல பூணாது
கொடுமைவலி வேணா துவீண்
குல்வுநடை பாவாது பலபொருளின் மேவாது
கொலைகளவு தாவா துநேர்
அதிகுண மாயோக தவமுயலு மேலோர்க
ளருமையொடு மாறா துநம்
அடியிணைக ளேகூடி யினியபல பேறான
தணிபவர்க ளேகோ டியே
விதிமறையி னலாளு மொருவனரு டானை
விழிகருணை யானேக் கியே
வேதா குணங்குடியி னாதா வருந்தவ
விநோதா புரந்த ருள்கவே. (௩).

மனுநீதி புணராத பெருமூடர் முதியோர்கள்
மரியாதை தெரியா தவர்
மதிவேறு மொழிவேறு பொருள்வேறு படுவோர்கள்
மலிகோர நிறைநா வினர்
சினமூறு மனமாய மறியார்கள் குறியாத
சிறியோர்கள் வெறியாள் பவர்
திருமாது பகையாளர் மலர்மாது வசையாளர்
திறமாது மறமாள் பவர்
துனிசேரு நடையாளர் பெரியோர்க ளடையாளர்
துயர்வாழு மிடையா ளர்கள்
தொழுதாலு மகலாத கெடுபாவ முடையார்கள்
கசுமேது பெறுவார் களோ
வினவாத வினையாவு மொருபோது மணுகாமல்
விழிகருணை யானோக் கியே
வேதா குணங்குடியி னோதா வருந்தவ
வினோதா புரந்த ருள்கவே. (௮)
பேறான வன்புடைய தாய்தந்தை தந்துணைவர்
போராசை தந்த மனையார்
பேறான மைந்தர்புடை சூழ்சால் பெருங்கிளைஞர்
போரா நிறைந்த வுறவார்
ஆரா யிருந்திடினு மாராரு வந்திடினும்
ஆதார மொன்று மிலையால்
ஆகாத வன்செயலி னாலே யெதிர்த்தவினை
யாடாத கன்றொ ழியமேற்
சாராது வெம்பவ மெலாமோட வெங்கணிலை
தாழாதி கம்ப ரமுநீர்
தாமாக நின்றருளி னாள்வீர்க ளென்றுமது
சார்பா யடைந்த வெளியேம்

வேராதி, கொண்டமண மார்மா விரிந்தமலர்
விழிகருணை யானைக் கியே
வேதா குணங்குடியி னுதா வருந்தவ
வினோதா புரந்த ருள்கவே. (௭)

சுற்றிப் பிடித்தகொடி யொத்துப் பெருத்தபல
சுற்றத்தர் மற்று ளர்களுமே
துக்கச் சுகித்துடை யுடுக்கத் தரிக்கதைக
சுட்டுத் தடுத்தி டுதலால்
பற்றித் தொடத்தொடுமு னெய்த்துப் பசப்புமெழில்
பச்சைக் கிளிகரு தலையார
பட்சத் திடத்துயிர்த் திகைப்பச் செறுத்தறிவு
பட்டுப் புறப்ப டுதலால்
எற்றித் தவத்தினைமு றித்துக் கருத்தினை
யெடுத்துக் குலபப கைமையமேல்
எட்டிப் பிடிக்கமதி யற்றுப் பவத்தொழி
லிழைத்துப் பிழைத்து ழல்வரே
வெற்றிக் குணக்குரிசி லெத்திக்கு மெய்ப்பதிறை
விழிகருணை யானைக் கியே
வேதா குணங்குடியி னுதா வருந்தவ
' வினோதா புரந்த ருள்கவே. (௮)

முன்பொன்றி நின்றுறுதி யின்றிந்தை விந்தையின்
மொழிந்தண்டு நின்ற முதியோர்
மூங்கும் பெருந்துறையி ருந்தங் கெழும்புகழ்
முகந்திங் கிதம்பொ ழியவே
அன்பொன்று நின்றபல னன்றன் றுவந்துமகிழ்
வங்கம் பெருந்த கையுளார்
அந்தந்த மன்பதைக ளும்பந்தமுங் குளிர்
அகங்கொண்டு வந்து தொழவே

என்பொன்று மின்பநிலை கண்கண் டிழிர்தருண
மெங்குங் கடிந்த ரசர்கள்
எம்பந்த மெம்பொருள்கள் றுந்தஞ்ச மென்றடியி
னென்றுஞ் சரண்புகு தவே
மின்பொன் றுலங்குகுண நன்கின் றருங்குரிசில்
விழிகருணை யானோக் கியே
வேதா குணங்குடியி னா வருந்தவ
வினோதா புரந்த ருள்கவே. (எ)
பாற்றேட்டைத் தேத்திரளை மாச்சோற்றைத் தீக்கனிகள்
பாற்சோற்றைத் தேட்ட மதபோல்
பார்த்தூட்டற் கேய்ப்பவறி வாற்றேக்கித் தேற்றநெறி
பாற்சேர்த்துக் காத்தி டுதலால்
காற்றோட்டக் கேத்திரமெய் மேற்போக்குக் கீழ்க்கழிவு
காற்பாச்சற் பூட்டி நடுவிற்
காப்பாக்கக் கோட்டைவெளி கூத்தாட்டுச்கோட்டைநனி
காப்பாற்றிக் காட்டு தலினால்
தோற்றாட்சிக் காக்கியது பார்ப்போர்க்குப் பார்க்கரிய
தோப்பாய்க்கத் தாந்த கையதாய்த்
தூர்த்தாக்கிற் பூந்தநனி காய்த்தாக்கத் தாற்குலவு
சூழ்ப்பேட்டைப் போக்கி டுதலால்
வேற்றாட்டத் தோற்றரவு சீத்தோட்டிப் போற்றிசெய
விழிகருணை யானோக் கியே
வேதா குணங்குடியி னாதா வருந்தவ
வினோதா புரந்த ருள்கவே. (அ)
வையமொரு கையினுற மெய்யியல்கள் பொய்யினுற
மையல்வலை பெய்யு மடவார்
வள்ளியிடை விள்ளுமுலை வெள்ளைவிழி துள்ளவரு
வள்ளமுறு கள்ளை விடலால்

பையமதி தொய்யவறி வுய்யவுணர் வையவெறி
பையலிடு நைய தனினால்
பள்ளமிகு வெள்ளைமிசை தள்ளவிழு முள்ளழிகொள்
பள்ளையர் தமுள்ள நிலையாத்
துய்யமகள் செய்யமகள் மெய்யின்மகள் கையின்மகள்
தொய்யிலணி வையமகளும்
துள்ளிமல ரள்ளியெதிர் கொள்ளுமது பள்ளியிடை
துள்ளவிசை தெள்ளி யுறலால்
வெய்யவினை நையவருள் செய்யுமென தையநிறை
விழிகருணை யானோக் கியே
வேதா குணங்குடியி னாதா வருந்தவ
வினோதா புரந்தருள்கவே. (௯)

கண்ணுமதி யுண்ணினைவி னண்ணுமன வெண்ணமது
கண்ணுடியி லொண்ணு பொழுதும்
கன்னன்மொழி யன்னநடை மின்னினிடை பொன்னனையர்
கன்னிநல மன்னு பொழுதும்
ஒண்ணிதிக ளுண்ணுதொழில் பண்ணுபொழு தன்னமுத
லுண்ணலொடு இன்னு பொழுதும்
உம்மையல திம்மையுள தெம்முலைவும் வெம்மையற
வும்மருவல் பம்மு பொழுதும்
தன்மையொடு மென்மையொடு பெண்மையொடு மொண்
தன்மையொடு திண்மை கொளலால் [மையழி
தன்மகிமை யின்மைபெற வன்மையற நின்மையொடு
தன்மைபுரி சொன்மை யருள்வீர்
விண்ணுலகு மண்ணுலகு மெண்ணவரு மண்ணல்நிறை
விழிகருணை யானோக் கியே
வேதா குணங்குடியி னாதா வருந்தவ
வினோதா புரந்தருள்கவே. (௧௦)

வண்டனைச் சண்டனைக் கொடியனைக் கடியனை
　　வாதாடு மொழிகேடனை
வஞ்சனைப் புஞ்சனைக் கோபியைப் பாபியை
　　மாபாதகத்தொழிலனை
மிண்டனைக் கண்டனைக் கதியனைக் கொதியனை
　　வீணனை வீணுளனை
வெஞ்சனைக் கொஞ்சனைக் கொலையனைப் புலையனை
　　வேகா வருங்கண்ணனை
அண்டனைக் கண்டனைத் தண்டனைத் தொண்டனை
　　யாகாத புன்செயலனை
ஆதியி னிடத்திரந் தன்பினொடு மென்பிழை
　　யகன்றொழிய வருள்புரிகுவீர்
மிண்டலமு மண்டலமு மெண்டிசையு மண்புகழ்
　　விழிக்கருணை யானோக்கியே
வேதா குணக்குடியி னோதா வருந்தவ
　　விநோதா புரந்தருள்கவே. (கக

இதுவுமப் புலவர்பாடிய,

தோத்திரப்பா.

ஆதியொரு வன்கருணை யக்கட லிடைப்படிந்
தாவியுட னின்செ யலெலா
மமையுமுறை போனிறீஇ யெழுவகைத் தோற்றத்தி
னுமெழு பண்பி னியல்பே
நீதியொடு மொருமைப் படக்கண்டு முருவங்க
ணிலைபேறு தலைமா றிடா
நீடொளிவி னுதயமில னென்றுகொண் டும்பொருளை
நிச்சயித் தொன்று படவே
சோதியுள நினைவினு லைம்பூத வியல்பையுஞ்
சோரவிட் டும்பெறு குணங்
தோன்றலான் முழுமையு மாய்ந்தசுய வஸ்துவாய்த்
தூய்மைபெற நின்ற வொலியே
போதிய குணங்குடி குரிமைபூண் டியர்சென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (க)

குவிபுமுய ரறிவினற் பலவாக நினைவினைக்
கும்பித்து வாயு வுடனே
குறிபெற நிறுத்தியுள் ளொழுகாத விசையினிற்
கூர்ந்துடலி னியக்பொ ழித்துச்
செவியொலி யொதுக்கிவிழி தெரியா தடக்கிவரு
தேகபரி சந்த கைத்துத்
தேற்றூது வாசனைக ளோர்சுவையு மேற்றூது
சிந்தையா கந்த முறவே

கவினிரவு பகலற்று நிற்குநிலை நின்றுயிர்
கலந்திடத் தபசு செய்நீர்
காளையம் பருவத்தி னுலகந் துறந்தவெகு
காரணம் விளைத்த வொலியே
புவிபுகழு நற்குணங் குடிகொண்ட பின்சென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (௨)
கருதரிய வஸ்துவாய் நின்றவொரு வன்கருணை
கனிதர வெழுந்த கடலிற்
கதிர்பல விரித்தமுத தாகிவரு நபிநாதர்
கதிபெற வளித்த நெறியிற்
பெரிதுதவு முறையெலாங் கண்டுகண் டேகமனி
பிரசித்தி நிற்க வகையாய்ப்
பிசிவிலா தறிவொடு புகட்டுவித் திருமையறு
பேற்றினை யெடுத்த ருள்செயு
மரியமன நிறையன்பு மாதரவு மோர்மையுமெய்
யணியுமுறு தித்த குதியு
மவரவர்க டஞ்சிக்ஷை தன்னிலே தோற்றவெளி
யாகுநடை கொண்ட முகிலே
பொருவரிய நற்குணங் குடிகொண் டருஞ்சென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (௩)
வன்மைதரு மொழிவிட்டு மனவாஞ்சை மதிவிட்டும்
வார்மையொடு சீர்மை விட்டு
மருவுசுவை யினைவிட்டு நல்லுடைக டொடர்விட்டு
மணமோங்கு பொருள்கள் விட்டும்

பன்மைதரு தொழில்விட்டு நன்மைகொளு முறைவிட்டும்
படரிருமை பாசம் விட்டும்
பற்றுடைய வினைவிட்டும் வித்தைகொளு முறைவிட்டும்
பண்ணிசையி னினையும் விட்டு
மின்மையடு குணம்விட்டு மன்னெறிகண் மதம்விட்டு
மிருமைதரு வகைகள் விட்டு
மேற்குமுட வினைவிட்டு நோக்குவன பலவிட்டு
மேகநிலை விட்டி டாமற்
புன்மையடர் நற்குணங் குடிவிட்டி டாச்சென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (ச)
எங்கினு மிருந்துவரு வார்மனமு மேத்துத
லெடுத்துவரு வார்க டொழிலு
மிகலுதி மதித்துவரு வார்குணமு நன்மையி
னியைந்துவரு வார்க ணெறியு
மங்கமணி கோலமிக வேய்ந்துவரு வார்நிலையு
மண்டிவரு வார்க ணடையு
மறிவின்முறை கொண்டுவரு வார்திறமு மற்றுலக
மகலவரு வார்கள் விதமு
மிங்கித முடன்றெரிந் தந்தந்த நிலைகளுக்
கிசைகின்ற துறைக ணோக்கி
பின்பத்தி ஞர்வமொடு கண்டித்து மேலேறி
யியல்போடு நிற்கு மறிவே
புங்கநிலை பொங்குநற் குடிகுணங் கொடுசென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (ரு)

சொல்லினு லறிவமுது பொருளினு னயமுமதி
தொடர்பினு லுயர்ஞா னமுந்
துதியினு லொருமையெழு நினைவினு லிறுதியுந்
துறவினு னனிவாழ்க் கையு
மல்லினுற் றனிமையும் பகலினுற் கவலலும்
மருளினு லிகப ரமுமே
யன்பினுற் பேறுமடு தன்பினுற் சுகமுமற்
றூவியால் யோக நிலையு
மல்லினுற் கொண்டோங்கு மாதவர்க் கொருமா
மணிச்சுட ரெனத்தி கழுவே
மகிமையொடு செய்தவப் புஞ்சமே யஞ்சுமன
மருளற்ற தெளிவ ருளுவீர்
புல்லினுற் பெருகுசுக நற்குணங் குடிசென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (க)
கோவைதரு சொற்றொடரி னற்கவிதை யுஞ்சீர்மை
கொண்டிடுமு னுஜாத் துநாட்
கொளுவார மோதிடுது வாவுமிறை யோனருள்
குலாவிதிக் கும்ப லபலத்
தேவுக ளொடுங்கிவந் தடிதொழச் செயுமறைத்
திருவாக்கி யத்தி கழுமே
சேருமடி யார்க்காக வற்பினுற் செய்துயித்
தேசத்த ருக்க மிழினுற்
பாவகை யனந்தமு மியற்றிவளர் நல்வழி
பயிற்றிமுறை யாலுல கெலாம்
படர்கீர்த்தி யறிவினொடு துறவமா யொன்றுபோற்
பரிவுற் றெழுந்த வொலியே

பூவுலகி லுயர்குணங் குடிபெற்ற பின்சென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குவித யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (எ)
எக்தெந்தத் திசைதோறு முறுஞான யோகிக
ளியைந்தபடி பணிந்து நெறியி
னியல்புநடை யொழுகுமதன் வகையுமிக விவரமா
யெப்போது முற்ற றிந்து
சந்தந்த ருஞ்சிந்தை யானந்த வாரியிற்
றாழ்ந்தவந் தினிது போற்றுந்
தக்கவர் செறிந்தவனு மந்தக் குடிக்குள்வளர்
தருசெய்கு சாகிப் பேரா
வந்தந்த சமயமுற் றினுமுள்ள சூட்சிக
ளனைத்துமொரு மகிம திக்க
வறிவா ளொதுக்கிவிட் டொருசார மும்பற்றி
யடரா து கண்டித்து மேற்
பொங்கென்று நற்குணக் குடிகொண்ட பின்சென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (அ)
மகிழோங்க வுள்ளமறி வுகளோங்க நன்னிலையின்
வழியோங்க மெழியு மோங்க
மறையோங்க வுண்மையது றையோங்க மாதவமெய்
வகையோங்க மிகையு மோங்க
விகமோங்கு தீவினையி விகமோங்கு முலககடை
யெதிரோங் கிடாம லுடலி
னியல்போக்கு மைம்பொறிக ளயர்போங்க விட்டேறதி
யிகமோங்க மகமோங்கு வீர்

அகமோங்கு பாவிமன முகிழோங்கு பன்னினைவி
    னடலோங்க விடமாறி னின்
றகமோங்க வெந்துயரி னகையோங்கி டக்குழறி
    யழுதோங்கன் முறையா குமோ
புகழோங்கு நற்குணங் குடியோங்க வுஞ்சென்னை
    புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
    புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (௯)

நலனூர்ந்த முகிலினிறை கடலினுங் காட்டினுயிர்
    நனிதுன்று கிரிக டமினும்
நாள்செய்கதிர் மதியினுந் தாரகை கணத்தினும்
    நகுமணிகொள் பொற் பதியினும்
வலனூர்ந்த மற்றுள்ள செல்வத்தி னும்பேற்றின்
    வகையினும் பலபேத மாய்
வழிகின்ற வோரொளியை வெளிகின்ற வறிவது
    வரம்பினூற் றடை படுத்திப்
பலனூர்ந்த செய்குசுல்த் தானப்துல் காதிர்லெப்
    பையாலீ மென்ற புகழைப்
பல்லோர்க ளும்பித்தன் மஸ்தா னெனப்புவி
    பயிற்சிகொளு மாநா தரே
புலனூர்ந்த நற்குணங் குடிகொண் டருஞ்சென்னை
    புரமீ தமர்ந்து கொணடீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
    புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (௧0)

ஷை புலவர் பாடிய

வாயுறைவாழ்த்து.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

கார்நனி விசும்புங் கதிரு மதியு
நீர்கனி கடலு நிலனு மலையு
மைம்பெரும் பூதமு மவற்று ளெங்குந்
தம்பெருங் குணமுந் தழூஉஞ்சர மசரமுஞ்
சென்ற வாணையிற் சிதையா நிலையினு
நின்ற முறையே நிகழ்தலி னானு
மேறுமா றாகா வேறுவே றாக
மாறுகூ றாகா மன்னுரை யாலுஞ்
சாதியுந் தொழிலுந் தககன பண்பும்
பேதியா தியக்கும் பெறுமுறை யாலுங்
கோன்மையிற் பாகங் கொள்ளுங் கூட்டின்
பான்மையொன் றில்லா வல்லபத் தாலே
யொன்றே யனைத்தையு முடையவுண் மைப்பொரு
ளென்றே மறைவிலா தியங்குகின் றதை
விதிபடு திரைகளால் விளங்கா தாய்ந்துங்
க்திபடு மனத்தாற் கலங்கு மக்கா
ணோர்விழி முயல்வா னிலைத்த சிந்தையி
னோர்வழி முயல்வா னுணரு மக்காள்
பதையா திருக்கும் பண்புடைச் சான்றீ
ரிதையா சனஞ்சீத் திலங்கிய சான்றீர்
நற்கருத் துடையீர் நனியறி வுடையீ
ரெற்கருத் தியம்புவ னினிதிற் கேண்மின்
பதியிற் சிறந்த பதியாம துரைப்
பதியிற் பிரபல மநேகம் படைத்தவ

ரருங்கலைக் கடலை யகமெனுங் கலத்தா
லொருங்களந் தறியா வுயர்கரை கண்டவ
ராலயக் கபாடத் தலைதா டிறக்க
மேலவர் துதிதரப் பாடிய வென்றிய
ரலைவா யுடமருண் டரித்தவ ரியினை
யுலைவாய்ப் பொய்யா தொருபுறம் பெய்யுந்
தங்கையைக் கண்டு தகாதென யாழொடு
சங்கித முயற்சியைத் தகர்த்துவிட் டெறிந்தவ
ருயர்நபி நயினா ரோதிய வொசிய்யத்
தியாற வெவர்க்கு மியற்றமிழ் செய்தவர்
நுவலரு மின்னு ராறுத் தீனென்
றெவரு மெத்து மிருந்தவ மேலவா
பயனார் மரபிற் பலன்கொள வந்த
நயினார் முகம்மது சாகிபு நாத
ரருளிய சுல்த்தான் அகுமது சாகிபு
தருசேய் செய்கு மீரான் சாகிபு
செய்யுந் தவமு நேர்மையுந் திரண்டு
வையம் விளங்க வருமொரு மாதவ
ரில்லறத் துறவற மிருவகை யொழுங்கு
நல்லற மாக நடக்கு நடக்கையர்
மலையும் வனமு மறைபடு தலமும்
நிலையு முணர்வா னிட்டை யோகம்
வணக்கங் காட்சி வகைபல கொண்டு
முணக்கு முடலோ டொருமுகந் தொடர்ந்து
மிருபத் தைந்தாண் டிதுசஞ் சாரந்
தருபத் தியினார் தந்நிலை விளங்குங்
காரண வொலியாய்க் கமல கொண்டானிற்
பூரண மடைந்த புண்ணிய மூர்த்தி

நன்றிகால் செய்கு நவினோர் முகம்மது
வென்றிசா லரும்பயன் விளங்க வந்த
நற்குணங் குடிகொ ணயினோர் முகம்மது
இக்குணங் குடியி லிருந்தவக் குன்றாய்
நலம்பெற வுதித்த நன்மக வானோர்
தவம்பெறு முறைமையைச் சாற்றக் கேண்மின
சிறுபரு வத்தே தெளிதரு வேதத்
திருபய னெல்லா மோதி யுணர்ந்து
மரபி னிலக்கணத் தாவன வெவையு
மறுவறத் தேற மதியின ராகி
யொப்பில் குணத்தி னோங்கிய சுல்த்தான்
'அப்துல் காதிரி லெப்பை யாலீம்
எனப்பெயர் விளக்க மெழுந்து வருகையில்
வனப்புறூஉம் வாலை வயதுபதி னேழிற்
றந்தைதா டொழுது தருங்கரம் பற்றி
மூந்த வுபதேச மொழிநலம் பெற்றுத்
தன்னிலை திரியாத் தவத்திய லெடுத்து
மன்னிலை கொள்ளு மனத்தினனே
தவத்தின தியல்புந் தாபத ரியல்பு
நலத்துறை யுணர்த்து நன்னூற் பலவுங்
கைதருங் கீழக் கரைதனில் வாழுஞ்
செய்கப்துல் காதிரி லெப்பை
யாலீ மிடத்தி லருளினோ டோதிச்
'சாலவுந் தேறித் தாபத முறைகொண்
டருணபி கிசுறத் தாயிரத் திருநூற்
றிருபதோ டிருநான் காண்டினி லுலக
முற்றுந் துறந்து முறைபல கடிந்து
பற்றற் றவையும் பயன்பட வொழுகித்

தேங்கமழ் சோலைத் திரிசிர புரத்தி
லோங்கிய வறிவா னுயர்ந்த ஆலீம்
தன்னிலை யுணருந் தன்மையுங் குணமு
முன்னிலை யியல்பு முழுதும் பதிந்து
பூமியி லெவர்க்கும் பொருளா மௌலடி
சாம் சாகிபு தம்மைத் தொடர்ந்து
மாட்சிமை தருநெறி வகைநலந் துலங்கத்
தீட்சை பெற்றுச் சிறந்தன பெற்றுத்
தனிநிலை யொருமையைத் தாங்கி யிருவினைத்
துனியினை யொருவி மும்மலந் தொலைத்து
நாற்குணந் தெரிவுற் றைம்புல னடக்கி
யேற்கு முட்பகை யாறையு மெறிந்து
பாதக மேழையும் பசையறப் பறிந்து
மேதகு தவத்துறுப் பெட்டையு மேவி
யிரக மொன்பதி னெடுப்பன வெடுத்து
விர்தம் பத்தென விளங்கிய துறவே
பொருளாக் கொண்டு பொருந்தி வருகையில்
இருளாப் பகலா விதுவே நோக்கமாய்ப்
பகலெலா நோன்பு மிரவெலாந் தொழுகையு
மகலா நன்முறை யாகவுஞ் சிலநா
ளீர்நசை யூணசை நீங்கியு மாக்கைக்
கோர் நசையுங்கொடா தோர்ப்புந் தாங்கி
வாய்வா ளாமையா வருநாட் கிடையினிற்
போயொதுக் கொருங்கு புகுந்தொழிந் திருப்பச்
சிந்தையிற் றுணிந்து சிக்கந்த ரடங்கிய
மந்திர மருங்கின் மண்பல மொன்று
மறந்தாங்கி யூர்ப்புறத் தடுக்கல கத்துந்
திறந்தாங்கி யோரறு திங்களுந் தொண்டியின்

மாதுலவுடங்கிய வாழைத் தோப்பினு
மேதமொன் றனுகா தீரிரு திங்களு
மரைக்கா ஞழிபி னமிழ்தா னேன்பா
புரைக்காது கல்வத்தி யோகத் திருந்தன
ருள்ளிருந் தொருங்கு காணுங் காட்சியும்
வெள்ளிடை விரிந்து பரந்த காட்சியும்
தள்ளா தேகமாத் தன்னை யமிழ்த்தலின்
உள்ளா துணர்வினு மெய்ம்மை வினோதமே
காணுங் கருத்தரா மௌனகண் டிதரா
நாணும் பித்தர்போற் றன்னடை கொண்டு
கிளர்ந்தெழு சதுர கிரியினும் புருக்கி
வளர்ந்த மலையினு நாக மலையினும்
யானை மலையினு மிருங்குகை செறிந்த
வேலை மலையினு மிருளடை வனத்தும்
பல்விலங் காடிய பணமரப் பொதும்பு
நல்விலங் காடிய மொழிநதிக் கரையினு
மறிமட மசுர பாகத் திருக்குஞ்
செறிமட யோகியர் சேகர நீத்துஞ்
சருகுங் கிழங்குந் தழையுங் குழையுங்
கருகும கனியுங் காயும் புசித்து
மானச விகற்பத் தாகிய யோகமும்
போசன மறியாப் பொழுதொடு நேரமு
மேலாங் காலுங் கீழாந் தலையும்
பாலா முடலுமாப் பல்பட வணங்கியு
மொருபக லன்றிப் பல்பகல் விரதமும்
பலவிர வன்றி யோரிரா வொழிபு
யாக்கிய முனியித்தி ஞண்டவர் பேர்க்கொரு
தேக்கரும் பாத்திகாச் சிறப்பிற் செய்தார்

நாடிய பேர்க்கரு ணையன கோட்டங்
கூடின பேர்க்குளக் கருணை நல்கியு
நினைத்த காரியம் நிறைவேறப் படுத்தியுந்
தனைத்தொடர் பவர்க்கா வனமுறை தொகுத்துஞ்
சிலபக லியாருந் தெரிய விருந்துஞ்
சிலபக லெறிந்துந் தெரியா திருந்தும்
பின்னர் தம்மிடம் பிடித்தகோன் புடனே
நன்னர் பயப்ப நயந்தடைக் தனராற்
கண்டகண் டிதமாய் நாளினைக் கணித்துங்
கொண்டகண் டிதமெய் யோகங் கொண்டுந்
துண்டிடு கண்டுந் தூய்பாற் சிறிதுங்
கொண்ட பொழுதுங் கொள்ளாது மிகுதியு
மொருவர்க்குங் காணா வொதுக்கமும் பதுக்கமு
மிருவர்க்கே காணா மேகமு மாகத்
தூங்காது தூங்கிச் சகத்தொடு தன்னிலை
நீங்கா திருந்த நிலைமையென் சொல்வேன்
பதையா திம்முறை பன்னிரண் டாண்டுஞ்
சிதையா திருந்த செய்கையென் சொல்வே
னரிதரி தம்ம வகமொரு நிலைபட
வரிதரி தம்ம வருமையென் சொல்வேன்
பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்கி லழுந்தியு
மாரின்ப மீறிய தானெறன் றாதியிற்
றொடருயிர் காந்தத் தொடரம மென்னப்
படர்தரு மாசைப் பற்றங் கிழுப்பத்
தழல்படு கரிய தழலா யினும்பெயர்
சழல்பட விலையாற் கழன்றா லன்றி
யொன்றா காவென் றுரைக்கு முறைபோல
வென்றான் கடத்தை விடுத்து நீங்கி

யிருவகை யிறப்பு யிறந்துப்பு மப்பு
மொருவகை சுடரு மொளியும் போலக்
காரண மெவையுங் கலவ ததன்ற
பூரணத் தொடுபரி பூரண மடைந்தா
ரேற்படு குறைமுடி வெய்த மாவயது
நாற்பது மேழு நிறைய நடந்ததே
யித்தகை தவத்தி னேறிய தாபர்
பத்தியிற் பயின்று பல்பல முயற்சி
கொண்டு வருநாட் டன்னிற் குமிழி
மண்டுமோ நந்த வெள்ள மல்கிப்
பொங்கி வழிந்து புறம்பொழி வதுபோ
லிங்கித நாவி னெழுந்தசில் கவிக
ளையம்பெறு மவற்றை நால்வரு முணர்ந்து
பயன்பெற வச்சிற் பதிப்பிக்க நாடி
முடையா னுடையதோர் சம்மதத் துணர்வி
னடையா னன்றித் தண்ணடை யின்றிய
மறையாக் கருத்துங் குறையா வறிவி
னிறையான் மாய்ந்த காய நிலையைக்
குணங்குடி மஸ்தா னெனக்குறி யிட்டும்
பிணங்கா திணங்கா தொருபெயர் தரித்து
யிப்பெய ராற்பல புதுமை யியற்றிய
மப்பெய ரான்மனத் தெருணிலை யமைத்து
ளவிலாக் காரண மவரவர் காணக்
களவிலா மெய்ந்நிலைப் பயனது கனிந்து
யிவ்வண மேழாண் டாகவித் திசைதிரிந்
தவ்வண நிலையான் வடதிசைக் கடந்து
கண்டா ரெவருங் களிகூர்ந் துள்ளந்
தொண்டாய்த் தொழுதிடத் தோற்றுமா தவராய்ப்

பன்னூ டவரும் பலன்பெறத் தரிசனந்
தன்னூ லுயர்தவந் தாங்குறு வினையராய்
மன்னுணர் வினுஞ்சில வதியுணர் வினுஞ்சில
தன்னுணர் வினுஞ்சில நடைபயில் கையராய்
நேர்மையி னுள்ள நேர்ந்தவ ரெவர்க்கு
மோர்மை புரியு முயர்தே சிகராய்ப்
பொன்னைமா நிதியைப் போற்றலிற் போற்றுஞ்
சென்னைமா நகரஞ் சிறப்பொடு புகுந்தார்
முன்னைய நினைவினும் புறவுணர் முளைத்துந்
தன்னய முறைபோற் றடைபடா துலவியுஞ்
சிலபகல் வெளிபடத் திருந்து மறைபடச்
சிலபக றடங்கியு மௌனமாய்த் திரிந்துஞ்
சுட்டிக் காட்டியு மெண்ணிற் றொகுத்து
மெட்டிக் காட்டியு மெழுதிக் காட்டியு
மியல்பின் வேண்டுவ வெவையும் விளக்கியும்
பயிலுஞ் சிலநாள் பலன்பெற யாருமே
பாவா லெப்பை யெனும்பிர பலவான்
காவாந் தோட்டத்திற் கதிரலம் பெறுவான்
மக்க ளுவந்து மனப்பொருத் தங்கொண்
டெக்காலும் புகழ்பெற வினிதி னல்கிய
தலத்தினைத் தைக்கா வாகத் தகைத்து
நலத்தொடு கல்வத்து நாடிப் புகுந்தா
ரயன மொருமூன்று மதனுட் டனித்துப்
பயனுறு மியோகப் பண்பி னிருந்தா
ராவ முதலா வூர்வன வடைபட்
டுரக ளுணரா துணர்வினி னின்ற
நிலையே புதுமை நிரம்ப விளக்கக்
கலையே கலையாக் கண்ணொடு வெளிவந்

ஆங்கு முரிதி னுயர்வழி யவாது
தாங்குங் காதி ரிய்யாத் தன்னை
கண்ணோட்ட மிட்டரு டருகெனக் கனிந்து
வெண்ணோட்ட நன்மையே யியைந்த கருத்தின
ரவர்களுக்குரிய வன்புறு பத்தரி
லெவர்களு மதிப்ப விளங்கு சோர்மைய
ரிருபோது மவர்பெய ரேத்தி யேத்தி
யொருபோது மறவா வுறுதிச் சிந்தையர்
மருவளர் பூவன மல்க மல்கிய
திருவளர் செழுந்தடச் சீய மங்கலப்
பதிவளர் செல்வப் பதியரு ணாசல
முதலியா ரினிய முயன்று கேட்ப
வுலக முற்றுந் துறந்த வுள்ளமு
முலக மனுவுந் துறவா வுள்ளமு
மொருவகை யானு மொன்று தருபோ
லிருவகைப் பட்ட விதய ருயினும்
வரத்தின ரருணலம் வருவழி யென்றே
திரத்தினி னோர்ந்து ளுவந்து துணிந்தனன்
சொல்லு மதுவே பொருளு மதுவே
புல்லுந் தொகையும் புணர்ப்பு மதுவே
யன்றி யொன்று மமைத்தே னல்ல
னன்றி யொன்று நடைகொ ளடியி
னின்ற திடரினைப் பெயர்த்தலு நிரைபடச்
சென்ற வெழுத்தினைச் சேர்த்தலும் வழுவா
வழிபோன் மாறி நிறுத்தலும் வழக்க
மொழிபோற் பதித்தலு முற்றப் படுத்தலுங்
குறிப்பிற் றுறையுங் கோத்த வதிகாரமும்
பெறப்படச் செய்தலும் பின்முன் கவிகளை

மாலை புணர்க்க மாட்டலுங் குறைந்த
காலை நிலைக்கக் கட்டலும் வெறுத
பாலும் பழமுந் தேனும் பருகுதல்
போலுஞ் சேரப் பொருத்தலுந் திருத்தலும்
பார்ப்போர் பார்க்கப் பயன்படு முறையுஞ்
சேர்ப்போ ருள்ளஞ் சிறக்கு முறையுங்
கொண்டொழு கினரூற் களிகூர்ந் துயர்ந்தோர்
கண்டொழு குவதே கடனு மன்னே
குணங்குடி யாற்சொற் குணங்குடித் திடுமின்
மணங்குடி திருமனை வாழிவாழ்ந் திடுக
வறந்தாங்கி யார்சொ லறந்தாங் கிடுமின்
சிறந்தாங் குயர்பதம் வாழிசேர்ந் திடுக
வொருமை படுத்த லுண்டா முண்டா
மிருமைப் படுத்த லின்று மின்றும்
பொய்மைத் தொடர்வினை போகும் போகு
மெய்ம்மைத் தொடர்வினை மேவும் மேவும்
புறத்தும் வையாளி போடும் போடு
மறத்திரை யுள்ளு மாடும் மாடும்
விண்ணு மண்ணும் விரியும் விரியுஞ்
சென்னந் திண்ணந் திரியுந் திரியுந்
துவித மலவத் துவித மென்றே
யெவிதத் தானு மிதயந் தெளியுமே
தொட்டுந் தொடாதுஞ் சொற்றலை புணர்ந்தாற்
றிட்டு மொருமை யிருமையி னறிக
வென்னிய லுணர்வா னிதய முளதே
லக்கிலை யுரைப்ப னருளீர் கேண்மி
னரும்பதி காய லறிவா ளரினுயர்
பெரும்பதி மானுப் பிள்ளை யிலப்பை

யாலீ ழுதலிய வருண்மணி பலகலை
நூலி னணிமுறை நோற்றனு பவித்த
வேதாந் தக்கடன் மெய்ஞ்ஞா னப்பொரு
ளுதாந் தச்சுடர் நலமிகப் பொதிந்த
சித்த ராகு மன்றியுஞ் சிவன்
முத்தர் கபீபு முகம்மதி லப்பை
செய்தவத் துதித்த செல்வன் குணங்குடி
மெய்தவத் தினர்க்கு வித்தையிற் றோழன்
பயன்பெறு புராணமும் பலபிர பந்தமு
நயன்பெறப் புனையு காவல னெவர்க்கு
முண்மைப் பொருள்வழி யோம்புந் தேசிகன்
வண்மைக் கரத்துடை வள்ள லிறசூல்
செப்பிய வழிபுனை செய்கு
அப்துல் காதிறி லெப்பையா லீமே.

முற்றிற்று.

தொகைச்சொல் விளக்கம்.

ஒருமை-ஒன்றுபடுந் தன்மையாதல், அது இறைபுணர்வு, இ
வினை-நல்வினை, தீவினை, மும்மலம்-ஆணவம், மாயை, காமிய
நாற்குணம்-அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி, ஐம்புலம்-சுவை
ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், உட்பகையாறு-காமம், குரோதம், உலோ
பம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், பாதகமேழு-அகங்காரம், உலோ
பம், காமம், பகை, போசனப்பிரியம், காய்தல், சோம்பல், தவத்
துப்பெட்டு-ஊணாசையின்மை, நீர் நசையின்மை, வெப்பம்பொறு
தல் தட்பம், பொறுத்தல், இடம் வரையறுத்தல், ஆசனம் வரை
யறுத்தல், இடையிட்டு மொழிதல், வாய்வாளாமை. இரதமொன்பது
சிங்காரம், வீரியம், பெருநகை, கருணை, இரௌத்திரம், குற்ற
சாந்தம், அற்புதம், பயம், விரதம், பத்துறுப்பினது துறவு-யா
கைக்கு மாவிக்கும் வேண்டிய பொருள்களில் விதித்தனகொள
ல், விலக்கியன நீக்கிவிடுதல், இறைவன்பாற் பற்றுநிலைத்தல், மா
மருளின் மயக்கறுத்தல், அவனையே விசுவசித்தல், வேறுமியல்
கள யொதுக்குவித்தல், தன்னியல்பை நினைக்குதெப்போதுஞ் ச
சலம்பநித்தல், தன்பிழை பொறுக்குந் தகமைதேடல். அவன
வல்லபத்திற்குத் தன்னேலாமையை நோக்கி யிரங்கல்.

நேரிசை வெண்பா.

பெரியோர் கருத்தைப் பெயர்த்தறிய லாக
வுரியோ ரவைக்கு முரியோர்-பெரியோர்க்குச்
சொல்லும் பொருளுந் தொடரா திரண்டாகும்
புல்லும் பொழுதிற் பொருள்.

பிசுமில்லாஹிர்றகுமானிர்றகீம்

குணங்குடி

மஸ்தான்சாகிபு

அவர்கள் பாடல்.

பிசுமில்லாகி அலாகியத்து சுல்த்தான்

அப்துல்காதிர் முகியித்தீன்

குருவணக்கம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இணங்குமெய்ஞ் ஞானப் பேரின்பக் கடலி
னின்னமு தெடுத்தெமக் களிப்போன்
பிணங்கிய கோச பாசமா மாயைப்
பின்னலைப் பேர்த்தெறிந் திடுவோன்
வணங்கிய தவத்தி னோர்க் கருள்புரிய
வள்ளலாய் வந்தமா தவத்தோன்
குணங்குடி வாழு முகியித்தி னெமன்
குருபதஞ் சிரத்தின்மேற் கொள்வாம்.

வஸ்துநயத்தினந்தம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

மருலியத் தானதாத் தல்கிபுரி யாவில்
மறைந்தகன் சுல்ம குபியாம்
மஸ்கூத்து அன்குல் கதீமுல் அமாவான
மவுஜூது தெனுஞ்சி ருபுலே

௫௮ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

அகதியத் தூகதாதி வாசுதிய் யத்தான
ஆலம்அறு வாகா னதில்
ஆலம்மி தாலாகி ஆலம்அசி சாமான
ஆலம்இன் சாறு னபின்
பகுதியத் நில்லா ஜலாமொடு ஜமாலும்
பதீகுல்க மாலு மாகி
பகுதுகபு லற்றலா கூத்துஜப றாத்தில்
பகாவான குவியத் திறைல்
நகுசியத் தற்றுமுன் ருளிளிமுல் பெற்றடிமை
நானினைவு மற்றுப் வனே
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
நாதன் முகிபித் தீனே.

வஸ்துதய நிலத்திறனந்தம்.

பஹுதானி யத்திலோ சுபு கானி யத்தெனப்
பகர்பரா பர மதனிலோ
பற்பல விதங்கொண்ட அகியானி யத்திலோ
பரிபூ ரணந்தன் னிலோ
அரிதான தாத்திலோ அல்பெனுஞ் சுகவாரி
யாகும்நுக் தாப தனிலோ
அகுலம்உ லாவான ஆலமலக் கூத்திலோ
ஆலம்அசு பல்தன் னிலோ
குறிகுணு நீதவட் டாங்கயோ கத்திலோ
கோடானு கோடி வறையாற்
கூறரிய சிவராச யோகத்தி லோவருட்
குறையாப் பெருங் கடலிலோ
நாலெங்க ளருளாள னேநீ யிருப்பதிங்
நாயினேற் கருள் செய்குவாய்

நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
நாதன் முகியித் தீனே. (௨)

விளையாட்டி னானந்தம்.

அண்டகோ டிகளுமோர் பந்தெனக் கைக்குள்
ளடக்கிவிளை யாட வல்லீர்
அகிலமோ ரேழினையு மாடுங் கறங்குபோ
லாட்டிவிளை யாட வல்லீர்
மண்டலத் தண்டரை யழைத்தரு கிருத்தியே
வைத்துவிளை யாட வல்லீர்
மண்ணகமும் விண்ணகமு மனைவைத் துளைத்திதின்
மாட்டிவிளை யாட வல்லீர்
கண்டித்த கடுகிலெழு கடலைப் புகட்டிக்
கலக்கிவிளை யாட வல்லீர்
கருதரிய சித்தெலாம் வல்லநீ ரடிமையென்
கண்முன்வரு சித்தில் லையோ
நண்டளந் திடுநாழி யாவனோ தேவரீர்
நல்லடிக் காளாகி யும்
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
நாதன் முகியித் தீனே. (௩)

தன்னியலினானந்தம்.

ஐயோ வெனைப்போலு மாப்பெரும் பாவியிவ்
வகிலத்தி லெங்கு மிலையோ
அநியாய மநியாய மென்பெரும் பாதகம
தார்பா லெடுத்தோ துவேன்
மையான கண்ணியர் வலைக்குள் ளகப்பட்ட
பாபாவி நீபா வியான்

மருஹூபு சுபுகானி யானவுமை நாடாத
மடமைகுடி கொண்ட பாவி
பொய்யான வாழ்வதனை மெய்யாக நம்பியுன்
பொன்னடி மறந்த பாவி
பொல்லார்க ளேசமே யல்லாது நல்லோர்
புறக்கணித் திட்டபாவி
நையுமோர் பொய்யுலக னாகியே யுமதடிமை
நாயினுங் கடையா வனே
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
நாதன் முகியித் தீனே.

மகிமையானந்தம்.

மாதவர்க் கரசான மன்னர்க்கு மன்னாக
வந்தமக ராஜ னீயே
மண்டிசையும் விண்டிசையு மெண்டிசையு நின்றசையும்
வாசனும் போஜ னீயே
ஆதிநீ மருக்கு ரருமானு நீயெனக்
கான மருபூபு னீயே
அக்கானி யத்திலே சொக்குதுறு சாதுதந்
தருள்செய்ய வந்த நீயே
வேதநீ வேதவே தாந்தநீ யெனையாளும்
வித்தகன் ருனு நீயே
மெஞ்ஞான வீடுநீ வீட்டின் விளக்குநீ
விரிகதிர்ச் சுடரு நீயே
நாதனீ நவநாத சித்தனீ முத்தனீ
நாதாந்த மூர்த்தி நீயே
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
நாதன் முகியித் தீனே. (௬)

வலுமையிறுநந்தம்.

மன்னிய தவத்தினர்க் கருடந்த தருவுநீ
மாதாபி தாவு நீயே
மட்டறு பவக்கட ரேலைக்குமொரு கவிழா
மரக்கலமு நீயல்லவோ
அந்நியம தானபிர பஞசமாம் பெருநெருப்
படக்கும பெரும் பாலமா
மன்புட னெனைப்பெற்ற வப்பனே யருடந்த
வாண்டவனு நீபல வேவா
என்னையுனை யன்றியினி யாள்வரொவ ரையனே
யெங்கையே யெம்பி ரானே
இகபர மிரண்டிலுறு சுகதுக்க மற்றியா
னீடேற வருள்பு ரியவே
கன்னிலைய மாகவென் முன்னிலையில் வந்துமெந்
நாளும்ரட் சித்தருள் வையே
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வான்தரு
நாதன் முகியித் தீனே. (௬)

இரக்கத்திறுனந்தம்.

கல்லுமொரு போதிற் கரைந்துருகு மேன்மனக்
கற்கரைவ திலையை யனே
கவலைகளை யிவளவென் றென்றுணை யென்றுற்
கணித்துமுடி கூடு திலையே
அல்லுபக லாகவென் னவகீர்த்தி யவகீர்த்தி
யம்மம்ம வென்சொல் லுகேன்
ஆறுலு மார்க்காக வடிமைகொண் டாயிந்த
வடியனே னுய்யும் வண்ணஞ்

சொல்லுமெய்ஞ் ஞானச் சுகக்கடலை யுண்டியான்
 சும்மா விருக்க வருள்வாய்
சுத்தபரி பூரணச் சுகவாரி தன்னிலோர்
 சொட்டாகி னுங்தொட்ட பேர்
நல்லவர்க ளல்லவர்க ளல்லவர்க ளென்றைக்கு
 நானுநல் லவனுவனே
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
 நாதன் முகியித் தீனே. (௯)

பெருமையினுநந்தம்.

சொல்லான் முழக்கமிட் டோலமிடு வேதமுஞ்
 சொன்னது டனின்ன மின்னஞ்
சுருதிமுத லாகம புராணகலை யோதிய
 சுலோகங்க ளென்சொல் லுகேன்
பல்லாயி ரங்கோடி யண்டபகி ரண்டமுன்
 பாதபங் கயமல் லவோ
பரிபூர ணைநந்த மேயுனது முடியெனப்
 பகர்வதும் பொய்யா குமோ
வல்லா னெனும்பெய ருனக்குள்ள தல்லாது
 மற்றவர் தமக்கு முளதோ
வானவர் தினந்தினம் வந்துன் பதம்பணியு
 மகிமைசொல வாயு முண்டோ
கல்லோர் தமக்கலா தெல்லார் தமக்குமுனை
 நவிலுதற் கெளி தாகுமோ
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
 நாதன் முகியித் தீனே. (௧0)

தன்னிலையி னாநந்தம்.

சித்திரை தனிற்செத்த பொய்யான மெய்யுடலை
  நிலையமென் றிடுவ தல்லால
நிலையாத காயமென் றெண்ணவோர் கனவினு
  நிசமாக யான றிகிலேன்
எத்தனை விதங்கண்டான் கற்கினுங் கேட்கினு
  மென்மன திணங்கு திலையே
ஏதென் றெடுத்துரைப் போனெமக் கிறைவனே
  யெங்கோ னெனும் பிரானே
மற்றவர்க ளெத்தனை யிருக்கினு மெனக்கொடிய
  வல்வினை யகற்ற வசமோ
மலையிலக் கெனநம்பி னேனம்பி னேனென்று
  வந்தெனுட் குடிகொள் வையே
நற்றவமு முத்தியுஞ் சித்தம்வைத் தருள்செய்ய
  நாட்செல்லுமோ வறிகிலேன்
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
  நாதன் முகியித் தீனே. (க)

காரணத்தி னாநந்தம்.

கடலிற் கவிழ்ந்ததோர் கப்பலா லாத்துடன்
  கடுகிவர வேய ழைத்தீர்
குடிகொண்டு கர்ப்பவறை யுள்ளிருக் கையிலுமைக்
  கொலைசெய்ய வந்த முனியைக்
குதிகொண்டு வெளிசென்று இருதுண்டு கண்டுபின்
  கூர்கர்ப்ப வறை புகுந்தீர்
பிடியிற் பிடித்துண்ட பிள்ளைசந் நியாசிகுடர்
  பீறிவர வேய ழைத்தீர்

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

நீக்கமற வெங்கெங்கு நின்றுநிறை கின்றபெரு
   ணோரிலென் முன்னிற்கவே
நிர்விஷய சுத்தமா சற்பர வெளியான
   நிர்க்குணமென் முன்னிற்கவே
தாக்கிமா கோடிமறை வாக்கியம் பறையுமா
   தத்துவமென் முன்னிற்கவே
தத்துவா திகளற்ற முத்திக்கு வித்தான
   சற்குருவென் முன்னிற்கவே
போக்குவர வற்றபரி பூரணா னந்தமெய்ப்
   போதமென் முன்னிற்கவே
புன்மைகுடி யானவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
   பொய்மைதீர்த் தாளுதற்கே
வாக்குமா றுதநாக் குள்ளநீர் பின்றொடர
   வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
   மணியே முகியித்தீனே. (உ

இகபரமி ரண்டொன்று வகையுண்டு வெளிகண்ட
   வீசனென் முன்னிற்கவே
ஏகமா கியபரா பரமெனது முன்னிற்க
   வெப்பொருளு முன்னிற்கவே
வகைதொகுத் தோலமிடு மறைகண்மூர சறைகின்
   வள்ளலென் முன்னிற்கவே
வானாதி பூதமுந் தானாகி நின்றபெரு
   மானெனது முன்னிற்கவே
அகமகிழ வந்தகுடி கொண்டகுரு நாதனடி
   யாருமென் முன்னிற்கவே

அன்றுமின் றென்றுமடி யேனுமுமை நம்பினே
னண்டிவந் தாளுதற்கே
மகிழ்ந்தன்னு புன்னகைப் புள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (கூ)

நோக்குநோக்கொண்ணாத நோக்குநோக்காநின்ற
நோக்கெனது முன்னிற்கவே
நோக்கிப் புராதனப் பொருளான நுண்ணறிவி
னுட்டமென் முன்னிற்கவே
நீக்கமற வங்கிங் கெனாதெவங் கெங்குமொரு
நிறைவெனது முன்னிற்கவே
நேசித்த நெஞ்சமே குடிகொண்ட வான்கருணை
நேயமென் முன்னிற்கவே
போக்கொடு வரத்தொடு விகாரமது வாய்நின்ற
புநிதமென் முன்னிற்கவே
புல்லறிஞ னவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
போதமென வாளுதற்கே
வாக்குமன மொத்தமர புள்ள நீர் பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௰)

எற்றுத மாயைதனை யெற்றுபே ரெற்றுபே
ரின்பமென் முன்னிற்கவே
ஏகமா யொருகால மழியாத வொளியான
வெம்பிரான் முன்னிற்கவே

௧௮ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

புத்திக்கு மெட்டாத வட்டாங்க யோகமழை
பொழிவதென் முன்னிற்கவே
பூதமுத ஐதமுட னேதுமது வானவான்
பொருளென்று முன்னிற்கவே
குற்றமின் னற்குணக் குடியா னெனுங்குணங்
குன்றெனது முன்னிற்கவே
கொடுமைகுடி கொண்டவடி யேனுமுமை நம்பினே
குறைவுதீர்த் தாளுதற்கே [ன்
வற்றா வருட்செல்வ முள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருக்கண்
மணியே முகியித்தீனே. (௬)

ஊரற்று நாமரூ பத்துடன் பற்றற்
றுயர்ந்ததென் முன்னிற்கவே
ஒன்றற் றிரண்டற்று வாக்கற்று மனமற்
றுதித்ததென் முன்னிற்கவே
கூறுகுண மற்றுமொளி யற்றும்வெளி தத்திக்
குதித்ததென் முன்னிற்கவே
குறியற்று மறிவற்று நிறைவுகுறை வற்றுங்
குலாவியதென் முன்னிற்கவே
ஈறுமுத லற்றுமின் றற்றுநா ளையுமற்
றிருப்பதென் முன்னிற்கவே
ஏதுமுன் னிற்கவடி யேனுமுமை நம்பினே
னின்பமூற் றாளுதற்கே
மாறிலா நற்கருணை யுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே

வளருமரு ணிறைநுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௬)

தேடியே வந்தருட் டந்தடிமை கொண்டவென்
றேசிகன் முன்னிற்கவே
சிற்பர வெளிக்கொளி கொழிக்குமா கர்ப்பூர
தீபமென் முன்னிற்கவே
நாடரிய செஞ்சுடர் பரப்புகுரு நாதனெந்
நாளுமென் முன்னிற்கவே
நாளுவி தங்கொண்ட வாசாம கோசரா
நந்தமென் முன்னிற்கவே
ஈடுசே டற்றசிற் சத்தியாமெம்பிரா
னென்னெதிரின் முன்னிற்கவே
ஏற்கைமுன் னிற்கவடி யேனுமுனை நம்பினே
னிங்குவந் தாளுதற்கே
வாடாத சமநிலைய முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிறகுல் வருகவே
வளருமரு ணிறைநுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (எ)

அருளகண் டாகார வானந்த பூர்த்தியெனு
மாதார முன்னிற்கவே
ஆதிசொற்பிர காசவரு டேசோ மயந்தந்த
வாதிக்க முன்னிற்கவே
குருநாத ஞகமெய்ப் பிரணவ சொரூபக்
கொழுந்தெனது முன்னிற்கவே
கூரறிய சாலம்ப ரகிதமாகிய திவ்ய
குணசாந்த முன்னிற்கவே

நிருவிகா ரத்துடன் றளதனென நின்றேனிர்
நிராமயம் முன்னிற்கவே
நிலையமுன் னிற்கவடி யேனுமுமை நம்பினே
னேயம்வைத் தாளுதற்கே
மருமலர் மணக்கோல முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ளிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (அ

பலவுமா யொன்றுமா யேன்றுமாய் நின்றதற்
பரமெனது முன்னிற்கவே
பரமான தெப்பொருளு மதுவாய் முளைத்துவிளை
பயிரெனது முன்னிற்கவே
நிலைசரமொ டிகபரமு முயிரினுக்குயிராகி
நின்றதென் முன்னிற்கவே
நேரிட்ட ஞானசூ ரியனு யுதித்தநன்
னெறியெனது முன்னிற்கவே
அலையுலகு கானலி னீரெனத் தோன்றுமெய்
யறிவெனது முன்னிற்கவே
அய்யனே யஞ்சியடி யேனுமுமை நம்பினே
னுதரித் தாளுதற்கே
மலையிலக் கானகுறி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ளிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (க

உடல்பொருளோ டாவியுங் கைபற்றி யெனையாளு
முத்தமன் முன்னிற்கவே

ஊனாகி யுயிராகி யூனுயிர்க் குயிரான
வுண்மையென் முன்னிற்கவே
திடமாயை தொடரா தடர்ந்தேறு மெஞ்ஞான
தீரமென் முன்னிற்கவே
திவ்யகரு ணாகர முகம்மத ரெனும்மருட்
செல்வமென் முன்னிற்கவே
கொடியொடு கொழுகொம்ப தாகநீர் வந்துகுதி
கொண்டெனது முன்னிற்கவே
கொத்தடிமை யானவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
கொண்டணைந் தாளுதற்கே
வடிவிலகு நடனவடி வெள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமணி ணிறைநுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௧௦)

சதகம் - முதலாவது பதிக முற்றிற்று.

ஆக பாடல் - உ௪.

அப்பொருடானே யெப்பொருட்குணமு
மொப்பியு மொப்பா தாகிய வுண்மையைப்
பிரியாது தெரிசிக்கப் பிரியமா யெனக்குங்
கருணைகூர்ந் தருள்கெனக் கனிந்துநின் றிரத்தல்.

சித்தமாய் நன்னிருவி கற்பநிஷ் டாபரர்க
ணெற்றினே ரிட்டபொருளை
நிச்சயவ கோசரத் தாதார பேதமிலை
நின்றுநிறை கின்ற பொருளை
முத்திக்கு வித்தாய் முளைத்துவிளை பொருளையருண்
மொய்த்தசுட ருற்ற பொருளை

மும்மண்ட லங்களுங் கொண்டமூ லாதார
மோனவடி வான பொருளை
புத்திக்கு மெட்டாத புத்திக்கு ளின்றிலகு
போக்குவர வற்ற பொருளை
போதவருள் புரியவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
புனிதமுட னுதற்கே
மத்தமத யானைநிக ருள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (க)
பெத்தமொடு முத்தியு மகிழ்ச்சியு மிகழ்ச்சியும்
பின்னுமுன்னுங் கெட்டதைப்
பெரிதுசிறி தருவுருவோ டதுவிதென் பதுவும்
பிறப்பிறப்புங் கெட்டதை
நிந்தித்த லோடுவந் தித்தலும் பொய்மையொடு
நிசமென்ப துங்கெட்டதை
நீநானெ னலுமொன் றிரண்டெனலு நீதமொ
டநீதமெனலுங் கெட்டதை
அந்திபகல் போக்குடன் வரவுமன வாக்கொடுங்
கங்கென்பதுங் கெட்டதை
அறியாம லறியவடி யேனுமுமை நம்பினே
னறிவுதந் தாளுதற்கே
வந்தடிமை கொள்ளமன முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (உ)
மூத்தைதரவ மணியையொளி பத்திபா யும்மணியை
மோனமணி ஞான மணியை

மொய்த்தகதிர்மாசிலா மணியையவர்ணூதியா
மூவுலகு மானமணியை
சித்திமணியைச்சித்தி தருமுத்திமணியையென்
சிந்தைகுடி கொண்டமணியை
திவ்யகுருமணியா யிழைத்தசிங்காசனச்
சிகரத்தி லுச்சிமணியை
பத்தர்கட்கெய்த்தரூ டாமணியைநிறைபார்த்த
பரமார்த்த வசனமணியை
பணிபூண்டுபார்க்கவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
பணிபூட்டி யாளுதற்கே
வைத்ததீபத்தினிக ருள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைநுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௧)

காராறெனப்பே ரருட்கடலினீருண்டு
கவிகின்ற கருணைமுகிலை
க்கனவட்டப்பெரு வெளிக்குமப்பானின்று
காலூன்று கின்றமுகிலை
தாராதவருடந்த குருமௌனமுகிலையென்
றுயிற்சிறந்த முகிலை
சண்டமாருதமென்ன வருள்பொழியுமுகிலைச்
சராசரங் கொண்டமுகிலை
பாராதிபஞ்சவன் னப்பகுதியாகப்
பரந்துவரு டித்தமுகிலை
பரிவருடிக்கவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
பருவம்வந் தாளுதற்கே

வாராநெறிக்கருணை யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (ச)

தத்தியேகங்கறப் பெருகிவருமானந்த
சமரசப் பெருவாரியை
சார்ந்தன்பரிதயங் களிக்கவேபொங்கிவரு
சந்ததச் சுகவாரியை
சுற்றிக்கவிந்துகொண் டெங்குமொருமிக்கவே
சூழ்கருணை நிறைவாரியை
சொற்பிரகாசந்தரு சுயஞ்சோதியாய்நின்ற
சோமசுந்தர வாரியை
எத்தனைவிதங்கொண்டு சொல்லினுஞ் சொல்லொணா
வினியபூரண வாரியை
ஏப்பமிடவூட்டவடியேனுமுமைநம்பினே
னெட்டிவந் தாளுதற்கே
மத்திபத்தீபநடு வுள்ளநீரபின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (ரு)

அன்புப்பெருக்கைநல் லறிவுப்பெருக்கைமெய்ஞ்
ஞானமிர்தப் பெருக்கை
அணையற்றபேராசை வெள்ளப்பெருக்கையறி
வாகாரவான் பெருக்கை
இன்பப்பெருக்கையருள்பொங்கும்பெருக்கைவெளி
யெங்கெங்கு மொளிபெருக்கை

ஏகப்பெருக்கையனு போகப்பெருக்கைநல்
  லினியசெந் தேன்பெருக்கை
தென்புப்பெருக்கைவெகு டம்பப்பெருக்கைமா
  திவ்யமதுரப் பெருக்கை
சேரப்புகட்டவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
  சித்தம்வைத் தாளுதற்கே
வன்புப்பெருக்குவடி வுள்ளநீர்பின்றொடர
  வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித்தீனே. (சு)

கண்டபொருளத்தனையு மாகிநின் றவைகளுங்
  காணாத காரணத்தை
கருதரியசித்தாய்வி சித்தமாய்நின் றிலங்
  காநின்ற காரணத்தை
அண்டகோடிகளையுந் தன்னுள்வைத் தணுவினுக்
  கணுவான காரணத்தை
அறியாமலென்றெய்வ முன்றெய்வமென்பார்க்கு
  மவ்வகைக் காரணத்தை
யெண்டிசைவிளக்கின்ற வித்தாயிருந்துமோ
  ரிடமற்ற காரணத்தை
எய்திக்களிக்கவடி யேனுமுமைநம்பினே
  னெதிர்காட்டி யாளுதற்கே
மண்டலமும்விண்டலமு முள்ளநீர்பின்றொடர
  வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித்தீனே. (எ)

நிலையமுடனெங்கணுங் கோத்தநிலைகுலையாது
நின்றதேசோ மயத்தை
நெற்றிவிழியூடுநிலை நின்றோருளந்தனி
னொளிர்ந்ததே சோமயத்தை
தொலையாதிலங்குதுரி யாதீதமானவத்
துவிததே சோமயத்தை
தொந்தங்கடிந்தவர்க ளுந்திக்குள்வண்டாய்த்
துவண்டதே சோமயத்தை
சலியாதவயிராக்ய தீரனையலுப்புறச்
சார்ந்ததே சோமயத்தை
சரமுனொற்கருளவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
சனுதிவந் தாளுதற்கே
மலிகருணைமிக்கவலு வுள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (அ)

எல்லைநிலைசொல்லரிய வல்லமையொடெங்கணு
மிருந்தஞா னோதயத்தை
எப்பொருளுமெப்பொழுது மெவ்விடமுமவ்வடி
விளங்குஞா னோதயத்தை
அல்லிலும்பகலினு மன்பர்மனவில்லினி
லடைந்தைஞா னோதயத்தை
அழிபாய்ப்பதிக்குவந் தாள்குணங்குடியா
ரணைந்தஞா னோதயத்தை
தொல்லையறுகல்லறிஞர் சொல்லும்வழிசெல்லின்வெ
தோற்றுஞா னோதயத்தை

தொழுதெழாப்பாவியடி யேனுமுமைநம்பினேன்
றெண்டுகொண் டாளுதற்கே
வல்லபஞ்சொல்லவந் துள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (கூ)

தொலையாதவன்கருணை குடிகொண்டிருந்ததே
சோமயா நந்தகுருவை
சொந்தமுடனென்றனையும் வந்தடிமைகொண்டே
சுகந்தந்த மௌனகுருவை
நிலையாதமாயைநிலை குலையநிலைகுலையாத
நெறிதந்த ஞானகுருவை
நித்தியாநந்தசுக முற்றுமகுமதென்ற
நிட்டைநே ரிட்டகுருவை
சலியாதணைத்துமத் தந்தரவெளிப்பெற்ற
தந்தையாய் வந்தகுருவை
தழுவவறியாதவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
றயைபுரிந் தாளுதற்கே
மலைகள்பொடிபடுநடையு முள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தினே. (கல)

ஆக பாடல் கஉ.

பன்மையாய்விரிந்த பல்பொருளெலாமதன்
றன்மையாயிருந்த தகுதியைவிளக்கு

எஅ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்

அருளொளிவிளக்கினை யருள்கவென்றுசான்
றெருளொளிபதமலர் சிந்தைசெய்திரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

எங்குமருள்விரிவாகி யங்கிங்கெனாதாகி
யென்றன் பிராணுமாகி
எண்ணரியவண்டபகிரண்டங்களாகிநின்
றிகபர மிரண்டுமாகி
பொங்கிவழிகொண்டுபல் கடமெலாம்பெருகுபரி
பூரணானந்தமாகி
புனிதமெய்ஞ்ஞானவா னந்தமழைமாரியைப்
பொழிகருணை முகிலுமாகி
கங்குல்பகலில்லிரவி மதியாகியெங்குமொரு
கங்கற்றநங்கையாகி
கவியுமொளிபுரியலடி யேனுமுமைநம்பினேன்
கருணைவைக் தாளுதற்கே
மங்காததிங்களொளி யுள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைநண்ண குடிவாழுமென்னிருக்கண்
மணியே முகிழித்திடுமே. (க)

ஊனாகியூனிலுயி ராகியெவ்வுலகுமா
யொன்று மிரண்டுமாகி
உள்ளாகிவெளியாகி யொளியாகியிருளாகி
யூருடன் பேருமாகி
கானாகிமலையாகி வளைகடலுமாகிமலை
கானக விலங்குமாகி
கங்குல்பகலாகிமதி யாகிரவியாகிவெளி
கண்டபொருளவையுமாகி

நானாகி நீயாகி யவனாகி யவளாகி
நாதமொடு பூதமாகி
நாடுமொளிபுரியவடி யேனுமுமைநம்பினே
னன்மைசெய் தாளுதற்கே
வானோருமடிபணித லுள்ளநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௨)

அந்தமுதன்முன்பினொடு பக்கநடுவாகிநின்
றவைகளற் றதுவுமாகி
அருவாகியுருவாகி யருவுருவமற்றவறி
வாகார மோனமாகி
தந்தைதாயாகியரு டந்தகுருவாகியென்
றன்னுயிர்க் குயிருமாகி
தாயிற்சிறந்தவந் நேயச்சிறப்பாய்ச்
சதானந்த ஞானமாகிச்
சிந்தைசெய வந்ததிற மாகியெனையாட்கொண்ட
தேசிகன் றானுமாகி
தெளியுமொளிபுரியவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
சித்திதந் தாளுதற்கே
வந்திருந்தருளுதனை யுள்ளநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௩)

பாராகியெப்பொருளு மாகியப்பார்தனிற்
பஞ்சவன் னங்களாகி

பற்பலவிதங்கொண்ட விந்துநாதத்துட்
பதிந்துழலை பருவமாகி
வேரோடியோகபூ மிக்குள்வளர்ந்தருள்
விளைந்தொழுகு தருவுமாகி
விண்ணாகி மண்ணாகி யெண்ணாகிவெகுவாகி
விரிவாகி மறைவுமாகி
தூராதிதூரத்தி னுந்தூரமாகியதி
சூழ்ச்சிச் சமீபமாகி
தோற்றுமொளிபுரியவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
றுரிதமுட னாளுதற்கே
வாராருமருண்மாரி யுள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௪)

பார்த்ததிக்கெங்குமொரு வெளியாகியென்பரா
பரப்பிரம வெளியுமாகி
பற்றுமனவெளியாகி மனவெளிகடந்தமுப்
பாழான வெளியுமாகி
கூர்த்தவறிவத்தனையு மேற்றபடிகொள்ளையே
கொண்டகடு வெளியுமாகி
கோடானகோடிபல வண்டபகிரண்டமுங்
கொண்டபெரு வெளியுமாகி
சேர்த்திலகுலையுண்டு போகாதுநிலையுண்ட
சிற்சத்தி வெளியுமாகி
செறியுமொளிபுரியவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
தெளிவுதந் தாளுதற்கே

வார்த்தைதப்பாதநா வுள்ளநீர்பின்சென்றா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௫)

நடையுடனிடையாகி நன்னும்திருவினையாகி
நடைபடிகடானுமாகி
நடுவேவளைமுளைத்தநீ நானெனனுமாகிவரு
நாட்டங்கடானுமாகி
தடையாகிவைத்ததடை யற்றவிடையாகிநற்
றாரணைகடானுமாகி
தலைமையொடுநிலைமையும் வலுமைகளுமாகியெச்
சங்கதைகடானுமாகி
இடையாகிநடுவாகி நன்மைதீமையுமாகி
யேகமுதலெல்லையுமாகி
இலகுமொளிபுரியவடி யேனுமுமைநம்பினே
னிதமுரைத் தாளுதற்கே
படமடனவடிநடன முள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௬)

மாயைமுதலாகியுயி ராகியற்புதமான
மன்னுயிர்க் குயிருமாகி
வாருமிருவினையாகி வினைதனக்கீடாகி
வாழ்பா ழுடம்புமாகி
தூயறிவுகலையாகி கிலையாகிநிலையாத
தொந்தங்கடாமுமாகி

நறவாகிமூலாதாரை யுறவாகிமறைவாகி
சோதிப்பிரகாசமாகி
ஆயுமறைமுடிவாகி யடியாகிநடுவாகி
ஆச்சரிய கூத்துமாகி
ஆடுமொளிபுரியவடி யேனுமுமைநம்பினே
னன்புகூர்ந் தாளுதற்கே
வாயூறுதேனின்மொழி யுள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (எ)

கண்ணூனகண்ணேயெ னன்னமேயென்றழுவர்
கண்டகண் காட்சியாகி
கவலைதுடிகொண்டுதட் டழியார்க்கனன்மனக்
கண்ணூட்டி நானுமாகி
மண்ணூனவஞ்சநெஞ் சத்தினர்க்கேற்றுது
மறைவுதரு புதையலாகி
மதபேதமோதிமதி கெட்டவர்க்கெட்டாத
வான்கருணை வெள்ளமாகி
எண்ணுதவெண்ணமெண் ணூரெடுத்துண்ணுபே
ரின்பப் பெருக்குமாகி
எய்துமொளிபுரியவடி யேனுமுமைநம்பினே
னின்புதந் தாளுதற்கே
வண்ணத்திருக்கருணை யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (அ)

வேதவேதாந்தமேல் வீடாகிநட்டநடு
வீட்டின் விளக்குமாகி
வித்தகனிருக்குநன் மணிமாடமாகியொளி
விரிகதிர்ச் சுடருமாகி
நாதகீதம்பல முழக்கமிட்டோலமிடு
நாதநா தாந்தமாகி
நற்குணங்குடியா னெனப்பேரெனக்கருளு
ஞானதிரு நாமமாகி
ஆதிமுதலந்தமுந் தானாகிவிரிவா
யகண்டிதா காரமாகி
அவிருமொளிபுரியவடி யேனுமுமைநம்பினே
னறிவுதந் தாளுதற்கே
மாதூயபாதமல ருள்ளநீர் பின்னொருடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (கூ)

கஞ்சுல்பசலற்றவரு டங்குமெங்கெங்குநிறை
காரணங் கடவுளாகி
கங்கறப்பொங்குகரு ணைக்கடலுமாகியென்
காதலா மலகமாகி
சிங்கத்தையொத்தவினை தன்னைச்செயங்கொண்ட
தேசிகன் றானுமாகி
தேனுதீரக்குணங் குடிவாழ்க்கையெற்குதவு
திவ்யகுண மேருவாகி
எங்கேயிருக்கினும் மங்குவந்துதவிதரு
மெங்கண்மகுமூதுமாகி

இயையுமொளிபுரியவடி யேனுமுமைநம்பினே
 னெளிதில்வந் தாளுதற்கே
மங்கலசவுந்தரிய முள்ளநீர்பின்றொடர
 வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகியித்தீனே. (௬௦

ஆக பாடல் ௬௬.

அருள்கூர்ந்தகாட்சியாகிய வுண்மையும்
பொருள்கூர்ந்தகாண்போன் வேறெனப்பொருந்தா
தோன்றுமுறைமை யோதுகவிவலிடை
யின்றூகவருள்கவென் றிரங்கியிரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

பாரீரோவென்னையென் னன்னையேயென்முகம்
 பார்த்தருள் பழுத்திடீரோ
பாவிகன்னெஞ்சவஞ் சஞ்சித்தவந்துமது
 பாதத்தி ழுத்திடீரோ
வாரீரோவென்னெதிரில் வந்தெனக்கொருமுத்தம்
 வாய்கொண் டளித்திடீரோ
சேரீரோவென்னையுஞ் சேர்ந்தோர்க்குமுமதருட்
 டேறற் றெளித்திடீரோ
சிந்தைநொந்திடையுமடி யேனுமுமைநம்பினேன்
 சித்தம்வைத் தாளுதற்கே
வாரோமெனச்சொன்ன துள்ளநீர்பின்றொடர
 வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகியித்தீனே. (௧

எங்கடகுடிக்கரச ரேயுமதுபாதமேற்
கெய்தாத தென்னகுறையோ
என்றெய்வமுன்றெய்வ கென்குறையோவல்ல
திடிசாப மானகுறையோ
பங்குகூறிட்டகுறையோ பாவிவாழ்மனது
பக்தியில் லாதகுறையோ
பகலையிருளென்றதுறை யோவிண்படர்ந்தாப்
படுநீலமான குறையோ
அங்குமிங்குங்கெட் டலைந்தகுறையோதேடி
யலையாதிருந்த குறையோ
அறியாமலிடையுமடி யேனுமுமைநம்பினே
னணைவுதந் தாளுதற்கே
வங்கமாயன்பாழி யுள்ளநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௨)

கல்லிலோமண்ணிலோ விண்ணிலோவடிமையிரு
கண்ணிலோ கண்ணீரிலோ
கரையிலோகடலிலோ வுடலிலோவுயிரிலோ
கதியான பூமிதனிலோ
இல்லிலோபகலிலோ நல்லதயவில்லிலோ
அறிவிலோ வுருமீதிலோ
அறிவிலோவழியொரு மறையிலோமறைகண்முத
லாகமபு ராணத்திலோ
செல்வமிகுதுரைராச னேதேவரீர்க்குநிலை
திவ்வியகுணங்குடியிலோ

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

தெரியாமலிடையுமடி யேனுமுமைநம்பினேன்
சேர்ந்தணைந் தாளுதற்கே
மல்லிகைமலர்க்கந்த முள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௧

ஓயாதோவென்கவலை யுள்ளுருகியானந்த
முள்ளுளே பாய்ந்திடாதோ
ஒழியாதோவிழிமாயை யழியாதோபாழாசை
யூழ்வினைக ளோய்ந்திடாதோ
தீயாதோவன்கருவி காயாதோகரணங்க
டீவினைக டீர்ந்திடாதோ
தேறாதோபாழ்மனஞ் சாராதோபேரறிவு
திவ்யகுணம் வாய்ந்திடாதோ
பேயாதோவருண்மாரி வாயாதோவான்கருணை
பேரின்ப நேர்ந்திடாதோ
பெருகலின்றிடையுமடி யேனுமுமைநம்பினேன்
பிரியமுட னாளுதற்கே
வாயிற்சிறந்தமொழி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே.

நாடுமோமுத்திவழி கூடுமோநெற்றிவிழி
நல்லறிவு பந்தாடுமோ
நற்குணங்குடிமீது வீடுதாவென்றனையு
நாதனருளுந் தேடுமோ

ஆடுமோவட்டமா சித்தியும்புத்தியு
மந்தவழியைச் சாடுமோ
ஆபாரத்தையும் போடுமோசித்தமா
நந்தநடனம் மாடுமோ
மாடகூடங்களை மனையாட்டிதருமாசை
மாட்டேனென விட்டோடுமோ
மனமுறிந்திடையுமடி யேனுமுனைநம்பினேன்
வந்தனைந் தாளுதற்கே
வாடாமவர்க்குநிக ருள்ளநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமநந்தணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௬)

ஆசாபசாசவலை யுள்ளகப்படுவனோ
வல்லது வெளிப்படுவனோ
அகிலவாழ்வென்றிடு மளற்றில்வீழ்ந்திடுவனோ
வெப்புறநடந்திடுவனோ
கர்சாசைகொண்டுகதி கெட்டுநின்றிடுவனோ
கதியாசைகொண்டிடுவனோ
கலையற்றகப்பலென் னக்கலங்கிடுவனோ
கரையேறி நின்றிடுவனோ
ஈசனடிசெல்லா திருந்துசென்றிடுவனோ
வீசனடி சென்றிடுவனோ
ஏங்கிமிகவிடையுமடி யேனுமுனைநம்பினே
னேக்கமற வாளுதற்கே
மாசிலாமணிமாலை யுள்ளநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே

வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தினே.

புதல்வரெனுமுதலைகள் பிடித்துக்கடித்துப்
புசிக்கக் கொடுத்துழல்வனோ
பொல்லாதகாமக் கடற்புலாலென்னுமோர்
பூவைகைப்பட் டுழல்வனோ
கதகதென்றெரியும் பணத்தீமிதித்தெனது
கால்கொப்புளித் துழல்வனோ
கட்டுபட்டாடைக ளெனுநமன்கைவலைக்
கட்டுண்டுநின் றுழல்வனோ
சதசதென்றழுகுதூர்க் கந்தசாக்கடையான
சமுசாரமதி லுழல்வனோ
தத்தளித்திடையுமடி யேனுமுமைநம்பினேன்
சற்றுவந் தாளுதற்கே
மதலைபோற்கொஞ்சுகுண முள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருக
மணியே முகியித்தீனே

வண்டாய்ப்பறந்தெழுந் திடுவனோசிற்றின்ப
வாரியில் விழுந்திடுவனோ
மண்ணானகாமக் குரோதமுண்டிடுவனோ
மாயைதனை வென்றிடுவனோ
பெண்டாசையென்றபேய் கொண்டுசெத்திடுவனோ
பேரின்ப முற்றிடுவனோ
பீறற்றுருத்தியிற் பிரியமுற்றிடுவனோ
பிரியங்க ளற்றிடுவனோ

கண்டிளந்திடுநாழி யாவனோதுறைவினிறை
  நாளூழி தானவனோ
நாளெலாமிடையுமடி யேனுமுமைநம்பினே
  னன்மைகூர்ந் தாளுதற்கே
மண்டுபேரின்பவொளி யுள்ளநீர்பின்றொடர
  வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைதுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித் தீனே. (௮

என்னகமிருக்கநா னென்வசப்படுவனோ
  வென்னமோசப் படுவனோ
இரவுபகலற்றவ னுபூதிதனி லுறைவனோ
  விதமகிதமதி லுறைவனோ
தன்னைமதியாதமதி கேடுகெட்டிடுவனோ
  தன்னையு மதித்திடுவனோ
தாராளமாகவரு ணையமுண்டிடுவனோ
  தட்டுமருள் கொண்டிடுவனோ
என்னதான்செய்வதினி யென்றுமேங்கிடுவனோ
  வேகாந்த மோங்கிடுவனோ
இப்படிக்கிடையுமடி யேனுமுமைநம்பினே
  னிஷ்டம்வைத் தாளுதற்கே
மன்னுதவமுந்திகிலை யுள்ளநீர்பின்றொடர
  வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
  மணியே முகியித்தீனே. (௯

சொதுமன்னரசர்கைக் கோலாவனோபாவி
  துருடர்கைக் கோலாவனோ

கூலாயிலாகயில் லல்லாகுவென்பனே
குடிகெட்ட நிலையுண்பனே
வேலையதுவாய்முகம் மதாறகூலென்பனே
வேலையிதுதா னென்பனே
வேதவேதாந்தமெய்ஞ் ஞானவீடடைவனே
வெறுவெளியி நின்றிடுவனே
ஆலாவிருக்ஷமென மேலாவனேவுதி
ரதன்சருகு போலாவனே
ஆறுமிடையுமடி யேனுமுமைநம்பினே
னாதரித் தாளுதற்கே
மாலார்க்குவாலாய முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமநுணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிநசண்
மணியே முகிபித்திடுவனே. (கூ0)

ஆக பாடல் - நிஅ.

ஒன்றுஞ்சமாதி யோகமிக்முறையா
மென்றருள்பிரானே யிவற்றியல்பெல்லா
மெவற்றானுமசையா திசையப்படுத்தித்
தவத்தகையருள்கெனச் சரண்புகுந்திரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

பாயுமீராறுகலை பாயாதுபக்குவம்
பண்ணிவைப் பதுசமாதி
பழவினையிறக்கவுஞ் சுழுமுனைதிறக்கவும்
பழகிவருவது சமாதி
ஓயாதிகருவிகர ணதியோய்ந்தொழியவழி
யொளிகொழிப் பதுசமாதி

ஒன்றிரண்டென் றுமன முற்றுமுள றுதலைவிட்
டொன்றுபடு வதுசமாதி
ஈரெறும்பாதிக டமக்குடல்குழைந்துமு
னின்புருவது சமாதி
என்றருள்பிரானேயடி யேனுமுமைநம்பினே
னிதுவேவேளை யாளுதற்கே
வாயுவினுமதிவேக முள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௧)

நாவினுனிதனைமடித் தந்நாளமோட்டினிலே
நாட்டிவைப்பது சமாதி
நாலிரண்டெட்டுமெட் டெட்டாகியழியுமூன்
றலாக்குவது சமாதி
ஓவியப்போலிருந் துள்ளுருமயிர்தங்க
ளொருமூசவுண் பதுசமாதி
உச்சிவெளிசென் றுமொளி கண்டுமிருவிழியையு
முட்டுவிப் பதுசமாதி
ஏவலொடுவிலகலெனு மிருவினையுமற்றசை
விலாதிருப்பது சமாதி
என்றருள்பிரானேயடி யேனுமுமைநம்பினே
னிதுவேவேளை யாளுதற்கே
மரவேகமனவேக முள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௨)

இதயங்களித்துவரு வகையுங்கொளுத்திவெளி
யேறிவிடுவது சமாதி
எட்டிபெட்டாப்பொருளை யெட்டிப்பிடிக்கவடி
யெட்டிவைப் பதுசமாதி
பதியினதிபதியவைத் ததிகதுதியோதிப்
பதம்பணிகுவது சமாதி
பரிபூரணந்தனில் வருகாரணந்தனைப்
பார்த்துமகிழ்வது சமாதி
ஏதுவந்துநேரினும் மாறினுமிரண்டுமொன்
றென்றிருப்பது சமாதி
என்றருள்பிரானேயடி யேனுமுமைநம்பினே
னிதுவேளை யாளுதற்கே
மதயானைபோற்றீர முள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௮)

வேரற்றசுத்தபரி பூரணப்பேரின்ப
வீடுபுகுவது சமாதி
விரிகருணைதந்தருநாதனடியார்களென
வேடமணிவது சமாதி
போராடுமையற் குதக்கைக்கடந்தப்
புறத்தினிற் பதுசமாதி
புகன்மறைப்பொருளைமற வாக்கடனமக்கென்று
புந்திமகிழ்வது சமாதி
ஈராறுகால்களையு மெட்டுக்கயிற்று
மிறுக்கியறிவது சமாதி

என்றருள்பிரானேயடி யேனுமுமைநம்பினே
னிதுவேளை யாளுதற்கே
மார்பணியுமுத்தார முள்ளீர் பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௪)

சாதிபேதத்தையும் மாதர்போகத்தையுந்
தள்ளிநிற்பது சமாதி
சந்ததமுமொளிருமருண் ஞானவருடேசிகன்
தன்னையறிவது சமாதி
தீதிலருள்கொண்டே சேரமயத்தூண்மனஞ்
சேர்ந்திருப்பது சமாதி
செத்தசவமதுபோ லிருந்துசெபதபமுஞ்
செயத்தனிப்பது சமாதி
ஏதுமதுவானகுரு நாதனிருபாதமதி
லிச்சைவைப்பது சமாதி
என்றருள்பிரானேயடி யேனுமுமைநம்பினே
னிதுவேளை யாளுதற்கே
மாதவர்களுக்குதவி யுள்ளீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௫)

கிரியாசையற்றுதற வதியாசையுற்றுநன்
னிட்டைபுரிவது சமாதி
நிலையாதுகாயமென் றெண்ணமொன்றென்றென்று
நிச்சயிப்பது சமாதி

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

வதியுஞ்சவ்வாதுசந் தனமுமொன்றென் றுமனம்
வைத்துநிகழ்வது சமாதி
வாராதுவாராது வருவனவும்வருமென்று
வாட்டமொழிவது சமாதி
இதமகிதமற்றமதி பெற்றிதயமுத்திநிலை
யேற்றுநிற்பது சமாதி
என்றருள்பிரானேயடி யேனுமுமைநம்பினே
னிதுவேளை யாளுதற்கே
மதுரவின்பப்பெருக் குள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளஃறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. ([illegible])

எல்லையுமறந்துபல தொல்லையுமிறந்ததோ
ரிடத்திருப்பது சமாதி
எனதியானென்பதை யிடம்பொருளோடேவன்முத
லீடழிப்பது சமாதி
அல்லுபகலாகவெல்லும் மளவுநல்லறிஞ
ரடிபணிகுவது சமாதி
ஆகமத்தின்படிச் சாதிக்கமுதலெவையு
மற்றிருப்பது சமாதி
இல்லாளுமைந்தருஞ் சுற்றமுஞ்சுற்றமா
யில்லையென்பது சமாதி
என்றருள்பிரானே யடியேனுமுமைநம்பினே
னிதுவேளை யாளுதற்கே
மல்லாடலும்பொறுமை யுள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளஃறசூல் வருகவே

வளரும்மரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௭)

சலனசஞ்சலந்தொலைத்தருண்மலைப்புடையில்
சார்ந்திருப்பது சமாதி
சர்வபரிபூரண வகண்டிதாகாரமே
சாட்சியென்பது சமாதி
நிலையம்விட்டலையாது நீவாததீபமென
நிலையினிற்பது சமாதி
நெற்றிவிழிரண்டையு மொத்துநடுகொண்டொளிவி
னேரில்வைப்பது சபாதி
இலகுஞ்சதாகாலநிட்டைபல்குந்துறவி
லெய்திநிற்பது சமாதி
என்றருள்பிரானேயடி யேனுமுனைநம்பினே
னிதுவேளை யாளுதற்கே
மலைபோற்பெரும்பெருமை யுள்ளநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௮)

ஆரிருந்தென்னவார் போயென்னவென்றுமன
மற்றிருப்பது சமாதி
ஆராலுமறியாத சூதானவெளிசென்
றடைந்தது போவதுசமாதி
வீரசூரங்கள்முதலதிகப்பிரசங்கமு
மெலியமெலிவது சமாதி
வேதவேதாந்தமும் விட்டுநாதாந்தநடு
வீடுசெல்வது சமாதி

ஏருறுமயிர்ப்பால மேறுமனமேயேறு
மேறுமென்பது சமாதி
என்றருள்பிரானேயடி யேனுமுமைநம்பினே
னிதுவேளை யாளுதற்கே
வாரிபோல்வான்கருணை யுள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௯)

ஆழியெனவருள்பொங்கு மாசையுற்றழுந்தழு
தகங்களிப்பது சமாதி
அதிசுகம்பெருவாரி யமிர்தமுண்டுண்டுதகை
யாறிநிற்பது சமாதி
பாழிநிலையற்றுமுப் பாழினிலைபெற்றுப்
பதைப்பொழிப்பது சமாதி
பலகோடியண்டபகி ரண்டமூர்தன்னுளே
பார்த்திருப்பது சமாதி
ஏழுபுவனத்தையுஞ் சுற்றியுஞ்சுற்று
திருப்பிப்பது சமாதி
என்றருள்பிரானேயடி யேனுமுமைநம்பினே
னிதுவேளை யாளுதற்கே
வாழிமகுமூதினரு ளுள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னி கண்
மணியே முகியித்தீனே. (௧௦)

ஆக பாடல் ௬௪.

காந்தழுமயழுங் கலந்தெனக்கலந்து
காய்ந்தவுலகத்தை மாயாதாகப்
போந்திடைமுளைக்கும் புதுமைகளெல்லாந்
தேய்ந்தறவருள்கெனச் சிந்தித்திரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

குவலயக்கவலைதரு மிடிமடையமைகளைக்
    கோத்துத் திரிந்தவம்பன்
கோட்டியுங்கேட்டையுஞ் சேட்டையுங்கூட்டியொரு
    கோட்டையாய்க் கட்டிவம்பன்
தவிராதகாயகற் பங்கொள்கிறேனினிச்
    சாவேனோ வென்றவம்பன்
சந்யாசமென்றபாய் வேடந்தரித்தவர்க
    டம்மையிகர் சொன்னவம்பன்
செபமாலைக்கொண்டு வாய்முணுமுணுத்துழப
    தேசிகா னென்றவம்பன்
தீதெலாந்திரவடி யேனுழமைநம்பினேன்
    றீரவந் தாளுதற்கே
மௌனமெனுமோனவடி யுள்ளநீர்பின்றொடர
    வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
    மணியே முகியித்தீனே. (க)

நெறியற்றவம்பனல் லறிவற்றவம்பனெதிர்
    நிகரற்ற கொடியவம்பன்
நிறையற்றவம்பன்வான் முறையற்றவம்பன்பன்
    னெஞ்சனஞ் சாதவம்பன்
குறியற்றவம்பனொரு சரியற்றவம்பன்
    குணக்கேட னானவம்பன்

௯அ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

கொடியரிற்சகசண்டி யானவம்பன்கசட்டு
கொலைபாவி யானவம்பன்
உறவற்றவம்பன்மிகு வெறிபெற்றனம்பனே
ருர்க்குமா சாதவம்பன்
உமதுபதமறியவடி யேனுமுமைநம்பினே
னுளமகிழ்ந் தாளுதற்கே
மறுசவலையுறினுமுற வுள்ளநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமநுணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகிபித்தீனே. (௨)

கல்லாதவம்பனறி வில்லாதவம்பனொரு
காசும் பெறுதவம்பன்
கடுவாயினுங்கொடிய வம்பன்வெருட்டிக்
கடிக்குநா யானவம்பன்
பொல்லாதவம்பனுற வில்லாதவம்பன்
பொறுமையே கொண்டவம்பன்
புன்மைகுடிகொண்டகெச பொக்கிஷிகள்சறுதாறு
போனுமுன் னேறுவம்பன்
மல்லாடுவம்பனகை பல்லாடுவம்பனிடு
மடையர்நடை யுடையவம்பன்
வம்பெலாமகலவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
மரபுதந் தாளுதற்கே
வல்லாண்மையில்லாமை யுள்ளநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமநணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௩)

அதிகப்பிரசங்கமே குடிகொண்டவம்பனன்
பணுவுமில் லாதவம்பன்
அச்சமில்லாதவம் பன்றிட்டுகிட்டேர
வணியாயக் காரவம்பன்
கெதிகெட்டுருட்டுவம் பன்றிருட்டெருமைக்
கிடாவினு முறட்டுவம்பன்
கெண்டர்க்குவண்டர்க்கு மிண்டவம்பன் சண்டை
கெக்கரிக் கொட்டுவம்பன்
விதிகெட்டவம்பனிலை பதிவிட்டலைந்ததலை
விரிகோல மானவம்பன்
விடமெலாமொழியவடி யேனுமுனைநம்பினேன்
விரைவில்வந் தாளுதற்கே
வதலால்விடாமலெனை யுள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௪)

சதியாயிரஞ்செய்த வம்பநல்விதமகித
சகசமறி யாதவம்பன்
தந்தைதாய்தன் மனைதை நேர்வித்தவம்பன்
றாராதரங் கெட்டவம்பன்
பதினாயிரந்தராஞ் சொல்லினுஞ்செவியுட்
படாதபிடி வாதவம்பன்
பாரவான்முதலான பேருமென்பேரையும்
பகரப் பயந்தவம்பன்
கிதிதேடுசீவச் சலங்கள்பட்சங்களே
நேசித்த தோஷிவம்பன்

நொடெலாம்வளருமடி யேனுமுமைநம்பினே
னேயம்வைத்தாளுதற்கே
மதிதனிலுமதிகவொளி யுள்ளநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௬)

எண்சாணுடம்புமொரு போனமழியாதென்ற
வெண்ணமொழி யாதவம்பன்
ஏதுவந்தாலுமோ ரணுவிற்குமிகரென்
றிடும்பைகள் பேசுவம்பன்
கண்சாடைகண்டுவில காதவம்பன்காசு
காசுகா சென்றவம்பன்
கல்லுமொருபோதேனு முருகுமுருகாக்கருங்
கனனெஞ்ச னவம்பன்
பெண்சாதிபெண்சாதி பெண்சாதியென்றே
பிதற்றுபேய் கொண்டவம்பன்
பேயாட்டொழிக்கவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
பிரியமுடனாளுதற்கே
வண்சீருமெண்சீரு முள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௭)

அஞ்சாதவத்தொழி யனைப்புரியும்வம்பன்
வதிகாரி யானவம்பன்
ஆதரிக்காநின்ற பேர்களைத்தானே
படுத்துக் கெடுத்தவம்பன்

பஞ்சபாதகமும் முதலான தீதகம்
  பயமறற் செய்தவம்பன்
பட்சம்வைத்தோர்தமக் கிச்சைமிகவோதிப்
  பணம்பறிக் கின்றவம்பன்
நஞ்சொலாவொன்றாய்த் திரண்டுருவெடுத்தகெடு
  நாசச் சரீரவம்பன்
நாயினுங்கொடியவடி யேனுமுமைநம்பினே
  னுட்டம்வைத் தாளுதற்கே
வஞ்சனமனுக்குநஞ் சுள்ளநீர்பின்றொடர
  வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணக் குடிவாழுமென்னிருகண்
  மணியே முகியித்தீனே. (எ)

தையலர்களாசையெனு மையலில்விடாய்கொண்டு
  தாகித் தலைந்தவம்பன்
சாகாவரம்பெற்ற தேகத்தனென்று
  தலைகெட்டு நின்றவம்பன்
மெய்யாகவையகத் தானெனக்கீடென்று
  வீண்மதம் பேசும்வம்பன்
வெறிகொண்டநாய்போலும்வள்ளுவள்ளென்றறியா
  மேலும்விழு கின்றவம்பன்
செய்யாதசெய்கையே செய்தவம்பன்பொய்த்த
  சிற்றின்ப முற்றவம்பன்
தீயும்பயந்தவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
  சித்தம்வைத் தாளுதற்கே
வையமுழுதுக்குமணை வுள்ளநீர்பின்றொடர
  வள்ளலிறசூல் வருகவே

வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௮)

கேடாங்கூடித் திரண்டுருக்கொண்டுகுடி
கேடு டெலடுத்தவம்பன்
கெட்டபேர்கண்டபேர் காதகண்ணோவெடுக்
கின்றவடி யுண்டவம்பன்
காடெலாமிவனையு நாடலாமோவென்று
நகையாட லுண்டவம்பன்
காடோறுமாடுபோ லோடியோடித்தின்று
நாவுருசி கண்டவம்பன்
மேடேறுட்டத்தருத் திக்குட்பருக்கைமிக
வெட்டியே வீசவம்பன்
மெற்றவம்புற்றவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
மேன்மைதந் தாளுதற்கே
மாடம்பஜம்பநடை யுள்ளனீர்யின்றேடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருக்கண்
மணியே முகியித்தீனே. (௯)

தாயாதிமுதலன்னை சுற்றங்கடம்மையுஞ்
சாராவடித்த வம்பன்
தானதருமங்களுக் கீனதருமங்களோ
காட்டிக் கெடுத்தவம்பன்
பேயாய்ப்பிடித்துவெறி நாயாய்க்கடித்துப்
பிடாரிபோ லலையுவம்பன்
பிருகாரனென்னும்புப தேசங்கள்கூறிவீலே
பேசித் திரிந்தவம்பன்

தூயமுகம்மது நபி பாதமலரைச்சென்னி
 சூட்டறிவின் மோட்டுவம்பன்
துறவெய்தலெய்தவடி யேனுமுனைநம்பினேன்
 சொன்னபடி யாளுதற்கே
மாயோசித்திநெறி யுள்ளநீர்பின்றொடர
 வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகிபித் தீனே. (௧௦)

ஆக பாடல் - எ௪.

பொருளிற்குவேறுப் போந்தானென்று
மருளேவுளத்தை மறைக்கும்பவத்
தியங்காதலவா தெங்குமில்லாது
வயங்காதகற்றுக வள்ளலென்றிரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

வேதாந்தசாரமே சாரமென்றறியாது
 வீணே யுடாலைத்தபாவி
மேன்மேலுமெய்ஞ்ஞான வின்பமனுகாதபாழ்
 மெய்யைமெய் யென்றபாவி
சோதிப்பிரகாசச் சுயஞ்சோதியனுகத்
 தொழுந்துறைக ளற்றபாவி
சுகநிட்டைபாராத விழியெனுமுகத்திலிரு
 தொள்ளையொ டிருந்தபாவி
கோதிலுமதடிபணி கிலாதசிரசென்றகற்
 குன்றைச் சுமந்தபாவி
கொடியமாபாவியடி யேனுமுனைநம்பினேன்
 குடியிருந் தாளுதற்கே

மாதவவபேதகிலை யுள்ளநீர்பின்றோடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௧)

மட்டிகளினுங்கெட்ட கட்டிவால்வெட்டிபேய்
மட்டைரட்டித்தபாவி
வஞ்சநமனுக்குவாரிக்கொடுத்திடவுடலை
வளமாய் வளர்த்தபாவி
சட்டிவைத்துச்சட்டி வாங்கும்பெருந்தொப்பை
சற்றும்வடியாதபாவி
சண்டாளருக்குமா சண்டாளருக்குமா
சண்டாளனானபாவி
பொட்டையிபுலீசுவைக் குட்பட்டபாவியொரு
போக்குநீக் கற்றபாவி
போதாதபாவியடியேனுமுனைநம்பினேன்
பொய்ம்மைதீர்த் தாளுதற்கே
வட்டமதிவெட்குமுக முள்ளநீர்பின்றோடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௨)

நாசச்சரீரத்தை நானெனக்குளறு
நாசம் பிடித்தபாவி
நானாவிதங்கட்கு மேலாதபாவியா
னற்றவமு மற்றபாவி
கூசாதபாவியாய் பேசாதபாவிமா
கோபம் படைத்தபாவி

கொலைபாவிகொலைபாவி கொலைபாவிகோடானு
 கோடிகொலை செய்தபாவி
வேசியர்களாசைவினை யகலாதபாவிதீ
 வினையுமகலாதபாவி
வீணனபாவியடி யேனுமுமைநம்பினேன்
 மெய்மைதந் தாளுதற்கே
வாசாமகோசரந் துள்ளநீர்பின்றொடா
 வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருளிறைதுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகியித்தீனே. (௩)

பிரியாதபேரின்ப வனுபூதியாசைப்
 பிறப்புமறி யாதபாவி
பிரபஞ்ச வுறவைநெஞ் சம்மஞ்சி னோர்கடம்
 பின்சென் றிடாதபாவி
அருமையாயறிதுறிக ளத்தனையுமெத்திகல்
 லறிதுறிச ளற்றபாவி
அந்தகாரத்தையே புந்தியுட்கொண்டுவெறு
 மஞ்ஞானி யானபாவி
நரசென்மமாகிபு நார்குணங்களவிலு
 நாடியறி யாதபாவி
நலமற்றபாவியடி யேனுமுமைநம்பினே
 னன்புதந் தாளுதற்கே
வருகவலையேகவழி யுள்ளநீர்பின்றொடா
 வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைதுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகியித்தீனே. (௪)

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

தேகாதியகிலப்பிர பஞ்சமதுபொய்யென்று
   தேர்ந்தறிவிலாதபாவி
தீபாவிதீபாவி தீபாவிதீபாவி
   திவ்வியகுண மற்றபாவி
மாகலைகுடிகொண்ட பாவிவம்பாகவே
   வாதாடுகின்றபாவி
மாயப்பசாசுகொண் டலைபாவிவீணாக
   வாழ்நாளழித்தபாவி
ஆகாதபாவியா னாகாதபாவியா
   னார்க்குமாகாதபாவி
அளவற்றபாவியடி யேனுமுனைநம்பினே
   னாண்டனைத் தாளுதற்கே
வாகுவழியேகவொளி யுள்ளாகிபின்றொடர
   வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமநுணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
   மணியே முகியித்தீனே. (௧)

மெய்யானபொய்யுடலை மெய்யென்றுமெய்யான
   மெய்யறிவுகெட்டபாவி
மெய்யானமெய்யேதா மறியாதபொய்யான
   மெய்யைப் படைத்தபாவி
பொய்யானதையல்ரை யையோவணைக்கசுக
   போகமோகித்தபாவி
பொய்யானபுலையான கொலையானமலையான
   பொய்த்தமொழிசற்றபாவி
வையாதவையாசை யானதீயானமா
   மாயைகுடி கொண்டபாவி

மாகெடும்பாவியடி யேனுமுமை நம்பினேன்
வந்திருந் தாளுதற்கே
மையவிழிமையவொளி யுள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௬)

பசுபாசவாசவினை யென்றவெறிகொண்டலே
பாசாசாடுகின்றபாவி
பால்பழங்கற்கண்டு சர்க்கரைகண்மொக்கியும்
பட்டமர மானபாவி
விசனமொடுதுக்கமே குடிகொண்டபாவிபொய்
வேடந் தரித்தபாவி
வித்தகன்றிருவடி தனைத்தொழுதுதொழுதழுது
மெய்யருளுறாதபாவி
நிசமாகவசைபேசு வார்கள்வாய்தன்னிலே
நிதமா யிருந்தபாவி
நிலையற்றபாவியடி யேனுமுமைநம்பினே
னேயம்வைத் தாளுதற்கே
வசியமனவாசிவச முள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (எ)

இதமகிதமென்றவினை யுங்கொண்டலைந்துசிற்
றின்பவேம் புண்டபாவி
எண்சாணுடம்புவெறு நஞ்சானபாவியேயா
ரின்பமணை யாதபாவி

பதமற்றபாவிபக் கிறுகறுதலைமொட்டைப்
  பரதேசி யானபாவி
பாவிப்பிணங்களைப் பாடித்துதித்துப்
  பணம்பறிக் கின்றபாவி
சதிகெடும்பாமர்க்கு மதிகெடும்பாவிபொய்ச்
  சத்தியஞ் செய்தபாவி
சர்ப்பநிகர் பாவியடி யேனுமுமைநம்பினேன்
  சாறிவந் தாளுதற்கே
மதினமுதலும்வாச முள்ளநீர்பின்றுடா
  வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைநணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித்தினே. (அ

கைக்குள்வெண்ணெயைவைத்து நெய்க்கழுதபாவி
  கற்றுமறி வற்றபாவி [கை
கற்பகவிருக்ஷந்தி னடியிலேகாஞ்சிரங்
  காய்தேடி கின்றபாவி
கொக்குப்பிடிக்கநாய்க் குத்தெரியுமோவென்ற
  கொள்கைசூடி கொண்டபாவி
குருடர்களியானையைக் கண்டகதைபோலசற்
  குருவையறி யாதபாவி
சர்க்கரைகரும்புகற் கண்டமுதிருக்கக்
  கசங்குடிக் கின்றபாவி
தலைகெட்டபாவியடி யேனுமுமைநம்பினேன்
  றயையைவைத் தாளுதற்கே
மக்கநகருக்குமண முள்ளநீர்பின்றுடா
  வள்ளலிறசூல் வருகவே

வளருமரு ணிறைகுணக் குடிவாழு மென்னிருகண்
   மணியே முகிழித்திடேனே. (௯)

குரஷிக்குலக்கொழுந் தானமகுமூதநபி
   கொள்கையறி யாதபாவி
கொறடாத்தனைக்கொண்டு மாட்டினுமறிஞர்பின்
   கூடிநட வாதபாவி
அரிசிவலையுலையறியு மோவென்றகதைபோல
   வகலிற் படைத்தபாவி
ஆருக்குவைத்தகூ ழாகினுஞ்சரிகாணி
   லள்ளியடை கின்றபாவி
விரிதருந்தொப்பையை விருப்பொடுவளர்க்கமேன்
   மேலுமலை கின்றபாவி
விதியற்றபாவியடி யேனுமுமைநம்பினேன்
   வேளையீ தாளுதற்கே
வரிசைநபிவரிசைமிக வுள்ளநீர் பின்றொடா
   வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணக் குடிவாழு மென்னிருகண்
   மணியே முகிழித் திடேனே. (௧௦)

ஆக பாடல் ௮௯.

இதற்கு முன்சொன்ன விடையூ றிரண்டினாற்
பதைப்பற் றிராத பாவியுள் ளத்தினுக்
கென்செய்வ னென்ன் றிடைக்கிடைந் தழுவதை
யின்செய்கை யாலொழித் திடுகவென் றிரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

கனமாயைவினையென்ற சனியன்பிடித்துக்
   கலங்கித் தவித்தழுவனோ

காலூன்றிமழைபொழிய வுங்கருணைமுகிலினங்
கவியவில்லையென் றழுவனே
அனியாயமனியாய யனியாயமென்கொடுமை
யனியாயமென் றழுவனே
ஆனாலுமென்போலு மொருபாவியகிலமதி
லாருளாரென் றழுவனே
இனியாள்வரெவரைய னேயையனேயென்ன
வேங்கித்தடித் தழுவனே
இங்கென்னசெய்வனடி யேனுமுமைநம்பினே
னிஷ்டம்வைத் தாளுதற்கே
மனமாயைபற்றமன முள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௪

தந்தைதாய்முதலான பந்தங்களென்றனைச்
சதிசெய்வதற் கழுவனே
சாதிவரைதள்ளியே சஞ்சரிக்காமெய்த்
தவக்குறைதனக் கழுவனே
புந்திமகிழுண்டுண் டுடுத்துசிற்றின்பவனு
போகந்தனக் கழுவனே
புனிதஞானத்தையப் பெருவெள்ளமென்றுதான்
பொங்குமோவென் றழுவனே
எந்தவிதமாயினு மிணங்கவில்லையென்மன
மிணங்கவில்லையென் றழுவனே
என்செய்வனேழையடி யேனுமுமைநம்பினே
னிதுவேளை யாளுதற்கே

வந்துகுதிகொள்ளுநடை யுள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (உ)

மாயாதவேபா விகாரத்திறலெனது
மனதுநொந்தே யழுவனே
வஞ்சப்ரபஞ்சத்தை நெஞ்சத்திருத்தியே
மதிகெட்டு நின்றழுவனே
தீயனிவனென்றேசு கின்றவர்நகைக்கின்ற
தீவினைதனக் கழுவனே
சீநாயேயோடென் றடித்துத்துரத்துஞ்
சிரிப்பினைப்பட் டழுவனே
நாயினுங்கடைகெட்ட நாயினுங்கடைகெட்ட
நாய்போலலைந் தழுவனே
நானென்னசெய்வனடி யேனுமுமைநம்பினே
னன்மைகூர்ந் தாளுதற்கே
வற்யாதமாயைசா வுள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (ங)

பூசக்கயிற்றுவலை வீசிப்பிடிக்கின்ற
பாவையர்க் கேயழுவனே
பத்தியொடுதந்தைதாய் தந்துமோசஞ்செய்த
பலவினைதனக் கழுவனே
ஆசைப்பெருக்கைப் பெருக்கப்பெருக்குமழும்
பாளருக்கே யழுவனே

அம்மம்மவென்சொல்லுகேனகிலவாழ்வென்னு
 மக்கினிகள்சுட் டழுவனே
பிசேறுபிறற் றுருத்திசதமென்றதைப்
 பேணுதற்கே யழுவனே
பேயனென்செய்வனடி யேனுமுமைநம்பினேன்
 பிழைபொறுத் தாளுதற்கே
மாசிலுபதேசநிலை யுள்ளநீர்பின்றொடர
 வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
 மணியே முகியித்தீனே. (௬

எமனைப்பழித்தமட வாரல்குலென்றபா
 ழிடிகிணறு வீழ்ந்தழுவனே
இருகொங்கையென்றதேன் கொட்டிமண்டைக்கேற
 பெரியுதேயென் றழுவனே
நிமையாவிழிக்கணை தொடுத்துத்துளைக்கவென்
 னெஞ்சந்துடித் தழுவனே
நெகிழுங்குழன்மயிர்க் கண்ணிபிற்சிக்கியதை
 நீக்கமுடியா தழுவனே
தமியனென்செய்வ னென்செய்வனென் றுபிர
 லாபித்துநின் றழுவனே
தந்தையேசொந்தவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
 சமயமீ தாளுதற்கே
மமதையில்லாச்சுகுண முள்ளநீர்பின்றொடர
 வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
 மணியே முகியித்தீனே. (௭

ஆனந்தமானபர மானந்தமாகா
 தவத்தையை நினைந்தழுவனே
அகிலமுதலானபா ழாசைமாளாதவதி
 யாயந்தனக் கழுவனே
ஈனப்பெருங்காய மென்னதென்பதிலரு
 வேக்கநதனக் கழுவனே
ஏனதாகியுட்பொருளை வந்துகைக்கொள்வதினி
 யென்றெண்ணிநின் றழுவனே
கானலைநிகர்த்தமெய் மெய்யென்றபொய்தனைக்
 கருதவெறிகொண் டழுவனே
கன்மியென்செய்வனடி யேனுமுமைநம்பினேன்
 கரையேற்றி யாளுதற்கே
வானதிசூடமதி யுள்ளநீர்பின்றொடர
 வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருக்கண்
 மணியே முகியித்தீனே. ([illegible])

கட்டிப்பிடிக்கினுங் கைக்கடங்காமனங்
 கலிவதில்லையென் றழுவனே
கருவிகரணம்பாய்கு வதுகண்டுகண்கலக்
 கண்கொண்டுநின் றழுவனே
வெட்டவெளிதன்னிலே விட்டடங்காரமெனை
 மேலிட்டதற் கழுவனே
மெய்யாகநானெனலு நானெனக்குளறும்
 வெட்கந்தனக் கழுவனே
எட்டிரண்டறியாத மூடனாயிருவினைக்
 கீடாகிநின் றழுவனே

என்னதான்செய்வனடி யேனுமுமைநம்பினேன்
னிஷ்டம்வைத் தாளுதற்கே
மட்டுறுநிஷ்டைநடு வுள்ளாநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (எ

நீராழமாகவென் னெஞ்சுருகிநன்னிலையி
னிற்கவில்லையென் றழுவனே
நிஷ்டைக்குமெட்டாத பேரொளிதியானத்தி
னேர்படலிலென் றழுவனே
காராவனந்தங்கள் போலநள்கவிந்திடக்
காண்கிலேனென் றழுவனே
கடவுளைத்தேடியிரு கண்ணீர்ததும்புக்
கரஞ்சென்னிவைத் தழுவனே
மாரிபோற்பேரின்ப மழைபொழியவில்லையென்று
வாய்விட்டிரைந் தழுவனே
மனைநந்திடைந்தவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
வாழ்வுதந் தாளுதற்கே
வாராதிராதவா முள்ளநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே.

கட்டழகிதன்னையென் கண்ணிலுங்காண்கிலேன்
காண்கிலேனென் றழுவனே
கண்மாரிவிண்மாரி போற்பொழியவழுவனே
கைதலையில்வைத் தழுவனே

கொப்டாவிவிட்டுவிட் டேங்கியேங்கிக்கொண்டு
புந்தியுட்கார்ந் தழுவனே
குட்டிச்சுவர்களிற் போயிருந்தைநையையோ
கோவென்றிறைந் தழுவனே
எட்டாதகொம்பினி லிருக்கின்றதேனே
யிறங்கிடாதென் றழுவனே
ஏதென்றுசொல்வனடி யேனுமுமைநம்பினேன்
னிச்சையுட னானதற்கே
வட்டமிடுமுகில்கவிகை யுள்ளநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமதனணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (க)

என்னசெய்யப்போகிறேனென்றுபாவிதா
னிரவுபகலா யழுவனே
ஏமசாமமென் றிலாதுதேம்பித்தேம்பி
யெழுமூச்செறிந் தழுவனே
கன்னலமுதேசீனி கற்கண்டுசர்க்கரை
கட்டியேயென் றழுவனே
கண்ணாட்டியானவென் கண்மணியையென்றுதான்
காண்பனோவென் றழுவனே
[illegible]ன்னேயாராயமது மூதுபதநம்பியு
நாளுமிகநொந் தழுவனே
நைந்தழுதுநொந்தவடி யேனுமுமைநம்பினே
னன்புகொண் டானதற்கே
மன்னுமதிகளினுமொளி யுள்ளநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே

வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகிபித்தீனே. (௧0)

ஆக பாடல் - ௧௪.

இறங்தொழிதற்கே யியக்கிய தன்மையின்
மறைங்தொழி யாது மாறா யிருப்ப
தொன்றுவ தென்றோ வொன்ற றென்றும
னின்றிடேற் கருள்கென நின்றழு திரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

ஞானகுருநாதனற் பதமிதங்தொழுதழுது
நாடுவதுமெக் காலமோ
நான்மறைதனக்குமெட் டாதநாலாம்படியி
னேறலெக் காலமோ
ஊனேடிருந்தவுற வுற்றுமுறவுற்றுவீ
டும்புதுவதெக் காலமோ
ஒப்புவமைசெப்பரிய கர்ப்பூரதீபமென
வொன்றுவ தெக்காலமோ
தானேயெனப்பெற்ற மானேவருந்தியரு
ளுருவதினியெக் காலமோ
சாவப்பிறந்தவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
சமயமீ தாளுதற்கே
வானமெல்லா மகிமை யுள்ளநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறகூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண
மணியே முகியித்தீனே. (௧

வேடிக்கையும்பகட் டும்பிலுக்குஞ்சொகுசும்
விட்டொழிவ தெக்காலமோ

வீணிரக்கங்களு மூணுறக்கங்களும்
வேரறுவ தெக்காலமோ
தாடிமீசைகணரைத் தூந்தவமிலாருறவு
சையென்ப தெக்காலமோ
சண்டைநின்றிடுவதும் மண்டையிண்டுடைவதுஞ்
சள்ளென்ப தெக்காலமோ
சாடாதுசமரிலையி னின்னுசமரசமீது
சாடீர்வ தெக்காலமோ
சாவப்பிறந்தவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
சமயமீ தாளுதற்கே
வாடிக்கையாய்க்கருணை யுள்ளநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (உ)

சொல்லரியசகவாரி யமிழ்தாண்டொடுங்கித்
துடிப்பொழிவ தெக்காலமோ
அந்தரச்சோதிமணி மாலையணிமார்பனைத்
தொழுவதினி யெக்காலமோ
நல்லநடனம்புரிந் தாடுகருணாகர
னடம்புவ தெக்காலமோ
நாடிவலுவாகப் பிடித்திழுத்தென்றனையு
நடியென்ப தெக்காலமோ
சல்லிக்குணங்கெட்ட புல்லர்களைவிட்டுத்
தனிப்பதினி யெக்காலமோ
சாவப்பிறந்தவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
சமயமீ தாளுதற்கே

வல்லிருளைவெல்லுமொளி யுள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௫

நயமேயுறைந்தறிவின் மயமேநிறைந்தபொரு
ளுனைணைவ தெக்காலமோ
நல்லறிஞர்யின்சாடி யில்லுறவுபிஞ்சோட
நாள்வருவ தெக்காலமோ
பயமேகுறைந்தவிரு தயமேசெறிந்தவினை
பாழாவ தெக்காலமோ
பாடைதனிலேறுமு ஞொளித்தோடிவோடியுட்
பதிபுகுவ தெக்காலமோ
தயவுதந்தெனையாண்ட தேவரீர்பாதமலர்
தனையணைவ தெக்காலமோ
சாவப்பிறந்தவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
சமயமீ தாளுதற்கே
மயிலாடல்போனடன முள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௬)

சனந்தரும்புகழ்க் கூடானதேகவுற
மேகுவது மெக்காலமோ
இன்றுளோர்நாளைக் கிருப்பதுபொய்யென்ப
தெய்துவது மெக்காலமோ [யொன்
யானையொட்டகமேறு முடலும்லொடலொட்டை
றறிவதினி யெக்காலமோ

ஆனந்தமானபொரு ளானந்தமாயடிமை
 யாவதினி யெக்காலமோ
தானேனே தானேனே தானேனேயென்றுநான்
 றானாவ தெக்காலமோ
சாவப்பிறந்தவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
 சமயமீ தானுதற்கே
வானினுங்கருணைவா னுள்ளநீர்பின்றொடர
 வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகியித்தீனே. (௬)

கடன்மடைதிறந்தவெனை யருண்மடைதிறந்தடிமை
 கண்குளிர்வ தெக்காலமோ
கங்கற்றபேரின்ப வெள்ளத்தின்மூழ்கியென்
 கலிதீர்வ தெக்காலமோ
உடல்குழையநெக்குருகி விழிநீருமாறாக
 வூறுவது மெக்காலமோ
உள்ளுளேபற்றியெரி யுந்தியமர்க்குளமுழு
 முட்குளிர்வ தெக்காலமோ
சடைவனோமிடைகொண்டு மிடைவனோதேவரீர்
 தாம்வருவ தெக்காலமோ
சாவப்பிறந்தவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
 சமயமீ தானுதற்கே
வடுவேதுமற்றவடி யுள்ளநீர்பின்றொடர
 வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகியித்தீனே. (௭)

ஈனமின்ஞானே தயத்தையென்கண்கண்
டிருப்பதினி யெக்காலமோ
ஏறுதமேட்டுக்கு முத்துலையினீரிறைத்
திளையாத தெக்காலமோ
கோனனைகுருநாத னும்மடிமைநெஞ்சினிற்
குடிகொள்வ தெக்காலமோ
குறைவற்றதேசோ மயச்செல்வம்வந்துகுதி
கொள்வதுவு மெக்காலமோ
தானேமகிழ்ச்சிபெற் றேனேயென்தன்னைநீர்
தழுவுவது மெக்காலமோ
சாவப்பிறந்தவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
சமயமீ தானுதற்கே
வானோர்வணங்குநெறி யுள்ளநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமாநணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௭)

இலைசருகுகந்தமூ லங்களாலென்கும்பி
யெரியொழிவ தெக்காலமோ
என்பெலாநெக்குருகி நிற்குநிலைசொக்கினின்
றின்புறுவ தெக்காலமோ
உலையிட்டமெழுகெனப் பாழானகன்னெஞ்ச
முருகுவது மெக்காலமோ
ஓடியலைசிந்தையு மாடியகறங்குபோ
லுழலாத தெக்காலமோ
சலியாதுகான்மலை கடனமீதுறைந்தருட்
டனையணைவ தெக்காலமோ

சாவப்பிறந்தவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
  சமயமீ தாளுதற்கே
வலியமலைதன்னைநிக ருள்ளநீர்பின்றொடர
  வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைதுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகிபித்தீனே. (அ)

ஏதமில்லாதகுரு வடிசென்னிமீதெடுத்
  தேந்துவது மெக்காலமோ
ஏழையடியேனறிவி லாமலுளறுந்தமிழ்க்
  கிரங்குவது மெக்காலமோ
தீதுமதபேதங்க ளற்றுமேயெங்குமிது
  செல்வது மெக்காலமோ
சிறியார்மணற்சோற்றை நிகரிதென்றறிஞர்பிழை
  செப்பாத தெக்காலமோ
சாதிவரையற்றகுரு நாதனேமுத்திநிலை
  தருவதினி யெக்காலமோ
சாவப்பிறந்தவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
  சமயமீ தாளுதற்கே
வாதசமயக்கடற் புள்ளநீர்பின்றொடர
  வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைதுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
  மணியே முகிபித்தீனே. (கூ)

மக்கநகராளும் முகம்மதிறசூல்பாதம்
  வருவதினி யெக்காலமோ
வந்தெனதுசிந்தைதுடி கொண்டுமகிழுண்டடிமை
  வாழ்வதுவு மெக்காலமோ

எக்காலமெக்கால மெக்காலமெக்கால
மென்றழுவ தெக்காலமோ
எக்காலமெந்தையே தேவரீர்கூட்டவந்
தெனையாள்வ தெக்காலமோ
தக்கநிலை தன்மீது சொக்கிமனதிற்குவிறு
சாதருள்வ தெக்காலமோ
சாவப்பிறந்தவடி யேனுமுமைநம்பினேன்
சமயமீ தாளுதற்கே
வக்கீல்கள்பலகோடி யுள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைதணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௧௦)

ஆக பாடல் ௧௦௪.

அளவிடற்கரிய வரியனகாட்சி
யுளபலசமுகத்தி னோது நின்மகிமையைப்
பலகோடிச்சீடர் பலரிலொருகோடி.
நிலனுறுமடியனு கோர்பெறவருள்கென
முன்னிலைக்குரு வாகிமுகியித்தீன்
றன்னிலைகோகித் தாழ்ந்துவக்திரத்தல்.

ஆசிரிய விருத்தம்

ஏகறப்பில்ஆல மீனருட்காளான
வேழைபங்காளர்கோடி
எங்கள்மகுபூபீங்க ளொருகோடி ஆரிபீ
னென்பரெண்ணியகோடி
சேகுவொலிமார்கள்முறை முறையாகவிறுசாது
தேடிவருவார்கள்கோடி
திவ்யகுணநிலயவுள மாக்களெதிர்கொண்டுதீன்
தீனென்றுவருவர்கோடி

தேகமழியாதநற் பாகம்படைத்தமா
சித்தர்களனந்தகோடி
தேவரீர்சீடரடி யேனுமுமைநம்பினேன்
தீட்சைதந் தாளுதற்கே
மாகோடிசீடர்கண முள்ளநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ளிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே (க)

அருள்பொழியுஞானவா னந்தநடனம்புரிந்
தாடிவருவார்கள்கோடி
அஷ்டாங்கயோகசித்தி டானுபோகியர்களே
யளவற்றகோடிகோடி
நார்தொழுந்தவராஜ சிங்கங்கள்கோடியெந்
நாளுமுள்ளோர்கள்கோடி
நாசச்சரீரத்தை நேசித்தபாசத்தை
நாசமாக்கினவர்கோடி
சிரம்விரித்தவர்கோடி கரம்விரித்தவர்கோடி
சினமறுத்தவர்கோடி
தேவரீர்சீடரடி யேனுமுமைநம்பினேன்
தீட்சைதந் தாளுதற்கே
மருவுற்றமணிமகுட முள்ளநீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ளிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (உ)

கதியாசைகொண்டதிக துதிபேசிநின்றெதிர்
கைகூப்பிநிற்பர்கோடி

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

கனிவாய்திறந்தருள் பொழிந்திடாரோவென்று
 கண்மாரிபொழிவர்கோடி
பதியாசைமுத்தியிப் பாழாசையற்றுமுப்
 பாழேகத்தினோர்கள்கோடி
பத்திவைராகமொடு முத்திவழிசென்றநிச
 பத்தர்கோடானுகோடி
சிதைவற்றசிந்தையர்களோவனந்தங்கோடி
 சின்மயானந்தர்கோடி
தேவரீர்சீடரடி யேனுமுமைநம்பினேன்
 தீட்சைதந் தாளுதற்கே
மதிகோடிபோற்பிரபை யுள்ளநீர்பின்றொடர
 வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ளிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகியித்தீனே. (௰)

நடனமிடுவாசிதனி லேறிவருவார்கோடி
 நாடாளுமன்னர்கோடி
நாதாந்தமூர்த்தியர்கள் கோடிநன் மவுனகுரு
 நாதாக்கள்கோடிகோடி
திடஞானவைராக்கிய வான்கள்பலகோடிநற்
 றிவ்வியகுணவான்கள்கோடி
சிந்தையறநீக்குகிற மிக்கவொருமிக்குநிலை
 சென்றநிலையோர்கள்கோடி
செடிகாடுதனிலுறைந் திலைசருகுபக்ஷணஞ்
 செய்தலைந்தோர்கள்கோடி
தேவரீர்சீடரடி யேனுமுமைநம்பினேன்
 தீட்சைதந் தாளுதற்கே

மடலவிழ்மலர்ப்பாத முள்ளநீர்பின்ஞெடா
வள்ளலிறசூல், வருகவே
வளருமருணிறைதுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (ச)

நாசமாமோசதன் பங்கடருசம்பத்தை
நழுவவிட்டவர்கள்கோடி
நாரியென் னுந்தான்டி லின்மச்சமாகாத
நடனவல்லாசர்கோடி
ஆசைக்கடன்மீதிலோடியக்கரைகாணு
மக்கரைக்காரர்கோடி
அவ்வருதுமிவ்வருகு மெவ்வருகுமுந்திவந்
தாடியருவார்கள்கோடி
தேசேசமயானந்த ஜெயவீரவாண்பிள்ளைச்
சிங்கங்கள்கோடிகோடி
தேவரீர்சீடரடி யேனுமுமைநம்பினேன்
தீட்சைதந் தாளுதற்கே
வாசமெனவையினும்வாச முள்ளநீர்பின்ஞெடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைதுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (ரு)

பொன்னாசைபெண்ணாசை மண்ணாசைமண்ணன
பூரணாநந்தர்கோடி
புவிராஜர்கோடிமெய்த் தவராஜர்கோடிநற்
புனிதர்கவிராஜர்கோடி
மென்னிமுட்டக்கண்ட மட்டுமருள்வாரியில்
வீழ்ந்துமூழ்குவர்கள்கோடி

வேதவேதாந்திகளு மொருகோடிமெய்ஞ்ஞான
வீடடைந்தோர்கள்கோடி
சின்னவெனையொத்தவே ழைகளநந்தங்கோடி
சின்னவெளிலேழைகோடி
தேவரீர்சீடாடி யேனுமுமைநம்பினேன்
றீட்சைதந் தாளுதற்கே
வன்னமணிமலர்மாலை யுள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைதுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (சு)

அண்டகோடிகளுமோ ரணுவைத்துளைத்தநி
லடக்கவல்லவர்கள்கோடி
அறமியற்றினர்கோடி சாமுயற்றுநற்கோடி
யாளானபேர்கள்கோடி
தொண்டர்சிலகோடியுய ரண்டர்பலகோடிநற்
றுறவோரநந்தகோடி
சோதிகண்டுச்சிவெளி சென்றபானப்பெரிய
தொண்டிகண்டோர்கள்கோடி
செண்டென்னவ லமேமழையுமெடுத்தாடிச்
சிரித்துவருவார்கள்கோடி.
தேவரீர்சீடாடி யேனுமுமைநம்பினேன்
றீட்சைதந் தாளுதற்கே
வண்டுலவுமலர்மாலை யுள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைதுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (எ)

சாசுவதவாநந்த ஞானபதயோகநிலை
சார்ந்துநிறையோர்கள்கோடி
சர்வபரிபூரணப் பெரியபொருளைத்தொழுஞ்
சகசநிஷ்டையர்கள்கோடி
நாசிநுனிமீதுநட னம்புரிதல்கண்டுபுன்
னகைகொண்டுவருவர்கோடி
நாதமுங்கீதமும் வேதமும்மோதிநன்
னடனமிடுவார்கள்கோடி
தேசுறும்பரவெளியை மனவெளியினுட்கொண்ட
தேசிகாநந்தகோடி
தேவரீர்சீடரடி யேனுமுமைநம்பினேன்
தீட்சைதந் தாளுதற்கே
வாசகநிறைந்தநிறை யுள்ளநீர்பின்றொடர
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமருணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (அ)

உவனன்றியோரணுவு மசையாததென்றறிந்
தசைவற்றிருப்பர்கோடி
அகிலாண்டகோடிக ளனைத்துங்கணத்தில்விளை
யாடிவருவார்கள்கோடி
அநாதசித்தியும் முத்தியும்மெத்திசையு
நற்றவஞ்செய்வர்கோடி
நாதனையுமதுபா தாரவிந்தங்களை
நாடினேனென்பர்கோடி
சிவஞானவருணையர் கோடானகோடியுப
தேசிகளநந்தகோடி

தேவரீர்சீடரடி யேனுமுமைநம்பினேன்
தீட்சைதந் தாளுதற்கே
மவுனகமனக் குளிகை யுள்ளீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித்தீனே. (௯)

முகில்கவியுநயினார் முகம்மதிறசூலென்ற
முத்தொளியிதென்பர்கோடி.
மோனகுருவானசுல்த் தானப்துல்காதிர்
முகியித்தீனென்பர்கோடி
மகுபூபுசுபுகானியென்றபேர்வாழிமேல்
வாழியென்பார்கள்கோடி
வாக்காலும்வாசகத் தாலுமுமைவாழ்த்துவார்
வாழியென்பார்கள்கோடி.
ஜெகஜோதியானதிற் பரன்வாழிஜெயஜெயா
ஜெயஜெயாவென்பர்கோடி
தேவரீர்சீடரடி யேனுமுமைநம்பினேன்
தீட்சைதந் தாளுதற்கே
வகுதாதையாளும்வாழ் வுள்ளீர்பின்றொடா
வள்ளலிறசூல் வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௧௦)

முகியித்தீனாண்டவர் சதக முற்றுப்பெற்றது.

ஆக பாடல் ௧௧௮.

முகியித்தீனாண்டவர்மீது

பாடிய கொச்சகக்கலிப்பா.

அழுக்கைத்துடைத்தணைத் தணைத்துமடிமீதுவைத்தும்
புழுக்கைக்குணமெனக்குப் போவதில்லையாகையினால்
தழைக்குங்குணக்குடிக்கென் றந்தையேவந்திடுவேன்
பழிக்காமலேழைமுகம் பாருமுகியித்தீனே. (௧)

பட்டதுவும்கெட்டதுவும் பாய்மூடைந்துவித்ததுவும்
வெட்டவெளியாய் விடிந்துமின்னம்பாருமையா
கொட்டமெல்லாம்விட்டுக் குணங்குடிகொள்ளாவினர்
இட்டமெனைவிட்டொழிவ தில்லைமுகியித்தீனே. (௨)

ாட்டுறவாஞ்சாறிருந்து நம்பிகொலைசெய்துமென்னை
ட்டாண்டியாக்கியும்விட் டொழிவதில்லைபாருமையா
ட்டர்வென்கூடக் குணங்குடிக்குவாரவரை
ட்டாமல்வினைவைரவிட் டோட்டுமுகியித்தீனே. (௩)

மலாங்குணங்குடியில் மெய்ஞ்ஞானவீடுசென்று
ாலாம்படியேறி நாளொளித்திருப்பனையா
ாலீயமாகவங்கே மவுனமலரணைமேல்
ாலாயெனையணைய வாருமுகியித்தீனே. (௪)

ஆக பாடல் ௧௪௮.

அகத்தீசர் சதகம்.

குருவணக்கம்.

அவற்றுண் முறைவழி யருந்தவம்யோகம்
அவற்றினுமுந்திய தியல்புடையாசான்
நன்னயக்கருணை நனிகூரன்பால்
இன்னயமந்திர மியைதலாதலினால்
திருவருள்பெறுவான் சிந்தித்துமெய்ம்மைக்
குருவருள்வேண்டிக் குறையிரந்தயர்ந்தது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

குணங்குடியார்நற் குணங்குடியோங்கக்
கொடுகொடென் றடிக்கடிகுணங்குங்
குணங்குடியார்தீர்க் குணங்குடியோங்கக்
குணமெலாந் திரண்டருள்பரப்பிக்
குணங்குடியேறிக் குறைவறநிறைந்து
குணக்கடலான மெய்ஞ்ஞானக்
குணங்குடிவாழு மகத்தீசனுமென்
குருபதஞ்சிரத்தின்மேற் கொள்வாம்.

முதலாவது

குருவருணிலை.

மனத்தைத் தழுவித் தற்காத்துச் சீராடச்
செல்வப்பால்கொடுத்துப் படுக்கவைக்க வரவேண்டல்.

தாயனையவின்பந் தனைத்தந்துதந்துகை
தழுவிநின்றருள்புரியவுந்
தந்தைதாயுந்தானு மாகவுமிருந்தெனைத்
தற்காத்தனருள்புரியவுஞ்

சேயென்றிரங்கியணை காலிபின்கன்றெனச்
சீராடவருள்புரியவுஞ்
செங்கீரையாடுசிறு மதலைபோற்கொஞ்சிநான்
செல்வாடவருள்புரியவும்
பாயுமடைகால்கண்டு கரைபுரளவருமதிப்
பால்கொடுத்தருள்புரியவும்
பக்குவத்தோடுமவு னத்தொட்டிலுக்குட்
படுக்கவைத்தருள்புரியவும்
வாயுவைக்கட்டவுந் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே.
மவுனதேசிகநாதனே. (க)

மனமிடையாமலெண்ணு மற் பனைத்திடாதுபார்த்து
மனமுவந்து வருஷிக்கவரவேண்டும்.

எந்தலையிலிட்டவிதி யென்னமோவென்னநா
னிடையாமலருள்புரியவும்
என்செய்தேனென்றடிமை யெண்ணுதவெண்ணங்க
ளெண்ணுமலருள்புரியவும்
பந்தமதிலிட்டமெழு கென்னநெஞ்சுருகிப்
பதைத்திடாதருள்புரியவும
பாவியாகாதெனைக் கருணைநயனங்கொண்டு
பார்த்துநல்லருள்புரியவும்
மந்திரங்கொண்டுமாங் காய்விழாதாதலான்
மனமுவந்தருள்புரியவும்
மாரியினுமின்கருணை மாரியனுமாறாது.
வருஷிக்கவருள்புரியவும்

௧௧௨ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்

வந்துபணிவார்க்குதவு தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௧)

மனந்தானகச் சகாவென்ற நாடோறு நகைத்திடாது
தொழும்புகொண்டதுரையே வரவேண்டும்.

தாயாயுமென்றந்தை தானுயுமின்றுநீ
தானகவருள்புரியவும்
தாபந்தமெல்லா மறிந்தநீநிஷ்டைச்
சகாவென்றவருள்புரியவும்
காயடியனுய்யும் பொருட்டாகாட்சித்து
நாடோறுமருள்புரியவும்
நச்சுநச்சென்றனைய ரற்றுறுனென்றெனே
நகைத்திடாதருள்புரியவும்
தூயனேமாயனே நேயனேதாயனே
தொழும்புகொண் டருள்புரியவுந்
தோலாவழக்கனிவ னென்றுசொல்லாமலென்
றுமையேயுனருள்புரியவும்
வாய்மொழிமறக்குமுன் றவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௨)

மனமிடையா தின்பமுறைந்திட ஓய்ந்திடாது
குன்றுகுகை யருளவரவேண்டும்.

என்றடிமையாளாவ தென்றெணிமெணிக்கருத்
திடையாமலருள்புரியவும்

இரவுபகலாயிடை யறாதுருகிநாடிமல
லின்பமுற வருள்புரியவும்
உன்றிருப்பொன்னடியு மென்றன்சிரத்தே
யுறைந்திடற் கருள்புரியவும்
ஓடாமலோடியா னுலகைவலம்வந்துகா
லோய்ந்திடாதருள்புரியவும்
குன்றங்கடோறுமலை யாதுகுகையுள்ளநற்
குன்றொன்றை யருள்புரியவுங்
குருமூர்த்தமாயிருந் துபதேசமோதியக்
குகையுள்வைத்தருள்புரியவும்
மன்றுணின்றுடுமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௮)

மனத்தில் மார்க்கவகை வாழ்த்துச் சுடர்சூக்ஷுமமளித்து
அகமுவந் தாதரித்தருள வரவேண்டும்.

வகையொன் றுமறிகிலே னிறைவனே சன்மார்க்க
வகையொன்றவருள்புரியவும்
வாழிமேல்வாழியென வாக்குக்கொடுத்தெனையும்
வாழ்வித்தனருள்புரியவும்
சகசுகாதீதச் சுயஞ்சோதியாயெழுஞ்
சுடரிடற்கருள்புரியவுஞ்
சும்மாவிருக்கவுஞ் சொல்லாதசூக்ஷுமாதி
சூக்ஷுமமெற்கருள்புரியவும்
அகமகிழ்ந்திடவும்வஞ் சகமகன்றிடவுமின்
னகமுவந்தருள்புரியவும்

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

அஞ்சாதடாவென்று நெஞ்சோடணைத்தெனைத்
தாதரித்தருள்புரியவும்
மகிழாமகிழ்ச்சியொடு தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௬)

மனத்தினியற்கை யென்னாளும்வாய்த்திட மாறுமற்
போதமெனப் பொங்க வரவேண்டும்.

ஈசனேயன்பாக்கு நேசனேநின் கருணை
யியற்கையோடருள் புரியவும்
எம்பிரானேயெமக் கிறைவனேநின் கருணை
யென்னாளுமருள்புரியவும்
வாசனேஞானோப தேசனேநின்கருணை
வாய்த்திடற்கருள்புரியவும்
வாகனேயோகனே யேகனேநின்கருணை
மாறுமலருள் புரியவும்
போஜனேபோஜமக ராஜனேநின்கருணை
போதமெனவருள்புரியவும்
பூரணானந்தமே சொந்தமாய்நின்கருணை
பொங்கநின் றருள்புரியவும்
மாசங்கடோறுமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடி வாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௭)

மனம்,முன்னின்று முத்தமிடத் தேசோன்மய சின்மயம்
அடிமைகொண்டாடி நின்றருள வரவேண்டும்.

முத்துநவரத்தினமே முழுவயிரமலையேயென்
முன்னின்றுனருள்புரியவும்
முச்சுடர்பரப்புசெம் பொற்கமலவடியைநான்
முத்தமிடவருள்புரியவுஞ்
சித்தனே சித்தர்தொழு முத்தனே காதிலுப
தேசமெற்கருள்புரியவுந்
தெக்ஷணாமூர்த்தமே பக்ஷம்வைத்திக்கணஞ்
சின்மயம்மருள்புரியவும்
அத்தனேயப்பனே யையனேயுய்யவெனை
யடிமைகொண்டருள்புரியவும்
ஆனந்தமானபர மானந்ததிருநடன
மாடிநின்றருள்புரியவும்
வைத்தகருணைக்குரிய தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (எ)

மனத்தை யிரட்சித்துத் தினந்தினங் கடாக்ஷித்துக்
கதித்து தூக்கித்தொழுதிட வரவேண்டும்.

திக்கற்றபாவியைப் பக்கத்தில்வைத்துரட்
சித்துநல்லருள்புரியவுந்
திருவுளமிரங்கிநின் றிருவடியளித்துத்
தினந்தினம்மருள்புரியவுங்
கைக்குள்வளர்நெல்லிக் கனிக்குநிகராகக்
கடாக்ஷித்தனருள்புரியவுங்

கன்மந்தொலைந்தே கடத்தேற்றிவைத்துநற்
 கதிதந்தனைதருள்புரியவுந்
துக்கக்கடல்கடந் தக்கரைப்படவெனைத்
 தூக்கிவிட்டருள்புரியவுந்
துன்பங்களெல்லாந் தொலைத்தடிமையுன்பதந்
 தொழுதிடற்கருள்புரியவும்
வைக்குமனம்வைத்துமெய்த் தவராஜசிங்கமே
 வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணந்தடிவாழு மென்னகத்தீசனே
 மவுனதேசிகநாதனே. (அ)

மனங்கைகாட்டித் தருந்த சதானந்த வறிவொன்று
அறிந்திட வரவேண்டும்.

காகமாய்நின்றகத நிக்கதறியழுமெனைக்
 கையணைத்தருள்புரியவுங்
கன்மிபடுகண்கலக் கந்தீரவுங்கருணை
 காட்டிநின்றருள்புரியவுந்
தாய்கைக்குழந்தையென நீகைக்குள்வைத்துத்
 தகுந்தநல்லருள்புரியவுஞ்
சத்தமுகிலெனவின்ப மாமழைசொரிந்திடு
 சதானந்த மருள்புரியவும்
ஆகமபுராணங்க ளாலுமறிதற்கரிய
 வறிவொன்றினருள்புரியவும்
அளகேசனேதுளவ வணிமார்பனேயுனை
 யறிந்திடற்கருள்புரியவும்
வாகனேயேகனே தவராஜசிங்கமே
 வரவேண்டுமென்றனருகே

மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
  மவுனதேசிகநாதனே.   (௯)

மனக்கவிதீர்த்துக் கவிதையிட வாட்கொண்டறிந்து
  முறவாக மூர்த்திகரமருள வரவேண்டும்.

கன்னலின்னமுதெனவு மின்பங்கொடுத்தெனது
  கலிதீர்த்தனருள்புரியவும்
காலூன்றிமறைமுபொழியு முகிலினமெனக்கருணை
  கவிதையிடவருள் புரியவும்
அன்னையேயுன்னையே நம்பினேனுதரித்
  தாட்கொண்டனருள்புரியவும்
ஆருமெனையாதரிப் பாரிலைப்பாரினி
  லதுவறிந்தருள்புரியவும்
முன்னுகசொன்னதனை மன்னவர்கண்மன்னனே
  முறைசாகவருள்புரியவும்
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்க்குமுதல்வனே
  மூர்த்திகரமருள்புரியவும்
வன்னிநிறமென்னமெய்த் தவராஜசிங்கமே
  வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
  மவுனதேசிகநாதனே.   (௧0)

ஆக பாடல் ௧௨அ.

இரண்டாவது

த வ நி லை.

இதனுலெழுந்த வெவ்வகைவணக்கமும்
அதனுலாகிய வங்கமெத்திரமுமே

௧௩௮ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்

அமைதருதவநிலை யணிபெறவருள்கெனச்
சமைதரவிரந்து தாழ்ந்துநின் றுயர்த்தது.

மனம்போதித்துப் போதமெனக்கறந்து கைக்கொடுத்துப்
பந்தாடப் பரப்பிவரவேண்டும்.

பொல்லாதகாயமல் லாடாதுநல்லறிவு
போதித்தனருள்புரியவும்
பொங்குமருண்மெய்ஞ்ஞானவனுபோகநிலையெலாம்
போதமெனவருள்புரியவும்
கல்லாவினின்பால் பசிக்குப்புசிக்கக்
கறந்துதந்தருள்புரியவும்
கற்பவர்த்தேடியலை யாதபடிகற்பமுறை
கைகொடுத்தருள்புரியவும்
பல்லாயிரங்கோடி யண்டமுங்கைக்குளே
பந்தாடவருள்புரியவும்
பட்டப்பகற்போல வெட்டவெளியாயொளி
பரப்பிநின் றருள்புரியவும்
வல்லபஞ்சொல்லரிய தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௧)

மனமுப்பாழின் முச்சுடர்சேவிக்கத் திறம்படத்
தத்துவஞ் சலியாமலருளவரவேண்டும்.

மூத்தர்பணிசெய்யவுஞ் சற்றேனுமுய்யவு
முப்பாழினருள்புரியவும்
மூச்சைப்பிடிக்கவுங் காய்ச்சற்றபொன்னுன்
முச்சுடரினருள்புரியவுஞ்

சித்துச்சடங்களைத் தெரிசித்துநிற்கவுஞ்
சேவிக்கவருள்புரியவுந்
திருவருளிரங்கவுங் குருவடிவணங்கித்
திறப்படற்கருள்புரியவுந்
தத்துவக்களைகளைப் பற்றறக்களையுமோர்
தத்துவமருள்புரியவுஞ்
சலியாமலுன்னடிமை கேட்டதெல்லாமனஞ்
சலியாமலருள்புரியவும்
மத்தமதமுற்றமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (உ)

மனச்சித்திரத்து சித்தம்வைத்துப் பறந்தோடப்பண்ணி
கடனிட்ட கழுவிடாதருள வரவேண்டும்.

தேவரீர்திருவடிக் காளாகவட்டமா
சித்திதந்தருள்புரியவுஞ்
சித்தர்சணமெல்லா மெனக்கருளிரங்கவுஞ்
சித்தம்வைத்தருள்புரியவும்
பாவியடியேன்செய்த பாவங்களெல்லாம்
பறந்தோடவருள்புரியவும்
பக்குவமறிந்தெனைப் பக்குவவிசேடனாய்ப்
பண்ணிவைத்தருள்புரியவும்
நாவிட்டுரைக்கொணாச் சோதிநயனத்தாடு
நடனமிடவருள்புரியவும்
நட்பினேனையனே நட்டாற்றிலென்னைக்கை
நழுவிடாதருள்புரியவும்

மாவேகமாகமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௬)

இயல்பிருந்து மெலிந்து மெய்ஞ்ஞானஞ் சிற்சுகஞ் சாகாது செற்றிட வரவேண்டும்.

இயல்புகெட்டேனதி போனனலைந்திடா
தியல்பென்றவருள்புரியவும்
இலைசருகுபக்ஷணம் பண்ணியேகாந்தமோ
டிருந்திடற்கருள்புரியவும்
மெய்யிலூடுறைந்தெனது தேகமென்பென்பாய்
மெலிந்திடற்கருள்புரியவும்
மெய்த்தவசுமுட்டவும் பொய்த்தவசையோட்டவு
மெய்ஞ்ஞானவருள்புரியவும்
செயவினைமறுக்கவு மயவினையறுக்கவுஞ்
சிற்சுகம்மருள்புரியவும்
செத்தசவமென்னக் கிடக்கவுஞ்சாகாது
செத்திடற்கருள்புரியவும்
மயில்வெட்குநடனமொடு தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௭)

மனத்தைக்குவித்துக்கொடுங்கைதந்தருகணைத்து அவலமாகாமற் பார்த்து பதமருள வரவேண்டும்.

கொலைசெயமனுக்குட் படாதெனக்கைக்குட்
குவித்துவைத்தருள்புரியவுங்

கோதையரிடுக்குங் கொடுங்கைத நுமுன்னின்
கொடுங்கைத்தருள்புரியவும்
அலைவாய்த்துரும்பென வலைந்தலகையாகாம
லருகணைத்தருள்புரியவும்
அடியேனுனைத்தேடி யாசைகொண்டதுமலவ
மாகாமலருள்புரியவும்
பரகாஸிரந்தவென்!பாலுமன்பான்முகம்
பார்த்துநல்லருள்புரியவும்
பன்மலர்உடுவியர்ச் சனைசெய்துதொழுவுனின்
பாதமலரருள்புரியவும்
மலைபோலெழுந்தமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௬)

மனத்தொழும்பு துலங்கிக் கசப்பாகக் கழன்றிடவெல்லா
மெண்ணுமல் வரவேண்டும்.

துச்சனேனாயினும் பட்சம்வைத்தென்னைத்
தொழுதுகொண்டருள்புரியவும்
துரியமானின்றதுரி யாதீதசெஞ்சுடர்
துலங்கிடற்கருள்புரியவும்
கைச்சரசமானசிற் றின்பவனுபோகங்
கசப்பாகவருள்புரியவும்
களகளென்றுனந்த பாஷபமிருகண்ணிற்
கழன்றிடர்க் கருள்புரியவும்
எச்சித்தனம்பண்ண வேண்டாமெனையனே
யெல்லாமீரருள்புரியவும்

என்னகுறைவந்துபோமென்றென்னுநீரொன்று
    மெண்ணாமலருள்புரியவும்
மைச்சினிச்சரசமொடு தவராஜசிங்கமே
    வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
    மவுனதேசிகநாதனே. (௬)

மனம்புகழ்ந்திடப் பொருடந்து நிராகரித்து நெஞ்சுற
யிரார்த்திருந்திட வரவேண்டும்.

புகழுவார்புகழும் புகழ்க்குரியநின்னைப்
    புகழ்ந்திடற்கருள்புரியவும்
புத்திக்குமெட்டாத புத்திக்குளுற்றவான்
    பொருடந்தனருள்புரியவும்
நிகழ்ப்பந்ததன்னையும் நிர்த்தூளியாகிட
    நிராகரித்தருள்புரியவும்
நிருமலசிதாகாச நிஷ்பிரபஞ்சப்பொருளென்
    னெஞ்சுறவனருள்புரியவும்
இகபரமிரண்டென்று வகையுண்டதீதெனு
    மெதார்த்தத்தொடருள்புரியவும
என்னுள்ளிருக்குமெங் கோமானென்னுள்ளே
    யிருந்திடற்கருள்புரியவும்
வகிழ்வொடெழுந்துமெய்த் தவராஜசிங்கமே
    வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
    மவுனதேசிகநாதனே. (௭)

மனத்தைக் கரையேற்றிக் கைக்கொண்டு சமூகந் தன்மயம்
போனின்ற பூரணவருள்வரவேண்டும்.

கங்கற்றவாழாழி வங்கத்தையொத்ததனைக்
கரையேற்றியருள்புரியவும்
கையைக்கொடுக்கவுங் கையைப்பிடிக்கவும்
கைகொண்டினருள்புரியவும்
சங்கைதருசங்கத்தை நீக்கவுஞ்சங்கைதரு
சமுகம்வைத்தருள்புரியவும்
தட்டாதநிஷ்டைமீ திஷ்டமொடிருத்தவுந்
தன்மயம்மருள்புரியவும்
பொங்குஞ்செழுஞ்சுடர் பொருந்துகர்ப்பூரமது
போனின்றதருள்புரியவும்
பொன்னையும் வாழியுன் புண்ணியமும்வாழிபரி
பூரணையருள்புரியவும்
மங்களந்தந்துமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழுமென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (அ)

னத்தனைக்கொண்டு தாற்பரியம்பாய்ந்து பருவரல்தொலைந்து
தொடக்கற வரவேண்டும்.

தஞ்சமேதஞ்சமென் றடையுமென்னஞ்சலி
தனைக்கொண்டினருள்புரியவும்
தற்பரஞ்சிற்பரத் தட்பரவிநிற்பதோர்
தாற்பரியமருள்புரியவும்
பஞ்சவர்ணப்பரஞ் சோதிகிளரிப்பத்தி
பாய்ந்திடற்கருள்புரியவும்

பன்மயத்துட்பரவு தன்மயத்துட்பரவு
  பருவமென்றருள்புரியவும்
துஞ்சுமொளிகொஞ்சவும் நெஞ்சமும்வஞ்சந்
  தொலைந்திடர்க்கருள்புரியவும்
தூக்கவலைவீசுமுலை மின்னார்களாசைத்
  தொடக்கறற்கருள்புரியவும்
வஞ்சியருமெஞ்சவுந் தவராஜசிங்கமே
  வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்திசனே
  மவுனதேசிகநாதனே. (௯)

மனதுக்குச் செல்வந்திறந்து முகூர்த்தமுடிசூட்ட
ஜெயந்தந்து ஜெயமாக வரவேண்டும்.

தேனைப்பழித்தபே ரின்பந்தரும்பெருஞ்
  செல்வமென்றருள்புரியவும்
சின்மயச்சிந்தா மணிபொக்கிஷத்தைத்
  திறந்தளித்தருள்புரியவும்
மோனசிங்காசனா திபனாவைத்திட
  முகூர்த்தமிட்டருள்புரியவும்
முச்சுடர்பரப்பியொளிர் பத்தியாயும்மகுட
  முடிசூட்டியருள்புரியவும்
சேனாசமுத்திரத் தொடுநின்றுவாழ்த்திச்
  செயந்தந்தனருள்புரியவும்
ஜெயஜெயாஜெயஜெயா ஜெயஜெயாவென்றடிமை
  ஜெயமாகவருள்புரியவும்
வானனையகருணைகொடு தவராஜசிங்கமே
  வரவேண்டுமென்றனருகே

மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனை
மவுனதேசிகநாதனே. (௧௦)

ஆக பாடல் ௧௧௮.

மூன்றாவது
துறவிநிலை.

நினைப்பும்விளிப்பு நீக்கலுந்தளிப்பும்
அனைக்கினுமமைத்திட் டாயர்தாய்ந்துநோக்கி
விரதமவுனம் விருப்பொடுவெறுப்பெனும்
இரதமமையா தெழுந்தவெட்கமும்
பற்றியதவநிலை பதிந்த பருநிலை
சுற்றியமேன்மைத் துறவாகையினால்
அத்துறவியல்பினை யாண்டகையருள்கென
வெத்திறத்தினுங்குறை யிரந்திரந்துயர்த்தது.

மனங்களை கண்டாண்டசல ஒதுக்கியுறைந்திட
வரவேண்டும்.

காமக்குரோதமோ கக்கினைகளைந்துநான்
களைதீரவருள்புரியவும்
கரையாதநெஞ்சக் களிம்பெலாந்தீரிசறக்
கண்டுநல்லருள்புரியவும்
ஆமைமீன்பறவைபோ லடியேனையாதரித்
தாண்டணைத்தருள்புரியவும்
ஆசைப்பசாசமெனை யணுகாதடித்தடித்
தகலவிட்டருள்புரியவும்
ஓமீங்கண்முதலான வியமங்களெல்லா
மொதுக்குவித் தருள்புரியவும்

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

ஊருக்குளூர்திரிந் தலையாமலுபதரு
ளூறைந்திடற்கருள் புரியவும்
மாமேருவொத்தமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (க)

மனந்தீர்ந்து சேர்ந்து பக்குவம் பத்தியக்காடுறை
கனன்மூட்ட வரவேண்டும்

தேய்ந்திடவுமீராறு கலைகளும்மனமாயை
தீர்ந்திடவுமருள்புரியவும்
தீராதவல்வினைக ளேர்ந்துதிருவடியினிற்
சேர்ந்திடற்கருள்புரியவும்
பாய்ந்தேறவும்வாசி நான்றேறவும்பெரும்
பக்குவம்மருள்புரியவும்
பத்தியுஞ்சித்தியும் முத்தியின்முற்றுமோர்
பத்தியும்மருள்புரியவும்
காய்ந்தசருகிலைபுனற் காய்கனிகளுண்டுண்டு
காடுறையவருள்புரியவும்
கட்டையைச்சுட்டுக் கருக்குமெய்ஞ்ஞானமாங்
கனன்மூட்டியருள்புரியவும்
மாய்ந்துமாயாதமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (உ

மனத்தின் பேர்பிடுங்கி நலநாளுந்திநச
சிந்தித்திடவரவேண்டும்.

பேயைப்பழித்தபெண் பேய்கொண்டிடார்கொண்ட
பேரொன் றுமருள்புரியவும்
பிள்ளைகளெனுங்கூளி பலகூளியென்னைப்
பிடுங்கிடாதருள்புரியவும்
நாயைப்பழித்தபேய் நாயினுங்கடையே
னலம்பெறற்கருள்புரியவும்
நல்லருளிரங்குமுன் பாதாரவிந்தமெந்
நாளுமெறற்கருள்புரியவுந்
தீயைப்பழித்தசெந் தீயவஞ்ஞானமாந்
தீதிறவருள்புரியவும்
சித்தம்வைத்தத்தனே சித்திதருமுத்திசித்
சித்திடற்கருள்புரியவும்
மாயைப்பழிப்பற்ற தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௩)

மனம்நிலையாநிறுத்திப் பாழாகப்பருவம்
அறைந்தானந்தமருளவரவேண்டும்.

நிசமானதெய்வமுனை யன்றியுண்டென்றடிமை
நிலையாமருள்புரியவும்
நீர்க்குமிழியொத்தகா யத்தைநிலையத்தினு
நிறுத்திவைத்தருள்புரியவும்
பசுபாசபாசமும் பாவையர்கணேசமும்
பாழாகவருள்புரியவும்

பத்திமார்க்கந்தரும் முத்திமோக்கந்தரும்
பருவமென் றருள்புரியவும்
அசரசரபேதமா யாடுவதுமீதென்
றறைந்தறைந்தருள்புரியவும்
அஞ்ஞானமூடந் துறக்கவும்மெஞ்ஞான
வாநந்தமருள்புரியவும்
வசமானதேசனே தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகததீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௨)

மனமெய்தி யெண்ணம் மண்ணாகமடியாமல்
தள்ளென்று தள்ளாது வரவேண்டும்.

எங்களாலொன் றுமிலை யெதுவுமுன் றருமமென்
றெய்திடற்கருள்புரியவும்
என்சாணுடம்பினுஞ் சிரமேபிரதானமென்
றெண்ணமொன் றருள்புரியவும்
மங்கையர்கள்கொங்கையெனு மண்கட்டிமீதிஷ்ட
மண்ணாகவருள்புரியவும்
மாருதபுண்ணான வல்குலாம்படுகுழியில்
மடியாமலருள்புரியவும்
தங்கத்தையுஞ்செங்க லென்றெண்ணியே தள்ளு
தள்ளெனற்கருள்புரியவுந்
தந்தையேயுன்றனுக் கென்றனையளிக்கிறேன்
றள்ளாமலருள்புரியவும்
வங்கமௌனவோடிமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே

மாகுணங்குடி வாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௬)

மனத்தின் வல்லபஞ் சமவுட்குளிர வூடாடிப்
போகாமற்போக வரவேண்டும்.

வலைவீசுமுலையாரைக் கொலைஞரென்றெண்ணுமோர
வல்லபமருள்புரியவும்
வஞ்சியெனுமெண்சா ணுடம்புவெறுநஞ்சென்று
வஞ்சமறவருள்புரியவும்
உலையிட்டமெழுகெனப் பின்னமாயுருகுமன
முட்குளிரவருள்புரியவும்
ஓடாமலுந்தேடி வாடாமலும்மெனது
ளூடாடியருள்புரிவதும்
பலருமிலைவைக்காத்த குளியெனவுமுன்னடிமை
போகாமலருள்புரியவும்
பூரணானந்தமய மானபேரின்பவனு
போகமென் றருள்புரியவும்
மலசலாதிசளற்ற தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடி வாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௭)

மனஞ்சலியாது தள்ளாதுட்குளிர்ந்தொட்டாது
நேயம்வைத்து நில்லாது வரவேண்டும்.

சக்களத்திப்போர் கொடுக்கிறனென்றுநீர்
சலியாமலருள்புரியவும்
சண்டிபோற்றிரண்டுமின் டாடுறானென்றெனைத்
தள்ளாமலருள்புரியவும்

ஒக்கநின்றென்னையும் யார்கொண்டமையமற
வுட்குளிர்ந்தருள் புரியவும்
ஓட்டதமாமாயை யொட்டினுட்சிட்டெனவு
கொட்டாதனருள்புரியவும்
நிற்குநிலைகாணாது நிற்குநிலைநிற்கநின்
னேயப்வைத்தருள்புரியவும்
நீசனிவனென்றுபோ திப்பார்கள்போதனையி
னில்லாதனருள்புரியவும்
மக்கப்புதைக்குமுன் றவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே (எ)

மனம்போகாது போகவென்றெண்ண
வெளிநிற் கைபிடித்துக் காப்பாற்றியருள வரவேண்டும்.

பொருந்துதேடித்தேடி மேவாதபேரெனப்
போகாதனருள்புரியவும்
பொருடோடியோடியோ டிப்போருவோரெனப்
போகவிட்டருள்புரியவும்
எந்தைமுதல்யாவரும் வந்துகலையுஞ்சந்தை
யென்றெண்ணவருள் புரியவும்
எவராலுமெய்தரிய தறவோடுமற்றுள்ள
வெளிதிலெற்கருள்புரியவும்
கந்தையைச்சுற்றவுங் கானகஞ்சுற்றவுங்
கைப்பிடித்தருள்புரியவும்
கந்தமூலந்தனைத் தந்துகந்தென்றனைக்
காப்பாற்றியருள்புரியவும்

மங்கைதவழியாகினுந் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (அ)

மணப்பொதுப்பூசி வியாபியர்துவீழ்ந்து
பூவெடுத்திடேற வரவேண்டும்.

பொன்னைப்பழித்தபொதி கைச்சார்புமீதிற்
பொதும்பொன்றவருள்புரியவும்
பூவைப்பழித்தநின் பொன்னடியுறன்னடிமை
பூசிக்கவருள்புரியவும்
மின்னைப்பழித்தமன முஞ்சஞ்சலத்தோடு
வியாபியாதருள்புரியவும்
வேலைப்பழித்தவிழி யார்மயக்களறுதனில்
வீழ்ந்திடாதருள்புரியவும்
என்னைப்பழித்தநா னென்பதனையென்னைவிட்
டெடுத்தெறியவருள்புரியவும்
எவையும்பழித்தறவெய்திவெளியேறிநா
னீடேறவருள்புரியவும்
ஐன்னைப்பழித்தமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (கூ)

மனதைப்பார்த்துப் பதமளித்துக் கலிதீர்த்துக்கடாக்ஷித்துப்
பொருடந்து பொன்னடியருள வரவேண்டும்.

பைப்பலோநெஞ்சம் பதைத்துருகிநிற்பதும்
பார்த்தேனுமருள்புரியவும்

பாவியடியேன்படுந் துயரைத்தொலைத்துநற்
பதமளித்தருள்புரியவும் [ன்
கையில்வெண்ணெயைவைத்துநெய்க்கழுவண்ணமெ
கலிதீர்த்தனருள்புரியவும்
கன்மங்கமறவுஞ் சென்மசாபல்யங்
கடாக்ஷித்தனருள்புரியவும்
பொய்யுலகவாழ்வுபிறருக்கிடவுமெற்குமெய்ப்
பொருடந்தனருள்புரியவும்
பொன்னுலகுமன்னுலகு நின்றிலகுமுன்றிருப்
பொன்னடியையருள்புரியவும்
மையலொடெழுந்துமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (கஎ)

ஆக பாடல் கசஅ.

நான்காவது

நியமநிலை.

பொய்கொலைகளவு காமம்பொருளாசை
யிவ்வகையெனவைவு மடக்கலியமும்
பெற்றதற்குவத்தல் பெருந்தவந்தூய்மை
மற்றறிவுணர்தல் வழிபடனியமமும்
நிற்றலிருத்தல் கிடத்தனடத்தலென்
றாற்றலிந்நான்கா முயராசனமும்
அவ்விருவகைக்கு மாதியுமந்தமும்
செவ்வியலாவினை சிறந்திருந்தமையால்
பிரியாதுநியம நிலைபெறற்கருள்கென
விரியாதிறந்து வேண்டியுயர்த்தது.

மனத்தைப்பார்த்து பலனில்லையாமனில்லாமல்
இணைத்தன்பு கூர்ந்தருள வரவேண்டும்.

பஞ்சரித்துப்பஞ் சரித்தியான்கொஞ்சியது
பார்த்தேனுமருள்புரியவும்
பஞ்சைபோனின்றழும் பாவிக்கிரங்கிப்
பலன்றரவுனருளபுரியவும்
கின்சார்பையன்றிலை றுன்டென்றுமென்றென்று
நில்லயாமலருள்புரியவும்
நெஞ்சம்பதைத்துப் பதைத்தடிமைநிக்கற்று
நில்லாமலருள்புரியவும்
அஞ்சாமலென்றெனக் காதரவுசொல்லவு
மணைத்தாண்டுனருள்புரியவும்
அருகினிலிருத்தவுந் திருவருள்பொருத்தவு
மன்புகூர்ந்தருள்புரியவும்
வஞ்சகருமஞ்சவுந் தலாஜஸிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (க)

மனத்தைக்கடாக்ஷித்துக் கரங்கொடுத்தணைத் தடுக்கலைவத்துக்
குறைதீர்த்துக் குணமேற்ற வரவேண்டும்.

ஊனுக்கெறித்ததில வாகாதவண்ணங்
கடாக்ஷித்தனருள்புரியவும்
கல்லுக்கிரங்குமழை யாகாதவண்ணங்
கரங்கொடுத்தருள்புரியவும்
யானைவாய்க்குடகரும் பாகாதவண்ணமு
மணைத்தாண்டுனருள்புரியவும்

ஆழித்துரும்பெனவு மாகாதவண்ணமு
மடுக்கவைத்தருள்புரியவும்
கோணைப்பழித்தகுடி யாகாதவண்ணமென்
குறைதீர்த்தருள்புரியவும்
குருவற்றசிட்டனென வாகாதவண்ணநற்
குணமேற்றியருள்புரியவும்
மானம்வைத்துதவுமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௨)

மனங்கதறுதற்குங் கலுழுதற்கு மாறாது மாதவமே
யேற்க வரவேண்டும்.

கண்ணேகருத்தேயென்னமேயென்றடிமை
கதறுதற்கருள்புரியவும்
கண்ணீருமாறாத புண்ணீருமாகவுங்
கலுழுதற்கருள்புரியவும்
மண்ணாசைவாசை மண்ணாசையுங்கருணை
மாறாதருள்புரியவும்
மலைநாழைவுபக்கமும் பனவாசிசொக்கவும்
மாதவம்மருள்புரியவும்
எண்ணாதவெண்ணமெல் லாமெண்ணியெண்ணிநெஞ்
சிடையாமலருள்புரியவும்
என்னையென்னாலொன் றுமிலையாவுநீ
ரேயேற்கவருள்புரியவும்
மன்னுள்ளசித்தரொடு தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே

மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௧)

மனமுய்ய நிஷ்டைபோக்க முதிர்ந்து கத்துங்
கருணைகூர வரவேண்டும்

சித்தனே சித்தபரி சுத்தனே சிற்றடிய
னேனுய்ய வருள்புரியவும்
திருவிகற்பங்கொண்ட நின்மலாநந்தசுக
நிஷ்டைவைத் தருள்புரியவும்
முத்தனே நற்றவஞ் சித்திக்கவுமுத்தி
மோக்கமென் றருள்புரியவும்
மூலப்பிராணனென வாலைப்பிராயம்
முதிர்ந்திடுமுனருள்புரியவும்
கத்தனே சுத்தனே யென்றிடையறாமலே
கத்துமெற் கருள்புரியவுங்
கத்தாதடாவென் று பொற்றுளவித்துநற்
கருணைகூர்ந் தருள்புரியவும்
வைத்தமோகத்துடன் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென் றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௨)

மனங்கொள்ளாமற்கொள்ள விதயமலர்ந்து சதானந்தக்
காக்ஷிக்கண்ணே யருளவரவேண்டும்.

கொண்டார்களைக்கொலும் பெண்டாசையென்றடிமை
கொள்ளாமலருள்புரியவுங்
கொள்ளிவைத்துடலைக் கொளுத்துமுள்முச்சுடர்க்
கொள்ளிவைத்தருள்புரியவுங்

கநீர் மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

தண்டாமரைமல மென்மடலவிழ்ந்தெனவி
  தயமலர்ந்தருள்புரியவுந்
தளதளென்றளவில்பே ரொளிகொப்புளித்திடு
  சதாநந்தமருள்புரியவுங்
கண்டாலுமென்கலிக ளெல்லாமகன்றுபோங்
  காட்சிதந்தருள்புரியவுங்
கண்கொண்டுகாணவுங் கண்கண்டதெய்வமே
  கண்ணேயுனருள்புரியவும்
வண்டாய்ப்பறந்தமெய்த் தவராஜசிங்கமே
  வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தசனே
  மவுனதேசிகநாதனே. (௫)

மனத்தின் சமர்த்துசார்ந்திட வழிவிட்டுமண்ணு
குருவே குறைதீர வரவேண்டும்.

சகச்சூதைமாற்றிச் சுகச்சோதியேற்றுஞ்
  சமர்த்தொன்றையருள்புரியவும்
சாட்சாதிபீசுர சொரூபமேயானுனைச்
  சார்ந்திடற்கருள்புரியவும்
வகையற்றசமயக் குதர்க்கங்கடத்திநல்
  வழிவிட்டுனருள்புரியவும்
மண்ணாசையேகவும் பெண்ணாசைவேகவும்
  மண்ணுமுனருள்புரியவும்
குதைசேரவும்மாயை நசைதீரவுமெங்கள்
  குருவேயுனருள்புரியவும்
கொண்டாட்டமாகவுங் கொத்தடிமையாக்கியென்
  குறைதீர்த்துனருள்புரியவும்

மதகத்துவாய்நின்றமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௬)

மனங்கருதாது கைச்சரசனையாது நம்பிக்கிருபை
கேட்குமுன் வரவேண்டும்.

கஞ்சாவின்வர்க்கமுங் கஞ்சனிமயக்கமுங்
கருதாதுனருள்புரியவுங்
கைச்சரசமெல்லாங் கலந்தாசமாகவும்
கைச்சரசமருள்புரியவும்
நஞ்சானமூவாசை நஞ்சாகவுந்தேக
நையாதுனருள்புரியவும்
நாடவும்பாடவுந் தேடவும்மடிமையுனை
நம்பவும்மருள்புரியவும்
நெஞ்சாதுநெஞ்சுமெற் குன்சாபுதந்துநற்
கிருபைகூர்ந்தருள்புரியவும்
கேட்டதுகொடுக்கநான் கேட்டதுகொடுக்கநான்
கேட்குமுன்னருள்புரியவும்
வஞ்சமிலபரமார்த்த தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௭)

மனநின்று நீங்காது நாட்டநாடாமற் கட்டவிழக்
காணையவரவேண்டும்.

கிட்டேரமின்னார்கள் வெட்டையிலழுந்தாது
நின்றிடற்கருள்புரியவும்

கநிஅ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்

நீச்சுநிலையற்றயோகி னிக்கேணியாழ்ந்தடிமை
நீந்தாதுனருள்புரியவும்
நட்டுங்கருந்தேளை யொத்தமூலையென்றன்மேல்
நாட்டாமலருள்புரியவும்
நாறுநாரியர்கள்புண் ணூற்றமோர்கணவிலு
நாடாமலருள்புரியவும்
கட்டையிற்போமுனே கட்டுபாசக்கயிறு
கட்டவிவருள்புரியவும்
காலமுஞ்சென்றுசுடு காடுறையுமுன்மனங்
காடுறையவருள்புரியவும்
மட்டமேவிட்டமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழுமென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௮)

மனதிற் குலாவாக்கொள்ளா வக்கரை ஆளாகச்
சிறப்புச்சீராட வரவேண்டும்.

கூசிக்குலாவுமட வார்களைக்கொஞ்சிக்
குலாவாதுனருள்புரியவும்
குஞ்சுங்குழந்தையுங் கஞ்சிக்கெனைக்கோட்டி
கொள்ளாதுனருள்புரியவும்
ஆசைப்பெருக்கங்கை நீந்தியக்கரைசாணு
மக்கரைக்கருள்புரியவும்
ஆளாகவொட்டாத பாழாசைபாழாகி
யாளாகவருள்புரியவும்
தேசிகாநின்றிருச் சமூகதரிசனமாய்ச்
சிறப்புடனருள்புரியவும்

செல்வம்பொழிந்தடிமை யுல்லாசமாய்நின்று
சீரானவருள்புரியவும்
வாசங்கொழித்தமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௯)

மனமேகி யெட்டுதற்கு மனமுவந்து மருவி
ஓராதுரைசெய வரவேண்டும்.

இனவாசமெல்லா மறந்துமன வாசத்தி
லேகிவிடவருள்புரியவும்
எட்டாதபேரின்ப வனுபூதிவலியவந்
தெட்டுதற்கருள்புரியவும்
மனமாயைசேரவும் மனவாசியேறவும்
மனமுவந்தருள்புரியவும்
மாங்காயில்வண்டுபோ லீங்காதவண்ணமுன்
மருவிநின்றருள்புரியவும்
உனையன்றியெனையடிமைகொள்வருண்டென்றடிமை
யோராமலருள்புரியவும்
ஓயாதாற்றியுங் கேட்கவில்லையோவதுவு
முரைசெய்துனருள்புரியவும்
வனிதையர்மயக்கற்ற தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௧௦)

ஆக பாடல் ௧௫௮.

ஐந்தாவது
வளிநிலை.

இம்முறையகலா நினைந்துதொடர்ந்து
செம்முறைபுனையும் யோகஞ்சிறப்ப
உந்தியொடுபுணர்ந்த விருவகைவளியுந்
தந்தமியக்கந் தகப்படுவளிநிலை
என்னும்பான்மையி னிரேசகபூரகத்
தன்னவாயுவைக் கும்பிடத்தடக்கும்
படித்திறனருள்கெனப் பணிந்துபணிந்து
முடித்தலைபாரவி முன்னிரந்துயர்ந்தது.

மனம்விவரித்து வெட்டிவிட்டெண்காலினால் இருடரப்
பண்புதந்து பரந்தாட வரவேண்டும்.

வெட்டவெளியாய்ந்ததும் விட்டுவெளிபாய்ந்ததும்
விவரித்தனருள்புரியவும்
விட்டகுறைதொட்டகுறை யெட்டியென்கிட்டவா
வெட்டிவிட்டருள்புரியவும்
எட்டொன்றுமெட்டவும் மீராறுகட்டவு
மெண்காலினருள்புரியவும்
இரவிமதியேகவும் மிரவுபகலாகவும்
மிருடரவருள்புரியவும்
பட்டமதுகாற்றுற் பறந்தாடுசூத்திரப்
பண்புதந்தருள்புரியவும்
பாராதியண்டப் பரப்பெலாம்யானும்
பரந்தாடவருள்புரியவும்
வட்டந்துதிக்குமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே

மர்குணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
　　மௌனதேசிகநாதனே. (க)

மனப்பசுவைப் படுக்கவைத்துப் பண்பாகக்கட்டுதற்குக்
கருணைவைத்து
மென்மேலும் வெருளாமல் வரவேண்டும்.

பாற்பசுதனைப்பக் குவத்துடன்பதியிற்
　　படுக்கவைத்தருள்புரியவும்
பால்காந்துண்டுபசி தாகமறயோகநெறி
　　பண்பாகவருள்புரியவும்
நாற்பசுதனைக்கா லிரண்டும்முடங்கவெளி
　　கட்டுதற்கருள்புரியவும்
கன்றினுக்குத்தாய் கனிந்திரங்குதலெனக்
　　கருணைவைத்தருள்புரியவும்
மேற்படியிலேத்தியெனை மேலாம்பதந்தந்து
　　மேன்மேலுமருள்புரியவும்
வேதவேதாந்தவெருவெளிகாட்டிவிட்டடிமை
　　வெருளாமலருள்புரியவும்
ாற்படிக்குதவுமெய்த் தவராஜசிங்கமே
　　வரவேண்டுமென்றனருகே
ாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
　　மவுனதேசிகநாதனே. (உ)

மனவெட்டொன்றையேறுமல்வட்டமுற
வைத்தாட்டி யடக்கிவரவேண்டும்.

ட்டெட்டுமெட்டினுட் கட்டவும்மெட்டாத
　　வெட்டொன்றையருள்புரியவும்
ராறுகலையுமிரு நான்குவலைமாட்டிவெளி
　　யேறுமலருள்புரியவும்.

௧௬௨ மஸ்தான்சாஹிபு அவர்கள்பாடல்

மட்டடங்காதப்ரி யட்டமும்மேற்சோம
வட்டமுறவருள்புரியவும்
மதியமிர்தமும்பொங்கி வழியமூலக்கனலை
வைத்தெடுத்தருள்புரியவும்
அட்டமாசித்திநற் சட்டமாயிட்டமா
யாட்டிவைத்தருள்புரியவும்
அழிவின்றிவிளைகின்ற வெளிகொண்டுவெளியென்
றடங்கிடற்கருள்புரியவும்
வட்டமதிபோலமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௩)

மனமனை யுறைந்திடற்குச்சரித்து மாட்டிவைத்தடைத்துச்
சார்ந்திடற்குச்சற்றேனும்வரவேண்டும்.

உந்தியின்கீழ்நின்று சித்தசுழுமுனைமனை
யுறைந்திடற்கருள்புரியவும்
ஒருநான்குமாகவு மிருநான்குமேகவு
முச்சரித்தருள்புரியவும்
மந்திரத்தைக்கந்த ரத்துடுவக்கென்று
மாட்டிவைத்தருள்புரியவும்
வாயிலோரொன்பதும் வன்னிநடுவணையொன்று
வைத்தடைத்தருள்புரியவும்
சந்திரசூரியரிரண்டுமொன்றேடொன்று
சார்ந்திடற்கருள்புரியவுஞ்
சத்தாகியென்னுளச் சித்தாகிநின்றநீ
சற்றேனுமருள்புரியவும்

வந்தவழியொளிரமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேணுடுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௪)

மனமுன்னேற மூட்டி விளையாட வீடுபுக வேற்றி
யேகாம லருளவரவேண்டும்.

மூலவரையுண்ணின்ற தேகிமேற்கொண்டுநான்
முன்னேறவருள்புரியவும்
முன்னேறுகுதிரைதனை மோனகுறடாக்கொண்டு
மூட்டிவிடவருள்புரியவும்
மேலூருவீதியில் வையாளிபோட்டங்கு
விளையாடவருள்புரியவும்
மேலுமுச்சந்திமேற் சந்தினுல்வந்துமேல்
வீடுபுகவருள்புரியவும்
ஏலேலோவென்றுகா லிரண்டையுமிழுத்துயர
வேற்றுவித்தருள்புரியவும்
என்னையேமூட்டவு மெம்பிரானென்னைவிட்
டேகாமலருள்புரியவும்
யாலீயுமேலான தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (ரு)

மனமிடையாம லென்னை யேற்கு மாளாக அயர்ந்து
சடனமிட நயனமிடவரவேண்டும்.

இடைபிங்கலைகள்கூடி யங்குசுழிதனையுணின்
றிடையாமலருள்புரியவும்

கஎசு மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

என்னையறியாமலே மொளித்தெனுளிருந்தாடு
மென்னையெற்கருள்புரியவும்
அடைக்காயொடிலைசருகு பக்ஷணம்பண்ணியா
ளாகவருள்புரியவும்
அஷ்டாங்கயோகநித்திரைகொண்டுசும்மா
வயர்ந்திடாக்கருள்புரியவும்
நடனமிடுபரியுமண் ணுளவெளிசென்றுதிரு
நடனமிடவருள்புரியவும்
நயனநடுவணையினடு வணையுஞ்சுயஞ்சோதி
நயனமிடவருள்புரியவும்
வடுவற்றசடையுற்ற தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மரகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (சு)

யனத்திற்குக் கொடுத்துக் கொளுத்தாமலூட்டி உப்புகத் துயை
புரிந்து சார்பொன்றவரவேண்டும்.

கொள்ளாதுவெள்ளம் வருமுன்னணைக்கோலிக்
கொடுத்தநல்லருள்புரியவும்
கும்பித்திரேசித்த லொடுகொல்லனுலையிற்
கொளுத்தாமலருள்புரியவும்
உள்ளேமூலைத்தெழுந் துயர்பனையினூறுகள்
ளூட்டிவைத்தருள்புரியவும்
ஓடுமோர்கடகமு மோங்காரசாரமு
முட்புகற்க நள்புரியவும்
தள்ளாதபடியடிமை கொள்ளவுந்தாயெனத்
தலையபுரிந்தருள்புரியவுந்

தாமென்றுநின்றுதற் காத்திரக்ஷித்துனது
சார்பொன்றவருள்புரியவும்
வள்ளலாய்நின்றுமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௭)

மனமுளவுகாட்டிக் கட்டியொட்டி லொத்தூதத்
தேயாமற்றிறப்படவரவேண்டும்.

காயாபுரிக்கோட்டை கைக்கொள்ளுதற்குளவு
காட்டிவிட்டருள்புரியவும்
காலோய்ந்தயர்ந்துவிடு முன்காலிரண்டினைக்
கட்டிவைத்தருள்புரியவும்
ஓயாதகும்பித் திரேசித்தலுட்டங்கு
மொட்டொன்றையருள்புரியவும்
ஒத்தூதியூதா திரண்டுமொன்றேடொன்று
மொத்தூதவருள்புரியவும்
தேயாதவிரவிமதி யுந்தேயவுஞ்சுழினை
தேயாமலருள்புரியவுந்
தேவரீர்திருவடிக் காளாகியடியேன்
றிறப்படற்கருள்புரியவும்
மாயாமயக்கற்ற தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௮)

கசுசு மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

மனத்தைக்கட்டிக் காப்பாற்றிப் பிறமற் பெலப்பாடு
நெருங்க நேரிடவரவேண்டும்.

காற்றைப்பிடிக்கவுங் கரகத்தடைக்கவுங்
கட்டிவைத்தருள்புரியவுங்
கரகந்தனைக்காற் றுருத்தியுடையாமலுங்
காப்பாற்றியருள்புரியவும்
பிற்றலோரொன்பதும் மூடவுங்காற்றதிற்
பிறமலருள்புரியவும்
பின்னுமின்னும்பிறழ வொட்டாதுகட்டும்
பெலப்பாடுன்னருள்புரியவும்
நேத்திரமிரண்டுமுன் றேற்றிரவுகொண்டிட
நெருக்குண்டலருள்புரியவும்
நெற்றிநேரிட்டவெளி பற்றிபாயவுநிஷ்டை
நேரிடற்கருள்புரியவும்
வாத்தியாராகமெய்த்தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (சு)

மனந்துள்ளச் சுற்றிக்கட்டிக் காத்துக்கூட்டிக்
கொடிப்போட வரவேண்டும்.

துள்ளுமனவாசிமேற் கொள்ளவும்வையாளி
துள்ளவுன்னருள்புரியவுந்
தூரநடவாதமென் முச்சந்திவீதியைச்
சுற்றவிட்டருள்புரியவுங்
கள்ளரறியாதமுள் ளறையிலென்குதிரையைக்
கட்டிவைத்தருள்புரியவுங்

கட்டாமலுங்கதவு சாற்றவும்வாயிலிற்
காத்திருந்தருள்புரியவுங்
கொள்ளையிட்டோலேவந் தாலும்வெருட்டிய
கூட்டிவிட்டருள்புரியவும்
கோட்டையுங்கைவசங் கொண்டுகொண்டுன்றன்
கொடிப்போடவருள்புரியவும்
வள்ளலெனவோடிமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மர்குணங்குடி வாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (க௦)

ஆகபாடல் - கசுஅ.

ஆறாவது

தொகைநிலை.

அடங்காதடங்கி யமைதற்காகினு
மடங்காதியங்கு மறிபொறியதனாற்
பொறியுணர்வெல்லாம் புலத்தின்வழாமை
ஒருவழிப்படுத றொகைநிலைப்புறனென
ஓதியமுறைபோ லொன்றினோடொன்று
வாதியன்றடாது மடங்கியொருங்குற
கன்னிலைப்புணர்த்து நாயகவென்றழு
திங்கிலையருள்கவென் றிரந்திரந்துயர்த்தது.
மனமிணக்கியேற்றி யடங்கியடைந்து
சார்ந்தொன்றாக வரவேண்டும்,

எந்நாளுமந்திரமு முன்னுததந்திர
மிணக்கிவைத்தருள்புரியவும்

கசுஅ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

எட்டங்குலத்துக்கு மெட்டாதகந்தரத்
தேற்றிவிட்டருள்புரியவும்
அந்நாளமீதுகண் ணுக்குழக்குச்செவி
யடங்கிடற்கருள்புரியவும்
ஆநந்தவொளிகண்டு நான்வந்தவெளிசென்
றடைந்திடற்கருள்புரியவும்
தன்னிலேதானுயர்ந்தடிமைதன்மையஞ்
சார்ந்திடற்கருள்புரியவும்
சர்வபரிபூரண சதானந்தமோனப்பிர
சாதமொன் றருள்புரியவும்
மன்னுமுனிவர்க்குதவு தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென் றனருகே
மாகுணங்குடிவாழுமென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே.

மனமுழுங்க மூட்டிமேலேற்றி மேலுமெற்குச்
சந்தானந்தஞ் சார்ந்திடவரவேண்டும்.

மூலப்பிராணனைச் சண்டமாருதமென்ன
முழுங்கவிட்டருள்புரியவும்
மும்மண்டலங்களும் முட்டும்படிக்கங்கி
மூட்டிவைத்தருள்புரியவும்
மேலாம்பதங்காட்டு மெய்ஞ்ஞான நாலேணி
மேலேற்றியருள்புரியவும்
மேலுமேலானநா லாம்படிகடத்திமேன்
மேலுமெற்கருள்புரியவுஞ்
சாலோகசாமீப சாரூபசாயுச்சிய
சந்தானமருள்புரியவுஞ்

சாசுவதசாம்பிரதா யத்தொடுசதாநிட்டை
சார்ந்திடற்கருள்புரியவும்
மாலையணிமார்பனே தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென் றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (உ)

மனத்தைத் திறந்து திறவாமல் கட்டிச்சலீரென்ன
ஆட்டியாளாக்கியருள வரவேண்டும்.

திண்டுமுண்டானவா றுதாரவிடுந்
திறந்துதந்தருள்புரியவும்
திருகுமுருகாநின்ற வாயிலோரொன்பதுந்
திறவாமலருள்புரியவும்
சண்டசரமாலையங் கென்றுகண்டந்தனிற்
கட்டிவைத்தருள்புரியவும்
காலினின்றுதமணி யோசைக்கலீர்க்கலீ
ரென்னவேயருள்புரியவும்
அண்டர்களுநின்றுதுதி கொண்டிடவுமெனைநடன
மாட்டிவைத்தருள்புரியவும்
அஷ்டாங்கயோகநன் னிஷ்டையினும்வைத்தென்னை
யாளாக்கியருள்புரியவும்
மண்டலமெலாந்தொழுந் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென் றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௩)

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

மனந் தம்பிக்கத் தம்பனம் பஞ்சாகப்பாழ்தந்து
கருணைக்கதியளிக்கவரவேண்டும்.

தசநாதமாமுன் னபானவாயுவினையுட்
டம்பிக்கவருள்புரியவும்
தாரணியிலங்கென்று முச்சரித்திடுஜலத்
தம்பனம்மருள்புரியவும்
பசுபாசநேசப் பெரும்பாவமனலிட்ட
பஞ்சாகவருள்புரியவும்
பாழானமூன்றுமை பாழாகவும்மூன்று
பாழ்தந்தனருள்புரியவும்
கசமானசிற்றின்ப விடமுண்டுசாகாது
கருணைகூர்ந்தருள்புரியவும்
கருணைநிதியேசரண மடையுமடியேற்குநற்
கதியளித்தருள்புரியவும்
வசியவசனித்தலொடு தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவ்னதேசிகநாதனே. (௪)

மனத்தகமாணுகச் சுத்திசெயச்சொக்கிவிட
மாறிடவற்றுறுதருளவரவேண்டும்.

அத்தியிலுதித்தெழு மகத்தியெரித்தே
யகந்தீயவருள்புரியவும்
அத்தீயைநத்திய மிருந்தேயறந்தங்கி
யாணுகவருள்புரியவும்
சுத்தபரிசுத்தமது வாகதநாதமுஞ்
சுத்திசெய்தருள்புரியவுஞ்

சோடசந்தன்னையுஞ் சோமவட்டந்தனிற்
சொக்கிவிடவருள்புரியவும்
மத்தியிலிருந்தமதி யமுதூற்றிநரைதிரையு
மாறிடற்கருள்புரியவும்
வாரியைமிகர்த்தவருள் வாரிகரைதத்தவும்
வற்றுறாதருள்புரியவும்
வத்துமயமாய்நின்ற தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்திசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (ரு)

மனம் வர வசிய மடர்ந்தடங்கிச் சோர்ந்து
சுருண்டிட வரவேண்டும்.

வாதனையிறக்கவுஞ் சாதனைசிறக்கவும்
வரமளித்தருள்புரியவும்
வாசிதனிலேற்றவும் பாசவினைமாற்றவும்
வசியமெற்கருள்புரியவும்
ஆதாரமாறினுஞ் சேதாரம்வாரா
தடர்ந்தேறவருள்புரியவும்
அங்கென்றுகுப்பித்து வங்கென்றிரேசித்
தடங்கென்றுனருள்புரியவுஞ்
சூதானமானவெறு வெட்டவெளிசென்றங்கு
சோர்ந்திடற்கருள்புரியவுஞ்
சோதிமணிமண்டபக் கமலாசனத்திற்
சுருண்டிடற்கருள்புரியவும்
மாதவர்க்கரசனே தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே

மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (சு)

மனங் குதித்துக் கூத்தாடக் கிட்டுதற்குக் கிருபைபுகுந்
தெப்போது மருளவரவேண்டும்.

குதிகொள்ளுமச்சுமட்டத்தைப்பிடித்துக்
குதித்தேறவருள்புரியவும்
கோபுரத்தடியினிற் கொஞ்சிநடனங்கொண்டு
கூத்தாடவருள்புரியவும்
செதிகொண்டுபாய்ந்துபடி யாறுங்கடந்துளுங்
கிட்டுதற்கருள்புரியவுங்
கெற்பகிரகத்தினிற் குதிரையைக்கட்டவுங்
கிருபைதந்தருள்புரியவும்
பொதிகைமாமலையது பொதும்பிலடியேனும்
புகுந்திடற்கருள்புரியவும்
போதுமெனவாழ்வதுஞ் சித்தமென்பாக்யமெப்
போதுமெற்கருள்புரியவும்
மதியெனவெழுந்துமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (எ

மனத்தின்றாரணை தம்பிக்கச் சசிந்து சருக்கிப்
பதவிபால்தர வரவேண்டும்.

தசநாடியும்மூல நாடியுளொடுங்குநற்
றாரணைகளருள்புரியவும்
தநதழுந்நான்குமிரு நான்காகவொருநான்கு
ம தம்பிக்கவருள்புரியவுங்

கசியாதுசோமவட் டத்துறையுமமிர்தங்
கசிந்திடற்கருள்புரியவும்
கனலினுற்றத்துவக் குப்பையைச்சுட்டுக்
கருக்கிடற்கருள்புரியவும்
பசிதாகமற்றவமு தாற்றவுஞ்சாயுச்சிய
பதவியொன்றருள்புரியவும்
பசுவினைப்பதியினிற் கட்டவுங்காற்பசுப்
பால்தரற்கருள்புரியவும்
வச்சிர்த்தியாகமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மெமன்னகத்தசனை
மவுனதேசிகநாதனே. (அ)

மனம் வெல்லுதல் விலாசஞ்சு மாறுபடச் சூழ்ந்துகொள்ளாது
குலைந்திடவரவேண்டும்.

வெல்லரியமாயைதனை வெல்லென்றுசொல்லவும்
வெல்லுதற்கருள்புரியவும்
விரிமறைகண்முரசறையு மறிவுக்ககண்டித
விலாசமொன்றருள்புரியவும்
சொல்லரியவாசா மகோசரசுபாவஞ்
சுமாறுபடவருள்புரியவும்
சும்மாவிராமலும் சும்மாவிராநின்ற
சூட்சமமெற்கருள்புரியவும்
கொல்லரியபேய்க்குரங் காமனம்பாய்ந்துகுதி
கொள்ளாதனருள்புரியவும்
கொலைதேடரானவைம்புலவேடர்கூட்டங்
குலைந்திடவுனருள்புரியவும்

கஎசு மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

வல்லிருடுலேக்கவுந் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (கூ)

மனமது கொள்ள வானந்தங் கடத்தேறக்கட்டி
நான்புக நயந்துவரவேண்டும்.

அஷ்டாங்கயோகமே கிட்டாநீரிஷ்டம்வைத்
ததுகொள்ளவருள்புரியவும்
ஆதிநடுமுடிவில் லகண்டிதாகாரவறி
வானந்தமருள்புரியவும்
கட்டையிற்போமுனே நிட்டைசாதித்துக்
கடைத்தேறவருள்புரியவும்
நட்டநடுவீதிமீ தோடியங்நானற்று
நான்புகற்கருள்புரியவும்
காலைப்பிடித்துமூ லப்பிராணன்றனைக்
கட்டிவைத்தருள்புரியவும்
நட்டநடுவீதிமீ தோடியங்நானற்று
நான்புகற்கருள்புரியவும்
நாதநாதாந்தவே தாந்தசாரத்தையு
நயந்துதந்தருள்புரியவும்
மட்டறிவதற்கரிய தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (கo)

ஆகபாடல் - கஎஅ.

ஏழாவது
பொறைநிலை.

தொகுத்துப்பலபுறந் தூருவிசசெல்லா
தகத்தேநாட்டி யவ்வருநிலையொடு
மனத்தினையொருவழி நிறுப்பதுபொறையால்
நினைத்தநினைவை நினைவாக்கொண்டு
பொருக்குநிலையினை பொருந்தவருள்கவென்
றிருக்குங்கருத்தோ டிரந்திரந்துயர்த்தது.

மனங் கனலை மூட்டிவைத்து முன்னேற்றிச் சீர்பாதந்தீக்ஷை
வைத்துச் சரணமிட வரவேண்டும்.

முன்னையேமூட்டுமூட்டென்று மூலக்கனலை
முட்டிவைத்தருள்புரியவும்
முன்வைத்தகாலையும் பின்வாங்கிடாமலெனை
முன்னேற்றியருள்புரியவுஞ்
சென்னிமீதேந்தியான் றெண்டனிட்டுய்யவுஞ்
சீர்பாதமருள்புரியவும்
தெட்சணாமூர்த்தமாய் நின்றுதரிசனைதந்து
தீக்ஷைவைத்தருள்புரியவும்
சந்நிதானத்திற் சரண்சரணமென்றுநான்
சரணமிடவருள்புரியவும்
சட்டமுனிமுதலான நாதாக்களடியினுஞ்
சரணமிடவருள்புரியவும்
வின்னிரடுவணையான தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவ்னதேசிகநாதனே. (௧)

௧௭௮ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௪)

மனஞ் சுத்திசெயத்துலங்க நின்றிலங்க விறைஞ்ச வீட்டில்வீட்டு
விளக்குவைக்க வரவேண்டும்.

சோற்றுவெடுக்கசுவை ஞானசாயத்தையுஞ்
சுத்திசெயவருள்புரியவும்
சூக்குமகாரண மகாகாரணத்தொடு
துலங்கிடற்கருள்புரியவும்
ஏற்றபடியான்மவடி வென்முகத்தெதிர்நின்
றிலங்கிடற்கருள்புரியவும்
இறைவனேயுடைமையுனையேத்தியேத்திதொழு
திறைஞ்சிடற்கருள்புரியவும்
வேற்றுருவர்காணாத வேதாந்தவீட்டிலெனை
விட்டுடைத்தருள்புரியவும்
விழிமாயையிருளற வொளிநிறைச்சுடர்மணி
விளக்கொன்றையருள்புரியவும்
மாற்றுதுபோற்றுமென் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௫)

மனத்தைப் பிடித்துப் பிராணே னியங்காமற் சித்திக்க
விழுத்திடையறுது வரவேண்டும்.

பற்றற்றமுத்தியிற் காற்றெலாஞ்சேர்த்துப்
பிடித்தடைத்தருள்புரியவும்
பிற்றலாற்காற்றும் புறத்துப்படாதெம்
பிரானேயுனருள்புரியவும்

சேற்றினிடைநாட்டுமோர் கம்பமெனவென்னிலை
    இயங்காமலருள்புரியவும்
செத்தாற்பிழைப்பதேன் கருணைமிகுசீக்கிரஞ்
    சித்திக்கவருள்புரியவும்
எற்றபடிதன்னரசு நாடாகவொட்டா
    திழுத்துவைத்தருள்புரியவும்
என்றுமாதவமெய்ஞ்ஞமென்றிடையுமேழையெற்
    கிடையுறாதருள்புரியவும்
ஏற்றமொழிசாற்றுதவராஜசிங்கமே
    வாவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடி வாழு மென்னகத்தீசனே
    மவுனதேசிகநாதனே. (௫)

மனத்தைக் கருவென விணங்கிப் பிரித்துப் பேரின்பஞ்சிந்தாது
    தேவனே யருள்புரியவரவேண்டும்.

இந்த்ரசாலப்புலைச் சேரிவாதனைகளை
    வெனமுழுக்கருள்புரியவும்
இல்லந்துறக்கவுஞ் சொல்லரியகல்லறி
    விளக்கிவைத்தருள்புரியவும்
பெந்தமதுபந்தமது கண்டவிருளென்னப்
    பிரிந்திடற்கருள்புரியவும்
பேராசைகொள்ளவும் பாராசையின்றுமோர்
    பேரின்பமருள்புரியவும்
சிந்தாதபேரருட் செல்வமேபெண்சிந்தை
    சிந்தாதனருள்புரியவும்
தேவனேதேவாதி தேவனேபரவாசு
    தேவனேயருள்புரியவும்

௧௮௦ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

மந்தாரவேளையிற் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே.

மனங் கடாக்ஷித்துக் கரைந்திடப் பதித்துப் பக்குவ
மேகாந்தமேறிட வரவேண்டும்.

கதைபேசியதிலென்ன காரியம்மேலுங்
கடாக்ஷித்தனருள்புரியவும்
கல்விகல்லாக்கருங் கல்லாமென்னெஞ்சங்
கரைந்திடற்கருள்புரியவும்
பதியாமனத்தைப் பதைப்பறப்பதியிற்
பதித்துவைத்தருள்புரியவும்
பற்றறற்றுணிவுதரு முத்தரைப்பணியுநற்
பக்குவம்மருள்புரியவும்
இதயந்திறக்கவும் மெதையுந்துறக்குமோ
ரேகாந்தமருள்புரியவும்
இல்லாசையில்லாது வல்லாண்மைகொண்டுவெளி
யேறிடற்கருள்புரியவும்
மதிளுங்கடந்துமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே.

மன மண்ணலே வாகந்தஞ் சோதிசுடரிருந்திட
எந்நாளுமருள வரவேண்டும்.

அகமுதற்சகமயக் ககலவும்மகமேவு
மண்ணலேயருள்புரியவும்

அல்லவிழவெல்லவுந் தொல்லையறவெல்லையி
    லாநந்தமருள்புரியவும்
சுகமீறவும்மனக் கலைகமாறவுஞ்சயஞ்
    சோதியெற்கருள்புரியவும்
சுருதிமுடியாய்நின்ற சந்தமடியாளருச்
    சுடரொன்றையருள்புரியவும்
இகமொடுபரத்தினு மகமொடுபுறத்தினு
    மிருந்திடற்கருள்புரியவும்
ஏகமறவும்முமது பாதாரவிந்தமெற்
    சென்றனரு மருள்புரியவும்
மகிமைசொல்லற்கரிய தவராஜசிங்கமே
    வரவேண்டுமென்றனருகே
பாருணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
    மவுனதேசிகநாதனே. (௯)

மனத்திற் கடாக்ஷங் கதிகிளர்ந்திடநிறுத்தி முதிர்ந்து
முறையாக வரவேண்டும்.

சுத்தனேயத்துவித வஸ்துவெற்கேத்துங்
    கடாக்ஷம்வைத்தருள்புரியவும்
கருதரியசிற்பரத் துட்பரவுமெய்ப்பொருட்
    கதியளித்தருள்புரியவும்
நித்தியானந்தமோ னந்தனையென்சிந்தையு
    ணிறைந்திடற்கருள்புரியவும்
நேத்திரத்தூடுமே றைற்றுமலர்பத்தையு
    நிறுத்திவைத்தருள்புரியவும்
முத்திக்குவித்தாய் முளைத்தெழுஞ்சோதியு
    முதிர்ந்திடற்கருள்புரியவும்

௧௮௨ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

முப்பாழ்கடத்திவைத் தப்பானடத்துமுறை
முறையாகவருள்புரியவும்
மத்தியிலுதித்தமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழுமென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே.

ஆகபாடல் - ௧௬௮.

எட்டாவது

காட்சிநிலை.

வளிவசப்பட்டும் பொறிவசப்பட்டுந்
தெளிவசத்திருந்த சிந்தையையனைத்தும்
ஒருவழியோங்கு முயர்மனவழியே
திருவொளிகனிந்து நிலைபெற்றிகழ்ந்து
வெளியிலிரவும் விளங்கியபகலும்
ஒளியாயிருந்த வுவமையென்னைத்
தோற்றுந்தோற்றந் தோற்றவருள்கெனப்
போற்றிப்போற்றிப் புகழ்ந்திரந்துயர்த்தது.

மனமணைந்தர்ச்சிக்கப் பணிந்து வசம்பண்ணிச் சென்றுடச்
சிறியவெற்கருள வரவேண்டும்.

ஆத்தாளையெனையீன்ற வாலையாநந்தியை
யணைந்திடற்கருள்புரியவும்
அம்பிகைமனோன்மணிக் குண்டலித்தாய்ப்பதமு
மர்ச்சிக்கவருள்புரியவும்
பார்த்தாளையாவையுங் காத்தாளையென்றும்
பணிந்திடற்கருள்புரியவும்

பரையானை மாநல்ல சிறையானையென்வசம்
　　பண்ணிவைத்தருள்புரியவும்
சேர்த்தானைவான்கருணை பூத்தானையொத்தபடி
　　சென்றுடவருள்புரியவும்
சிறியானைமெத்தவும் பெரியானையறியவுஞ்
　　சிறியவெற்கருள்புரியவும்
மாற்றாளுப்பாறு தவராஜசிங்கமே
　　வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
　　மவுனதேசிகநாதனே. (௯)

மனம்பதம் பணிந்து சேவிக்கச் சிறப்பிடு சரண்டைந்த
தடையறவேண்டும்.

பந்துவயதுடையசிறு பெண்ணானவென்றாய்
　　பதந்தொழற்கருள்புரியவும்
பாலானவாமம்மைத் துப்பூசைபண்ணிப்
　　பணிந்திடற்கருள்புரியவும்
சித்தந்தெளிந்துபர தெய்வசந்நிதிசென்று
　　சேவிக்கவருள்புரியவுஞ்
சின்மயசிதாகாச தேவதைக்கென்றுஞ்
　　சிறப்பிடற்கருள்புரியவுஞ்
சத்திபூத்தொடுபரா சத்தியசமுகத்திற்
　　சரண்புகற்கருள்புரியவுஞ்
சங்கநிதிபத்மநிதி போலுதவியாய்நின்று
　　தடையறற்கருள்புரியவும்
மற்றெவரிருந்துமென் றவராஜசிங்கமே
　　வரவேண்டுமென்றனருகே

கஅசு மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (உ

மனம்முயற்சி மோகங் கடத்திக்காட்டிச் சூக்ஷமலைகை
தொகையாக வரவேண்டும்.

மூலமுதலாறுவரை தாண்டிமேற்றண்டவு
முயற்சிதந்தருள்புரியவும்
மூலவர்க்கங்களென வாலையைப்பூசிக்க
மோகமெற்கருள்புரியவுங்
காலைப்பிடித்திழுத் துக்கந்தரத்தைக்
கடத்திவைத்தருள்புரியவுங்
காலனுக்குங்கால னாகவுங்கற்பமுறை
காட்டிநல்லருள்புரியவுந்
தூலத்தைவிட்டுவிட வொட்டாதுசூக்ஷாதி
சூக்ஷமொன்றருள்புரியவும்
பூமியின்னதென்றுசோடசமின்னதென்றுவகை
தொகையாகவருள்புரியவும்
வாலாயமாகமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௩.

மனத்தைக்கட்டிக் கண்ணே தயைபுரிந்து பிரசாதமென்று
பார்த்துப் பரிகரித்தருளவரவேண்டும்.

கலையாமலீராறு கலையினிலைகுலையுமுன்
சட்டிடற்கருள்புரியவுங்
காலைப்பிடிக்கிறே னம்மைகுண்டலியையென்
கண்ணையெற்கருள்புரியவுஞ்

சலனமறவுங்கருணை நிதியேதயாளமே
தயைபுரிந்தருள்புரியவும்
சரணாரவிந்தமுன் பாதாரவிந்தப்ர
சாதமொன் றருள்புரியவும்
பலகாலிரந்ததும் பலனுகவென்முகம்
பார்த்துநல்லருள்புரியவும்
பாவியடியேன்படுங் கண்கலக்கங்களைப்
பரிகரித்தருள்புரியவும்
மலமத்தனையுமற்ற தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௭)

மனமுத்த முதநிறைத் தண்ணீரைத் தன்னாமற்
றெளிந்து சேவிக்கவரவேண்டும்.

மோகந்தவிர்க்கமுலை யாரையணையாமலுமை
முத்தமிடவருள்புரியவும்
மொழியைத்தவிர்க்கவாய் மூடலுடனேமோன
முத்திரையையருள்புரியவும்
காகிக்கவென் றனுக் கென்னெயூட்டாதுநற்
றண்ணீரையருள்புரியவும்
தாராதலமுழுதெலாந் தந்தடிமைகொள்ளவுந்
தன்னாமலருள்புரியவும்
தேகத்தைவிட்டுவிடு முன்மனந்தேறித்
தெளிந்திடற்கருள்புரியவும்
செய்பொனிறமானசிறு வாலையிருகாலையுஞ்
சேவிக்கவருள்புரியவும்

௧௮௯ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

மாகத்தனைமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (

மனத்தின் பேரின்பம் பெண்ணாசையாசை ஆகரிப்ப
நாசமாய் ஞானவரவேண்டும்.

பேசாதுமவுனத் திருக்கவும்பேசாத
பேரின்பமருள்புரியவும்
பெண்ணாசைமண்ணாசவும்வாலையம்பிகைப்
பெண்ணாசையருள்புரியவும்
ஆசாபசாசைத் துரத்தவுந்திருவடியி
னாசைதந்தருள்புரியவும்
ஆதரவுமற்று தரிப்பாருமற்றவெனை
யாதரித்தருள்புரியவும்
நாசச்சரீரமு நாசமாமுன்புவன
நாசமெற்கருள்புரியவும்
வாசாமகோசரத் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (

மனத்தையாசை யபயந்தடாரித்துத் தாடந்து
பாசம்வைத்துப் பழக்கவரவேண்டும்.

ஆசரித்தம்பிகை சனைப்பூசைசெய்துய்யு
மாசையொன்றருள்புரியவுஞ்
அறமியற்றவுமனத் திறமியற்றவுமெனக்
கபயமீன்றருள்புரியவும்

தாய்செத்தபிள்ளையென வேசற்றிராமற்
றடாரித்தனருள்புரியவும்
தடையுறிற்றடைபடா நின்றொளிருமெய்த்திருத்
தாடந்தனருள்புரியவும்
பாசத்தைவீசுமெம னுக்குட்படாதநின்
பாசம்வைத்தருள்புரியவும்
பஞ்சாக்கரத்தையுந் தஞ்சாச்சரத்தொடு
பழகிவைத்தருள்புரியவும்
வாயற்கடந்தமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (எ)

மனங் களித்துக் கருவென்று நானுண நற்றவசு
தானாகத் துரையருள வரவேண்டும்.

காணாதகாட்சியைக் கண்டடிமையுள்ளங்
களித்திடற்கருள்புரியவும்
கண்கொண்டுகாணப் படாநின்றவெவையும்
கருவென்றனருள்புரியவும்
நாணுமடவியரைக் கண்ணினிற்காணுமுன்
நாணவருள்புரியவும்
நாவுருசிதேடுதற் காவிகெட்டலையாது
நற்றவமதருள்புரியவும்
தூணைத்துரும்பாக்க வுந்துரும்பைப்பெருந்
தூணாக்கவருள்புரியவும்
துரியமயமாய்நின்ற பெரியபொருளைத்தொழுந்
துறையொன்றையருள்புரியவும்

௧௮௮ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

வாணாள்விடாதமெய்த் தவராஜசிங்கமே
    வரவேண்டுமென் றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
    மவுனதேசிகநாதனே.

மனத்தையடிமைகொண் டனுபூதிமுழுத்திட மூடித்
தாண்டித் தந்தருளவேண்டும்.

ஆண்டினோடாண்டினந் தங்கோடிவைத்தெனையு
    மடிமைகொண்டருள்புரியவும்
அதிசோதிபரவிக் கிடந்தொளிபரப்புமுன்
    னனுபூதியருள்புரியவும்
மூண்டெரியுமங்கியிற் கருவிகரணங்களை
    முழுத்திடற்கருள்புரியவும்
மூக்குமுனைவாயிலண் ணாக்கினுனியாலடைய
    மூடிவைத் தருள்புரியவும்
தாண்டுமீராறுகலை தாண்டாமலுஞ்சுழினை
    தாண்டிடற்கருள்புரியவும்
தாடாமணின்றமதி மண்டலங்கொண்டவமு
    தந்தந்தனருள்புரியவும்
மாண்டவையுமாண்டமெய்த் தவராஜசிங்கமே
    வரவேண்டுமென் றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
    மவுனதேசிகநாதனே.

மனத்திற்குச் சுகந் தணைதழுவித் தரித்திட ஆட்கொண்டு
ஆளாக்கியருளவரவேண்டும்.

சுந்தரச்சோதிமணி மார்போடணைத்துச்
    சுகந்தந்து னருள்புரியவும்

சொந்தவடியேன்சிந்தை நொந்திடாவண்ணமே
　　துணையுநின்றருள் புரியவுஞ்
சந்திரோதயமெனச் சிந்துமொழிதந்துனை
　　தழுவிநின்றருள்புரியவும்
தளதளென்றவிர்தரு ஜகச்சோதிபரவித்
　　தரித்திடற்கருள்புரியவும்
அந்தரத்துலவுகம னக்குளிகையொன்றளித்
　　தாட்கொண்டுனருள்புரியவும்
அம்பிகைபதம்பணியு மாளாகவும்மெனையு
　　மாளாக்கியருள்புரியவும்
வந்தனங்கைக்கொளுந் தவராஜசிங்கமே
　　வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
　　மவுனதேசிகநாதனே. (௧௦)

ஆகபாடல் - ௧௯௮.

ஒன்பதாவது

தியான நிலை.

தோற்றியகாட்சியிற் சுயத்தினைப்பற்றி
எற்றியேற்றி யிடம்வலம்முன்பின்
இயங்காதோங்கி யெழுமனந்தன்னினை
வுயங்காத்தோன்றி யுண்மையிற்றிகழ
நிறுத்திஇம்மன நிலைதிரியாமற்
குறித்தபொருளொடு கொளுத்தறியானம்
என்னும்பாங்கி னிம்முறையருள்கவென்
றுன்னியுன்னி யுவர்ந்திரந்துயர்த்தது.

௧௯௦ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

மனமோகமந்த நாளும் நாட்டிலைத் தவிழாமலவிழ்ந்து
தேனொழுகச் சிறப்பிட வரவேண்டும்.

நவகண்டபோசமே நான்கொண்டமோகமதை
நாளுமெற்கருள்புரியவும்
நாவதனையொட்டவிட்டு டுக்ராமாட்டி நிலை
நாட்டமைய் நருள்புரியவும்
அவிழுமொன்றுவாய் ருசட்டவுங்கட்டு
மவிழாமலருள் புரியவும்
அவயவாதிகளுநல கண்டமாயவிழுந்
தவிழ்ந்திடற்கருள்புரியவுந்
திவலையொன்றுபிலும் புன்றனிபின்மணியென்னுந்
தேனொழுகவருள் புரியவுஞ்
சிற்றாறுவாட்டவுஞ் சித்தகர்கமுத்திச்
சிறப்பிட்டெனருள்புரியவும்
மனுமைமணியானமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மனுமதேசிகநாதனே.

மனம் பெரும்பாதையொன்றில் திர்த்தாளிபண்ணிக் கடந்து
கைக்கொண்டேன்றி
யொன்றுக்குளொன்றாக வரவேண்டும்.

பாலமுங்காண்டியப் பாணடக்கப்பெருமை
பானைநயொன்றருள்புரியவும்
பாருக்களோவனம் தங்களதைநிர்த்தாளி
பண்ணிவிட்டருள்புரியவும்
காலாலடர்ந்தசமர் செய்துதலமாறுங்
கடந்திடற்கருள்புரியவும்

சண்டத்தைவென்றுகாயாபுரிக்கோட்டையென்
கைப்படற்கருள்புரியவும்
ஓலமிட்டோங்கார அன்னதச்சம்பமங்
கூன்றிடற்கருள்புரியவும்
ஓசைமணியண்டமுஞ் சென்றுமின்றென்றுக்கு
ளொன்றுக்கருள்புரியவும்
வாலிபப்பூதிருக்குந் தவராஜசிங்கமே
வாவேண்டுமென்றனருகே
மக்குணக்குடையாரே மின்னைக்குதிக்கினை
மவுனமே சிகராதினே. (௨)

மனமுட்டிமெய்யன்பிடந் தங்கிடச் சோபிக்கத்
தானமீக்கிட வேற்றிடவேண்டியே.

ஓங்காரமதிகைபோல் மடமும்பிரணவப்பதியி
லுட்புகற்கருள்புரியவும்
உள்ளறைமிஇருவர் யோர்மூலையிற்சென்றங்
கொடுங்கிடற்கருள்புரியவுந்
தூங்காதுதூங்குமெய் போகசித்திரைவந்து
தூங்கிடற்கருள்புரியவுந்
சடருண்டகர்ப்பூரமுண்டைபோனின்றுடல்
சோதிக்கவருள்புரியவுந்
தேங்காத்திருக்கருணை வெள்ளம்படிந்துதனை
தீர்ந்திடற்கருள்புரியவுந்
தேளுதசிங்கையுந் தேறவுமெனைக்கடைத்
தேர்த்திவிட்டருள்புரியவும்
வாங்காவிரேசையொடு தவராஜசிங்கமே
வாவேண்டுமென்றனருகே

மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (ரு

மன மங்கங்கென்றுள்ளடக்கிப் பக்குவம்பண்ணி அமிர்தபானச
திருத்தந்திரமருளவரவேண்டும்.

ஆயபன்னிருகலையு மாயாதுதங்கவும்
மங்கங்கென்றருள்புரியவும்
அங்குகிங்கென்றுமைம் பத்தோரெழுத்துள்
ளடங்கென்றனருள்புரியவும்
பாயவும்வாசிக்கலை தேயவும்பக்குவம்
பண்ணிவிட்டருள்புரியவும்
பாலூரவுந்தன்னை மேலேறவும்மமிர்த
பானமெற்கருள்புரியவுந்
தீயைப்பொருத்தியென் னையத்திருத்தித்
திருத்திவைத்தருள்புரியவுந்
தேரத்தெளிக்கவுஞ் சேரப்பழிக்கவுந்
தீரமொன்றருள்புரியவும்
மாயையைக்காயவுந் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழுமென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௬

மனம் வழிமருவச் சமர்செய்யத் தம்பனம் அடைத்துச்
சரணடையவரவேண்டும்.

வங்குவங்கென்றுரீங் காரமுடனேகமேல்
வழிவிட்டெனருள்புரியவும்
வாசிதனிலேற்றியெனை மாசற்றபரவெளியின்
மருவவைத்தருள்புரியவுஞ்

சங்குகிங்கென்றங்கு கண்டமாருதமெனச்
சமர்செய்யவருள்புரியவுங்
கம்பனங்கும்பித் திரேசிக்கவாயுவிட்
டம்பனம்மருள்புரியவும்
அங்கடங்குண்டவமிர் தங்கடைக்கெண்கட
மடைத்துவைத்தருள்புரியவும்
அம்மைதுண்டவிபாத மாசரித்துச்சர
ணடைந்திடற்கருள்புரியவும்
மங்காததங்கமே தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுண்ங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௪)

மனத்திரஞ் சின்மயமெய்தா வென்னுள் சுடர்சொந்தத்
தொடரருளவரவேண்டும்.

செத்தாலும்வைத்தடிபின் வாங்காதுமுன்னேறு
தீரமொன்றருள்புரியவுஞ்
சிற்பரவெளிக்கூடு செல்லவுஞ்சொல்லரிய
சின்மயம்மருள்புரியவும்
சத்தாதமூத்திநெறி யேற்றவுமற்றெவையு
மெய்தாமலருள்புரியவும்
ஏக்வுருவாகிநின் றெங்குநிறைகின்றமொரு
ளென்னுளுறவருள்புரியவுஞ்
சுத்தமயபடிகச் சுயஞ்சோதிபூரவிமுச்
சுடர்கொழித்தருள்புரியவுஞ்
சொக்குமதிமோகமுக வாரியமுதூட்டவுஞ்
சொந்தத்தொடருள்புரிவும்

வற்றாதசெல்வமே தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (அ)

மனத்தினிஷ்டம் வைத்தென்னை யெற்காய்த்து அறிவாதர்க்குச்
சித்தம்வைத்துச செய்யுநல்லருள்புரிய வரவேண்டும்.

இதமாகவேயடிமை பதமாம்பொருட்டாக
விஷ்டம்வைத்தருள்புரியவும்
எல்லாமதாயேது மில்லாததுமாய்நின்ற
வென்னையெற்கருள்புரியவும்
அதுவேயதானவோ ருமறைப்பொருளாயா
ராய்ந்திடற்கருள்புரியவும்
அறிவதற்கரியவறி வாகாரமானவுனை
யறிவதற்கருள்புரியவுந்
சிதையுமிதயத்தையுஞ் சிதையாதிருத்தவுஞ்
சித்தம்வைத்தருள்புரியவுஞ்
சேவடிகொடுத்திந்த நாயடியனுக்குதவி
செய்யுநல்லருள்புரியவும்
மதமற்றமதமுற்ற தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே.

மனத்தைத் தாக்கத் துணிந்தெடுத்திருந்து
நிலைநெக்குருக வரவேண்டும்.

தொலையாப்பவக்கட லுலைத்துமக்கரையிலே
தூக்கிவிட்டருள்புரியவுந்

தொல்லைதருதொல்லுலகை வெல்லவுந்துறவிற்
அணிந்திடற்கருள்புரியவும்
இலையும்மலர்ந்தசருகு குங்கும்பியெரியற்
றிருந்திடற்கருள்புரியவும்
இருகலையினூடுருவி முக்காலைக்கப்பா
லிருக்குமுன்னருள்புரியவும்
நிலையற்றவிதயத்தை நிலையத்திருத்துகா
னிலையமொன்றருள்புரியவும்
நிர்குணிலைசொக்கியா னிற்காதுமிற்கவும்
நெக்குருகவருள்புரியவும்
பசிவெலாந்தீர்க்கவுந் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
குணங்குடிவாழு மென்னகத்திசனை
மவுனதேசிகநாதனே. (௪)

பணக்கருத்துக் கர்பித் தொழுக்கொழுக்கி
நடந்து நானெனவரவேண்டும்.

கானகவிலங்கினை மாகும்மைநாக்கியக்
க்ருத்தொன்றனருள்புரியவுங்
நாடுவீடாகவும் வீடுகாடாகவுங்
கற்பிந்தவருள்புரியவும்
ஊனிறைந்தோருரு வெடுத்தகாயத்தற
வொழிந்திடவருள்புரியவும்
உண்டுடுத்துப்பூணு முலகநடையெனைவிட்
டொதுங்கிடற்கருள்புரியவும்
ஞானேயங்கண்டு மானபிமானம்
நடந்திடவருள்புரியவும்

நானென்றகற்றுநா ஞைகும்வண்ணநீ
நானென்றதருள்புரியவும்
வானுச்சியுலவுமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௯)

மனத்தினடனஞ் சந்தியிற்சென்று திறந்து
வசம் வளர்ந்தேற வரவேண்டும்.

நாசிநடுவணைநட்ட நடுவினின்றுல்லாச
நடனமிடவருள்புரியவும்
நாதநாதாந்தம் முழங்குமோர்தெய்வசந்
நிதியில்விட்டருள்புரியவுந்
தேசுதருமோசைமணி மாமண்டபத்தினுட்
.சென்றிடற்கருள்புரியவுந்
திரையைக்கடந்தங் கடங்கவள்ளறையைத்
திறந்துதந்தருள்புரியவும்
வாசங்கொழித்தகம லாசனத்தையுமென்
வசங்கொடுத்தருள்புரியவும்
வற்றுதசெல்வங்க ளத்தேசகாலமும்
வளர்ந்தேறவருள்புரியவும்
மாசேதுமற்றமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௧0)

ஆக பாடல் - ௨0௮.

பத்தாவது

சமாதி நிலை.

ஒன்றியத தனை யொன்றுற்றுறுகுணம்
இன்றித்தானுந் தன்பெயரின்றிச
சேர்ந்துஞ்சேரா திருந்தவுண்மையோ
டார்ந்துமதுவு மாகாதாக
அங்ஙனங்குறித்த வம்முதற்பொருளொடு
தான்பிறனுகத் தகையதுசமாதி
ஆகுமென்ற வந்நிலையருள்கவென்
றேகமாகி யிரந்திரந்துயர்த்தது.

மனக் கூடுகொள்ளாம லடங்கியஞ்சி ஒடுங்கி
யொழிதற்கு வரவேண்டும்.

கூடுவிட்டுக்கூடு பாயுகங்குக்குருவி
கூடுறையவருள்புரியவுங்
கொல்லனுலேயெனின்று கூத்தாடுகுறளிகுதி
கொள்ளாமலருள்புரியவும்
ஆடுநற்குண்டலிப் பாம்புமெய்ப்புற்றினு
ளடங்கிடற்கருள்புரியவும்
அஞ்சாதவிஞ்சுபுல வேடர்களுமடியனேற்
கஞ்சிடற்கருள்புரியவும்
ஓடியுழல்சிந்தையுங் கணமேனுமூசென்
றொடுங்கிடற்கருள்புரியவும்
ஒவியம்போலவே சும்மாதிருக்கமற்
றொழிதற்குனருள்புரியவும்
வாடுதலறிந்துமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (க)

கசுஅ மஸ்தான்சாகிப்பு அவர்கள்பாடல்.

மனந் திகழ்ந்து தீயிற்சரிப்படச் சமஸ்தமும்
ஆட்கொண்டடக்க வரவேண்டும்.

தீபம்பொருந்துகர்ப் பூரமெனவுடலந்
  திகழ்ந்திடற்கருள்புரியவுந்
தீயிலிட்டென்னைக் கருக்குமுன்பென்னகந்
  தீயிலிட்டருள்புரியவுஞ்
சாபங்கடீரச் சமாதிநிறைவேறிச்
  சரிபடற்கருள்புரியவுந்
தடையுறாதுதவுகற் பகமாயிருந்தே
  சமஸ்தமும்மருள்புரியவும்
ஆபத்தையும்மடிமை பாபத்தையுங்கொலைத்
  தாட்கொண்டெனருள்புரியவும்
ஆங்காரமெல்லா மடக்கியுன்கைக்குள்
  ளடக்கிவைத்தருள்புரியவும்
மாபதவிசேர்த்துமெய்த் தவராஜசிங்கமே
  வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
  மவுனதேசிகநாதனே.

மனத்தின் றத்துவந் தான்சாக நான்சாக
நாள் வருமுன் சித்தி சீக்கிரமருள வரவேண்டும்.

தான்செத்திருந்துலக முழுதுமரசாளுமோர்
  தத்துவம்மருள்புரியவுந்
தான்சாகவும்மருந் துண்பாரியாரியான்
  றான்சாகவருள்புரியவும்

நான்சாமுனுன்சாக நாடினேனுன்சாமு
னுன்சாகவருள்புரியவும்
நாள்வருமுநான்சாக நாள்வந்துநான்சாக
நாள்வருமுனருள்புரியவும்
திஞ்சுதிருபிடிசாம்ப லாகவுந்தானுன
சித்திபெறற்கருள்புரியவுந்
தேகநிலையல்லவே திருவருளிரங்கிமாச்
சீக்கிரம்மருள்புரியவும்
வீரஞ்சாலையானமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாருணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௫.)

மனங்கரையத்தக்கவிழ்ந்து விளையாடவிர்
எண்ணமின்புறவரவேண்டும்.

கண்ணூறுவிண்ணூ றெனப்பொங்கவுங்கங்கு
கரைதத்தவருள்புரியவுங்
கருணைசமுத்திரம் பரவிவந்தென்னைக்
கவிந்திடற்கருள்புரியவும்
விண்ணூடர்போற்றிசெய் யண்ணவுமென்கூ
விளையாடவருள்புரியவும்
வேதவேதாந்தமெல் லாம்விட்டுநட்டநடு
வீடுபுகவருள்புரியவும்
எண்ணரியஞானவா நந்தமோனந்தரு
மௌனந்தரற்கருள்புரியவும்
ஏகதத்துவசுரூ பத்தைமோகித்தடிமை
யின்புறற்கருள்புரியவும்

மண்ணொளிரவின்னுலவு தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௪

மனவெண்ணமிரங்கித் தீக்ஷைசெய்வித் தொடுங்கி
யுறங்கிடவரவேண்டும்.

இன்றுளோர்நாளையு மிருப்பரென்றெண்ணாத
வெண்ணமொன்றருள்புரியவும்
இந்தவடியானுனது சொந்தவடியானென
விரங்கிநல்லருள்புரியவுந்
தென்றிசைக்கைலாச மாம்பொதிகைவாசனே
தீக்ஷைதந்தருள்புரியவுந்
தேசிகசிகாமணி னேயடிமைபண்படச்
செய்வித்தருள்புரியவும்
ஒன்றுக்கொன்றான வொன்றுக்கொன்று
யொடுங்கிடற்கருள்புரியவும்
உள்ளுக்குளுள்ளுருகி யுள்ளுக்குளுள்ளே
யுறைந்திடற்கருள்புரியவும்
மன்றிலெவருந்தொழுந் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (ரு)

மனமுனையே தொழ வுண்ணின்று மறந்திடாது வாய்த்திட
நாளுநானறியவரவேண்டும்.

ஊனுனகாயமுயிர் போமுனடியேனுமுனை
யேதொழற்கருள்புரியவும்

உயிரினுக்குயிராயுறைந்தநீ யென்றுமேற்
றுண்ணின்று னருள்புரியவும்
வானாதிபூதலய மானபெரு மானெனை
மறந்திடா தருள்புரியவும்
வாக்குமன மணுகாத பூரணந்தானாக
வாய்த்திடற் கருள்புரியவும்
நானாகின்றநா னானாகின்றநா
னாக வருள் புரியவும்
நான்மறையுமறியாத நான்மறையி னுட்பொருளை
நானறிய வருள்புரியவும்
மானென விரைந்துமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென் றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௫)

மனமடர்ந்தபகர்ந் திதென்றிருந்திட
மதமண்ணாக வரவே ண்டும்.

அதிமோக மாகிமெய்ஞ் ஞானவானந்தத்
தடர்ந்தேற வருள்புரியவும்
அங்கிங்கெனமெலங் கெங்குமதுவானதெது
வதுபகர்ந் தருள்புரியவும்
இதயங்கணின்றுமித யங்களறிதற்கரிய
திதென்று னருள்புரியவும்
ஏகமாகியபராபரமுமென்பரமா
யிருந்திடற் கருள்புரியவும்
மதமத்தனையுமற்ற மதமுற்றியானும்
மதமாக வருள்புரியவும்

௨௦௨ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

மனமயக்கந்தரும் மென்மயக்கம்வெறு
மண்ணாக வருள்புரியவும்
மதிமுகத்தழகனே தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே.

மனமையமணேகால் பாயக்காத்துப் பாரிசப்
பரமாட வரவேண்டும்.

அடியனேனுய்யவு மாதரவுசெய்யவு
மையமற் றருள்புரியவும்
அன்புமழைசொரியவா றுய்ப்பெருகிவந்தமற்
றணைதந்த வருள்புரியவுங்
கட்டின்மடைபோலுமென் கண்மடைதிறக்கவுங்
கால்பாய வருள்புரியவுங்
கதியானபூமியி ரேற்றியதையும்பாது
காத்தநின் றருள்புரியவும்
படுபாதிபங்குபற் றுமலும்முழுதுமென்
பாரிசத்தருள்புரியவும்
பாசமற்றிடவுநன் னேசமுற்றடிமையும்
பரமாட வருள்புரியவும்
மடமடெனநடனமொடு தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே.

மனமன்பறிவு வீறுவீடுபதம்
பரமடைய வரவேண்டும்.

அகடமுறுசாமர்த்திய மெல்லாமறந்தடிமை
யன்படைய வருள்புரியவும்
அதிகப்ரசங்கங்க ளெல்லாமறந்தடிமை
யறிவடைய வருள்புரியவும்
வெகுளிவிளையாட்டுமுத லெல்லாமறந்தடிமை
வீறடைந் தருள்புரியவும்
வேடிக்கையோடுபகட் டெல்லாமறந்தடிமை
வீடடைய வருள்புரியவும்
பகடிபிரியாசங்க ளெல்லாமறந்தடிமை
பதமடைய வருள்புரியவும்
பாடிப்படித்தகதை யெல்லாமறந்தடிமை
பரமடைய வருள்புரியவும்
மகுடந்தரித்தமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென் றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்திசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (கூ)

மனம்போகாமற் புணருதற்குச் செழுஞ்சாரல் நினைந்தருந்து
நான்சாரசாஞக வரவேண்டும்.

ஆஞ்சோலைவாழுமோ நானெனவும் வீணிறன்
போகாம லருள்புரியவும்
பொற்றாமரைக்குளத் தவளையா காதலைப்
புணருதற் கருள்புரியவுந்
தேஞ்சாறுபாஞ்சாறு பாயுகின்பொதிகைச்
செழுஞ்சார லருள்புரியவுந்

உ0௪ மஸ்தான்சர்கிபு அவர்கள்பாடல்.

திவ்யமா மதுரந் திரண்டமதி யமிர்தந்
தினந்தந்து னருள்புரியவும்
நான்சாமு னுன்செத்து நாடோறு முன்சமுக
நான்சார வருள்புரியவும்
நாதமும்வேதமும் நாதநாதாந்தமு
நானுக வருள்புரியவும்
வாஞ்சித்தலோடுமெய்த் தவராஜசிங்கமே
வரவேண்டுமென்றனருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத்தீசனே
மவுனதேசிகநாதனே. (௧0)

௧0 - வது சமாதிநிலை பத்து - முற்றிற்று.

நேரிசையாசிரியப்பா.

இவ்வகையெல்லா மியைந்தும்பயன்கொளும்
அவ்வகை யெவர்க்கே யாயினும் விதியருள்
அருளுவதாயி னவரேயுலகெலாந்
தெருளுமூர்த்தித் திருப்பொருளென்ப
நல்வழி தேடு நரர்காள்
சொல்வழி யிஃதே துணிந்துகொ ளீரே.

இச்சதகப் பெயரின் கருத்துப்பொருளும், கொள்ளுந்தன்மையும், இச்சதகஞ்சொல்லிய காரணமும், காரியப்படுதலும், இச்சதகத்திற்போந்த அதிகாரமும், இவ்வதிகாரத் துட்பொருளும், இவற்றினியல்பும் ஒழுங்கும், இவற்றிற்குப் பழஞ்சூத்திரக் கோட்பாடும், விளக்கிக்காட்டி அதிகாரந்தோறும் பன்மையா யொழுகி, ஈற்றினொருமையாய் முற்றுப்பெற்ற இவ்வகத்தீசர் சதகத்தின் அதிகாரத் துறையினமைத்த,

நேரிசையாசிரியப்பா.

அருந்தவமுனிவ ரனைவரினுயர்ந்த
பெருந்தவ முனிவர் பெயரே யாயினும்

அமைவனவமைக்க லாருமே ளாமே
கமைவரு தாபதர் கருத்தகஃ தன்றால்
அசமும் புறமு மாயெப் பொருட்கும்
வகைபெற விளங்கு மதியா வுண்மையைக்
காரணந் தானும் காரியத் தானும்
ஆரணத் தானு மருந்தெளி வானுந்
தொகுக்கவு மிவற்றுற் றொகுத்ததை மறுத்து
வகுக்கவு மாகா வன்மைபூண் டமையான்
அகத்தீச னுக்கினம் புறத்தீச னென்று
'தகத்தீச னென்றே யாளவேன் டியதால்
அவ்வகத்தீச னின்பமோ டிறைஞ்சித்
தன்பெயர் மாறிக் காரணந் தந்து
பின்பெயர் மாறி யறிவெனப் பிறழ்ந்து
மாயை யுடையான் மனமெனத் தோன்றும்
சாயை யுடைய தாடாண்மை வீரனை
அடக்கி யொடுக்கி யணிகா ரணப்பெயர்
மடக்கி மடக்கி வாரா தாக்கித்
தானே தானுந் தன்மையின் விளங்கற்
கானு முறைசெய்வா னகத்தி னமைத்துத்
தவமும் யோகமுந் தகையென வியல்பின்
அவயவ மெல்லா மருளினொ டளித்து
விளக்கியாட் கொள்கென வேண்டி வேண்டித்
துளக்கி யிரந்துயர் தீரக் கேட்டது.

அகத்தீசர்சதக - முற்றுப்பெற்றது.

ஆகபாடல் - ௨சஅ.

௨௦௬ மஸ்தான்சர்கிபு அவர்கள்பாடல்.

மகுமூது நபியாண்டவரைச் சுகானுபவமுறத் துதித்தல்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

வெட்டவெட் டத்துளிர்கள் விட்டும் படர்ந்தடரும்
விசுபா சாடவியெனும்
வினையென்ற பெருமரா வனக்கா னகக்காடு
வெட்டியிர்த் தாவி பண்ணி
வெகுளிக ளெனும்பல பறட்டுமுட் காடெலாம்
வேரோ டறப் பிடுங்கி
விரிகருணை விரகண் டாமணி யணிந்தணி
வீரவா யுதமணிந்து
வெற்றிகொண் டெழுமகங் காரவெங் கைப்புலியை
வேட்டையா டித்தணித்து
வெட்கமொடு துக்கமும் வெருட்சியு மருட்சியும்
வெருண்டோட வருவி ராகம்
வெஞ்சின மெனுங்கொடிய துஷ்டமிரு கங்களும்
வெபவா லெடுத்தெடுத்து
விரவிட் டலறியொன் றொடொன்று சேராமல்
வெருவியே யிடவடித்து
வெல்லரிய மாமாயை யெனுமலைப் பாம்பினை
விவேகமெனு மண்டாவினால்
வெட்டிப் பிளந்தபின் மின்னுகா ணத்தொடு
விருந்தோடு கருவி வேரை
பீறிய விசாரமெனு மண்வெட்டி கோடுவெட்டி
மேட்டுமைக ளென்னு மரமும்
வெட்டுண்ட மாறொடு முட்களுஞ் சேர்த்ததின்
மெய்த்தவக் கனலை மூட்டி

விண்டலமு மண்டலமு மொன்றாகி நின்றபெரு
வெளிவாயு வதனையூதி
மெய்யான வடவனலெனச் சுடர் பரந்தபின்
விளிமாயை யெனு மிருளெலாம்
விரிகதிர் வரக்கண்ட பனியின்முக மென்னவுமே
விட்டுவெளி யாக்கியேபின
வெட்டியைக் கட்டுவழி வெட்டிப் பறிக்கின்ற
வினையறக் காவி வெட்டிக்
கட்டபி னைக்கதுமுவை மென்றகற் பாறையைக்
கழிவென்று முனிவி றுமே
செரீச்சமற வெட்டிப் பிடுங்கிவிட பின்கல்லைச்
சூட்சியென் னுருகட்டித்
ஆக்கிவைத் தேற்றியே கொத்தக்க மென்னுமொரு
தோல்வடக் கயிறு கட்டித்
பட்டத் துடிக்கிகளின் காமாட்டி யாடகரு
தோல்வடங் கொட்டு முக்கத்
தூயமெய்ஞ் ஞானவை ராக்கியக் கலையிறுற்
றெண்டிசைப் பென்றடுத்துத்
தூராத மிடியெனுங் கொல்லைப் பெருங்கேணி
தூர்க்கவாரு ளேநிரப்பிச்
சொற்பிரண வச்கொழுப நிச்சயக் கருமுகில்
சூழ்ந்துயுகங் கருவன்றியே
சுற்றிக் கவிக்குமிரான் டானந்த மழைமாரி
சோராம லேபொழிந்து
சொல்லரிய கெற்பக மெனும்பூமி சுத்தவெளி
யாகவச் சுத்திருத்தித்

௨௦அ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

துய்யசதுர் வேதத்தை நால்வாப் பாக்கியே
துறவெனுங் கிடை மறித்துச்
சுருதிமுடி வென்னுமறி வுழவுழுவ தற்கான
சூத்திர மெனுங் கலப்பை
துன்பவின் பங்களென் பதிரண்டு மாடாய்ச்
சுருக்கிவார் பூட்டி யிதமாய்த்
துள்ளிக் குதித்தெடுத் தேறியே போகின்ற
துடி யடக் கின்ற திடமாய்த்
தூலமொடு சூக்குமத் தாசையுறி ராசையாய்த்
தொந்தமிர்த் தொந்த மாகிச்
சோதிமய மாகின்ற வித்தகப் பண்ணையா
டொட்டிதய மேழி யதனைச்
சொன்னபடி வந்திடக் கௌரிகுண் டலியெனுஞ்
சுழிமுனைத் தாறெடுத்துப்
பட்டும் படாதும்வைத் திடைதரிசி லைதுழுது
பல்வருண பேத மென்னும்
பாவிகச் சாதிவரை கின்றகளி யளறது
பழுக்கவழு கக்கலக்கிப்
பழக்கமெனு மடைதலுங் கட்டியு மிதித்தபின்
பழகரிய சமரச மெனும்
படிகொண்ட மூலமுத லாதார மாறும்
பரப்பிப் பரம் படித்துப்
பகருமிரு கலைநோக்கி வருசுழியி லமைகின்ற
பலனெனுங் கைகுலுக்கிப்
பாரமலை யோடனு வகண்டமொடு சண்டம்
பழிசுழிக்கொளுத விதையைப்

பட்டிழுந் தாதுபிந் தாமலே பாவியே
 பருவமது செய்த பின்பு
பாசட ரெடுப்பென் றெடுப்புநீ ரதனையும்
 பார்த்துக் கழித்து விட்டுப்
பத்திவை ராக்கியக் கடன்மலை திறந்தகால்
 பாய்ச்சியது பயிராகவே
பரிபாகபக்குவக் காலமதுபி காரு
 பார்த்துப் பதந்தன்னிலே
பற்றிப்படர்ந்தகொண் ராற்றுறுதத்துவப்
 பலகளை யறப்பிடுங்கிப்
பரிபூர்ணமாகவே நானுக்குநாட்கதிர்ப்
 பலகோ ளறப்பரிந்து
பாளையென்னும்பருவ முற்றியேமுத்திப்
 பலன்பெற்ற சமுசாரிநீ
பண்டகொண்டமும்மண்ட லத்துமுன் மகிமையைப்
 பற்றிப்படர்ந்த குருவே
பாதபங்கயமதுக் காளடிமையாகாது
 பாவத் தழுந்துவேனே
பாசவலைவீசியே மோசமதுசெய்கின்ற
 பாவையர்க் காளாவனே
கொட்டியகருந்தே னிகர்த்தவிழிமின்னார்
 குவிந்தவிரு பொற்கொங்கையுங்
கோசமொடுமும்மத மிறைக்கின்றகர்விதக்
 குஞ்சரக் கொம்புதானே
கொஞ்சுகிளிமொழியார்க ளுடைநல்லரவினின்
 கொடியநஞ் சுப்பையதோ

கூரிருட்கூந்தலென் சொல்லுகேன்கோடையிடி
குடிகொண்ட கருமேகமோ
கோதையிளமின்னார்கள் யோனிட்பெருங்கேணி
குறையாத யானைமடுவோ
கூருமுகிலேழும் படர்ந்துவருடிக்கினும்
குறையறுக் கெடுபள்ளமோ
கொத்துக்கடங்காத மதசாரிதனக்குமது
கொப்பமோ படுபள்ளமோ
குருவைத்தொழாமனுக் குப்பைகளொதுங்குமோர்
குப்பைக் கிடங்குதானோ
கொலைசெயமனாிருக் கின்றபடுகளமோ
கொடுஞ்சிங்க மிடிபொதும்போ
குமுகுமெனவதிரசத் தேனொழுகுகனியெனக்
கொண்டுநெஞ் சினைவாட்டுதே
கோளடப் பெண்ணிலத் தாதைதரு கின்றதே
கோதையர்கள் காதலாலே
கூளமதரிப்பதே யல்லாதிருந்துநான்
குளிர்காய நேரமிலையே
கூர்குணமகத்துநிற் கின்றபரவெளியெலாங்
குடிகொண் டிருந்தகுருவே
கொடியகெடு மாயையைக் கூடாதிருக்கின்ற
[illegible]றியருள்வ தென்றுபுகலாய்
கோடானுகோடிமறை யாவுமறியாக்குணங்
குடிகொண்ட கருணைவடிவே
கூலாஇ லாகஇல் லல்லாகுவென்பதற்
குரியமகு மூதுநபியே.

அறுபத்துநாலடி யாசிரியவிருத்த - முற்றிற்று.

ஆக பாடல் - உகக.

தவமேபெறவேண்டுமென்றல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஓடி யலைந்துமிவ் வையக மூற்று முழன்ழன்றுந்
தேடி யெடுத்த திரவியம் யாவையுஞ் செத்தபின்பு
நாடி யெடுப்பது முண்டோ மறந்து நடக்குநெஞ்சே
வாடி யிறந்தறஞ் செய்வாய் குணங்குடி வாய்த்திடுமே. (௧)

பெண்ணாசையென்கிறபேய்ப்பிடித்தாடிய பேதைநெஞ்சே
கண்ணா லதில்வருங் கன்மங்கள் யாவையுங் கண்டிலையோ
எண்ணாத பாவங்க ளொன்றாமற் பெய்யுமிப் பேருடம்பு
மண்ணாக நற்றவஞ் செய்வாய் குணங்குடி வாய்த்திடுமே.

ஆடும் பலபொரு ளாட்சியென் றங்கிங்கு மாயலைந்து
பாடும் படுவதுன் பாரமதோ சொல்லு பாழ்மனமே
கூடும்ப டுபயன் றேடுமப்பா லுள்ள கூட்டம்விட்டு
வாடும் படும்பெறு முண்மைக்குணங்குடி வாய்த்திடுமே.

ஆதி முகம்ம தருளாமுகம்ம தருள்விரிந்த
சோதி முகம்மது தோற்றமு கம்மது தூயவுளத்
தோதி முகம்மதென் றுண்மைகண் டாலிவ் வுலகினுக்கு
வாதி முகம்மதி னேடுங் குணங்குடி வாய்த்திடுமே. (௪)

எல்லாப் படைப்பும் படைத்து மிரணங்க ளீபவனே
அல்லாவொருவ னவனன்றி வேறிலை யாகையினாற்
சொல்லா மற்சொல்லுஞ் சுருதிமுடி வினிற் சொல்லிறந்த
வல்லான் குணங்குடி வாழ்ந்திருப் போமினி வாருமினே.

அய்யோவு லகி லழியா வரம்பெற்றி யாரிருந்தார்
அய்யோ வுனக்கந்த வாதர வென்னதி லாசையென்னே,

பொய்யான வாழ்வும் புலையாட்டு நம்பும் புதரலர்க்கும்
ஒய்யார முள்ள குணங்குடி யாற்கு முறவில்லையே. (௬)

உற்றா ரிருந்தென்னைப் பெற்றா ரிருந்தென் னுனக்குதவி
சற்றாயி னுமில்லைசொன்னேன் சொன்னே னிதுசத்தியமாய்ச்
செற்றாலும் வைத்தடி வாங்கா மனிற்கிற் செயம்பெறலாங்
கற்றார் குணங்குடி கொண்டிடுவாய் மனக் கண்டனியே. ()

அஞ்சா னுயரத் திருக்கும் பனையி னிறக்கியுண் ணும்
பஞ்சா க்ஷரமெனும் பாரிய வாரிணைப் பாய்ந்தெடுத்துத்
தஞ்சாவூ ராஜு மகாராஜன் பாதந் தனைப் பணிந்தால்
செஞ்சாக் குணங்குடி கொள்வாயிதுபுத்தி கேணெஞ்சமே

படிக்கும் படிக்கு நடக்கின்ற யோகிப் பழந்தெருப்பா
லடிக்கட்டுமோவுனக் கொத்தாசையாரமற பாவிநெஞ்சே
முடக்கிப்படுத்துக்கொண்டுச்சரிக்குப்பையின்மோகக்களி
லடக்கிக் குணங்குடிகொள் வாயிது புத்திகே ணெஞ்சமே.

ஆருக்கு வந்த விருந்தென் றிராம லொருமையுள்ளா, பேரு
க்கு வந்த தெனவே நினைந்து பிரியமுற்றா, றுருக்கமைந்த
தொரன்னங்க ளுண்டுண்டொன் றாய் மறையாய், பாருக்
குணல்ல குணங்குடி போய்ப்பள்ளி கொண்டிடுமே. (௧௦)

மூலமு கம்மது முப்பார்முகம்மது மோனமுள்ள
பாலமு கம்மது பத்தியுள் ளோர்களைய் யாய்ந்தெடுக்கும்
வேலுமு கம்மது வேதாந்த மூல விளக்குடைய
கோலுமு கம்மது குன்றுக் குணங்குடி கொண்டவர்க்கே.

நாளைக் கிருந்திட லாமென வெண்ணி நடுநெஞ்சமே
நாளைக் கிருப்பதை நம்புவதோ வில்லை நானிலத்தில் [ன்
நாளைக்கும்பின்னைக்கு நாமிருப்போமென்னு நாட்டமற்றே
வேளைக்கு நல்ல குணங்குடி வாழ்ந்திரு வெலையிதே. (௧௨)

நாட்டமென் றேயிரு வன்னிரு பாதத்தி னன்னிலையின்
ஓட்டமென் றேயிரு வொன்றான வக்ஷர மோதியதின்
ஆட்டமென் றேயிரு தோற்ற மெவையு மலிபுடைய
நீட்ட மென்றேயிரு நெஞ்சே குணங்குடி நிச்சயமே. (௧௩)

நாடு நகருண்டு நல்லோர் களுமுண்டு நாதனுமுண், டோடு மெனக்குண் டென்றெண்ணி யுன்னையி லுடல்பசித்தாற், போடென்று கொண்ட கவளத்தை வாங்கிப் புசித்தக்கொண்டு, பாடுங் குணங்குடி வாழ்ந்திட வேபர மானந்தமே. (௧௪)

தவமே பெறவேண்டுமெனல் - முற்றுப்பெற்றது.

ஆக பாடல் - உ௫௩.

குறையிரங்கியுரைத்தல்.

நேரிசை வெண்பா.

கள்ளினங்க ளுண்ணுங் கழுதைகா ளென்சொலினும்
எள்ளளவுநும் மிதயத் தெய்திலையே—உள்ளம்
இணங்கா மடமாந்த ரொக்கேகி தான்கெடினுங்
குணங்குடியார்க் குண்டோ குறை. (௧)

உற்றா ரழாம லுறமுறையார் திட்டாமற்
பெற்றார் பிறந்தார் பிதற்றாமல்—எத்தாலும்
அங்கிங்கெனுதபடி யாரும் பெருவெளியிற்
றங்கல் குணங்குடியே தான். (௨)

நாசி நுனியி னயனத் திடைவெளியிற்
றேசிகனு ராடுந் திருநடனம்—வாசிகொடுத்
தோரா யெழுவா யுணர்வா யருநெஞ்சே
பாராய் குணங்குடியின் பால். (௩)

உகச மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

பாலிடுக்குந் தோற்பையைப் பற்றியுளம் பாவையரின்
காலிடுக்குக் காகக் கரைவனே—மேலெடுக்கும்
உன்னருளையுங்காட்டி யோங்குங் குணங்குடியின்
றன்னருளையுங் காட்டித் தா. (௪)

நஞ்சுண்ணு மாப்போலு நாதனருள்பெறவென்
னெஞ்சேசீ புண்ணாய் நினைப்பதேன்—அஞ்சாதே
என்றமுத்த னம்முள்ளே யேசா திருப்பதால்
ஒன்றுங் குணங்குடியி னாள். (௫)

நீண்டான் பனைபோலு நெற்பதரைப் போலுமே
என்று னெனைப்படைத்தா யென்கோவே—தீண்டாத
கல்லா மிடாவதைதின் னைத்தடியான் மோதினால்
அல்லாற் குணங்குடியா கா. (௬)

மெத்தத் துணிபோர்க்க மெத்தமெத் தக்குளிருஞ்
சற்று துணிபோர்த்தவரைச் சற்றுகுளிர்—அற்றதுணி
இல்லைக் குளிருமில்லை யில்லையிது தானுளமே
செல்லக் குணங்குடியார் சீர். (௭)

குறையிரங்கி யுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக பாடல் - உ௬0.

தவராஜமகிமை சாற்றல்.

நாகூர்மீரான்சாகிபவர்கள்பேரிற் பாடிய
இரட்டையாசிரிய விருத்தம்.

திக்குத் திகந்தமுங் கொண்டாடி யேவந்து
தீன்கூறி நிற்பர்கோடி

சிங்காசனாதிபர்க ணதரேந்தியேவந்து
ஜெயஜெயவென்பர்கோடி.
ஹக்கனருள்பெற்றபெரி யோர்கவொலி மார்க
யணியாக நிற்பர்கோடி
அஞ்ஞானவேரறுத் திட்டமெய்ஞ்ஞானிக
ளிணைந்தருகு நிற்பர்கோடி.
மக்கநகரானும் முகம்மதிற சூல்தந்த
மன்னரே யென்பர்கோடி
வீசனித்துதிற்கலே கொலுவிற்றிருக்குமுன்
மகிமைசொல வாயுமுண்டோ
தக்கபெரியோனருட் டங்கியேநிற்கின்ற
தவராஜ செம்மேருவே
தயையைவைத் தென்னையாள் சற்குணங்குடிகொண்ட
ஷாகுல்ஹமீ தரசரே.

தவராஜசாற்றல் - முற்றுப்பெற்றது.

வரனருள்பெற்றோர்

மனநிலையுரைத்தல்.

கலிவிருத்தம்.

வஞ்சவேல்கொடு மார்பிலேறியினும்
விஞ்சவேதழல்மீட்டியெரிக்கினு
நஞ்சினாழுக நலியினும்
அஞ்சிடாதவ ரானந்தமாவரே.

வரனருள்பெற்றோர் மனநிலையுரைத்தல்-முற்றுப்பெற்றது.

ஆக பாடல் - ௨௪௨.

ஆனந்தக்களிப்பு.

இரக்கத்துணிந்துகொண்டேனே - எனக்
கிருக்குங்குறைமுழுது நீசழ்த்திக்கொண்டேனே. (இரக்கத்)

கொடிகட்டிக் கொண்டெழுகோடி—தனங்
குவித்தந்தமகிழ்ச்சியாற் கூத்துகளாடிக்
கெடுபுத்தி புடையோரைக்கூடி—யானுங்
கெட்டலையாமலே கெதிபெறநாடி—இரக்கத் (க)

சொற்கடங்காச்சுக ஞானம்—தன்னிற்
சும்மாவிருக்குஞ் சுகமதேமோனம்
எட்கிடையாயினும் பானந்—தன்னை
எடுத்துண்டிருப்பதற் கிச்சித்தே யானும்—இரக்கத் (உ)

வஞ்சியராசையைத் தாட்டி—விட்டு
வழிவெற்றுக் களிப்புற்று வாசியைப் பூட்டித்
துஞ்சாத வறிவினைச் சூட்டி—அற்பத்
தொல்லுலகாசை துணித்துவிட்டோட்டி—இரக்கத் (ங)

அஞ்சுதூ ஞட்டியமாடி—அது
அஞ்சோடு நாலோட்டை யடையாம லோடிப்
பிஞ்சழிந்திடுமென்று நாடி—யானும்
பேரின்பவீட்டினைப் பிரியமாய்த்தேடி—இரக்கத் (ச)

நற்பூச்சந் தநவத்தர் பூசி—மிக
நன்றாகவைத்தாலு நாற்றமேவீசி
எப்போதுங் கொடுமைசெய் தோசி—என்றே
இவ்வுடல்வாழ்வுக ளியாவையும்வீசி—இரக்கத் (ரு)

மாளிகை மேல்வீடுகட்டி—மனை
வாழ்வை நிலையென்று வாழ்கின்றமட்டி
காலனெமன்வந் ததட்டிக்—கொண்டு
நடப்பானென்றறியானை யடுப்பதைவெருட்டி—இரக்கத் ()

பட்டும்பணிகளும் பூண்டு—கொண்டு
பாழான வாழ்வினைப் பலனென மாண்டு
கெட்டவர் களைக்கண்டு மீண்டு—கதி
கிடைக்கும்படிக்கு நடப்பதற்கீண்டு—இரக்கத் (எ)

காமக் குரோதங்களற்று—சூழுங்
கருவிகரணஞ் சகலமுமற்று
நேமநிஷ்டைகளையு மற்று—நின்ற
நிலையுமறந்து குருவடிபெற்று—இறக்கத் (அ)

எத்தனை யெத்தனைகாலம்—இந்த
என்று தசையா லெடுக்கின்ற தூலம்
மெய்த்தனை வாழுமிரு ஞாலம்—அதை
மேவாதுமேவா தெடுத்திருந்தக்கோலம்—இரக்கந் (கூ)

என்னிலே தன்னை யறிந்தே—என்னுள்
இருந்தாடுஞ் சூத்திரம் பொருந்தாட மறிந்தே
அன்னிய நிலைகளைத் துறந்தே—குரு
அருளினா லறுதின மருளொலா மறிந்தே—இரக்கத் (க0)

ஆழித் துரும்பென வங்கும்—இங்கும்
அலைந்து திரிவதி லஞ்ஞானந் தங்கும்
பாழிற் கெடாதருள் பொங்கும்—படி
பார்த்துத் துணிந்து பரதேச மெங்கும்—இரக்கத் (கக)

காடுங்கரையுஞ் சுழன்று—ஒரு
காட்சியுங் காணோமெனவே யுழன்று
தேடும்பருவத்திற் சென்று—திக்குத்
திசையொன்றுந் தெரியாமற்றெளிதற்குநின்று—இரக்கத்

ஆடியகூத்தினைப் போற்றி—அருள்
ஆனந்தஞ் சேரக் கருவிலிற்றேற்றி

 மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

ஓடியகாற்றினை யேற்றி—அதில்
உருகியொழுகு மமிர்தத்தைத்தேற்றி—இரக்கத் (௧௩)

நாலிரண்டரைமுழ மான—பிண
நாற்றச் சடலத்து ளொன்று ஞானக்
கோலம் விளக்கியமோன—அருள்
குருவடி திருவடி வுருவத்தை மான—இரக்கத் (௧௪)

எறியு மகத்தைத் தடுத்தே—அதில்
இச்சித்துப் பக்ஷிகளைத் தடுத்தே
அறிவைக்கொண் டறிவைத் தொடுத்தே—அருள்
ஆனந்தஞ் சேர்க்கின்ற வருளினையெடுத்தே—இரக்கத் ()

பாரினிற் பலவிதங் காட்டி—நல்ல
படிகத்தின் குணமெனப் பரவெளிகூட்டி
ஆரிய னருளினைக்கூட்டி—குரு
அருள்செய்த வுடனேயென் வினைகளையோட்டி—இரக்கத்

மண்டப வுள்ளறை விண்டு—வரும்
மாமணமூறிய தேமதுவுண்டு
உண்டு களிப்போரைக்கண்டு—யானும்
உள்ளத்திருக்கினைத் தள்ளிக்கைகொண்டு—இரக்கத் (௧௭)

மாதவந் தன்னைப்புரிந்து—ரச
வாதங்கள் செய்கின்றோ மென்றுதிரிந்து
சூதோடு வாதைபுரிந்து—கெட்ட
சூதரைச் சத்தியமாகப் பிரிந்து—இரக்கத் (௧௮)

பொறிபுல னடங்கிய காலே - பரி
பூரணப்பொருள்வந்து வாய்க்குமப் பாலே
அறிஞரு மறியாதுபோலே - காணும்
ஆனந்தவெள்ளத்தி லாடினதாலே - இரக்கத் (௧௯)

நினைவுங் கனவு மறந்து - நின்ற
நினையு மறந்தெழு கலையுமறந்து
முனமும் மனமும் மறந்து - பின்னர்
இதனிடை தோற்றிய விதங்களுமறந்து - இரக்கத் (உ0)

கடற்கட்டுப் பாய்கின்ற தோயம் - போலக்
காட்டிமறைக்கும் பிரபஞ்சமாயம்
அற்பற்குத்தெரியாது பாயம் - என்று
ஆலோசனைசெய் தழியுமுன் காயம் - இரக்கத் (உக)

எனையாளென் றறியாதபாடு - என்னை
இக்கோலமாக்கிய தேபதன் கேடு
தனையானு மெதிர்க்கையி னோடு - கொண்டு
சாபத் துடனடர்ந் தேகோபத் தோடு - இரக்கத் (உஉ)

விண்ணுக்குள் வெளியிருண் மாற்றி - அதில்
வேதாந்தமூல விளக்கினை யேற்றிக்
கண்ணுக்குண் மணியாகத் தோற்றி - வருங்
காரணமான கடவுளைப்போற்றி - இரக்கத் (உங)

எல்லாரு மாளுடர் தாமோ - இந்த
இழிவான பிறவிக ளெல்லார்க்கும் போமோ
கல்லெல்லா மாணிக்கமாமோ - என்று
கற்பித்த காரண குருவடி போற்றி - இரக்கத் (உச)

நாதமுங் கீதமுங் கேட்டும் - அந்த
நாயகன் சந்நிதி தன்னிடை சேர்க்கும்
மாதவ நன்னிலை யாக்கும் - நல்ல
மாசறு தேசிகன் பொற்பதம்போற்றி - இரக்கத் (உரு)

கட்டுப் படுங்கன்மக் கூட்டை - வருங்
காலத்தச் சன்மையால் வெட்டிடுங் கட்டை

தட்டத்தொழிலுள்ள மட்டை - இந்தத்
தாலமென் றெண்ணிக் குருவருள்போற்றி - இரக்கத் ()

போக்கு வரவற்ற போதம் - பஞ்ச
பூதாதி யாலடங் காதெழு நாதம்
வாக்கிய மொழியாத வேதம் - தன்னை
வடித்துப் புகட்டு மகத்துவைப் போற்றி - இரக்கத் (௨௭)

நரம்பு தசைதோ லெலும்பு - கொண்டு
நாட்டும் வினைகளுக் காட்டுந் துரும்பு
நிரம்புந் துயர்சொரு டம்பு - என்றும்
நில்லாதென் றெண்ணி யில்லல்லாவைப்போற்றி - இரக்கத்

ஆழித் திரளெனப் பொங்கும் - அருள்
ஆனந்தஞ் சேர்க்கு மறிவிற் கடங்கும்
நாளுக்கு நாளோங்கு மிங்குந் - சற்றும்
நாதாந்த வேதாந்த நாதனைப் போற்றி - இரக்கத் (௨௯)

இன்றைக் கிருப்பதும் பொய்யே - இனி
இன்றைக் கிருப்பது மெய்யென்ப தையே
என்று மிருப்பது மெய்யே - என
எண்ணியெண்ணியரு ளுண்மையைப்போற்றி - இரக்கத்

பார்க்கப் பலவிதமாயும் - ஆகப்
பல்லாயிரங்கோடி யண்டம தாயும்
காக்கு நிலைக்குயி ராயும் - நின்ற
காரண பூரண நாதனைப் போற்றி - இரக்கத் (௩௧)

கரும்புசர்க் கரைகற்கண் டாலே - பாகுங்
காய்ச்சி யெடுத்துத் திரட்டிய பாலே
அரும்பாவிக் கருத்துங்கை யாலே - அனைத்
தாட்கொளு நாயகன் றாள்களைப்போற்றி - இரக்கத் (௩௨)

கற்பகங்க ளுண்கிறோ மென்றே - வெறி
கஞ்சாவுங் கள்ளு மபினியுந் தின்றே
தப்புக்கெட் டலையாம லின்றே - அருள்
தூயமெய்ஞ் ஞானச் சுடரினைப் போற்றி - இரக்கத் (௩௩)

கருவி வழிதனி லோடி - யாவுங்
கால்களு மோய்ந்தும் விடாமலே தேடி
அருவிக் கயர்ந்துளம் வாடி - அல்ல
யாமலெனக் கருள் வாயனைப் போற்றி - இரக்கத் (௩௪)

நசி நுனியிடை நின்று - நல்ல
நடனம் புரிவதைக் கண்டுகளி யென்று
வாசியி லேறிக்கொண் டின்று - காண
வைத்த குருபரா னந்தனைப் போற்றி - இரக்கத் (௩௫)

தேடிய பொருள்புதைப் போரும் - தேக
தேசங்கள் ராஜாங்க மாண்டிடப் போரும்
ஈடெனக் கில்லையென் போரும் - செத்திப்
பிறப்போமென் றெமைக் கதிப்படப் போற்றி - இரக்கத்

ஆனை குதிரைக் கொட்டடை - ரதம்
ஆசையோ டேறு முடலோடு லொட்டடை
ஞான மிலாதகன் பொட்டடை - என்ற
நாதன் குருவழி வித்தையைப் போற்றி - இரக்கத் (௩௭)

அரச வரண்மனை கோட்டை - கூற
அன்பர் நடனம் புரிகின்ற பாட்டை
இரவும் பகன்மனைச் சோட்டை - வைத்த
இன்பக் குணங்குடி யானருள் போற்றி - இரக்கத் (௩௮)

ஆனந்தக்களிப்பு முற்றுப்பெற்றது.

ஆக பாடல் - ௨௮௨.

நிராமயக்கண்ணி.

ஆதி முதலே யகண்டபரி பூரணமென்
றோதுங் குணங்குடிகொண் டோனே நிராமயமே. ௧

தேசிகனு மென்றே திருநடன மாடுகின்ற
வாசாம கோசரமே வாழி நிராமயமே. ௨

சுத்தத் திருவடியிற் சொக்கி யருள்பெறுமுன்
செத்திறந்து போனலென் செய்வே னிராமயமே. ௩

கண்ணே மணியேயென் கண்ணிறைந்த காரணமே
விண்ணே மெய்ஞ்ஞான வெளியே நிராமயமே. ௪

எந்த விதமென் னிதயந் தெளிவதற்கே
பந்த வினையகலப் பாராய் நிராமயமே. ௫

இறந்தான் முதலகத்தி னென்னதியா னென்பதெல்லாந்
துறந்தானே யங்கிலையே சொல்லாய் நிராமயமே. ௬

வற்றாச் சமுத்திரமே வள்ளலே வான்பொருளே
சித்த ருளத்திற் றெளிவே நிராமயமே. ௭

உம்பர்க்கு மெட்டாதென் றொன்றிமறை யோலமிட்ட
செம்பொற் கிரியே ஜெயமே கிராமயமே. ௮

பேச்சுக் கடங்காத பேரின்பத் தேனமிர்தங்
காய்ச்சி வடித்த கடலே நிராமயமே. ௯

அந்தரத்தி னுள்ளேநின் றாடுதிருக் கூத்தநினைச்
சிந்தை யறிகிலனென் செய்வே னிராமயமே. ௧௦

மோன மயமணி முடிவைத்த பெட்டகமே
தேனமுத வின்பத் தெளிவே நிராமயமே. ௧௧

மண்பட்ட நெஞ்ச மயக்கமெல்லாந் தீரவருள்
பண்பட்டார்க் கல்லோ பயன்கா ணிராமயமே. ௧௨

மனவாக் கனுகா மறைந்தவான் செஞ்சுடரே
இனமாதி யற்ற விறையே நிராமயமே. ௧௩

பார்க்குமிட மெல்லாம் பரிபூ ரணமாக
ஏற்கையுட னின்ற வியல்பே நிராமயமே. ௧௪

விண்ணுமுதன் மண்ணும் விளக்கிநின்ற மெய்ச்சுடரே
கண்ணேயென் னின்பக் கடலே நிராமயமே. ௧௫

துன்புறுமென் னெஞ்சத் துயரமெல்லாந் தீர்க்கவெனக்
கன்புருவாய் நின்ற வருளே நிராமயமே. ௧௬

அங்கிங்கெனா வொண்ணு வகண்டபரி பூரணமாய்
எங்குநிறைந்த விறையே நிராமயமே. ௧௭

நாட்டு மிருவினையு நாட்டா ருனதருளின்
றேட்டாள ரென்றறிமே நிராமயமே. ௧௮

படர்ந்த மனக்குடியாம் பக்குவர்பா சாடவியைத்
தொடர்ந்து தொடர்ந்துவெட்டத் துணிவார நிராமயமே.

உத்தமர்கட் காகா வுழுத்தப் புலையரெனும்
பித்தர் நெறியுளரோ பேசாய் நிராமயமே. ௨௦

பாவபுண்ணி யத்தைப் பறக்கவிட்ட பக்தர்தமக்
கேவல் விலகவிலை யென்றாய் நிராமயமே. ௨௧

முத்திதரும் வேத மொழிந்த வழிநடக்கப்
பெற்ற குருவென் பிணைகா ணிராமயமே. ௨௨

ஊத்தைப் பிணமா முடலை யிடிசுவரை
ஏற்றபடி விடுத லினு நிராமயமே. ௨௩

வஞ்ச மழிந்து வருபாசம் விட்டொழிந்து
நெஞ்சந் தெளியநெறி நிற்பார் நிராமயமே. ௨௪

௨௨௪ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

தொந்தங் கடிந்தே சுயமனையி னல்லாலென்
புந்தி மயக்கம்விட்டுப் போமோ நிராமயமே. ௨௫

வாராக் கருணைமழை வந்துபொழிந் தாலொழியத்
தீரா மனமயக்கந் தீரே னிராமயமே. ௨௬

மாயும் பசுபாச மடிய மடியவரு
டாயனைய வின்பந் தருவாய் நிராமயமே. ௨௭

அய்யனே யென்னை யணைத்தாட்கொண் டாளவந்த
மெய்யனே நாத வெளியே நிராமயமே. ௨௮

கூருமவத்தைக் குணங்குடிபோ மன்பருக்கி
யாரை நிகரிடுவெ னையா நிராமயமே. ௨௯

பித்தம் பிடித்தலையும் பேய்க்குரங்கு போற்கரணம்
புத்தி தனையலைக்கப் போமோ நிராமயமே. ௩0

தஞ்சமெனு ஞானத் தடாகமதின் மூழ்குதற்கு
விஞ்சிய நாத விளக்கே நிராமயமே. ௩௧

ஆரிருந்தென் னூர்போயென் னுவிக் குழுந்துணையாம்
பேறுபெறச் செய்தாற் பிழைப்பே னிராமயமே. ௩௨

போகாக் கவலைப் புழுக்கமெல்லாந் தீருதற்கு
வாகா யருள்புரிய தாராய் நிராமயமே. ௩௩

காமக் கடல்கடக்கக் கர்த்தவியக் கப்பல்வைத்தால்
நேமநிஷ்டைக் கம்பம் நிலைகா ணிராமயமே. ௩௪

நின்னைச் சரண்புகுந்தா னிர்மூட மாகவெனை
யென்னத்துக் காட்கொண்ட தியம்பாய் நிராமயமே. ௩௫

சிந்து மறிவைச் சிதையவிட்டு னருள்பெறவே
வந்தெதற்குன் றிருக்கருணை வைப்பாய் நிராமயமே. ௩௬

தேனமுதே பாகு திரண்ட பெருங்கடலே
வானவர்க்கு மெட்டா மணியே நிராமயமே. ௩எ

இந்த விதய மிணங்கி வணங்கவரு
டந்தடிக்காட் கொண்ட தானூஉ நிராமயமே. ௩அ

இடம்பொரு ளேவ லெவையு மறந்தகுணங்
குடியார்க் குவமை குறியே னிராமயமே. ௩௯

ஆழாழி தானு மனேகடவா தானைதனிற்
றாழா திலையோவென் றுயே நிராமயமே. ௪௦

நிது நலமறியேன் றிசைநாக மற்றெவையும்
ஈதென் றறியே னொறியே னிராமயமே. ௪௧

மீளா வெளியில் விழுந்கிறைந்த நீரெனவும்
பாழா யலேவது மென்பாவம் நிராமயமே. ௪௨

ஈன்றெடுத்த மாதா வெனையாட்கொண் டாள்வதென
ஆண்டனைப்ப தென்றோ வருளாய் நிராமயமே. ௪௩

சாத்திரங்க ளோதுஞ் சமுக்கர் தமக்குமருள்
மாத்திரைப்போ தேனும் வருமோ நிராமயமே. ௪௪

அய்யனே மெய்யருளி லாசையற்ற நீசனுக்கும்
உய்யுந் திருக்கருணை யுண்டோ நிராமயமே. ௪௫

காதறுங் கண்ணீராற் கரைபுரள நின்றவர்க்குச்
சூதறுங் கண்ணீர் தொலையும் நிராமயமே. ௪௬

வஞ்சகங் குடியிருந்து வாழு மனத்தினருக்
கெஞ்சாதிருக்கு மிரும்போ நிராமயமே. ௪௭

பற்றற்று நின்ற பரம பதத்தினருக்
கெத்தொழிலுஞ் செய்ய வியல்போ நிராமயமே. ௪அ

உ௨௬ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

வாதே யகண்டகுணங் குடிவாழ வைத்தாயே
ஈதே பெருமையெனக் கென்றாய நிராமயமே. ௪௯

என்று மிருப்போமென் றெண்ணியெண்ணி யெண்ணிதயஞ்
சன்டைபிடிக்கச் சரியோ நிராமயமே. ௫௦

மட்டுக்கடங்கா மயக்கமெலாந் தீர்த்துவெளிப்
பட்டோர்கட் கல்லோ பயன்கா ணிராமயமே. ௫௧

மன்னு முயிர்க்கு மறலி வரும்பொழுதில்
உன்னையன்றி யார்தா முளரோ நிராமயமே. ௫௨

எண்ணாத வெண்ணமெல்லா மெண்ணி யிளைத்துமனம்
புண்ணாவ தற்கோ புகுந்தே னிராமயமே. ௫௩

உள்ள துரியதெல்லா மொழியா துரைத்தவெனைத்
தள்ளி விடத்தான் றகுமோ நிராமயமே. ௫௪

வன்னத் திருக்கருணை வாழுந் திருவடிக்கே
என்னத்தைச் செய்வே னெளியே னிராமயமே. ௫௫

கற்ற படிநடக்கக் கல்லாத பாவியெனைச்
சித்தந் தெளியவருள் செய்வாய் நிராமயமே. ௫௬

பேச்சற்றுச் சிந்தை பிரக்கினையு மற்றபதம்
வாய்ச்சார்க்கல் லோமவுனம் வாய்க்கு நிராமயமே. ௫௭

நிஷ்டை நிருவிகற்ப நித்திரைகொண் டேயிருக்க
அஷ்டாங்க யோகமெனக் கருளாய் நிராமயமே. ௫௮

தொல்லுலகி லல்லற் றுயரமெல்லாந் தீர்க்கவொரு
சொல்லருள வந்த துரையே நிராமயமே. ௫௯

மயிர்த்துணைவ ரேனு முளந்தெளியா வுலுத்தரையோர்
உயிர்க்கு நிகர்குறிக்க மாட்டே னிராமயமே. ௬௦

கொல்லா விரதந்தனைக் கொள்ளாக் கொலைஞருள்ளங்
கல்லாசத் தானோ கனிந்தாய் நிராமயமே. சுக

எத்தனையோ வுத்தி யெடுத்தெடுத்துச் செய்யுமுடல்
உற்றிருக்க வுடையு நிராமயமே. சுஉ

வாயே புலம்பி வருபாடப் பேய்பிடித்த
தீயனெனச் சொன்னாலென் செய்வே னிராமயமே. சுங

தாயிருக்கப் பிள்ளை தளரா தொருபோது
நீயிருக்க நான்றளர நேரோ நிராமயமே. சுச

சொல்லுக் கடங்காச் சுகக்கான் முறவிகட்கு
நல்லறிவு சற்றே நருங்கா னிராமயமே. சுரு

மத்திபந்தி லூடே மறைந்த மணிவிளக்கை
நித்தம் விளங்கவரு ளோராய் நிராமயமே. சுசா

மெத்தப் படித்த வெறும்பாசப் பித்தருக்கே
சித்தந் தெளியாதென் செய்கை நிராமயமே. சுஎ

கள்ள விருளைக் கடிந்துகளை யேறுதற்குத்
தெள்ளியவான் சோதித் திரளே நிராமயமே. சுஅ

ஓட்டாதே யுன்னைவிட்டு மோட்டி நயமிடறில்
மாட்டாதே யான்பொறுக்க மாட்டே னிராமயமே. சுகூ

தன்னை யறிந்தாற் றலைவன் றனையறிந்த
தென்னுமொழியே யிதங்கா னிராமயமே. எ0

அபயமெனைக் காப்ப தன்னலே யுன்னுபய
முபய முபய முனதுபய நிராமயமே. எக

பிரியா வுனதடியைப் பின்றொடர்ந்தார் பின்றொடர
அறியாச் சிறியேனென் னையோ நிராமயமே. எஉ

உஉ அமஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

தார்க்குணமே கொண்ட கொழும்பனியான் றெல்லுலகிற்
சற்குணத்தா ரென்போலுங் காணே னிராமயமே. எங

பொய்யுங் கவடுமுள்ளே பூட்டிவைத்த பெட்டகமாய்
நையு முடலெடுத்தே னென்கா ணிராமயமே. எச

கங்குல்பக லொழிந்த காரணர்க்கோ நின்னருளைப்
பங்கு கொடுத்தாய் பகராய் நிராமயமே. எரு

தேருப்ர பஞ்சத் திடுக்கமெல்லாந் தீர்ந்தவர்க்கு
மாறு வருணிலேதான் வாய்க்கு நிராமயமே. எசு

சாுவ தயாநிதியாய்ச் சஞ்சரித்த நெஞ்சினர்க்குப்
பிரியா வருணிலேதான் பேறும் நிராமயமே. எஎ

பாத முடிநடுவும் பக்கமுன்னும் பின்னுமற்ற
நாத வடிவே நவமே நிராமயமே. எஅ

பேசா திடமறிந்தும் பேய்க்குரங்கு போற்கருவி
ஊசா டுவதே னுரையாய் நிராமயமே. எகூ

என்னையாட்கொண் டாளவரு மென்குருநா தன்வடிவுந்
தன்னையார்க்குஞ் சொல்லத் தகுமோ நிராமயமே. அ0

கொப்புவித்தி னுள்ளே குடியிருந்த கொள்கையென
எப்பொருட்குஞ் சித்தா யிருந்தாய் நிராமயமே. அக

கூறுங் கருவி குடிபோன வன்பருக்கே
யாரும் நிகரோவென் னையா நிராமயமே. அஉ

சிந்தை சிதையாய்ச் சிவராஜ யோகநிலே
வந்தோர்க் கருள்புரிய வந்தாய் நிராமயமே. அங

கோடானு கோடிமறை கூறவறி யாதவனைத்
தேடுகின்ற தென்னேவென் றிரமே நிராமயமே. அச

பிரியா வருணிலையைப் பெற்றார்பெற் றாரெனவு
மறியா வெறியனையா வையா நிராமயமே. அரு

எமனாற் விடுதூ தெனும்பாசக் கட்டறுத்தோர்
நமனார் தமக்கு நமனா நிராமயமே. அசு

துலங்கு மருண்மயத்தைத் தோன்றா திருண்மயமாம்
புலனைத்தொலைப் பாயுனக்குப் புண்ணியம் நிராமயமே. அஎ

மன்னிக்க வொண்ணா மனக்குறையுந் தாய்பொறுப்பள்
நின்ன தருளுமந்த நேரம் நிராமயமே. அஅ

எந்த வறிவை யெடுத்தெடுத்தே யோதினுமென்
புத்தி மயக்கனுவும் போகா நிராமயமே. அகூ

செகதூண் மயக்கச் சிதறிப் பறக்கவுமென்
றலைகப்பறவோர்முத்தந் தருவாய் நிராமயமே. கூ0

உய்ந்த துணர்வதெல்லா முயிர்க்குயிர்நீ தானெனவுஞ்
சித்தந் தெளிந்தோர் திறங்கா ணிராமயமே. கூக

அனைத்துயிரு நீயென் றறிந்தார் மறப்புமுதல்
நினைக்குமா றெங்கே நிகழ்த்தாய் நிராமயமே. கூஉ

நின்செயல்களென்று நினைப்பு மறப்புமுத
லென்செயல்க ளுண்டோ வியம்பாய் நிராமயமே. கூங

எறும்பூரவூர விரும்புமுகற் றேய்வதுபோல்
இறும்பூறு மன்பருள மித்தகையே நிராமயமே. கூச

கும்பிக் கிரைதேடிக் கொடுப்பார்முகம் பார்த்திதயஞ்
சம்பித் திரியத் தகுமோ நிராமயமே. கூரு

கடலின்மிடை கண்டதெனக் கண்ணீர் கரைபுரளும்
அடியின்முகம் பார்த்திரங்கி யருளாய் நிராமயமே. கூசு

பருவமதுசெய்யப் படர்பயிராம் பக்குவர்க்குக்
கருவா மருணிலையே கனிகா ணிராமயமே. ௯௭

நினைப்பு முதிப்புமெலா நின்செயலென் றன்பருளன்
தினைப்போதும் விட்டுத் திரும்பார் நிராமயமே. ௯௮

சிவராஜயோகந் தெளிந்த திறத்தினருக்
கெவரைச் சரியிடுவே தெந்தாய் நிராமயமே. ௯௯

அந்திபக லற்ற வகண்டபரி பூரணர்க்கே
சிந்தை நிறைந்த தெளிவே நிராமயமே. ௧00

வேதங்களாலும் வெளிப்படாச் சுந்தரமாஞ்
சோதியெனக் கென்றே துலங்கு நிராமயமே. ௧0௧

எப்பொருளுந்தா ஞ யியங்குமுனைப் பூசைசெய்யப்
புட்பமெடுக்கவுந்தான் போமோ நிராமயமே. ௧0௨

கைப்பொருளைத்தேடிக் கடலோடிப் போவரென
மெய்ப்பொருளைத் தேடி மெலிந்தே னிராமயமே. ௧0௩

உயிர்க்குளுயி ராயென் னுள்ளுள்ளு ளாகியநீ
தயிர்க்குளுறு வெண்ணெயெனத் தானே நிராமயமே. ()

மூடுருளிக்கிடையா மூக்குநுனிக் கட்கிடைக்கீ
ழாடுந்திருநடனத் தாட்டம் நிராமயமே. ௧0௫

நீளுங்கரணமுத னைக்குறுகி மக்குநர்க்குத்
தாழா வருணிலையைத் தந்தாய் நிராமயமே. ௧0௬

கொல்வ தற்குவந்த கொலைஞரெனப் பாவிமன
மல்லுப் பொருதுதற்கேன் வைத்தாய் நிராமயமே. ௧0௭

பல்லுயிரும் போற்றும் பரம பதத்தினர்க்குச்
சொல்லுஞ் செயலுந் தொலையு நிராமயமே. ௧0௮

தன்னை யறிந்தாற் றனக்கொருகே டில்லையெனச்
சொன்னமொழியே சுகங்கா ணிராமயமே. ௧௦௯

புண்ணைக் கசிந்துமனம் பூறுகின்ற வன்பருக்குக்
கண்ணீர் கரைபுரளக் கண்டாய் நிராமயமே. ௧௧௦

முன்னாற்சுருதி முறையா லெனையறித
லுன்னையறிதற் குளவா நிராமயமே. ௧௧௧

அண்டபகிரண்ட மகண்டபரி பூரணமாய்க்
கொண்டநின்னை யாரறிந்து கொண்டார் நிராமயமே. ௧௧௨

உன்னையன்றி வேறொன் றுளதோவுண் டாயினதை
இன்னதுவா மென்றே யியம்பாய் நிராமயமே. ௧௧௩

நெஞ்சகத்தில்வஞ்ச நெகிழாக்கட் டுண்டவருக்
கஞ்சலென்ன நீயென் னறியா நிராமயமே. ௧௧௪

தர்க்கவலையற்ற துரியாதீ தத்தினர்க்கு
நற்கவலைதானே நடிக்கு நிராமயமே. ௧௧௫

விண்ணோடு மண்ணாமுதல் வேனையெல்லா முன்கருணைக்
கண்ணா டிடைக்கிடக்கக் கண்டே னிராமயமே. ௧௧௬

நாய்க்கு விருந்தோ நரிக்கோசா புழுக்கூடு
திக்கு விறகோ தெரியே னிராமயமே. ௧௧௭

சக்க ளெலும்புமுத லென்னதுவா மென்னுமுடல்
பேய்க்கீ டமக்குப்பெறு பேறே நிராமயமே. ௧௧௮

விண்ணாதியாவும் விளங்குவது நீயெனவென்
கண்ணார வுங்கணவு கண்டே னிராமயமே. ௧௧௯

இல்லாமை யில்லாதென் றிசயந் தெளிவதற்கென்
வல்லாண்மை கொண்டு வருமோ நிராமயமே. ௧௨௦

உன்னையன்றி யாவு முளதோவென் றோதியபின்
என்னையென்னத் தில்லைத் திசைப்பாய் நிராமயமே. ()

கானற்சலமாங் கவிபாசக் கட்டுண்டார்
தானானே னென்னத் தகுமோ நிராமயமே. ௧௨௨

காட்டுக் கொலைவேடன் கைக்குள்சிக்கு மானெனவு
மாட்டித் துயருறவு மாட்டே னிராமயமே. ௧௨௩

கல்லுமுருகுமொரு காலத்தி லென்னிதய
அல்ல லறுவதில்லை யையா நிராமயமே. ௧௨௪

காயக்கருவி கரணமுதற் காயமைத்த
நேயருளத்தி னிறைவே நிராமயமே. ௧௨௫

பல்லா யிரங்கோடி பகிரண்ட மும்மையும்
எல்லா முனதடிக்கா ளென்றாய் நிராமயமே. ௧௨௬

எனக்கோர் நிகருமில்லை யில்லாரில் வல்லாரில்
உனக்கோர் நிகரொருவ ருண்டா நிராமயமே. ௧௨௭

செப்பஞ்செயுஞ்செயலுட் சிந்தித்தல் வந்தித்தல்
எப்போ தெனைவிட் டியங்கு நிராமயமே. ௧௨௮

நீராற் றிரள்குமிழி நேயவடை யும்முடலம்
யாரார்க்குக் கைகொடுத்த தையா நிராமயமே. ௧௨௯

ஒன்றாய்ப் பலவா யுருவருவா யும்முயிராய்
நின்றவனை யாரறிய நின்றாய் நிராயயமே. ௧௩௦

பெற்றெடுத்த மாதா பிதாக்களிருந் தாலுமெனைச்
செத்தவுடன் மண்ணிற் றிணிப்பார் நிராமயமே. ௧௩௧

எந்தமுயிர்க்கே யெமனை வரும்பாச
பந்தமகலமுகம் பாராய் நிராமயமே. ௧௩௨

அபயமெனக்காப்ப தண்ணலேயுன்கடமை
உபயமினியொருவர்க் குண்டோநிராமயமே. ௧௩௩

என்னையுனதடிக்கீ ழிசைத்தாட்கொண்டாளாந்த
வின்னமேயெண்ணி மெலிந்தேனிராமயமே. ௧௩௪

நாமவத்தையற்ற நவநாதசித்தர்தமைக்
காமக்கரைபுரளக் காணேனிராமயமே. ௧௩௫

தேங்காய்க்கிளநீர் செழிப்பிற்றிரட்சிதரப்
பாங்காயருளுவதுன் பாரோநிராமயமே. ௧௩௬

கன்னலெனவின்பங் கனிந்தொழுகுமுன்னடிக்கென்
றன்னுளுமென்னபலன் றுயேநிராமயமே. ௧௩௭

அமையாமனமமைந்தே யருட்கடிமைப்பட்டவரை
எமனாலுமென்செயலா மெந்தாய்நிராமயமே. ௧௩௮

ஒன்றுக்குமெட்டா துறைந்தசுயஞ்சோதியுப
ரண்டர்க்குமெட்டாதென் றறிந்தேனிராமயமே. ௧௩௯

வஞ்சமின்றியெனை வழிப்படுத்திவைக்கவினை
யஞ்சவறநாளடைந்தே னையாநிராமயமே. ௧௪0

தாயனையவின்பந் தருபேரின்பக்கடலில்
வாய்மடுக்கிற்றுகம் வருமோநிராமயமே ௧௪௧

மூன்றுமொழிந்த முசறிவினோர்வசஞ்
சொன்றுலவுமே வுசாங்கானிராமயமே. ௧௪௨

அட்டதிக்குமண்விண் ணடங்கும்பெருவெளியில்
நட்டநடுவிருந்த நாதாநிராமயமே. ௧௪௩

நிதிகலைபூதலாஞ் செய்கையகலவைத்தால்
சதிதான்றும்போதுமெனக் கெந்தாய்நிராமயமே. ௧௪௪

உகூச மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

கெர்ப்பகத்திலென்னைக் கிடத்தியமுதூட்டுமுனைக்
கொப்புவமையாதென் றுரைப்பேனிராமயமே. கசரு

எவ்வுலகுமேவற் கிணங்காதோரின்னருடான்
செய்விக்கப்பட்டோர்க்குச் செப்பாய்நிராமயமே. கசசு

தன்றேசம்விட்டுத்தனித்ததபோதனர்க்குச்
சென்றுழியெல்லாஞ் சிறப்பாநிராமயமே. கசஎ

சிந்தைக்கலக்கஞ் சிதறிவிடச்செய்வதுவே
எந்தத்தலத்திலுநன் றெந்தாய்நிராமயமே. கசஅ

தேடுவதுநாடுவதுஞ் சிந்தைத்திருநடனை
மாடுவதுமுன்னடியார்க் காசைநிராமயமே. கசகூ

கண்டபகலிரவுங் காணார்க்குஞ்சூரியனு
ரென்றொழுநாமென்ன வியம்பாய்நிராமயமே. கருo

செத்தசவமென்றுஞ் சின்னஞ்சிறியரென்று
முத்தர்க்கிருக்கு முறைகாணிராமயமே. கருக

சட்டரசங்கண்முதற் சருவவில்லங்கசுத்தி
இட்டார்க்குனதருள்வந் தெய்துநிராமயமே. கருஉ

ஆகமத்துக்கெட்டா வகண்டபரிபூரணமாம்
ஏகவெளியன்றோ வியம்பாய்நிராமயமே. கருங

தேகமுடையுமெனத் தேர்ந்தமனத்தினர்போற்
பாசபக்குவத்தைப் படையேனிராமயமே. கருச

நாழியுப்புநாழியப்பும் நாழியாந்தன்மையுமுப்
பாழெய்தினோர்க்கோ பகராய்நிராமயமே. கருரு

சொத்தோடடிமை குடியாகவென்றனையுன்
பத்தருக்கென்றோ படைத்தாய்நிராமயமே. கருசு

எந்தவுயிருமெமதுயிரென் றெண்ணியெண்ணிச்
சிந்தைதெளிவருள் செய்வாய்நிராமயமே. ௧௫௭

அந்திபகல்ற்ற வகண்டி தாகாரமுமென்
புந்திவெளிக்குப் புகுமோநிராமயமே. ௧௫௮

உள்ளுள்ளுயிரா யுறைந்தவனைத்தொழுவே
பள்ளியறையேன் பகராய்நிராமயமே. ௧௫௯

மேலிட்ட வாணவத்தை மெலியவிட்ட மேலவர்க்கு
மூலத்தெழுந்த முனையேநிராமயமே. ௧௬௦

மூலமுதலாறுதல முட்டிநின்றகுண்டலியின்
பாலிற்கதித்தேகப் படுமோநிராமயமே. ௧௬௧

பஞ்சசுத்திசெய்த பழவடியாரென்னவுன்னை
யஞ்சலிசெய்தேயடைந்தேனையாநிராமயமே. ௧௬௨

தொண்டர்பணிக்காளாய்ச் சுதைப்படுத்திவிட்டெ [illegible]ற்
கென்றிரங்குவாய்கருணையெந்தாய்நிராமயமே. ௧௬௩

ஓவியத்தைப்போலே யுறைந்தமனத்தினனென்
றாவிக்குறுதுணையா மையாநிராமயமே. ௧௬௪

விரிந்தசரியைமுதன் மேவிநின்றமெய்ஞ்ஞானக்
கரும்புமுதற்கண்டெனவுங் கண்டேனிராமயமே. ௧௬௫

அஞ்ஞானம்விட்டே யறந்தாங்கிவந்தவர்க்கு
மெய்ஞ்ஞானந்தானே விளக்காநிராமயமே. ௧௬௬

தின்றுமுத்திப்பூண்டு திரியவெனப்பாவிமனச்
சண்டிபுரளச் சரியோநிராமயமே. ௧௬௭

எம்மாலிசைந்த விருவினையும் போகவிட்டுச்
சும்மாவிருக்கச் சுகந்தானிராமயமே. ௧௬௮

௨௩௯ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

பாசவினையெல்லாம் மறந்திடமெய்ஞ்ஞானசைவவாள்
விசவருடானே விளக்காகிராமயமே. ௧௬௯

தன்னிலிருந்த தலைவன்றனையறிய
தென்னையறிந்தென்னபல னெந்தாய்கிராமயமே. ௧௭0

உன்னைமறப்பிக்க வுருவெடுத்தவாணவப்பேய்
தன்னைமறப்பிக்கத் தகாதோகிராமயமே. ௧௭௧

இல்லாதமாயை யெனைத்தொடராவண்ணமொரு
சொல்லருளச்செய்யென் றுரையேகிராமயமே. ௧௭௨

துர்க்குணமேகொண்ட தொழும்பனியான்றொல்லுலகிற்
கற்குணத்தரென்போலுங் காணேனிராமயமே. ௧௭௩

பொல்லாவென்னெஞ்சம் புழுங்கவருகவலை
சொல்லுக்கடங்காச் சுகந்தாவிராமயமே. ௧௭௪

அலையுமனத்தை யகத்தடக்குமன்பருளம்
உலையினிடுமெழுகுக் கொப்பாய்கிராமயமே. ௧௭௫

எழுகடலுமோர்சுடுகி னிடையிருத்தக்கற்றாலும்
வழுவுமனத்தினர்க்கு வாயேனிராமயமே. ௧௭௬

போருக்கேவந்தெதிர்த்த போக்கிரிபோலென்னிதயம்
தீரம்பேசுவதென்ன செய்வேனிராமயமே. ௧௭௭

சோம்பேறிகள்போற் சுருண்டமனத்தினர்க்குக்
காமவிகாரங் கசப்பாம்கிராமயமே. ௧௭௮

ஒழியாப்பிரபஞ்சத் துறவைமறவார்க்குக்
கெழிற்றிற்படுநாவரைக் கெதிகாணிராமயமே. ௧௭௯

புந்தியிதழ்விதைப் பூட்டுவிட்டபோகர்தமக்
கந்திபகலறுமென் னையாகிராமயமே. ௧௮0

நானேநெருப்பாறு நடக்குமயிர்ப்பாலமும்யான்
றானேயெனுமறிவைத் தாராய்நிராமயமே. க௮க

மின்னனையபொய்யுடலை மெய்யென்றபொய்யரினி
என்னகதிபெறுவா ரெந்தாய்நிராமயமே. க௮௨

கருவிப்பெருவெளியிற் கருத்தைச்செலுத்தாருக்
கருவிசொரியவரு ளாக்காணிராமயமே. க௮௩

தேயாப்பஞ்சாக்ஷரவா மட்டுந்திறத்தினர்க்குக்
காயாபுரிக்கோட்டை கனங்காணிராமயமே. க௮௪

பூமிப்பரப்பைவலம் போய்வரினும்பாவிகளைக்
காயவினையகலக் காணோணிராமயமே. க௮௫

கோணற்கருப்பிரசங் கோறுதுகொள்கையென்றன்
ஆணவத்திலுந்த னறிவாநிராமயமே. க௮௬

கானலைநேர்பொய்யுடலைக் கல்லாகக்கண்டவர்க்கு
நாளுமைநின்றே நடக்கும்நிராமயமே. க௮௭

ஜெலக்குமிழிபோன்றவென்றன் சிற்றுடற்குமித்தனையோ
கலக்கமதைவைத்தாயென் கண்ணேநிராமயமே. க௮௮

பொய்வாழ்வைநம்பும் புலையர்தமக்குனது
மெய்வாழ்வுவந்து விடுமோநிராமயமே. க௮௯

கனக்குமிருவினையாங் காலடியைத்தூக்குவதற்
கெனக்குமுடியாதினிமே லெந்தாய்நிராமயமே. க௯0

துறவின்றிச்செய்வினையின்றொகைப்பலனே தென்பவர்க்கு
நரகசொர்க்கமென்றே நவின்றாய்நிராமயமே. க௯க

காதொடுகண்வாய்மூக்குங் கண்டமெய்யோடையறிவும்
வாதாடுதற்கோ வளர்த்தேனிராமயமே. க௯௨

௨௧அ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

மாதாவும்பிதாவும் வருந்திவருத்திவைத்த
போதனையைப்பார்க்கிற் பிழைகாணிராமயமே. ௧௯௩

செல்லுமளவுஞ் செலுத்துகின்றசிந்தையினோர்க்
கல்லும்பகலுமறு மையாநிராமயமே. ௧௯௪

வேதச்சுமையதனை வீம்புக்கெடுத்தவுடன்
மாதவத்திற்கெங்கே வளையும்நிராமயமே. ௧௯௫

நரம்பென்புதோலா னடிக்கின்றபாவைதனிற்
குறும்புமுதலெல்லாங் குடிகாணிராமயமே. ௧௯௬

ஞாலத்துனிச்சை தொலைத்தோரிஞ்ஞால்முதல்
ஆலத்துக்கொப்பென் றறைந்தாய்நிராமயமே. ௧௯௭

வானேற நாலேணி வைத்தாற்போலுன்னடிபால்
நானேறவேனென்ற நாட்டம்நிராமயமே. ௧௯௮

மைந்தர்களைப்பெற்று மறலிக்களித்தாரெனவென்
சிந்தைநெருப்பாயெரியச் செய்தாய்நிராமயமே. ௧௯௯

நாலுதிக்கிலும்விஜய நாட்டுமன்னர்கோட்டையெல்லாம்
பாலர்மணற்சோற்றின் பழயாம்நிராமயமே. ௨௦௦

பாட்டைப்படித்ததனாற் பகர்ஞானவானென்ப
தேட்டுச்சுரைக்காய்க் கியல்பாம்நிராமயமே. ௨௦௧

நின்னதருளன்றி நிறைவுதுறைவென்பாருக்
கென்னகதிமுடிவி லெந்தாய்நிராமயமே. ௨௦௨

தேகாபிமானத் திரைகடந்ததேசிகர்க்கு
மோகங்களெங்கே முயலும்நிராமயமே. ௨௦௩

சித்தந்தெளிந்த சிவஞானியருலகப்
பித்தூறவைப் பிடியார்நிராமயமே. ௨௦௪

புத்திதெளியாப் புலர்க்கோர்கமைத்தவத்துன்
மத்தமனுஷனென மாட்டேனிராமயமே. ௨௦௫

தொல்லைப்பெருமல்லற் றெல்லைத்தாருக்கேதொன்றுஞ்
சொல்லத்தர்றுண்டோதான் சொலலாய்நிராமயமே. ௨௦௬

போக்கும்வரத்துமெல்லாம் பொய்யென்றபுண்ணியர்க்கு
நீக்குமருளுண்டோ நிகழ்த்தாய்நிராமயமே. ௨௦௭

எத்தனையோகற்று மிகவுந்தெளியாதிருந்த
பித்தருடவேசம் பிழைராணிராமயமே. ௨௦௮

வஞ்சப்பிரபஞ்ச மயக்கொழிந்தாலல்லாதுன்
அஞ்சலெனும்போருளி லாகேனிராமயமே. ௨௦௯

ஆண்டுபிருவிட்டபே யண்டாதடிப்பவர்க்குத்
தொண்டுசெய்வார்க்கன்றே சுகங்காணிராமயமே. ௨௧௦

என்னெஞ்சந்தானே யெனைச்செருக்குமின்னுமெனைச்
சின்னப்படுத்திலென்ன செய்வேனிராமயமே. ௨௧௧

மூடுமெனதறிவே மூடியிருந்தாலஃதுன்
ஆடுமறிவெங்கேநின் றாடுநிராமயமே. ௨௧௨

ஓடியேயுள்ளமட்டு மோடியிதமயங்கி
வாடியேநின்சமுகம் வந்தேனிராமயமே. ௨௧௩

மூட்டாளெனப்பட்ட முழுதுமெனக்கியவுனக்
கிட்டமிருந்தா லியம்பாய்நிராமயமே. ௨௧௪

ஆலமுழுவுந்தால மநித்தியமென்போர்க்காசை
மாலெங்கேநின்று வருங்காணிராமயமே. ௨௧௫

ஆர்ப்புக்குயிரான தண்டபகிரண்டமுமாந்
தாற்பரியஞ்சொல்லத் தகுமோநிராமயமே. ௨௧௬

எண்டிசையுந்தானா யியங்குமுனைத்தொழுதற்
கண்டசராசரமின் றுடும்நிராமயமே. ௨௧௭

காற்றாடிபோலக் கருத்துவந்துதேடியுனை
ஆற்றாதயர்ந்தேனென் னையாநிராமயமே. ௨௧௮

எல்லாம்படித்தநடப் பெய்தினரின்புற்றனர்மற்
றல்லாரையாரென் றறிதனிராமயமே. ௨௧௯

அன்னைசுற்றமெல்லா மகலவிட்டவன்பர்தமக்
கின்னலகலுமதெவர்க்காம்நிராமயமே. ௨௨௦

சாருதனியன்றில்லைச் சத்தியமென்மனத்தை
ஆராயவேண்டாமென் னமேசேநிராமயமே. ௨௨௧

தத்துமனத்தினர்க்கு தாரபலன்போகிறதை
எத்தனையென்றேயுரைப்ப தெந்தாய்நிராமயமே. ௨௨௨

சொல்லுங்கொலைக்கஞ்சாக் கொலைஞனும்பாவிமனத்
தொல்லையைத்தீர்க்கச் சுகங்காணிராமயமே. ௨௨௩

உன்னையின்றியென்னை யொதுக்கிவைப்பதெந்தநெறி
அன்னையின்றிச்சேய்தானுண் டாமோநிராமயமே. ௨௨௪

பொங்குகருணைப் புறச்சுழித்தார்கள்ளமன
வங்கமெங்கேயோடி வருங்காணிராமயமே. ௨௨௫

கல்லாதகல்வியெல்லாங் கற்றுமுயர்ஞானகலை
இல்லார்க்குமின்பமிலை யேதோநிராமயமே. ௨௨௬

விளக்குஞ்சுடரினையும் வேறுவேறெண்ணுதக்
குழக்குளப்புமுப்பெனவு மொன்றுநிராமயமே. ௨௨௭

சார்ந்தோரைத்தாடணிக்குந் தப்பிலிகளைப்புவியில்
என்றூன்படைத்ததுதா னெந்தாய்நிராமயமே. ௨௨௮

புத்தியகங்காரம் பூணுமனமிறக்கிற்
சித்தமகத்துவத்தைச் சேரும்நிராமயமே. ௨௪௯

நானேதிருவடியை நாடுவதுந்தேடுவதும்
ஆனாலதுபெரிதா மையாநிராமயமே. ௨௫௦

காற்றுத்துருத்தியைந்து கள்வர்புலைக்குடிலே
சோற்றாலெடுத்த சுவர்காணிராமயமே. ௨௫௧

மண்ணுங்கலைஞான மார்க்கமறிந்தோர்க்குமுறும்
அந்நியங்களோது மதியார்நிராமயமே. ௨௫௨

ஜென்னிக்கிசையா சிவராஜயோகநிலை
வண்ணமலர்ப்பதத்தை வைத்தேனிராமயமே. ௨௫௩

ஜென்மமெடுத்தாற் ஜெகமாயைவிட்டொழிந்து
நன்மைபெறாத னயங்காணிராமயமே. ௨௫௪

பாசமறவார் பரமபதத்தினர்போற்
பேசிலவர்கூடவும்நான் பேசேனிராமயமே. ௨௫௫

நேராய்வழிகாட்டி நிச்சயத்தைச்சொல்லவெனக்
காருண்ணியன்றி யாரேசனிராமயமே. ௨௫௬

வாசகத்தின்ஞானமெல்லாம் வந்ததுபோற்பேசியையோ
மோசப்படவு முறையோநிராமயமே. ௨௫௭

பெட்டிநிறையப் பெருக்கிவைத்தபெட்டகத்தாற்
குட்டிச்சுவரென்றே குமித்தாய்நிராமயமே. ௨௫௮

மனம்பாசமற்றுநிற்க வாயாலுனைப்புகழும்
இனங்கள்முழுதுமெனக் கெதிர்காணிராமயமே. ௨௫௯

வாசனையைப்போக்கும் வழியுண்டெனவொருசொல்
நீசருக்குமுண்டோ நிகழ்த்தாய்நிராமயமே.. ௨௬௦

அன்னைபிதாவு மணைந்தகுற்றவாக்கினைக்கா
என்னைப்பிறக்கவைத்தா யெந்தாய்கிராமயமே. உசக

மாதாபிதாவு மயதீர்ந்தவாற்றினுக்கு
வாதோயெனைப்பிறக்க வைத்தாய்கிராமயமே. உசஉ

பின்னையொருவர்செய்யும் பிழைக்குப்பரிகாரம்
என்னைத்தெருவில்விட்ட தேன்காணிராமயமே. உசங

தொண்டாசைகொண்டோர் துயிலார்முகத்தனைக்கக்
கண்டுயிலானபரனைக் கண்டாய்கிராமயமே. உசச

ஈனத்துக்கேற்றவுட லென்னதென்னதென்பதுவும்
ஞானத்துக்கேற்றவர்க்கு நன்றோகிராமயமே. உசரு

ஆசைக்கடலினலைவாய்ப்பட்டேயலைந்து
மோசப்படுதன் முறையோகிராமயமே. உசசா

எட்டிரண்டுமின்னதென்று மேன்மையறியாதபடி
வெட்டவெளிப்பேதையென விட்டாய்கிராமயமே. உசஎ

பித்தம்பிடித்த பிரபஞ்சத்தார்போலன்றோ
முத்தர்க்கிருக்கு முறைகாணிராமயமே. உசஅ

காமக்குரோதமத மாச்சரியக்காரருக்கே
ஆமோதருக்கருணை யையாகிராமயமே. உசகூ

ஜெகத்துமயமாயுந் தேஜோமயமாயும்
அகத்தூடனுவான தன்றோகிராமயமே. உருo

தேசாதிபாதமுதல் கெர்ப்பக்குவட்டில்வைத்த
ஈசாவுனக்கே யியல்பாம்கிராமயமே. உருக

எக்கலைக்குஞ்சொக்கா தியங்குணத்தோமுதல்
திக்கவலைகளெல்லா நிலைகாணிராமயமே உருஉ

அகத்துவிழியு மறிகற்கரிதாயவன்பால்
முகத்துவிழியையா மூய்யனுங்கிராமயமே ௨௫௩

திக்குவிஜயஞ் சிவராஜயோகியர்க்காந்
தாக்கவலைபோர்க்குத் தானைப்போகிராமயமே. ௨௫௪

வாழுகிறோமென்றே வலக்காரம்பேசிலையோ
ஏழாம்நரகுக் கிரைகாணிராமயமே ௨௫௫

சடனக்காரென்றே யெதிர்போமட்டியுடல்
நீடூழிகால நிலையோகிராமயமே ௨௫௬

பாகாயச்சிந்துவரும் பரமபதத்தினர்க்குத்
தேகாபிமானமெல்லாந் தீயுகிராமயமே ௨௫௭

ஆவியுடல்பொருளு மடக்கக்கொள்ளக்கொண்டுனைப்
பாவியென்றுதள்ளப் படுமோகிராமயமே ௨௫௮

அளந்தாலுமிந்தவுல கவ்வளவுமெவ்வளவும்
உளந்தெளியாருக்குடா னுண்டோகிராமயமே ௨௫௯

சொன்னபடிக்கிணங்காத் துட்டன்யானானுமுன்
வன்னமலர்ப்பதத்தை வைப்பாய்கிராமயமே ௨௬௦

பாதமுடியின் பரமார்த்தமானவனைக்
கேதுவடிவென்றே யிசைப்பேகிராமயமே ௨௬௧

*முன்னானிருந்த முறைபோலுமூர்த்திகராய்
எந்நாளவருவதெனக் கெந்தாய்கிராமயமே ௨௬௨

மடக்கெடுத்துவீசி மணல்குடிக்கீரதனால்
கடற்குறையுண்டோவென் கண்ணேகிராமயமே ௨௬௩

தானேதானெவ்வுயிர்க்குத் தற்பதமாய்நிற்பதுடல்
ஊனாகிக்கொண்ட வுளவேகிராமயமே ௨௬௪

 மஸ்தான்சாகிப் அவர்கள்பாடல்.

பாசமொழித்துநெறி பத்திநின் றவித்தகர்க்கு
வீசுந்திருக்கருணை வீசுங்கிராமயமே ௨௬௫

கற்றகலப்பற்றறுக் கன்மமுதல்பாசமற்ற
உத்தமர்க்குச்சித்த மொடுங்குகிராமயமே ௨௬௬

சித்தநிரஞ்சனத்திற் சென்றிருக்கவல்லார்க்குப்
புத்திநிருவிகற்பம் பூணுங்கிராமயமே ௨௬௭

நீட்டிக்குறுக்க நெடும்பகையென்பாரதுபோற்
காட்டிமறைக்க கண்ணேகிராமயமே ௨௬௮

கற்பூரவுண்டை கரைவதுபோலக்கலையுந்
தற்போதகர்க்கருளைத் தந்தான்கிராமயமே ௨௬௯

தேனொடுபாசாய்த் திரண்டமுதமென்னவுமென்
ஊனொடுடலோ டுறைந்தாய்கிராமயமே ௨௭0

கண்டித்தவெள்ளுங் கரும்புப்போலுமெனது
சண்டித்தனமெய்தற்குச் சார்கிராமயமே ௨௭௧

ஐந்துபுலவேடருக்கேயாளாக்கினுனக்கு
வந்தபலனென்ன வழுத்தாகிராமயமே ௨௭௨

ஓயாக்கவலைக் குரித்தாம்புழுக்குரம்பை
ஆயேயெனவகுத்த தையாகிராமயமே ௨௭௩

ஐவர்க்குமென்னை யடங்கச்சிறையாக்குவது
மூய்யுங்கருணைக் குளதோகிராமயமே ௨௭௪

ஊசிதனைக்காந்த முகந்தனைக்குமாறெனவே
பாசத்தைப்போக்கியருள் பாராய்கிராமயமே ௨௭௫

உள்ளந்தெளிந்தே யொளியாய்ப்பிறங்கினர்க்குக்
கள்ளந்தெளியக்கனவு கண்டேகிராமயமே ௨௭௬

அற்புதமேசிற்குணமே யன்பர்க்கருள்புரியுஞ்
சற்குருவேயெங்கள் சலுவேநிராமயமே ௨௭௭

அழியாவருள்வாரி யள்ளியடியேன்றனக்கா
மழையாய்ப்பொழிந்தாய்நீ வாழிநிராமயமே ௨௭௮

முத்தர்க்கும்வாழியெங்கள் முன்னோர்க்கும்வாழியருள்
வித்தகர்க்கும்வாழியென்றும் விளக்காய்நிராமயமே ௨௭௯

ஒழியாவருள்வாழி யுத்தமர்களும்வாழி
அழியாப்பதிவாழி யையநிராமயமே ௨௮0

குன்றாக்குணக்குடிகொண் டோராமெய்வித்தகரும்
எந்நாளும்வாழிய நிறைந்தாய்நிராமயமே ௨௮௧

நிராமயக்கண்ணி-முற்றுப்பெற்றது.

ஆக பாடல் - ௨௮௧.

பராபரக்கண்ணி

அண்டபுவனமென்று மாடுதிருக்கூத்தினையான்
கண்டுமகிழ்ந்திடவே காட்டாய்பராபரமே ௧

ஆதியாயண்டவனா யனாதியாய்நின்றபெருஞ்
சோதியாய்நிர்மலமாய்ச் சூழ்ந்தாய்பராபரமே ௨

வேதமறைப்பொருளை வேதாந்தத்துட்கருவை
ஓதியுணையறிந்தா ருண்டோபராபரமே ௩

அண்டம்புவனமுடனாகாசமென்றுநம்பிக்
கொண்டாடுமெஞ்ஞானக் கூத்தேபராபரமே ௪

நாவார்புகழ்க்கெட்டா நாயகனேநாதாந்தக்
பூவாய்மலர்ந்திருக்கப் பூத்தாய்பராபரமே ௫

பேராற்பெரிய பெரும்பொருளேபேதைதனக்
காராரிருந்தம்பல னாமோபராபரமே ௬

மாராயநற்கருணை மாரிவருஷித்திடவே
பாராபோவையா பகராய்பராபரமே ௭

ஆனாலுன்பாதம் ஆசித்திருப்பதற்குத்
தானாயிரங்கியரு டாராய்பராபரமே ௮

நாதாந்தமூல நடுவீட்டுக்குள்ளிருக்கு
மாதவத்தோர்க்கான மருவேபராபரமே ௯

உடலுக்குயிரேயென் னுள்ளமேயுன்பதத்தைக்
கடலுமலையுந்திரிந்துங் காணேன்பராபரமே ௰

மந்திரத்துக்கெட்டா மறைப்பொருளேமன்னுயிரே
சேர்ந்தவெழுதோற்றத்தின் சிந்தேபராபரமே ௧௧

தனியேனுக்காதாவுந் தாரணியிலில்லாமல்
அனியாயமாவதனைக் கழுகோபராபரமே ௧௨

ஓடித்திரிந்தலைந்து முன்பாதங்காணாமல்
வாடிக்கலங்குகிறேன் வாராய்பராபரமே ௧௩

தூராதிதூரந் தொலைத்துப தினுன்பாதம்
பாராதபாவத்தாற் பயந்தேன்பராபரமே ௧௪

தேடக்கிடையாத திரவியமேதேன்கடலே
ஈடுனக்குமுண்டோ விறையோபராபரமே ௧௫

அரியபெரும்பொருளே யன்பாயொருவார்த்தை
பரிபூரணமாய்ப் பகராய்பராபரமே ௧௬

ஐயோவெனக்குதவு மாதரவைவிட்டுவிட்டுத்
தையலரைத்தேடித் தவித்தேன்பராபரமே ௧௭

எத்திசைபுநோக்கி னிசையாத்திருக்கூத்தாய்
வித்தைத்விளையாட்டு விளைப்பாய்பராபரமே கஅ

எப்பொழுதுமுன்பதத்தி லென்கருத்தேசெய்துதலுக்
கிப்பொழுதேகைப்பிடித்தா ளிறையேபராபரமே க௯

வாதுக்கடரவரும் வம்பரைப்போற்றேருஷிமனம்
ஏதுக்கடர்வதியா னெளியேன்பராபரமே உ0

தூண்டேமனமேறொன்மணியே கண்பார்வைக்கெட்டாத
விண்ணடங்காவெட்ட வெளியேபராபரமே உக

அடக்கவரிதா மாயிரம்பொறியைக்கட்டிப்
படிக்கப்படிப்பெனக்குப் பகராய்பராபரமே உஉ

எத்தவங்கள்செய்தாலு மின்பமுடனுன்பதத்தை
முத்தரொருபோது முற்றார்பராபரமே உங

சொல்லுக்கிணங்காத சூத்திரத்தைப்பார்த்திருக்க
அல்லும்பகலுமெனக் காசைபராபரமே உச

நாற்றச்சடலமதை நம்பார்முகந்திருக்கப்
பூத்தும்மலர்ந்திருக்கும் பூவேபராபரமே உரு

சோற்றுப்பொதியைச் சுமந்தேதிரிந்தலைந்தே
ஆற்றுமனின்றுகளைத் தாழ்தேன்பராபரமே உசு

காற்றுத்துருத்திதனைக் கல்லாயணைத்திருக்கச்
சூத்திரமாய்நின்றாய் சுழியேபராபரமே உஎ

கோலத்திருவடிவு கோதையர்களாசையினால்
ஆலைக்கரும்புபோ லானேன்பராபரமே உஅ

கேளாயோவென்கவலை கேட்டிரங்கியடிமைதனை
ஆளாயோவையர்பா லானேன்பராபரமே உ௯

உ௪௮ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

எத்தனைதான்குற்ற மெதிர்த்தடிமைசெய்தாலும்
அத்தனையுநீபொறுப்ப தழகோபராபரமே ௩௦

அல்லல்வினையா லறிவுகெட்டவன்மாவாய்
நெல்லும்பதருமென நின்றேன்பராபரமே ௩௧

சொல்லரியஞானக் கடலேயொருவார்த்தை
செல்வம்பொழிந்திடநீ செப்பாய்பராபரமே ௩௨

நித்தமுனைத்தொழா நீர்மூடனாயிருக்கும்
பித்தனாயேன்காணா பிறந்தேன்பராபரமே ௩௩

உற்றார்களாலு முறவின்முறையோராலும்
பெற்றார்களாலுமுனைப் பிரிந்தேன்பராபரமே ௩௪

ஏழைமுகம்பார்த் தெளியேனையெப்பொழுதும்
ஆழாமலாண்டருளென் னழகேபராபரமே ௩௫

பாவவுடலெடுத்துப் பாதகனாயான்பிறந்துள்
ஆவிகெடுவதுனக் கழகோபராபரமே ௩௬

வாராயோவென்னிடத்தில்வந்தொருக்காலென்றன்முகம்
பாராயோசற்றே பகராய்பராபரமே ௩௭

பார்க்கப்பலவிதமாய்ப் பல்லுயிருக்குள்ளிருந்தும்
ஆர்க்குந்தெரியாம லானாய்பராபரமே ௩௮

ஆனாலும்பொல்லா தரும்பாவியாகவுடல்
ஏனோவெடுத்தே னெந்தாய்பராபரமே ௩௯

கர்ப்பூரதீபக் கனலொளிபோற்காட்சிதர
முப்பாழும்பாழாய் முடித்தாள்பராபரமே ௪௦

கருப்பேபரவாசமே கடலுதேகண்மணிக்குள்
அரும்பொருளாய்நின்ற வழகேபராபரமே ௪௧

ஏழையடியேனை யெப்படியுங்கைபிடித்தே
ஆளாதிருப்பதுனக் கழகோ பராபரமே ௪௨

ஆளாயோவையா வடியேன் பிசகற்றுநலக்
கேளாயோவென்றன் கெதியே பராபரமே ௪௩

ஊனாகியுள்ளுயிரி லொட்டாதலக்கருவாய்த்
தானாகிநின்ற தனுவே பராபரமே ௪௪

பொன்னான்மயக்கெடுத்துப் புத்திகெட்டுநானனவே
பண்ணுநின்றாற் பலனே பராபரமே ௪௫

இல்லல்லாகூவென் றெனைமறந்துகொண்டனையே
சொல்லவருண்மெய்ஞ்ஞானச் சுடரே பராபரமே ௪௬

ஐயோவடிமைதனக் காரிருந்துமென்னபலன்
கையாற்கவிந்தனைக்கக் காணேன் பராபரமே ௪௭

ஆனாலுமேழை யடியேனுக்காதரவாய்த்
தானாயிரங்கியரு டாராய் பராபரமே ௪௮

தூங்கியிருந்தா தொழுவோர் முகம்பார்க்கும்
வேங்கைப்புலியாக்கு விப்பாய் பராபரமே ௪௯

கண்ணேகருத்தேயென் கண்மணியேகண்ணிறைந்த
விண்ணடங்காவெட்ட வெளியே பராபரமே ௫௦

காசாசைகொண்டு கலங்கியேகெட்டலைந்த
தோஷியாய்நின்றே னுனையே பராபரமே ௫௧

ஐயோவெனத்துய ராரிடத்திற்சொல்லிநின்று
கையெடுக்கப்போறேனென் கண்ணே பராபரமே ௫௨

என்னதான்செய்திடுவே னென்விதியைச்சொல்லியழ
வுன்னையன்றிவேறெனக்கு முண்டோ பராபரமே ௫௩

மூகக்கண்விழியொளியே முத்திதருமுத்தமனே
அகக்கண்டிறந்தோர்க் கறிவேபராபரமே ௫௪

மூப்பாழும்பாழாகி முத்திபெற்றிருக்கவெனைக்
கைப்பிடிப்பதெப்போதான் கண்ணேபராபரமே ௫௫

டல்லாசமாக வொளிவுபாந்திடவுன்
செல்வம்பொழிந்திடவுன் செப்பாய்பராபரமே ௫௬

மாச்சரியஞ்செய்யு மதமொடுங்கிமுத்திபெறக்
காட்சிதருவதெப்போ கண்ணேபராபரமே ௫௭

ண்டாளனென்றென்னைச் சகலருரையிட்டாலுங்
கொண்டணைப்பதுன்பாரங் குருவேபராபரமே ௫௮

சத்திதரு மெய்ஞ்ஞான முச்சுடரைக்காணுமற்
சத்திறந்து போனாலென் செய்வேன்பராபரமே ௫௯

ன்னையறிந்துணாத் தையயாயொருவார்த்தை
ன்னபடியென்றே யியம்பாய்பராபரமே ௬௦

ளியேகண்டுன்றுடைய கைபிடிப்போமென்றுசற்றே
ளியேன்முகம்பார்த் திரங்காய்பராபரமே ௬௧

ாசவினைபோக்கிப் பலவினையைப்பாழாக்கி
ாசையைப்போர்தங்க ளருளேபராபரமே ௬௨

ளவருவோமென் றன்பாயொருவார்த்தை
ழைமுகம்பார்த் தியம்பாய்பராபரமே ௬௩

லகாட்டுக்காய நிசமென்றுநிச்சயித்த
லையாட்டனென்றுதள்ளப் போமோபராபரமே ௬௪

ார்க்குப்பலவிதமாய்ப் பலசமையலாகவொரு
ாக்கைவெளிப்படுத்தி வைப்பாய்பராபரமே ௬௫

ஆறுவெளியேறுக் காதரவேயில்லாமற்
போனேனெனக்கருள்செய் புகலாய்பராபரமே ௬௬

நீச்சாய்ப்பெருகிவர சிப்புமானந்தவெள்ளம்
பாய்ச்சாயோவையா பகராய்பராபரமே ௬௭

எத்தனையோவெந்நூ மெளனியென்றனக்குதவி
உற்றநுணைக்கயிர வுண்டோபராபரமே ௬௮

ஊன்னமிழிங்கருவி கரணமதைச்சுட்டோர்கள்
தனக்குட்டாறுறுப் தனுவேபராபரமே ௬௯

காயமற்சாய்க்குக் கனிந்துசொரிவதற்று
மாயமாய்ப்பூத்த மலடேபராபரமே ௭௰

உயிருக்குயிரான வுட்கருவுக்குள்ளமைவே
தயையாயெனக்குதவி தந்தாள்பராபரமே ௭௧

அறிவையறிவோருக் கானந்தவெள்ளமதாய்க்
கறையறவேபொங்குங் கடலேபராபரமே ௭௨

மறைப்பொருளாங்காறு மடையனிவனென்றியம்பிச்
சிரிப்பார்சிரிக்கவென்ன செய்வேன்பராபரமே ௭௩

குறிவிளக்குங்குருவடியைக் கொள்கையுடன்போற்றாமல்
அறிவுமயங்குகின்றே னையாபராபரமே ௭௪

வல்லாரைக்கெஞ்சி வலியாரைக்கால்பிடித்திட்
டில்லாரைக்கப்பிநிற் றிடைந்தேன்பராபரமே ௭௫

சொல்லும்பதர்தூற்றிச் சூத்திரத்தைப்பாராமற்
கல்லுநெல்லும்போலக் கலந்தேன்பராபரமே ௭௬

செகமூழ்குஞ்சுற்றியுழன் சீர்பாதங்காணமற்
றிகைத்தழுதேவியுந் தெளிவாய்பராபரமே. ௭௭

௨௫௨ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

கள்ளக்கருத்துகளைக் கட்டோடறுத்தவருக்
குள்ளிருக்குமெய்ஞ்ஞான வொளியேபராபரமே ௭௮
கும்பிக்கிரைவிரும்பிக் கொடுப்பார்தமைதேடிச்
சம்பித்திரிந்தே சலித்தேன்பராபரமே ௭௯
காண்காதவாசை கடித்தாலென்காண்மூகமும்
வீங்காதோவையா விதியேபராபரமே ௮௦
தூங்காமற்றூங்கித் தொழுதிருந்தாலென்னுடைய
ஆங்காரமெல்லா மகற்றாய்பராபரமே ௮௧
தேனாமிர்தம்மூறத் திவ்யமதாஞ்சொரியத்
தானாவொருவார்த்தை தாராய்பராபரமே ௮௨
சாத்திரங்களோதுஞ் சதுர்மறையோர்க்கெட்டாத
சூத்திரமாய்நின்ற சுழியேபராபரமே ௮௩
வேற்றொருவர்காணாத வேதாந்தத்துட்பொருளைப்
பார்த்தோர்கட்கெய்தும் பலனேபராபரமே ௮௪
சாதிசனத்துடனே சார்ந்திருந்துபட்டதுயர்
போதும்போதும்போதும் போதும்பராபரமே ௮௫
உற்றாரைநம்பியிருந் தொருபலனுங்காணாமற்
செத்தாலெனக்கதுதான் சின்னம்பராபரமே ௮௬
செல்லுமுறையறிந்து சித்திவழிநாணாமற்
கல்லுமாய்போலானேன் கண்மணேபராபரமே ௮௭
ஓகோவுனையறிந்து மொருபலனுங்காணாமற்
போகாமற்காத்தருளென் புணையேபராபரமே ௮௮
உன்னையறிவதற்கோ வுடலெடுத்தேனென்றென்னைச்
சின்னஞ்சொல்லுவார்கட் கென்செய்வேன்பராபரமே

தெரியாதவின்பத் தெளிவாயருண்மயமாய்ப்
பரிபூரணமுடனே பராய்பராபரமே ௯௰

ஆச்சிதனைத்தேடி யாசைவைத்தலையாமற்
பூச்சியாயேனோ பிறந்தேன்பராபரமே ௯௧

காசைவிரும்பிக் கலங்கித்திரிந்துன்பாத
ஆசைவிரும்பா தலைந்தேன்பராபரமே ௯௨

சாகாமற்செத்துசயச் சச்சிதானந்தமயப்
பாகமாயாகமுகம் பராய்பராபரமே ௯௩

வாராயோவையர் வந்திரங்கிக்கொண்டணைக்கப்
பாராயோசற்றே பகராய்பராபரமே ௯௪

ஆசைவலைப்பாசபொழி யத்தனையுங்கட்டறுத்து
வாசிதனிலேற்றியெனை வைத்தாள்பராபரமே ௯௫

வேஷந்தனைப்போட்டு வேதாந்தசாத்திரத்தைக்
காசுபணம்பறிக்கக் கற்றேன்பராபரமே ௯௬

செய்ததெல்லாங்குற்றஞ் சிறியேன்றனக்கிரங்கிக்
கைதூக்கிக்கொண்டருளென் கண்ணேபராபரமே ௯௭

மாளாமயக்கமறுத்து மனக்கறையைத்தான்கழுவி
ஆளாக்கிக்கொள்வாயென் னையாபராபரமே ௯௮

நாட்டமங்குமிங்கிருக்க நாதாந்தமுத்திநிலை
கூட்டாயனைந்தருளென் கண்ணேபராபரமே ௯௯

சிந்தைதனைத்தெளிந்து சித்திமுத்திபெற்றுயர்ந்த
உன்றன்குணக்குடியார்க் குயிரேபராபரமே ௪00

பராபரக்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது.

௨௫௪ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

றகுமான் கண்ணி

பார்க்கப்பலவிதமாய்ப் பல்லண்டந்தன்னையடை
காக்குந்திருக்கருணைக் கண்ணேறகுமானே ௧

ஈறுமுதலுமற்றே யியங்குகின்றமூர்த்தமாய்க்
காரணிக்குப்பூரணமே கண்ணேறகுமானே ௨

பாணிக்கவொண்ணுப் பதம்பெறுதற்கென்சிரசைக்
காணிக்கைவைத்தேனென் கண்ணேறகுமானே ௩

பொய்யடிமையாயினுமுன் பொன்னடிக்காளாக்கியென்னைக்
கையைக்கொடுத்தணைத்தாள் கண்ணேறகுமானே ௪

பெண்டுபிள்ளையென்றே பிதற்றுதல்பொய்யல்லாமற்
கண்டபலனொன்றுமில்லைக் கண்ணேறகுமானே ௫

பேதலித்தேனுன்னடிமை பேதகமில்லாமலுனைக்
காதலித்தேனுண்டருள்செய் கண்ணேறகுமானே ௬

ஏகப்பெருவெளியி லிருட்கடலிற்கம்பமற்ற
காகமதுவானேனென் கண்ணேறகுமானே ௭

ஐயோவுனதருளி லாசையற்றபாவியென்னைக்
கையைநெகிழ்த்தாதருளென் கண்ணேறகுமானே ௮

போதமயமாகவெங்கும் பூரணித்தகாரணத்தைக்
காதலித்துநின்றேனென் கண்ணேறகுமானே ௯

எல்லார்க்கமுதளிக்கு மியல்புபோற்றேரைகட்கும்
கல்லுள்ளமுதளிக்குங் கண்ணேறகுமானே ௧0

சொல்லும்பதர்நீக்கிச் சும்மாவிருந்தருளைக்
கல்லாருங்கல்லேயென் கண்ணேறகுமானே ௧௧

வெட்டவெறுப்பாவியென்ன வீணிலெனைத்தள்ளாமற்
கட்டியணைத்தாண்டருள்செய் கண்ணேறகுமானே ௧௨

யானைரதமேறு மரசர்பெருவாழ்வுமுதற்
கானற்சலப்போலவோ கண்ணேறகுமானே ௧௩

எவருடமையுமெடுத்திட்டென்றுடமையென்பவர்க்குக்
கபுறில்வருந்துணையோ கண்ணேறகுமானே ௧௪

ஊனெடுத்தநாண்முதலா வுடலோயாசமற்றயான்
கானினிலவானேனென் கண்ணேறகுமானே ௧௫

வாசிதனிலேறி மனமகிழ்ந்துலாமற்
காசாசைகொண்டேனென் கண்ணேறகுமானே ௧௬

வீடோவென்றேசம் விரும்பிடந்சாள்வீதிகளோ
காடோசெடியோவென் கண்ணேறகுமானே ௧௭

பாகமுடன்வளர்த்த பாழுடலுனக்கிரையோ
காகங்கழுக்கிரையோ கண்ணேறகுமானே ௧௮

எங்காமலங்குயிற்றுமேகாந்தமாகவுனைக்
காண்தவந்துபாங்கருள்செய் கண்ணேறகுமானே ௧௯

தொண்டுசெய்யநின்ற துறவியர்களையருளைக்
கண்டுகொள்ளக்கண்டாயென் கண்ணேறகுமானே ௨௦

அல்லும்பகலு மடிமைமனந்தேம்புதற்குக்
கல்லுங்கரைந்திடுமென் கண்ணேறகுமானே ௨௧

வேட்டைபெரிதென்றே வெறிநாயைக்கைபிடித்துக்
காட்டிற்புகலாமோவென் கண்ணேறகுமானே ௨௨

அடைத்தமனக்காட்டை யாளுமைந்துகள்வரையுங்
கடத்தமுடிவதில்லைக் கண்ணேறகுமானே ௨௩

மடம்புகுநாய்போல மயங்குமென்னையுன்னைவிடக்
கடத்துகரைக்காணேனென் கண்ணேறகுமாரனே உ௪

வையம்பொய்யென்றே மறையோலமிட்டதெல்லாங்
கையுமெய்யுமாச்சுதென்றன் கண்ணேறகுமாரனே உ௫

சொல்லருமெய்ஞ்ஞானச் சுடரொளிகண்டாலென்மனக்
கல்லுங்கரைந்திடுமென் கண்ணேறகுமாரனே உ௬

மாதாபிதாவுமென்னை மயக்கிமயங்கியுன்னைக்
காதலிக்கவொட்டாரென் கண்ணேறகுமாரனே உ௭

வெற்றிதருமெய்ப்பொருளை வேதாந்தத்துட்கருவைக்
கற்றோர்க்கருள்புரியுங் கண்ணேறகுமாரனே உ௮

உடையாபரணமென வுன்னியுன்னிப்பாவிமனங்
கடைபடலாமோவென் கண்ணேறகுமாரனே உ௯

ஓயாக்கவலையினு ளுள்ளிடைந்துவாடுதற்கோ
காயமெடுத்தேனென் கண்ணேறகுமாரனே ௩0

நேசம்வைத்ததுன்னடிமை நின்பாதத்திற்கல்லாது
காசுதனக்கோவென் கண்ணேறகுமாரனே ௩௧

எண்ணாதவெண்ணமெல்லாமெண்ணியெண்ணியுன்னடிமை
கண்ணிக்குட்பட்டானென் கண்ணேறகுமாரனே ௩௨

பொய்யெடுத்தானென்று புறக்கணித்தாயாகிலெனைக்
கையணைப்பாருண்டோவென் கண்ணேறகுமாரனே ௩௩

விண்ணோர்காணா விரிகருணைச்செஞ்சுடரைக்
கண்குளிரத்தந்தருள்செய் கண்ணேறகுமாரனே ௩௪

நங்குபேரின்பமதைச் சார்ந்தகுருநாதனுக்கே
நங்குல்பகற்றுனறுமென் கண்ணேறகுமாரனே ௩௫

தூங்காமற்றூங்கித் தொழுதுதொழுதுன்னருளைக்
ஏங்கவெனக்கருள்செய் கண்ணேறகுமாரனே ௩௬

இன்றுள்ளோர்நாளைக் கிருப்பதுபொய்யென்பதையான்
கண்டுகொண்டேனையாவென் கண்ணேறகுமானே ௩௭

பிற்றற்றுருத்திதனைப் பீக்குழியைச்சாக்கடையைக்
காத்தேன்வளர்த்தேனென் கண்ணேறகுமானே ௩௮

போதத்தனம்புதைத்த புல்லர்க்கிருப்பூசி
காதற்றதுமவருமோ கண்ணேறகுமானே ௩௯

பாடிப்படிந்தரிந்தும் பற்றறார்பாசமலைக்
காடுகொண்டுபோவாரென் கண்ணேறகுமானே ௪0

நிறைந்தபரிபூரணமே நிர்க்குணமேநிர்மலமே
கருணைக்கடலேயென் கண்ணேறகுமானே ௪௧

பார்ப்பாயோவென்றன்முகம் பாவியாகாமலென்னைக்
காப்பாயோவையாவென் கண்ணேறகுமானே ௪௨

மெய்யெடுத்தநாள்முதலா மெய்யறியாப்பாவியெனைக்
கைவிடவேவேண்டாமென் கண்ணேறகுமானே ௪௩

சோற்றுப்பொதியைச் சுமந்தேயலைந்துசுழற்
காற்றுத்துரும்பானேனென் கண்ணேறகுமானே ௪௪

சேர்ந்தசுற்றந்தன்னைச் சிதறவிட்டசிந்தையர்க்குக்
காந்தமலையேயென் கண்ணேறகுமானே ௪௫

உலையிலிடுமெழுகி னொப்பாகவென்றனுள்ளம்
கலைதல்துகாரியமோ கண்ணேறகுமானே ௪௬

ஆவிதனைக்குரங்கா யாட்டுகின்றவையறிவைக்
காவலிடவருள்செய் கண்ணேறகுமானே ௪௭

வேஷந்தனைப்போட்டுமெய்ம்மயக்குப்பொய்க்குருவாய்க்
காசுபணம்பறித்தேனென் கண்ணேறகுமானே ௪௮

உறிஅயஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்

எட்டிப்பிடிக்கும் விதமறிந்தாலுன்பதத்தைக்
கட்டிப் [illegible]டிப்பேனென் கண்ணே றகுமானே ௪௯

அவியா[illegible]டவிய வாயுங்கலையோர்கடமைக்
கவியு[illegible]க்கருணைக் கண்ணே றகுமானே ௫௦

சித்திர[illegible]வேதாந்தச் செழுஞ்சுடரைச் சின்மயத்தைக்
கற்றவா[illegible]முததிதருங் கண்ணே றகுமானே ௫௧

அருவிளை[illegible]ரியும்படிக் கம்பாத்திலன்புலைந்தாற்
கருவிபி[illegible]தன் கண்ணே றகுமானே ௫௨

மாராய[illegible]ளா மருங்கமிழ்ந்தநின் கருணைக்
காரார்[illegible]பொழியுங் கண்ணே றகுமானே ௫௩

எண்ப[illegible]ண்ணமெல்லாமெண்ணியெண்ணிநெஞ்சமொ
ரு, கண[illegible]தலங்குவதோ கண்ணே றகுமானே ௫௪

கோல[illegible]பில்லாக் குருவடிதொழார்கண்மனம்
காலனி[illegible]பிடமோ கண்ணே றகுமானே ௫௫

உள்ளுயி[illegible]னுள்ளே யுறைந்தபரஞ்சோதிவரிற்
கள்ளம[illegible]தள்ளாதென் கண்ணே றகுமானே ௫௬

சேர்க்கு[illegible]வியமுஞ் சித்ரமணிமண்டபமுங்
காக்கு[illegible]யோவென் கண்ணே றகுமானே ௫௭

பட்டெ[illegible]மாப்பனையும் பாதகமுமென்னைவிட்டுக்
கட்டே[illegible]டாழிவதிலைக் கண்ணே றகுமானே ௫௮

எண்ணு[illegible]வண்ணமெல்லா மெண்ணுதிருக்குமனங்
கண்ணு[illegible]குன்முகமாங் கண்ணே றகுமானே ௫௯

மண்டபமுந்தண்டிகையு மாளிகையுஞ்சாளரமுங்
கண்டெபூிங்கவருள் கண்ணே றகுமானே ௬௦

மன்னுங்கநனி மவுனமணிப்பெட்டகத்தைக்
கன்னமிடப்போமோவென் கண்ணே றகுமானே ௬௧

என்றுமன்னைசுற்றமுத லெனக்குப்பழிகாரரெனக்
கண்டறிந்துகொண்டேனென் கண்ணே றகுமானே ௬௨

கொடியமனத்தியரைக் கூடாதிருப்பவர்க்குக்
கடுகமுடுகிவருங் கண்ணே றகுமானே ௬௩

ஐச்சுமதிமயக்கு மில்லார்களாலுடைந்தேங்
காய்ச்சிரட்டையானேனென் கண்ணே றகுமானே ௬௪

விள்ளரியவேதம் விளைவுதலையுங்கடந்த
கள்ளமனந்துள்ளுவதென் கண்ணே றகுமானே ௬௫

வேதக்கருவை விளைகருணைக்குஞ்சரத்தைக்
காதலித்தேனுதரித்தாள் கண்ணே றகுமானே ௬௬

அரும்பேமலரேயென் னாசைதரும்வாசனையே
கரும்போரசமேயென் கண்ணே றகுமானே ௬௭

பூரணமேயற்புதமே பொங்குகருணைக்கடலே
காரணமேயென்றனருட் கண்ணே றகுமானே ௬௮

ஓயாதோவென்கவலை யுன்னருளாலென்கருவி
காயாதோவையாவென் கண்ணே றகுமானே ௬௯

ராஜாங்கம்வேண்டி ரதகஜங்களேறுதற்குக்
கங்கெசங்குங்கேளேனென் கண்ணே றகுமானே ௭0

தந்தைதாயென்றே தயங்குகின்றபாவிமனக்
கண்டிறக்கவந்தருள்செய் கண்ணே றகுமானே ௭௧

அச்சமெம்மாகிலில்லையென வைம்புலனென்பாழ்மனதிற்றங்
கைச்சூறையாடுமிடன் கண்ணே றகுமானே ௭௨

 மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

இனியவமிர்தம்பொங்கி யெங்குங்கரைதத்திவரக்
கனிவாய்திறந்தருள்செய் கண்ணேறகுமானே ௭௩

ஆணையிட்டேனுணையிட்டே னையனேயுன்னருளைக்
காணவெனக்கருள்செய் கண்ணேறகுமானே ௭௪

அல்லும்பகலு மறிவிலயமாவோர்க்குக்
கல்லும்பிளந்திடுமென் கண்ணேறகுமானே ௭௫

புவியுமெழுவானும் பொன்னுலகும்பல்லுயிருங்
கவியுந்திருக்கருணைக் கண்ணேறகுமானே ௭௬

எண்ணரியதாக விருந்தாடுஞ்சூத்திரமோ
கண்ணிலொளிபாய்ந்ததுவோ கண்ணேறகுமானே ௭௭

உழையோவழுக்கோவென் னுள்ளங்கழுவக்கழுவக்
கழுவாத்தொடக்கோவென் கண்ணேறகுமானே ௭௮

உற்றகிளைத்திரையு முறவின்முறைத்திரையுங்
கத்தரித்துவிட்டருள்செய் கண்ணேறகுமானே ௭௯

நற்பவளக்கொம்பே நவமணிக்குமற்புதமே
கைப்பொருட்குமெய்ப்பொருளே கண்ணேறகுமானே

ஒப்புறவுதப்பி யுணர்வற்றுக்கைவிடுக்
கப்பரைகைக்கொண்டேனென் கண்ணேறகுமானே ௮௧

பசப்பிப்பணம்பறிக்கும் பாவிக்குருமுகத்தைக்
கசப்பாகக்கண்டேனென் கண்ணேறகுமானே ௮௨

வேதியர்க்குமாதவர்க்கு மெய்யடியார்கட்குமுனைக்
காதலிப்போருக்குமருள் கண்ணேறகுமானே ௮௩

வேலைவேரோடறுத்து மெய்யடிமையாக்குதற்கென்
காரியத்திற்றாமதமென் கண்ணேறகுமானே ௮௪

பழகப்பழகிவரும் பாக்கியத்தைப்பைமுகலைக்
களவுகொடுக்கேகனென் கண்ணேறகுமானே ௮௫

நாமாண்மைகள்முழுது நாசமாக்கார்தமக்குங்
காமவினைபோமோவென் கண்ணேறகுமானே ௮௬

அடிமையுனதையைய மாகாதிருக்கினுமென்
கடைவழிக்குக்கட்டமுதே கண்ணேறகுமானே ௮௭

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டேறியேகடந்து
காதலித்துநின்றேனென் கண்ணேறகுமானே ௮௮

இனமுஞ்சனமுமென் வெண்ணியெண்ணியுன்னடிமை
கனசுழக்குப்பட்டேனென் கண்ணேறகுமானே ௮௯

நவஆத்திரத்தைவிட்டு நன்னினைவெண்ணாதுமனங்
கவலைப்படுவதென்ன கண்ணேறகுமானே ௯0

மடிப்புஞ்சொலைகளவும் வஞ்சமுமென்னெஞ்சைவிட்டுக்
கடக்கநடப்பதில்லைக் கண்ணேறகுமானே ௯௧

பலவிடத்தைசுற்றிப் பரதவித்துப்பாவிமனங்
கலங்கிமலங்குவதென் கண்ணேறகுமானே ௯௨

உள்ளக்கருத்தா லுவந்துறவுகொள்ளாமற்
கள்ளமனந்துள்ளுவதென் கண்ணேறகுமானே ௯௩

மண்ணுமுதன்மற்ற மயக்கமலர்கல்லாரைக்
கண்ணெடுத்துப்பாரேனென் கண்ணேறகுமானே ௯௪

தேசிகனென்னுந் திருட்டுருக்கள்சொல்லோர்
சீசாய்மதியேனென் கண்ணேறகுமானே ௯௫

தன்னையறிந்து தவம்புரியாத்தன்மையினற்
கன்னென்சனேனென் கண்ணேறகுமானே ௯௬

மாடகூடங்கண்மணி மண்டபமுமன்றுகளுங்
காடுகொள்ளக்கண்டேனென் கண்ணேறகுமானே ௯௭

குரவெனரியவேகதறிக் கூப்பிடினுங்காணாத
கருவேகுருவேயென் கண்ணேறகுமானே கூஅ

மருளாத்தவத்தான் மறப்புநினைப்பற்றவர்க்குக்
கருணைக்குணங்குடியாங் கண்ணேறகுமானே கூகூ

உதிக்குமுணர்வன்றி யுணர்வோடுணர்வொன்றிற்
கதிக்குங்குணங்குடியென் கண்ணேறகுமானே க00

றகுமான்கண்ணி-முற்றுப்பெற்றது.

ஆக பாடல் எகூ௩

புலம்பற்கண்ணி யென்னும்

எக்காலக்கண்ணி.

முத்திதரும்வித்தை முனையில்வைத்துச்சீராட்டி
நித்தமறவாம னினைப்பதினியெக்காலம் க

ஆதியின்மேலாசை யடர்ந்தெடுத்தவக்கினியின்
சோதியினால்வெந்து சுகம்பெறுவதெக்காலம் உ

காமக்கடல்கடக்க சர்த்ருவியக்கப்பல்வைத்து
நேமநிஷ்டைத்தம்ப நிறுத்துவதுமெக்காலம் ௩

பங்கப்பழிப்பேசிறைந்த பையன்யான்றையலர்கள்
கொங்கையைநான்பாராக் குருடாவதெக்காலம் ௪

கொங்கைதனைப்பாராக் குருடாயிருப்பதுடன்
அங்கமுமிழ்மோக மழிவதினியெக்காலம் ௫

அங்கமுமிழ்மோக மழிந்தேயறமெலிந்து
ண்கிழடுபோல வறண்டுணர்வதெக்காலம் ௬

வாசியினாலே நிலைவிட்டந்தான் றிருப்பாமற்
றேசிநடைபோலத் திடப்படுவதெக்காலம் ௭

தேசிநடைபோலத் தியங்காச்சுழிமுனையை
நாசிநுனியிலைக ளுன்மறிப்பதெக்காலம் ௮

நாசிநுனிகடந்து நாசமாய்ப்போகாமல்
வாசியுமென்னையிட வசப்படுவதெக்காலம் ௯

மையலெனுமாயை யார்புநிறையப்பூண்ட
தையலர்களெல்லாமென் றாயாவதெக்காலம் ௧0

கஞ்சாவபினரக்குங் கற்பமெனவுண்ணாமல்
எண்சாண்பனைக்கெளிறங்கியுண்பதெக்காலம் ௧௧

பொய்யேமிகுந்த புகர்ப்பாவிப்பையல்யான்
அய்யோவென்றேயழுதுன் னடிபடுவதெக்காலம் ௧௨

அய்யோகூவென்றே யலறவடியுண்டெனது
பொய்யானமெய்யின் பிழையறுவதெக்காலம் ௧௩

மருவிதகைமறந்து மனமுமதயிறந்து
இருகையுமேந்தி யிரந்துண்பதெக்காலம் ௧௪

இருகையுமேந்தி யிரந்துதடித்தேநான்
சருகாயுலர்ந்து சலிப்பறுவதெக்காலம் ௧௫

ஆசானைக்காலை யணைத்திழுத்துமோந்துமலந்
தாசாடிப்பேசி யுணர்வருள்வதெக்காலம் ௧௬

வாசிவாவென்று வாருந்தெள்ளமுதமுண்டு
பேசிநான்வாழ்க்கை பிழைதீர்வதெக்காலம் ௧௭

எக்காலக்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது.

ஆக பாடல் ௭௮0.

 மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

கண்மணிமாலைக்கண்ணி.

அத்துவிதமே யறுவகண்டிதாகாரக்
கர்த்தவியமேயென் கண்ணேபராபரமே க

தற்பரமேசிற்பரமே தானென்றுநின்றுதவுங்
கற்பகமேயற்புதமே கண்ணேபராபரமே உ

உடலேயுயிரே யுளங்குளிர்ந்தசெந்தேனின்
கடலேநிறையமுதே கண்ணேபராபரமே ௩

சொட்டிவைத்தமுத்தே குவித்தநவரத்தினமே
கட்டிப்பசும்பொன்னேயென் கண்ணேபராபரமே ௪

சட்டரசவர்க்கமே சார்ந்தோர்க்குச்சந்தனமே
கட்டழகுப்பெண்ணேயென் கண்ணேபராபரமே ௫

செல்வப்பெருக்கே திரண்டமணிப்பொக்கிஷமே
கல்விக்களஞ்சியமே கண்ணேபராபரமே ௬

இன்னமுதேகண்டே யெனக்கேற்றமுக்கனியே
கன்னலரும்பாகேயென் கண்ணேபராபரமே ௭

பிச்சாத்திரண்டமுதே பிரியாப்பெருவாழ்வே
காய்ச்சாச்செம்பொன்னேயென் கண்ணேபராபரமே ௮

நற்பவளக்கொம்பே நவின்றமணிப்பெட்டகமே
கைப்பொருட்குமெய்ப்பொருளே கண்ணேபராபரமே

பட்டைக்கருப்புவட்டே பானைகொண்டசர்க்கரையே
கட்டிக்கரும்பேயென் கண்ணேபராபரமே ௧௦

துன்பக்கடலைத் தொலைத்தோர்திகைதீர்க்குங்
கம்பமற்றபாற்கடலே கண்ணேபராபரமே ௧௧

பொய்ப்பொருள்களெல்லாம் புறக்கணித்தபுண்ணியர்தங்
கைப்பொருள்சித்தேயென் கண்ணேபராபரமே ௧௨

பவக்கடலைநீக்கிப் பரிவாய்க்கரையேற்றுங்
கவிழாமரக்கலமே கண்ணேபராபரமே ௧௩

தம்பனங்கொண்டே தரித்துநின்றவோங்காரக்
கம்பத்தடியானையென் கண்ணேபராபரமே ௧௪

மலிகாதல்கொண்டலைகையான் மன்னணிற்கவிழ்ப்பதற்கோ
கலகம்விளைத்துவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௧௫

தெள்ளியவாள்சோதி தெளிந்துமெல்லவந்தையுங்
கள்ளப்படுத்திவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௧௬

புண்ணீரொழுகிப் புழுங்குமனத்தினர்போற்
கண்ணீர்கலங்கவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௧௭

பித்தர்கள்போலும் பிதற்றிக்காகம்போலுங்
கத்திக்கத்திச்சாகவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௧௮

போற்றுமற்சிந்தை பொதுசமர்க்காற்றுமற்
காற்றாய்ப்பறக்கவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௧௯

நெற்புதற்கேயொப்பாக நிற்பதற்கோவன்றலையில்
தற்பித்துவிட்டுவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௨0

சொல்லாச்சுயஞ்சோதிச் சுடர்கொழித்தநெஞ்சுகருங்
கல்லாகச்செய்துவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௨௧

அவிழ்க்கவிழ்ந்துசிந்தையுண்மீ தாசைவைத்தத்தனையுங்
கவிழ்த்துப்பாழாக்கிவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௨௨

ஓசைமணிமண்டபத்தி னுட்புகாவண்ணமெனைக்
காசினியிற்சுற்றிவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௨௩

வீண்காதறந்ததல்லரல் வேற்றினுனைக்கண்ணுறலுங்
காண்கவரிதாக்கிவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௨௪

சேத்துமத்தினீப்போலென் சிந்தைதனைக்கெங்கவுனைக்
காட்டிமறைத்துவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௨௫

துட்டமாமாயையினிற் சுட்டெரித்தகொள்ளிக்
கட்டைவிறகாக்கிவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௨௬

வேல்விழியார்சாம வேட்டையனாற்றிலெனைக்
கால்மாற்றவிட்டுவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௨௭

வீடுகாடென்று விதித்ததுவுமல்லாமற்
காடுவீடாகவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௨௮

ஓடாமலோடி யுலகைவலஞ்சுற்றுதற்கோ
காடோடவாக்கிவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௨௯

ஈடோயானுன்றனக்கு மென்மீதிலேறுவிச்
காடிநயஞ்செய்துவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௩0

அச்சமிலாப்புல்வேடரைவருக்குமென்னறிவைக்
கைச்சூறையாக்கிவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௩௧

இல்லங்கமற்று விளக்கொளிபோனின்றநெஞ்சைக்
கல்லங்கமாக்கிவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௩௨

மண்ணுதிமூவாசை மாமாயைமுக்கூட்டுக்
கண்ணியுட்சிட்டாக்கிவிட்டாய் கண்ணேபராபரமே ௩௩

கொண்டனைத்துக்கொள்ளுங் குணங்குடியான்சீரடியைக்
கண்டனைக்கநீயருளாய் கண்ணேபராபரமே ௩௪

எட்டிலெழுதொன்று விறையோயுன்றன்பாதமவக்
காட்டிக்கொடுத்தருளாய் கண்ணேபராபரமே ௩௫

மைச்சினிச்சிபோலு மணக்கோலப்பெண்போலுங்
கைச்சரசஞ்செய்தருளாய் கண்ணேபராபரமே ௩௬

கிரியாசையற்று நிரஞ்சனமாய்நின்றிடநற்
கிரியாசைதந்தருளாய் கண்ணேபராபரமே ௩௭

நாதவிந்தாகிநின்றதுவு நானென்றுபதேசங்
காதிலுரைத்தருளாய் கண்ணேபராபரமே ௩௮

மாதவசியாகி மலைமுழையிற்புக்குன்மேற்
காதலொன்றுதந்தருளாய் கண்ணேபராபரமே ௩௯

நிர்க்குணத்தைக்கொண்டு நிருவிகற்பஞ்சாதிக்கக்
கற்குணத்தைத்தீர்த்தருளென் கண்ணேபராபரமே ௪0

சென்மந்தொலைத்தடிமை சின்மயமாய்நின்றிடவுங்
கன்மந்தொலைத்தருளாய் கண்ணேபராபரமே ௪௧

சிந்தையொளிபரப்பிச் சிதறுவனகண்டாயோ
கந்தனையுந்தந்தருளாய் கண்ணேபராபரமே ௪௨

அஷ்டாங்கயோகமதி லாசையறவேயெனது
கட்டைவெட்டுமுன்னருளாய் கண்ணேபராபரமே ௪௩

விற்புருவத்தூடு விளங்குமொளிபந்தாடக்
கற்பித்தருளாய் கண்ணேபராபரமே ௪௪

ஒப்பிலருளாழி யோடவடியேற்குமொரு
கப்பலாய்வந்தருளாய் கண்ணேபராபரமே ௪௫

உனையாள்வோமென்றடிமை யுள்ளங்குளிர்ந்திடநின்
கனிவாய்திறந்தருளாய் கண்ணேபராமயமே ௪௬

பொய்சோத்தமெய்யதனைப் போட்டுவிடுமுன்னமெனைக்
கைகோத்தணைத்தருளாய் கண்ணேபராபரமே ௪௭

வாய்ச்சவெனக்கென்று மகிழ்ச்சிகொண்டுநின்றிடநின்
காட்சியளித்தருளாய் கண்ணேபராபரமே ௪௮

மலைக்குமலைதிரிந்து மனுவாகவேழைமனக்
கலக்கந்தவிர்த்தருளாய் கண்ணேபராபரமே ௪௯

நாணாமடவாரை நான்கைதழுவக்கனவுங்
காணாதகாத்தருளாய் கண்ணேபராபரமே ௫0

தொண்டரிடஞ்சென்றிடவுந் தொண்டுசெய்துநின்றிடவுங்
கண்டித்துவைத்தருளாய் கண்ணேபராபரமே ௫௧

மூலவர்க்கமாக முழுமதிப்பாலுங்கொடுத்துக்
காலபயந்தீர்த்தருளாய் கண்ணேபராபுரமே ௫௨

சோற்றாலெடுத்த சுவரிடியாமற்பாது
காத்துமுகம்பார்த்தருளாய் கண்ணேபராபரமே ௫௩

மூலக்கனன்மூட்டி மூட்டிவருகாலரையுங்
காலாலுதைத்தருளாய் கண்ணேபராபரமே ௫௪

சிட்டனெனவும்பூசை செய்தேனுமிப்பாவிக்
கட்டைகடத்தேறவைத்தாள் கண்ணேபாராபரமே ௫௫

எட்டுமோரெட்டையுமெட் டெட்டுக்கயிறதனாற்
கட்டவுநல்லிஷ்டம்வைத்தாள் கண்ணேபாராபரமே ௫௬

ஆதாரமாறு மடுக்கடுக்காகக்கடத்திக்
காதுக்குமேலேற்றிவைத்தாள் கண்ணேபராபரமே ௫௭

கும்பித்திரேசித்துட் கொள்ளும்படிக்குதவிக்
கம்பமுனைக்காட்டிவைத்தாள் கண்ணேபாராபரமே ௫௮

பட்டிப்பசுப்பாலைப் பக்குவத்துடன்காலைக்
கட்டிக்கறந்தடித்தாள் கண்ணேபராபரமே ௫௯

நில்லாகூட்டிற்கு நிலையுங்கொடுக்குமொரு
கல்லாவின்பாலளித்தாள் கண்ணேபராபரமே ௬0

சோமப்பாலூட்டிச் சுரந்தவாமப்பாலுங்
காமப்பாலுங்கொடுத்தாள் கண்ணேபராபரமே ௬௧

மண்டைநடுமண்டலத்துண் மண்டியமுதுண்டிடவுங்
கண்டங்கடத்திவைத்தாள் கண்ணேபராபரமே ௬௨

மூலாதாரத்துண் மூண்டெகாலைடுயர்ந்தெழுந்த
காலாற்கனெறித்தாள் கண்ணேபராபரமே ௬௩

ஆயுங்கலையிரண்டு மாயாதடக்கியென்றன்
காயநிலைக்கவைத்தாள் கண்ணேபராபரமே ௬௪

அற்பவுடலா லருந்தவமேபுரிந்திடவுங்
கற்பமுறைகைக்களித்தாள் கண்ணேபராபரமே ௬௫

அண்டபிண்டமென்றுநின் றுடுந்திருக்கூத்தைக்
கண்டுகளிகூரவைத்தாள் கண்ணேபராபரமே ௬௬

எண்ணாதவெண்ணமெல்லா மெண்ணாமலென்றன்மனக்
கண்ணாடிக்குள்ளளித்தாள் கண்ணேபராபரமே ௬௭

எவ்வுலகுந்தானா யிருந்தவனையான்றொழவுங்
கவ்வுமலக்கட்டறுத்தாள் கண்ணேபராபரமே ௬௮

அற்பவுடல மழிந்திடுமுன் றீபமிட்ட
கர்ப்பூரமாக்கிவைத்தாள் கண்ணேபராபரமே ௬௯

விலங்கினங்களோடு வீறிடவுமேழைநெஞ்சு
கலங்காதவண்ணம்வைத்தாள் கண்ணேபராபரமே ௭௰

அடுத்துக்கெடுக்கு மரிவையர்க்காளாகாமற்
கடக்கக்கடத்திவைத்தாள் கண்ணேபராபரமே ௭௧

நாற்றந்தொலைய நறவனையநாரியர்தங்
காற்றும்படாதுவைத்தாள் கண்ணேபராபரமே. ௭௨

௨௬௰ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

ஆணிப்பொன்மேரு வாமுனையுமுன்னருமை
காணுங்கருணைவைத்தாள் கண்ணேபராபரமே ௭௩

வனவாசயோக வரமளித்துன்பொற்பதத்தை
கனமாயிறைஞ்சவைத்தாள் கண்ணேபராபரமே ௭௪

எட்டிப்பிடித்தாலு மெட்டாதநின்றவுனைக்
கட்டிப்பிடிக்கவைத்தாள் கண்ணேபராபரமே ௭௫

மதபேதமோதி மறைக்குமறைசொல்வதெல்லாங்
கதையாய்முடித்துவைத்தாள் கண்ணேபராபரமே ௭௬

அண்டபிண்டமாயு மதற்கப்பாலுநின்றவெளி
கண்டவுனைக்காட்டிவைத்தாள் கண்ணேபராபரமே ௭௭

உலையிலிடுமெழுகா யுள்ளம்பதைத்துருகி
கசங்கியதுங்கண்டிலையோ கண்ணேபராபரமே ௭௮

வெம்பிமிகநொந்தேன் மெலிந்தேனென்கண்ணீருங்
கம்பலையுங்கண்டிலையோ கண்ணேபராபரமே ௭௯

மெத்தமயலுற்று விருப்பமொடுபன்னாளுங்
கற்றும்பாழாக்கிவிட்டேன் கண்ணேபராபரமே ௮௦

பாலங்கடந்துபெரும் பாதைநடவாமலும்வீண்
காலங்கடத்திவிட்டேன் கண்ணேபராபரமே ௮௧

பூத்தமலரெடுத்துன் பொன்னடியையாளுமென்றுங்
காத்திருந்துபூசைசெய்வேன் கண்ணேபராபரமே ௮௨

விண்கொண்டுநின்று விளங்குமுனையெக்காலங்
கண்கொண்டுகண்டேனென் கண்ணேபராபரமே ௮௩

ஐயோவென்செய்கிற்பே ருருமற்றபாவியைநீ
கையைவிடலாமோவென் கண்ணேபராபரமே ௮௪

நட்டநடுவீதியிலே சென்று நானொளித்திருந்தனையுங்
கட்டித்தழுவிலையோ கண்ணேபராபரமே ௮௫

அல்லும்பகலு மடியேன்படுந்துயர்க்குக்
கல்லுங்கரைந்திடுமென் கண்ணேபராபரமே ௮௬

பொன்னைப்புடம்வைத்தாற் போலவாருளந்தோறுங்
கன்னங்கருநிறங்காண கண்ணேபராபரமே ௮௭

புணர்ந்தைகப்பனமெனவும்பார்த்ததுண்டோவுன்றனுக்கெ
ன், கணக்குந்தெரியாதோ கண்ணேபராபரமே ௮௮

நிற்கும்பொழுதாடை நெகிழ்ந்தாலுபசாரங்
கைக்குஞ்சொலுவதுண்டோ கண்ணேபராபரமே ௮௯

தடையிலுலகனைத்துந் தானாயிருந்துமொரு
கடுகிடையுமானாயென் கண்ணேபராபரமே ௯௦

உனக்குளெனைமறந்தோ ருள்ளக்கருத்தினுண்மாங்
கனிக்குளருநயண்டானாய் கண்ணேபராபரமே ௯௧

நெக்குருகிநின்ற நிலைதோன்றுநிர்க்குணத்தார்
கைக்குட்பந்தாடிநின்றாய் கண்ணேபராபரமே ௯௨

ப்தித்தமனம்வாழி பரமார்த்தமும்வாழி
கதித்தநிலைவாழி கண்ணேபராபரமே ௯௩

அத்துவிதம்வாழி யறிவகண்டிதம்வாழி
கர்த்தனேநீவாழி கண்ணேபராபரமே ௯௪

தற்பரமேவாழி தாராதுந்தந்துதவுங்
கற்பகமேவாழியென் கண்ணேபராபரமே ௯௫

சிற்பரமேவாழி சிவயோகியவர்வாழி
கற்பனையெல்லாமேவாழி கண்ணேபராபரமே ௯௬

நற்பதவியும்வாழி நவின்றன்மறைவாழி
கற்பதாரிகள்வாழி கண்ணேபராபரமே ௯௭

சித்தர்கணம்வாழி சின்மயர்தானும்வாழி
கர்த்தவ்வியம்வாழியென் கண்ணேபராபரமே ௯௮

மாதவத்தோரும்வாழி மவுனமுத்திரையும்வாழி
காதலித்தோரும்வாழி கண்ணேபராமுகமே ௯௯

குவலயத்தோரும்வாழி குணங்குடியாரும்வாழி
கவலையற்றோரும்வாழி கண்ணேபராபரமே ௧௦௦

கண்மணிமாலைக்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது.

ஆக பாடல் - ௧௦௦.

மனோன்மணிக் கண்ணி

மெய்தொழவுமேனு மேனுநந்திகேஸ்வரனைக்
கைதொழவுங்கனவு கண்டேன்மனோன்மணியே ௧

கோப்பாகவுமுனையான் கொண்டாடிப்பாடவுநீ
காப்பாகவுங்கனவு கண்டேன்மனோன்மணியே ௨

பெண்கணீர்த்தத்தோடுனையான் பிரியாமணம்புணரக்
கண்களுறங்காக்கனவு கண்டேன்மனோன்மணியே ௩

மலர்ந்திருக்கும்பொற்கமல மணவரையிலிருவருங்கை
கலந்திருக்கவுங்கனவு கண்டேன்மனோன்மணியே ௪

மெய்மஞ்சட்குளிர்ப்புங்கண் விழிப்புமெக்களிப்புமெனைக்
கைமிஞ்சவுங்கனவு கண்டேன்மனோன்மணியே ௫

மைதீட்டவுங்கயற்கண் மலரின்மலர்முலையிற்
கைப்பூட்டவுங்கனவு கண்டேன்மனோன்மணியே ௬

மெய்கழுவவும்மிருவர் மெய்யோடுமெய்நெருக்கக்
கைழுவவுங்கனவு கண்டேன்மனோன்மணியே ௭

வாமப்பாலைப்பெருக மறுவாலிபம்வருக
காமப்பாலுண்ணக்கனவு கண்டேன்மனோன்மணியே ௮

பாலனாகவுங்கான்ற பாலுணவுமென்னைவிட்டுங்
காலனைகவுங்கனவு கண்டேன்மனோன்மணியே ௯

வடியாவருளமிர்தம் வடியவடியக்குணங்
குடியாரொடுகனவிற் குடித்தேன்மனோன்மணியே ௧௦

கோடிபெருமதிகள் கூடுமொருமதிபோல்
வாடியெம்மானேயெம் மானேமனோன்மணியே ௧௧

கண்ணேயென் கண்மணியே கண்குளிர்ந்தகட்டமுதப்
பெண்ணேயமிர்தப் பிழப்பேமனோன்மணியே ௧௨

பெண்ணேமயிலினமே பேரனமேயென்றாலையென்
கண்ணிற்கிடக்கவென்றாகாண்பேன்மனோன்மணியே ௧௩

வன்னவுடைக்குமுன்றன் வாலவயதினுக்கும்
அன்னநடைக்குமென்றனாசைமனோன்மணியே ௧௪

கூந்தலிலங்கக் குரும்பைத்தனங்குலுங்க
நேர்ந்துநடம்புரிந்து நிற்பாய்மனோன்மணியே ௧௫

துவளுந்துடியிடையுந் தோகைமயினடையும்
பவளவிதழுமென்று பார்ப்பேன்மனோன்மணியே ௧௬

மலர்மாலைகள்கிடந்து மார்பிற்பின்னலாடுமுன்றன்
அலர்முலையும்யானென்றணைவேன்மனோன்மணியே ௧௭

வெய்யிற்பட்டாலும் வெதும்புமுடலாயுனது
மெய்யிற்றொட்டாலுங்கந்தம் வீசும்மனோன்மணியே ௧௮

காற்றுப்பட்டாலுங் கலங்குமென் றன்மேனியினீ
பார்த்துகதொட்டவின்பம் படைப்பேன்மனோன்மணியே

பிடியானைப்போலும் பிடிப்பேன் முலையைக்குனைங்
குடியானைப்போலுங் குடிப்பேன்மனோன்மணியே ௨௦

கூந்தலுக்குநெய்தோய்த்துக் குளிர்மஞ்சணீராட்டி
வார்ந்துசிங்காரித்து வைப்பேன்மனோன்மணியே ௨௧

காலிற்பனிநீர்விட்டுக் கழுவிமடிமீதுவைப்பேன்
மேலிலத்தரும்பூசி விடுவேன்மனோன்மணியே ௨௨

காதம்பரிமளிக்குங் கஸ்தூரிப்பொட்டிடுவேன்
போதுஞ்சவாதணிந்து புணர்வேன்மனோன்மணியே ௨௩

தலைக்குமினுக்கெண்ணெய் தடவிச்சடைபின்னிவைப்பே
முலைக்குவன்னக்கச்சிறுக்கி முடிப்பேன்மனோன்மணியே

கட்டாடைவர்க்கமெல்லாங் கண்டுகளித்துயர்ந்த
பட்டாடைவர்க்கம்வைத்துபடைப்பேன்மனோன்மணியே

மூக்குகுத்திக்காதுகுத்தி முழுவயிரந்தூக்கிவைப்பேன்
கோக்குமுத்துந்தூக்குமூததுங்குவிப்பேமனோன்மணியே

கைக்குஞ்சரிகடகங் கல்லுமிழைத்துக்கொடுப்பேன்
பட்டாடைவர்க்கம்வைத்துபடைப்பேன்மனோன்மணியே

தங்கக்கொலுசுஞ்சிலம்புந் தண்டைபாதகபாடகமுங்
கொங்கைக்குமோகனமாலை கொடுப்பேன்மனோன்மணி

காலாழிபீலிமுதற் கன்னகையும்பொன்னகையும்
காலாட்சமைவேண்டி னடக்குமனோன்மணியே ௨௯

முடிமீதினுமகுட முடிசூட்டுவேனற்குணங்
குடிமாதவர்கள்குணக் கொழுந்தேமனோன்மணியே ௩௦

சன்னிதானத்திற் சரணஞ்சரணமென்று
சொன்னமலர் தூவித் தொழுவேன் மனோன்மணியே ௯௧

கர்ப்பூரமேற்றிக் காத்திபவாலாத்தி
எப்பாரும்போற்ற வெடுப்பேன் மனோன்மணியே ௯௨

முக்காலமும்பூசை முடிப்பேன் முக்காலமல்லால்
எக்காலமும்பொங்க விடுவேன் மனோன்மணியே ௯௩

சாதந்தளிகைசமைத்துச் சாம்பிராணித்தூபமிட்டுப்
பாதந்தொழுதிட்டுப் படைப்பேன் மனோன்மணியே ௯௪

பச்சைப்பருப்புமுதற் பருப்பிற்பத்துவகைகடைவேன்
வச்சாறுநெய்யுருக்கி வார்ப்பேன் மனோன்மணியே ௯௫

முட்டைபொரிப்பேன் முழுக்கோழியும்பொரிப்பேன்
றட்டைப்பிங்காணிற் றருவேன் மனோன்மணியே ௯௬

ஆட்டுக்கறியும்கொள்வேனதிலனந்தம்வகைசமைப்பேன்
கூட்டுக்கறியும்பண்ணிக் கொடுப்பேன் மனோன்மணியே

குட்டிக்கறிதானுங் குழம்புபண்ணித்தாளித்தோர்
சட்டிக்கறியேனுந் தருவேன் மனோன்மணியே ௯௮

பால்பழமுந்தேனும் பலகாரவர்க்கங்களும்
மேலுமேலும்நான்பரப்பி விடுவேன் மனோன்மணியே ௯௯

அடிக்காயிரம்பொன்னிலை யானாலுமீக்கதனால்
குடிக்குண்மாளிகைகட்டிக்கொடுப்பேன் மனோன்மணியே

ஆணிப்பொன்மதிலுயர்ந்த வாண்மனையுந்தீர்ப்பாக
மாணிக்கமேவிளக்கா வைப்பேன் மனோன்மணியே ௱௧

துலங்குமணிமண்டபமுஞ் சொர்க்கமெனவுமிலங்க.
இலங்குமலங்காரஞ்செய் திடுவேன் மனோன்மணியே ௱௨

௨௭௬ மஸ்தான்சாகிப் அவர்கள்பாடல்.

ரத்தினங்கள்வைத்திழைத் திராவைப்பகலாக்குஞ்
சித்திரங்கள்வகைவகையாய்ச் செய்வேன்மனோன்மணி

மண்ணுயழுந்தாமன் மனமேமுழுவதிலுங்
கண்ணாடியாயிருக்கக் காண்பேன்மனோன்மணியே ௪௪

மங்காதொளிபரப்பும் மவுனமணியாலொரு
சிங்காசனமேடை செய்வேன்மனோன்மணியே ௪௫

நாற்காலிகட்டில்பல நற்பவளவாசனங்கள்
நீக்காமற்சுற்றும் நிறைப்பேன்மனோன்மணியே ௪௬

பாதம்பூசித்துப் பணிவிடைகள்செய்துநிற்க
மாதர்களோவனந்தம் வைப்பேன்மனோன்மணியே ௪௭

புவனத்தரசரெல்லாம் போற்றிப்பணியவென்றன்
மவுனமலரணைமேல் வாழ்வாய்மனோன்மணியே ௪௮

கட்டிலினுங்கூடி களிகூர்ந்துகொண்டிருப்போம்
தொட்டிலினுமாடிச் சுகிப்போமனோன்மணியே ௪௯

முடிமன்னர்தம்வாழ்வு முதலெல்லையுமெங்கள்குணங்
குடிமன்னர்தபவாழ்வுங் கொடுப்பேன்மனோன்மணியே

சொன்னமலைமலையாய்த் தொகைவகையிலாதளிக்குங்
கன்னனெனவுமெனைக் காண்பாய்மனோன்மணியே ௫௧

போதத்தனங்குவித்த பொக்கிஷமுங்கைகுவிப்பேன்
பாதத்திலும்வீழ்ந்து பணிவேன்மனோன்மணியே ௫௨

கிடையாப்பொருள்களெல்லாங் கிடைக்குமுன்னநீயுமென்னாற்
படையாப்பொருள்களெல்லாம் படைப்பாய்மனோன்மணியே ௫௩

தானசமுத்திரப்போற் சான்றோர்க்கெல்லாமளிப்பாய்
சேனாசமுத்திரமுஞ் சேர்ப்பாய்மனோன்மணியே ௫௪

முடிதாக்குமன்னர் முதலெவருமுன்வாயிற்
படிகாக்கும்வாழ்க்கை படைப்பாய்மனோன்மணியே ௫௫

கவிராஜரும்விருது கட்டியங்கள்கூறிநிற்பார்
தவராஜரும்போற்றத் தவறார்மனோன்மணியே ௫௬

உன்மீதிலாசித் துயிர்பொருளுன்றாட்களிப்ப
என்மீதிலாசையுனக் கில்லையென்மனோன்மணியே ௫௭

உள்ளதுரியதெல்லா மொப்புகொண்டபின்னலவோ
கள்ளமனப்படைக்கக் கற்றாய்மனோன்மணியே ௫௮

வேசைக்குணத்தை விரும்புவாரொன்றறிந்தாற்
காசைப்பணத்தைநான் காட்டேன்மனோன்மணியே ௫௯

படையாதெல்லாமென்றைற் படைத்தாப்பரதேசிகுணங்
குடியாரையோதேடிக் கொண்டாய்மனோன்மணியே ௬0

உத்தமிப்பெண்ணென் றுவந்தேனிப்போதுன்றன்
பத்தினித்தனத்தைநன்றாய்ப்பார்த்தேன்மனோன்மணியே

என்பத்தினைக்கிருந்தா விராஜராஜேஸ்பரியாய்
ஐம்பத்தாறுதேசமுநீ யாள்வாய்மனோன்மணியே ௬௨

உள்ளமணவாள னுனக்கெவனோவென்னைவிடக்
கள்ளமணவாளனிச்சை கடிதோமனோன்மணியே ௬௩

வேசியென்றபேர்படைத்து வெளியிற்புறப்பட்டவனைத்
தாசியென்றுசொல்லத் தகாதோமனோன்மணியே ௬௪

ஆடாதுமாடி யபிசாரியானவுனைப்
பாடாதும்பாடிலென்ன பயமோமனோன்மணியே ௬௫

மூக்குமுனைக்குமுழும் மூன்றேனோபத்தினிபோல்
நாக்குமுனைக்குமுழ நாலேன்மனோன்மணியே ௬௬

பானைச்சோறெல்லாம் பதம்பார்த்துத்தின்றதினி
யானைமழியிலுயிர் பயிர்தான்மனோன்மணியே ௬௭

இனிக்கண்டறிந்துசொள விவனுண்பிளையானுற்
றனிககண்டபோதுபுத்தி தருவான்மனோன்மணியே ௬௮

பல்லையிதழ்க்கடிக்கப் பானைதடியொடிக்கக்
கல்லைத்தேங்காயொடிக்கக் காண்பாய்மனோன்மணியே

தடிபோலிருந்தனையால் சாதிகெட்டபாழுங்குணங்
குடியார்க்கெப்படிகூட்டிக்கொடுப்பேன்மனோன்மணியே

போனதெல்லாம்போச்சு பொழுதும்விடிந்ததினி
யானசெல்லாமனத்தினுடேன்மனோன்மணியே ௭௧

மல்லாந்துநான்படித்து மார்பிற்றுப்பிச்சொண்டுபினும்
பல்லைக்குத்தியுமுகர்ந்தோ பார்ப்பேன்மனோன்மணியே

என்னைவிட்டால்மாப்பிளைமா ரெத்தனையோவுன்றனுக்கே
உன்னைவிட்டாற்பெண்ணெனக்குமுண்டோமனோன்மணி

தடித்தனயேசெய்தாலுஞ் சமுசாரத்திற்படிந்து
குடித்தனஞ்செய்யாமலென்மனக்குறையோமனோன்மணி

தொடுத்தணைத்துக்கொண்டே துயில்வன்மற்றநேரமெல்லா
மெடுத்தணைத்துக்கொண்டே யிருப்பேன்மனோன்மணியே ௭௫

படுத்துப்படுத்துநெஞ்சிற் பனிச்சபனிச்சென்றழுத்தங்
கொடுத்துக்கொடுத்துநான் கொள்வேன்மனோன்மணியே

வன்னச்செழும்பவள வாயிதழூறல்சுவைத்துன்
கன்னத்தில்வீழ்ந்து கடிப்பேன்மனோன்மணியே ௭௭

கச்சிறுக்குமாதரின்பங் கைச்சிறுக்குப்போதனின்பம்
வைச்சிறுக்குங்கொங்கையிற்கைவைப்பேன்மனோன்மணி

தித்தித்தொழுகுகாமதேனமிர்தவூறலுண்பேன்
முத்திதழுவித்தழுவி முகட்பேன்மனோன்மணியே ௭௯

படியோர்க்கெல்லாமுயன்ற படியோர்களானானுனைங்
குடியோர்கள்போலுமின்பங் கொள்வேன்மனோன்மணி
சேயாயுமென்மடியிற் செங்கீரையாடியருட்
டாயாயுமங்கை தருவாய்மனோன்மணியே அக

அங்கைதந்துதந்தே யணைத்தாருள்ளமிர்தங்
கொங்கைதந்துதந்தே கொடுப்பாய்மனோன்மணியே அஉ

தாவியணைத்தணைத்தென் றூயேயுனையென்றிப்
பாவிமடியில்வைத்துப் பார்ப்பேன்மனோன்மணியே அங

ஏங்கியழுவேனோவுன் னிணையடியைக்காணாமற்
றூங்கிவிழுவேனோவென் றோழிமனோன்மணியே அச

உலைபோலெரியுமென்ற னுளங்குளிரமேல்வளர்ந்த
மலைபோலெழுந்தருளி வருவாய்மனோன்மணியே அரு

கன்மமறவெந்தக் காலமோயானறியேன்
நன்மைதருவதெந்த நாளோமனோன்மணியே அசு

பன்னீரொருமூன்றன் பாதமலரையென்றன்
சென்னிமீதென்றுமருள் செய்வாய்மனோன்மணியே அஎ

தாயினுமிக்காய்கருணைத் தயாநிதியேயிவ்வுரையை
நாயினுமிக்காங்கடையே னவின்றேன்மனோன்மணியே

கால்பிடித்துக்கண்ணில்வைத்துக் கைக்குவித்துமெய்மயங்கி
மால்பிடித்துச்சொன்னதெல்லா மகிழ்வாய்மனோன்மணியே அகூ

அடியேனையுன்னடியார்க் கடியானுமாக்கியுனைக்
குடியானெனப்பிரியங் கொடுப்பாய்மனோன்மணியே கூ0

உச்சிதவச்சிரமலையே யொப்பன்றிலாமாணிக்கமே
கச்சிதப்பச்சை மரகதமேமனோன்மணியே கூக

செப்புருவாணிமுத்தே சிறந்தபவளக்கொடியே
புட்பராகக்கமலப் பூவேமனோன்மணியே. கூஉ

கோமேதகமே குளிர்ந்தவயிடூரியமே
மாமேருவேநீல மலையேமனோன்மணியே ௯௩

வற்றாமருட்செல்வ வாழ்வேகருணைநிதியே
பொற்றாமரைக்கமலப் பொருட்டேமனோன்மணியே ௯௪

அல்லிமலரே யலர்செங்கழுநீர்மலரே
மல்லிகைக்கொத்து மலரேமனோன்மணியே ௯௫

பொன்மலரேபன்மலரே புகழ்தருபன்னீர்மலரே
மன்மதபாணமா மலரேமனோன்மணியே ௯௬

குடலைநிறைந்ததொரு கொத்தலரிச்செம்மலரே
மடலவிழ்ந்தசெந்தாழை மலரேமனோன்மணியே ௯௭

பூக்குமருண்மலரே புளிக்காதமாமலரே
வாக்குமலரேகல் மலரேமனோன்மணியே ௯௮

வஞ்சியர்செய்மோசமுடன் மறலிசெயுநாசத்திற்
கஞ்சியுனக்கடிமை யானேன்மனோன்மணியே ௯௯

அடியாரும்வாழிநின்ற வடியேனும்வாழிதுணைக்
குடியாரும்வாழிதுணை குன்றேமனோன்மணியே ௧௦௦

உமையாள்பாத முன்னிற்க.

ஆதியந்தங்கடந்த வுமையாடன்பாதம்
அகண்டபரிபூரணமா மையர்பாதஞ்
சோதியந்தங்கடந்த கணபதியின்பாதந்
தொழுதிறைஞ்சிக் கரங்குவித்துப்போற்றிசெய்து
வாதியந்தங்கடந்தசத்தி பாதமென்றும்
வாலைமனோன்மணியம்மை பாதமென்றும்
ஓதியந்தங்கடந்தகண்ட மிரண்டதாக
ஒன்றுமறியாவறிஞ னுரைசெய்தானே.

மனோன்மணிக்கண்ணி-முற்றுப்பெற்றது.

ஆக பாடல் ௧௮௦.

நந்தீஸ்வரக்கண்ணி.

ஆதியந்தங்கடந்தவுண்மை யானதுறைகாந்தச்
சோதியந்தங்கடந்த செழுஞ்சடரேநந்தீஸ்வரனே ௧

முடியடியாய்நின்றநடு மூலமணிவிளக்கே
அடிமுடியாய்நின்ற நடுவணையேநந்தீஸ்வரனே ௨

கர்த்தனையாளுங்கருணைத் திருவடிக்கே
எத்தனைதான்றெண்டனிடுவேனந்தீஸ்வரனே ௩

தீர்க்கதெண்டனிட்டேன் திருவடியைப்போற்றிசெய்தே
வாக்குநடக்கவரு மருணந்தீஸ்வரனே ௪

மாசில்பரவெளியே மவுனமணிமாளிகையில்
வாயிற்பெருவழியே மகத்தேநந்தீஸ்வரனே ௫

மகத்தோனேஞான மழையேயருள்வெள்ள
முகத்தோனேமோன முகிலேயேநந்தீஸ்வரனே ௬

ஞானம்விளைவேற்று நல்லசமுசாரிகட்கு
மோனமழைபூற்று முகிலேநந்தீஸ்வரனே ௭

மும்மூலயோக முழுதுஞ்சித்திசெய்துதா
உன்னுலேயாகு முயிரேநந்தீஸ்வரனே ௮

சமர்கொடுத்துவென்றேங்கு சாம்பவியைக்கைபடுத்தித்
தமர்விடுத்துநீக்கித் தருவாய்நந்தீஸ்வனே ௯

நல்லோர்க்குநீகாட்ட நல்குங்குணங்குடிவாழ்
வெல்லோர்க்குநீகாட்ட வெளிதோநந்தீஸ்வரனே ௧௦

இல்லினிடங்கூட்டி யிதழ்விரியுஞ்செங்கமல
வல்லினிடங்காட்டி வைப்பாய்நந்தீஸ்வரனே ௧௧

௨௮௨ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்

சாமிதனையுஞ்சுத்த சைதந்நியமானசிவ
காமிதனையும்மென்று காண்பேனந்தீஸ்வரனே ௧௨

உமையாளுமெய்யா யுவந்தடிமைகொள்ளும்வண்ணம்
எமையாளுமையா விறையேநந்தீஸ்வரனே ௧௩

கேசரத்தைக்காட்டிக் கிளரொளியாடன்னருட்பால்
ஆசரித்தேயூட்ட வருள்வாய்நந்தீஸ்வரனே ௧௪

சத்திசிவமுதலாக சாம்பவியம்பாளருளிற்
செத்தசிவமுதலாச் சித்தாம்நந்தீஸ்வரனே ௧௫

சித்தாளையீன்ற சிறுபெண்ணுந்தாளிரண்டு
பொற்றாளையென்றும் புணர்வேனந்தீஸ்வரனே ௧௬

பத்துவயதுடைய பாலையையன்றே
சித்தர்க்கெல்லாந்தாயார் செய்தாய்நந்தீஸ்வரனே ௧௭

காமரூபியாநித்திய கல்யாணசுந்தரியை
ஓமரூபியையெற்று முதல்வநந்தீஸ்வரனே ௧௮

கேசரியாடன்கருணை கிட்டினன்றோவாசாம
கோசரவாழ்வெல்லாங் கொடுப்பாய்நந்தீஸ்வரனே ௧௯

மூலவொளிசூட்டி மோனக்குணங்குடிக்கும்
மேலைவழிகாட்டி விடுவாய்நந்தீஸ்வரனே ௨௰

கண்டப்பாலங்கடத்தி கமலாசனத்தேற்றி
அண்டப்பாலுங்கொடுத்தே யருள்வாய்நந்தீஸ்வரனே ௨௧

செங்கமலபீடச் செல்வியர்தாஞ்சித்தம்வைத்தாற்
றங்கமலைகூடத் தருவாணந்தீஸ்வரனே ௨௨

போதகத்தைப்பூட்டிப் புருவமைத்தாயெற்கும்
வாதவித்தைக்காட்ட வருவாய்நந்தீஸ்வரனே உங

ரசயோகசித்து நயனருளிறலஷ்மை
நிசயோகமுற்று நிலைப்பேனந்தீஸ்வரனே உச

மகாவித்தைகாய்ப்பதற்கு மதியமிர்தஞ்சுறலுண்டே
லகிரியுற்றுகிற்பதற்கு லயிப்பாய்நந்தீஸ்வரனே உரு

குப்பைவழலையெனுங் கோவைபெயல்லாங்கக்கவைத்துக்
கற்பவழலைவரச் காட்டுநந்தீஸ்வரனே உசு

கற்பவழலைவரக்காட்டி கற்பமுண்டதற்பின்
பற்பவழமுறை பகர்வாய்நந்தீஸ்வரனே உஎ

சூதமுகவீற்றிச் சொன்னமதியமிர்தப்பிர
சாதமதிலூற்றித் தருவாய்நந்தீஸ்வரனே உஅ

அற்பமாந்தேகமதா யடியேனெடுத்தவுடல்
கற்பதேகமாகக் கணிப்பாய்நந்தீஸ்வரனே உகூ

உம்மைநம்பினோர்வாழ மோங்குகுணமுடையார்க்
கெமனும்பிணியாரு மெதிரோநந்தீஸ்வரனே கூ0

முனீஸ்வரரிலொன்றாய் முடித்தருள்வாயாகிலெனைச்
சனீஸ்வரர்கூடச் சாட்டாய்நந்தீஸ்வரனே கூக

காலனும்போய்விடுவான் காலங்கடந்துசிறு
பாலனும்மாய்விடுவேன் பரமேநந்தீஸ்வரனே கூஉ

கவனமணிமுதலாய்க் கட்டியென்னைக்களிக்க
மவுனமணித்தாய்க்கு வகுப்பாய்நந்தீஸ்வரனே. கூகூ

மாயைவலைவீசி மயக்காமலென்றன்மேல்
நேயவலைவீச நிகழ்த்துநந்தீஸ்வரனே ௩௪

தோகையிளமின்னார் சுகபோகமும்பசியும்
போகவழிச்சொன்னாற் போதும்நந்தீஸ்வரனே ௩௫

பெண்ணாயுலகமெல்லாம் பிணக்காடாக்கியையோ
மண்ணாய்மடிவதென்ன மாயம்நந்தீஸ்வரனே ௩௬

சையோகப்பிக்கைவெல்லச் சமர்த்தோடுகச்சைகட்டு
மெய்யோகபுத்திசொல்ல வேண்டும்நந்தீஸ்வரனே ௩௭

பாஷாண்டிகடோறு பலனென்றுமின்றிவெறும்
வேஷாண்டியாக்கி விடுகாணாநந்தீஸ்வரனே ௩௮

பிணம்பிடுங்கித்தின்னும் பேய்போற்சிலநாளையர்
பணம்பிடுங்கித்தின்பதென்ன பாவம்நந்தீஸ்வரனே ௩௯

பணமுடியானென்றும் பவப்பிடியானென்றுமெனைக்
குணங்குடியானென்றுங் குறிப்பாய்நந்தீஸ்வரனே ௪௦

உன்னையன்றியேழையோரொருவரையும்
அன்னையென்றுமாள வருள்வாய்நந்தீஸ்வரனே ௪௧

ஆத்தாளைத்தேடியலைந்தலைந்துவிண்பறக்குங்
காற்றாடியானேனென் கண்ணேநந்தீஸ்வரனே ௪௨

மான்பிரிந்தகன்றாய் மயங்குதற்கென்றாய்வயிற்றி
லேன்பிறந்தகன்றே யிருந்தேனநந்தீஸ்வரனே ௪௩

ஏழைவினையின்றாளெந்தாயிவ்வாறுசெயத்
தாளேவினுமென்செயத் தாளோநந்தீஸ்வரனே ௪௪

தாய்தாயென்றே தலைப்புறட்டக்கொண்டுலைவு
வாய்வாயைமென்றே மடிவேனந்தீஸ்வரனே ௪௫

தாயைவிட்டுப்பிள்ளை தவிப்பதறிந்தவுடனே
சேயையிட்டம்வைத்தணைக்கச் செய்வாய்நந்தீஸ்வரனே

கன்றினுக்கேயிரங்குங் காலியெனவென்னனைத்தான்
என்றுமெனக்கிரங்க விசைப்பாய்நந்தீஸ்வரனே ௪௭

மாயைமணமுடித்து மயக்காதேதனையின்ற
தாயைமணமுடித்துத் தருவாய்நந்தீஸ்வரனே ௪௮

தற்பராத்தினல்வெளியே சர்வபரிபூரணமே
சிற்பராத்தினேரொளியே சிவமேநந்தீஸ்வரனே ௪௯

முத்தரெலாம்வாழியெங்கள் மோனமணித்தாயருளுஞ்
சித்தரெல்லாம்வாழி சுத்தசிவமேநந்தீஸ்வரனே ௫௦

குற்றம்பலநீக்கிக் குணக்குடியென்றேமேவுஞ்
சிற்றம்பலவாழி சிவமேநந்தீஸ்வரனே ௫௧

கட்டளைக்கலித்துறை.

மடக்கிமடக்கிவரு மாயினுஞ்சொல்லுமாண்பொருளும்
அடக்கியடக்கிக்கிடக்குங் கண்டீர்பலனுய்ந்துகொள்வார்
நடக்கினுமாமனவுண்மையினுள்ளிநடையொழிந்து
கிடக்கினுமாமென்றறிதர நாடிக்கிளத்தியதே.

நந்தீஸ்வரக்கண்ணி-முற்றுப்பெற்றது.

ஆக பாடல் - ௧௦௨..

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள் பாடிய
கீர்த்தனைகள்.

இராகம்-புன்னாகவராளி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பாமுத்தன் துணங்குடி தெருவில்வரும் பவனி
பார்த்துவருவோம வாருங்கள்

அநுபல்லவி.

வரமுத்தர்சார்கணங் காமுற்றவர்களிரு
பரமெய்த்தினியதுதி கரமுத்தியருளுநம் (பாமு)

சரணங்கள்.

க. சாத்திரவேதஞ் சலாம்-சலாம் சலாமென்ன
ஜகஜோதிமின்னல் பளீர்-பளீர் பளீரென்ன
பேர்த்துளம்போற்றும் றகீம்-றகீம் றகீமென்ன
பிசுமில்லாகிற்றகு மானிற்றகீமென்றுள்
அசையாமலொருநிலை விசுவாசமருளுநம் (பாமு)

உ. கருமமத்தளதாளந் திடல்-திடல் திடலென்ன
கைம்மணியோசை கணீல்-கணீல் கணீலென்ன
திருவருளாட்டந் திடும் திடும் திடுமென்ன
தினத்தந்தோந் தினத்தந்தோம்மனத்தொந்தோ மனத்தொந்
தோம், உனத்தாளனைத்தையு நினைத்தபடியாகநம் (பாமு)

ங. நாசச்சரீரம் நரேல்-நரேல் நரேலென்ன
நஞ்சவினைகள் சரேல்-சரேல் சரேலென்ன
வீசுமருட்கள் வீறீல்-வீறீல் வீறீலென்ன
தேவதலாளொடுத்தேந்தி சோதிவாசிபிலேறி
ஆதிபிசுமிலு ஜோதிக்கவிமாவைநம் (பாமு)

ச. நாடாதபேர்கள் பயம்-பயம் பயமென்ன
நம்பியபேர்கள் ஐயம் ஐயம் ஐயமென்ன
தேடியபேர்கள் நயம்-நயம் நயமென்ன
திக்குத்திசைகளெங்கு மிக்கவொளிபரப்பி
ஒக்கவுலகமொரு கைக்குள்ளடக்கும்நம் (பாமு)

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

இல்லல்லாகூவென் றென்னைமறந்துகொண்
டிருப்பாயென்னெஞ்சமே.

அநுபல்லவி.

அல்லாகூவென்ற வகண்டிதகண்டமா
நல்லாயிருக்குது காணும்-ஒரு
சொல்லாலே இப்படி தோணும்-வெகு
உல்லாசமாயிலாகா (இல்லல்லா)

சரணங்கள்.

க. அண்டபுவனங்களென் றுமிருப்பதை
யாதென்றறியாது தானே-எங்கும்
நின்றுநிறைந்து மறைந்துசிறந்த
நெடியநிராமயந் தானேமுதல்
பண்டைப்பழகிய நாட்டத்துக்கேயது
பாவைக்கூத்தானது தானே-நீ
கண்டுகளித்துச் சகலமும்விட்டுக்
கரையேறினால்நலந் தானே-தான்
சென்றவிடஞ்செயத் தானே-தன்னைக்
கண்டுகொண்டுலாயிலாக (இல்லல்லா)

உ அ அ மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள் பாடல்.

உ. கெட்டமனத்தை யுடையவெருமைக்
கிடாவினைப்போலவு முண்டோ-காசைக்
கட்டிப்புதைத்துக் கடைசியிற்சாகின்ற
கழுதைகட்குப்பல லுண்டோ-வெகு
மட்டிப்பயல்கள் மனத்தைக்கரைக்கு
மருந்துகள் மாத்திரை யுண்டோ-வெகு
சட்டமதாகிய நிஷ்டையிராத
சண்டாளர்க்குச்சாஸ்திர முண்டோ-இந்தத்
துஷ்டரைப்போலவு முண்டோ-நீ
கெட்டியுடன்லாயிலாக (இல்லல்லா)

ங. இல்லல்லாகூவென் றேநானிராமல்
இணைபடவுமிருந் தேனே-மெத்த
நல்லமோனன்புடன் றொழுகையும்விட்டு
நலங்களையுமறந் தேனே-தன்னை
வெல்லுங்குருபரன் சொல்லியதீக்ஷை
வினவாமலவிட்டிருந் தேனே-அதை
அல்லும்பகலு மறியாமலென்னுள்ளே
ஆபாசமாக்குவித் தேனே-இது
எல்லாமறிந்திடுந் தானே-சொல்லுஞ்
சொல்லும்சொல்லும் லாயிலாக (இல்லல்லா)

ச. பூசைகள்செய்கிறே னென்றுதிரிந்து
புலம்பியபாபமும் போக்கி-பெண்கள்
ஆசையினாலே யனேகந்தரங்கள்
அடிபட்டதும்லகு வாக்கி-எங்கள்
ஈசன்திருவடி யாசையுள்ளானபின்
என்னைக்கையாலவர் தூக்கி-அந்தத்

தோஷித்தனங்க டொலையத்தொழுநற்
றுறைகளைப்போதனை யாக்கி-கெட்ட
பாசங்களைவிட்டு நீக்கி-தந்த
வாசியுடன்லாயிலாக (இல்லல்லா)

௫. எண்சாணுயரத் திருக்கும்பனங்க
ளிறக்கியுண்ணேன்மனக் கண்ணே-கெட்ட
கஞ்சாவுங்கள்ளு மரக்குமபினுங்
கலப்பதைவிடுவெறு மண்ணே-நீ
தஞ்சாவூரானு மகாராஜன்பாதந்
தணிந்துநமஸ்காரம் பண்ணே-என்றன்
கொஞ்சப்பெலனுள்ள காயாபுரியென்ற
கோட்டையிடித்திடு மெண்ணே-அவர்
அஞ்சாதிடிப்பரென் றெண்ணே-இனிக்
கொஞ்சிக்கொஞ்சி லாயிலாக (இல்லல்லா)

. என்னவிதமென்று சொல்வேன் முழக்க
முழங்குவதென்னுக்குள் ளாலே-ஒரு
அன்னமிருந்தேயமுகுபிறக்க
அசைந்தசைந்தாடுவ தாலே-அதன்
முன்னாலே யான்செய்த பாக்கியங்கண்டு
மூன்றாசையில்லாத தாலே-அது
தன்னாலேயானந்த வெள்ளம்பெருகித்
தடையறப்பாய்வத னாலே-பயிர்
அன்னபிடிப்பத னாலே-உனக்
கென்னகுறைலாயிலாக (இல்லல்லா)

வாசனையாகிய மாசற்றவஸ்துவும்
வாக்குமனத்துக் கெட்டாதே-அதில்

ஆசைக்கடல்பொங்கியோசையுடனலை
ஆடிடுமொன்றுங் கட்டாதே-இந்த
நாசச்சரீரத்தை வாசியிற்றீட்டிடில்
நாசத்தையண்ட வொட்டாதே-நல்ல
யோசனைசெய்யுங் குணங்குடி வந்திடில்
போகமுனக்குங் குன்றுதே-ஒரு
மாசறயாகூவென் றேறுதே-நாசில்
ஆசைவிட்டேலாயிலாக (இல்லல்லா)

இராகம்-பந்துவராளி, தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

பெண்கொண்டபேர்பட்ட பாட்டையுங்கேட்டையும்
பேசுவோமே நெஞ்சமே

அநுபல்லவி.

சங்கையும்போக்கிச் சதிமானமாகச்
சகசண்டியாக்குவித் திடுவாள்-வெரு
பங்கப்படுத்தி விட்டிடுவாள்-அந்த
மங்கையராசைவைத் தையையோவையத்தில் (பெ)

சரணங்கள்.

க. தங்கநகையு முகப்பணிச்சேலையுக்
தாவெனவேகுராங் காட்டுவாள்-என்றன்
செங்கைவளையுந் தலைக்கெண்ணெய்சீப்புஞ்
சிறப்பொடுதாவென மாட்டுவாள்-வன்னக்
கொங்கைக்கிசைந்த ரவிக்கையுங்கோலப்
பணியுங்கொடுவென மூட்டுவாள்-வா

வெங்கப்பயனீயெ ஞமக்கவேெமென்று
வீட்டில்வராதேயென் றேட்டுவாள்-அந்த
மங்கையர்சைவைத் தையையோவையத்தில் (பெண்)

உ. ஆதியைத்தேடி யருள்பெறநாடில்
அழுதழுதுமடி பிடிப்பாள்-நீதான்
ஏதென்னைவிட்டுப் பிரிவதுமென்றவள்
ஏங்கிஏங்கிதுடி துடிப்பாள்-செட்ட
வாதாடீசெய்யுந் தவம்பலியாதென
வாழ்த்திவஞ்சகொடை கொடுப்பாள்-கெட்ட
மூதேவிபுத்தி படைத்தவளாகி
முரணுக்கு யாரடி துடிப்பாள்-வெகு
வேதனையாய்மட மடப்பாள்-அந்த
வாதிகளாசைவைத் தையையோ வையத்தில் (பெண்)

௩. நாடிக்குருவடி தேடிநடக்கின்ற
நற்செயலைக்கசப் பாக்குவாள்-எங்கும்
ஓடித்திரிந்தே யலைந்துபணங்கள்
ஒருக்காலேதேடென்று தாக்குவாள்-அவன்
தேடும்பொருடனைக் காணினுமக்கெதிர்
தேசத்திலாரென்று தூக்குவாள்-இன்னும்
ஆடென்றும்மாடென்றும் வீடென்றும்தேடென்றும்
நீண்டவனைவறப் பாக்குவாள்-பின்பு
ஈடொன்றிலாநினை வாக்குவாள்-அந்த
தேடிகளாசைவைத் தையையோவையத்தில் (பெண்)

ச. நீராட்டமாடி மையிட்டுப் பொட்டிட்டு
நிரம்பவுடமைக ளிடுவாள்-வந்து

உகூஉ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

போராட்டமாகவே சீராட்டஞ்செய்துன்றன்
புத்தியைப்போக்கடித் திடுவாள்-பின்பு
பாராட்டம்பண்ணியுன் றன்னையும்விட்டுப்
பலர்முகம்பார்த்தவள் கெடுவாள்-சுத்த
மாராட்டமாகு மனந்தெளியார்க்கு
மருண்மமையேபொழிந் திடுவாள்-கெட்ட
சீராட்டியாய்வந்து முடிவாள்-அந்த
நாரிகளாசைவைத்தையையோவையத்தில் (பெண்)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பாடையிலேதுறவடைந்து பரமடைந்தகுணங்குடியார் பகர்ந்தஞானம், பாடையிலேதுறவடைந்து பரமடைந்தானந்தசுகம்படைத்திடாரைப், பாடையிலேபோட்டுமிடுக்காட்டிலிடப்பிறமுனையும் பலருமந்தப்,பாடையிலேபோட்டெடுக்க நாள்வருமென்றறிந்திலையே பாவிநெஞ்சே.

இராகம்-கல்யாணி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

எத்தனையாட்டீ யாடினும்பதைப்பற்
றிருந்திடுவாய் நெஞ்சமே (எத்தனை)

அநுபல்லவி.

புத்திசற்றேனும் படைத்தாயெனிலந்தப்
போதனையேயுனைத் தேற்றும்-மூன்று
வாதனையும்மற மாற்றும்-யோக
சாதனைமீதினு மேற்றும் (எத்தனை)

சரணங்கள்.

க. நற்றவஞ்சித்திக்கு முத்திதருந்தச
ர்த்தத்தையுஞ்சுத்தி யாக்கும்-கட்டிச்

சுற்றுமறுதலக் கட்டுமவிழ்ந்திடச்
சோடசப்பின்னலை நீக்கும்-பாயும்
பத்தோடிரண்டு கலையுமெட்டாகப்
பராபரமும்முகம் பார்க்கும்-நல்ல
சுத்தமயப்படி கச்சுயஞ்சோதிச்
சுழிமுனையுந்தலை காக்கும்-எமன்
உத்தியோகந்தனைப் போக்கும்-வந்து
வெற்றிக்குணங்குடி வாய்க்கும் (எத்தனை)

௨. சாற்பசுதன்னை வெளியில்விடாமலுங்
கட்டிதொழுவினின் மாட்டும்-விட்டிற்
பாற்பசுவைப்பக்கு வத்துடன்வைத்ததன்
பாலைக்கறந்தனைக் கூட்டும் ஏழை
போற்பசிதன்னையும் போக்கித்தபசுக்குப்
போவென்னநேர்வழி காட்டும்-அதன்
மேற்படைக்காலா லுதைத்தவுதைத்தின்னும்
விட்டேனோவென்றுகை நீட்டும்-உன்றன்
மாற்படியாவையுஞ் சாட்டும்-மாட்டை
மேய்ப்பக்குணங்குடி யோட்டும் (எத்தனை)

௩. வஞ்சமறலி வரவிடுதூதான
வஞ்சியராசைவிட் டோடும்-மெத்தப்
பிஞ்சபழங்கந்தை யானபுன்மாயையைப்
பேயர்தலையினிற் போடும்-நாளும்
தஞ்சமென்றென்குரு நாதன்றிருவடி
தன்னைத்தொழுதிட நாளும்-இனி

உகூச மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்

என்செயலேது மில்லையென்றவரிடம்
 ஏங்கியேங்கியைப் பாடும்-நின்று
அஞ்சாமலஞ்சியே வாடும்-மிக்க
 கெஞ்சிக்குணங்குடி தேடும் (எத்தனை)

௪. இடைபிங்கலைக்கிடை யில்லடையுஞ்சுழி
 எளிதிற்றடைபற மீறும்-பாயும்
மடைகண்டுவருமதி யமுதமுட்கொண்டு
 வாவாக்காயமுந் தேறும்-இந்த
உடலோடிருந்து தபஞ்செய்யவுஞ்சற்பம்
 கொட்டுண்டுமண்மீது சாறும்-முன்னைத்
தொடரிருவினைவொத்து நீருடி-அருள்
 படருங்குணங்குடி யேறும் (எத்தனை)

௫. ஆதாரமாறினுஞ் சேதாரம்வாரா
 தடுக்கடுக்ககவே விடுக்கும்-எமன்
பாதைகார்த்துநிற்குங் கண்டமெனுமயிர்ப்
 பாலத்தையுமெள்ளக் கடக்கும்-பின்பு
காதுகண்ணுக்கொடு மூக்குமொன்றாகக்
 கவிந்துமங்காளத்தை யடக்கும்-என்றுஞ்
சூதானமாகிய வெட்டவெளிசென்று
 சொக்கியக்குண்டு படுக்கும்-குரு
நாதனருளடை கிடைக்கும்-பரஞ்
 சோதிகுணங்குடி யடுக்கும் (எத்தனை)

௬. உந்தியின்கீழ்நின்றுதித்தசுழுமுனை
 ஓங்காரக்கோதண்டம் பிடிக்கும்-வருஞ்
சந்திரன்சூரியன் மேல்வைத்துத் தாக்கிச்
 சமர்பொருதுஜெயம் படைக்கும்-சற்றே

குந்தியிருந்திலைப் பாறித்தெளிந்து
  குசாலாகச்சாய்ந்தங்கே படுக்கும்-அதற்
கந்தியுஞ்சந்தியு முச்சிமுக்காலமும்
  ஆசரித்துப்பூசை நடக்கும்-தேவ
இந்திரன்போனின்று நடிக்கும்-இங்கே
  வந்துகுணங்குடி கொடுக்கும் (எத்தனை)

எ. சொல்லித்திரிதற் கறிவுகற்றதோஷ
  தோஷத்தைநாசத்தி லாக்கும்-கற்றும்
நல்லவறிவற்று புலையரைக்காணின்
  னடுங்கியுடலெங்கும் வேர்க்கும்-மலை
கெல்லியெலிபிடித்த கதைபோற்காருக்
  கேயலையாதுனக் காக்கும்-பாயும்
வல்லயம்போல்வரு மாயையாஞ்சணடி
  மாட்டுக்கும்மாசண்டி யாக்கும்-கரு
நெல்லிக்கனிகைக்குள் வாய்க்கும்-அருள்
  முல்லைக்குணங்குடி பூக்கும் (எத்தனை)

அ. காமக்குரோதக் கலையைக்களைந்து
  கடுஞ்சுழிக்காற்றிலே தூற்றும்-யோக
பூமிக்குளமோன வித்தைப்பதித்துப்பரி
  பூரணமாய்ப்பயி ரேற்றும்-மேற்
சோமன்மதிவட்ட மீதுசுழுமுனைச்
  சொக்கித்தெளிந்திடத் தேற்றும்-தாயை
வாமம்வைத்துப்பூசை பண்ணிப்பணிந்திட
  வாரியமிர்தத்தை யூற்றும்-நல்ல
நேமத்துடனுனைப் போற்றும்-தாயை
  சேமக்குணங்குடி யேற்றும் (எத்தனை)

 மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்

௯. இல்லறந்துறந்து வரும்பலதொல்லைகள்
எல்லாமெடுத்தெடுத் தெரியும்-மூடும்
வல்லிருளாகிய மாமாயைதந்த
மயக்கும்விட்டுவிட்டுப் புரியும்-ஒரு
எல்லையில்பேரின்ப வெள்ளப்பெருக்கில்
எடுத்துண்டுந்தன் வயி னிறையும்-பின்பு
அல்லும்பகலுஞ் சுகானந்தநிஷ்டையில்
அண்டமும்பிண்டமுந் தெரியும்-யெங்கும்
சொல்லுமருண்மழை சொரியும்-மெத்த
நல்லகுணங்குடி புரியும் (எத்தனை)

௰. கூசிகுலாவு மடவாரைக்கொஞ்சிக்
குலாவாமலுங்கையை விடுக்கும்-வன
வாசத்துக்கேகித் தவம்புரிதற்கிச்சை
வைத்துவைத்துத்துடி துடிக்கும்-கெட்ட
ஆசைப்பசாசத் துரத்திதுரத்திவந்
தண்டவொட்டாமலே யடிக்கும்-ஞான
தேசிகன்பர்தார விந்தத்தையேமோனச்
சின்முத்திரையாகப் பிடிக்கும்-உப
தேசத்துக்காரையுந் தடிக்கும்-நமக்
கீசன்குணங்குடி கிடைக்கும் (எத்தனை)

௰௧, செத்தாலும்வைத்தடி வாங்காமனிற்கின்ற
தீரத்தையேதிர மாக்கும்-சற்றும்
மெத்தாதிபுத்திவந் தெற்றுமலுன்றனை
மேவிவிழுந்துகை தூக்கும்-எங்கள்
சித்தாதிசட்கருள் செய்தான்முத்தியுஞ்
சித்தியும்வெற்றியும் வாய்க்கும்-நின்று

எத்தாலினிப்பிழைப் போமெனவெண்ணாமல்
எங்கோனருட்பாது காக்கும்-ஒரு
மித்தபவங்களைப் போக்கும்-மோன
வித்தைக்குணங்குடி வாய்க்கும் (எத்தனை)

கஉ. எண்ணாதவெண்ணத்தினூடேபடர்ந்தெழும்
இன்பவினோதத்தை வீட்டும்-கெட்ட
மண்ணான மூவாசை மண்ணாகவுநல்ல
மானாபிமானத்தை யோட்டும்-என்றன்
கண்ணேமணியேயென் கண்ணுதலேயெனக்
கண்ணீருமுண்ணீரு மூட்டும்-பின்பு
தண்ணீருமண்ணுங் கலந்ததுபோற்சிந்தை
தத்தளிக்கநிலை நாட்டும்-நடம்
பண்ணும்பரவொளி சூட்டும்-உய்யும்
வண்ணக்குணங்குடி காட்டும் (எத்தனை)

கங. வித்தகனார்சொன்ன புத்திபுன்மாயையை
வேங்கைப்புலியெனச் சாடும்-நம்மை
வெற்றிகொண்மாதர் முயக்களற்கேணி
விரிவோடவுங்காயப் போடும்-உன்னைப்
பெற்றார்பிறந்தார் சுற்றத்தார்முதலான
பித்தர்க்கெல்லாமுகம் வாடும்-நல்ல
பத்தரைமாற்றுப் பசும்பொன்னையொத்த
பரவொளிபம்பர மாடும்-மேலுங்
கத்தனருளுங்கை கூடும்-நாளும்
சித்தக்குணங்குடி யாடும் (எத்தனை)

கச. எங்குநிறைந்த பெரும்பொருளென்னுள்
இருந்துகொண்டேவிளை யாடும்-ஒரு

உகூஅ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

கங்குகரையறப் பொங்கிப்பரவிக்
கருணைக்கடல்வந்து மூடும்-அருள்
வங்கமுந்தங்காம லிங்குவந்தென்னை
மகிழ்ந்தடுத்தேற்றிக்கொண்டோடும்-நாளும்
மங்காத்தங்க மவுனப்பொருளு
மலைமலையாகக்கை கூடும்-இன்னும்
பங்குகொடுக்கவு நாடும்-யோகந்
தங்குங்குணங்குடி சூடும் (எத்தனை)

௧௫. வாசாமகோசர வான்பொருளென்றன்
மடிமீதுசெங்கீரை யாடும்-மோன
தேசிகன்பாதார விந்தத்தெய்தத்தத்
தெய்யெனக்கூத்துகள் போடும்-எங்கள்
ஈசன்றிருவரு டாளுணைகொட்டிப்பேர்
இன்பக்கோலாகலம் பாடும்-எம
பாசமறுத்துக்கொண்டு டென்னச்சு மட்டறும்
பாய்ந்துமடமடென் றோடும்-கோட்டை
வாயிற்கடந்துட்சென் றுடும்-மேலே
பேசுங்குணங்குடி கூடும் (எத்தனை)

கொச்சகம்.

ஐயையோ வென்விதியை யாரிடத்திற் சொன்னாலும்
ஐயையோ வென்றே யழுங்கவலை கொள்வார்தாம்
ஐயையோ வையகத்தி லாருமிலை யுன்னையன்றி
ஐயையோ வடிமையைக்கை யணைப்பாய் குருபரனே.

இராகம்-பைரவி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

ஐயையோநானென்ன செய்வேன்-என்விதிவசம்
ஆருடனேசொல்லி யழுவேன்.

அநுபல்லவி.

மெய்யெடுத் ததும்பொய்யாய் வீறாள்கழிந்து போச்சுப்
பொய்யிலாதவென் னையளருளது
கையுமெய்யுமாய்க் கண்ணிற்காணேனே (ஐயை)

சரணங்கள்.

க. பார்க்கப்பலவித மறைவாய் சமையலான
பதினாலுலோகமு நிறைவாய்
வாக்குமனமுமதி ளேக்கமதாவாய்நின்றுந்
தீர்க்கமா யறியாமற் றேடியே
பார்க்குள்ளே யலைந் தலைந்துங்கா ணேனே (ஐயை)

உ. முன்னோர்செய்திடுபாவ லாபமோ பாதகமோவென்
மூதேவித்தனங்கொள்பிர தாபமோ
என்னகொடுமைகளோ வென்றலைவிதிதானோ
இன்னபேதமில் லாதசோதியை
இன்னுமென்னுட் கண்ணிற்காணேனே

௩. ஆசாபாசங்களெல் லாத்தையும்விட்டும் அநுதினமும்
ஆனந்தவெள்ளத்தா ளகப்பட்டும்
ஓசைமணிபூரகத் தாள்ளெங்குந்தேடியும்
வாசமெய்த்த குணங்குடிப்பா
தேசியெய்த்து மினைத்துங்காணேனே.

௧௦௨ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

சரணங்கள்.

௧. உடல்பொருளாவியோ டெவையுங்கைக்கொள்ளவும்
உவந்தென்னையு முய்யக் கொள்ளவும்
நொடிக்குமுன் மனவாசி மேலேறிக் கொள்ளவும்
நூலேணிமேலேறிக் கொள்ளவும்
படுமுடிச் சானவா ரூதாரம் விள்ளவும்
படிக்குப் படிகடந்து கொள்ளவும்
கடினத் துடன்கண் கண்டதையுங்கீழே தள்ளவும்
காதளவுக்குமேற் கொள்ளவும்
நடன மிடும்பரி துள்ளாட்ட மெடுக்கவும்
நடித்து நடித்துக்கொண் டாட்டங்கொடுக்கவும்
இலைபிங் கலைகண்டத் தாட்ட மொடுக்கவும்
எனக்குப் பயந்தெம னோட்டம்பிடிக்கவும் (வங்கெ)

௨. கம்பமற்றவருட் கடலுள்வாய்மடுக்கவும்
களகளென் றேசும்பா குடிக்கவும்
செம்பொற் கமலா சனமீதிற் படுக்கவும்
செங்கீரை யாடித் துடிக்கவு
வம்பரைப் போல்விளை யாட்டுப் படிக்கவும்
வாசியி லேறி நடக்கவும்
ஒன்பது வாயிலி னிலையைப் பிடிக்கவும்
ஒளியினோடு காலை மடிக்கவும்
தம்பிரா னெனுமெல்லை சூட்டவும்
தாக்குச் சுழிமுனை பில்லைப் பூட்டவும்
எம்பிரா னென்னுங் கல்லை யோட்டவும்
எனக்குப் பயந்தெமன் பல்லைக்காட்டவும் (வங்கெ)

௩. தொட்டுப தேசித்த வுடன்சோதி தட்டவுந்
* தொடுமுன்னே சிவயோகங் கிட்டவும்

எட்டுக் கயிற்றிலென் கால்ரண்டுங் கட்டவும்
எட்டிய வன்காலைக் கட்டவும்
கட்டைப்பனை தனி லுங்கள்ளுக் கட்டவும்
கள்ளுக் கள்ளாய்ச் சும்மா கொட்டவும்
கொட்டிய கள்ளுண்ட பின்போதை முட்டவும்
குதிகொண்டு கெக்கலி கொட்டவும்
கிஷ்டை படைத்தனுபூதி மிஞ்சவும்
கிருவி கற்பச மாதி அஞ்சவும்
இஷ்டப் படிக்கரு ணின்று கொஞ்சவும்
எனக்குப் பயங்கெம னின்றுகெஞ்சவும் (வங்கெ)

௪, கத்தன் திருவடி பெற்றவ னாகவும்
கட்டை கடைத்தேற லாகவும்
நற்றவ முற்றவஞ் சித்தனு மாகவும்
நாவு மங்கரு ளத்து ளேகவும்
பத்து வகைநாத முஞ்சுத்த மாகவும்
பத்தோ டிருகலை சாகவும்
ஒற்றைக் காலான்மயிர்ப் பாலத்தி லேகவும்
ஒருபாய்ச் சலிற்றுண்டிப் போகவும்
வத்த தீகைஷயுந் திருத்தமாகவும்
வாலையம் பிகை பொருத்த மாகவும்
எய்த்த வெருத்த மெருத்த மாகவும்
எனக்குப் பயங்கெம னொருத்தன் சாகவும் (வங்கெ)

இராகம்-புந்நாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பானே யுனை நம்பினேன் - குணங்குடி
பானே யென்னாண் டவனே

அநுபல்லவி.

யானே யுனைநம்பி னேன் சாகச் செய்வையோ
யானாக நின்றென்னை நான்சாகச் செய்வையோ
பேய்நாய் கண்டசிறு மானாகச் செய்வையோ
பெருமானு மெய்பெரு மானாகச் செய்வையோ (யா)

சரணங்கள்,

௧, பாவைப ரைப்பாவி கூடிடச் செய்வையோ
பாவையர்க் குப்பயந் தோடிடச் செய்வையோ
பாவங்கள் வந்தெனை மூடிடச் செய்வையோ
பாவமெல் லாம்விட்டுச் சாடிடச் செய்வையோ
பாவிகள் போன்முகம் வாடிடச் செய்வையோ
பரஞ்சோதி யம்பர மாடிடச் செய்வையோ
பாவாணர் போல்வீணிற் பாடிடச் செய்வையோ
பரிபூர ணானந்தம் பாடிடச் செய்வையோ (யா)

௨, சண்டாள ரைவாழ்த்திக் கொண்டாடச் செய்வையோ
சற்குருவைப்போற்றிக் கொண்டாடச்செய்வையோ
தொண்டாசை யென்னையுந் துண்டாடச் செய்வையோ
தொண்டாசைதன்னையுந் துண்டாடச் செய்வையோ
முண்டரைப் போற்றிண்டு முண்டாடச் செய்வையோ
முத்தி தந்துதுதி கொண்டாடச் செய்வையோ
வண்டாய்த் துவண்டு துவண்டாடச் செய்வையோ
வந்தரு டந்தெனைப் பந்தாடச் செய்வையோ (யா).

௩, வெட்டவெளியிலென்னை விட்டிடச்செய்வையோ
வித்தகன்பாதத்தைக் கட்டிடச்செய்வையோ
வித்தகன் பாதத்தைக் கட்டிடச்செய்வையோ
பட்டதற்கும்பலன் கிட்டிடச்செய்வையோ

கெட்டை மரம்போலப் பட்டிடச் செய்வையோ
நீசனுக் குமருளொட்டிடச் செய்வையோ
மட்டியென் றென்னையை விட்டிடச் செய்வையோ
வாசியும் பாவிக்குக் கிட்டிடச் செய்வையோ (யா)

மதபேத மோதப் படித்திடச் செய்வையோ
மதமற்ற ஞானம் படித்திடச் செய்வையோ
விதியற்றுப் பிசகை யெடுத்திடச் செய்வையோ
வேதாந்த நிலைதனை யெடுத்திடச் செய்வையோ
விதிவசந்தன் னுயிரைப் பிடித்திடச் செய்வையோ
விதியென்று கல்லைப் பிடித்திடச் செய்வையோ
மதுவென்று கள்ளைக் குடித்திடச் செய்வையோ
மதியமிர் தத்தைக் குடித்திடச் செய்வையோ (யா)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

எல்லாருமானுடரோ வெங்கள் குணங்குடியானை யிறைஞ்சினோர்கள், எல்லாரு மானுடரா மெங்கள் குணங் குடியானை யிறைஞ்சவேண்டும், எல்லாருமானுடரோ வெங்கள் குணங்குடியானை யிறையே யென்றே, எல்லாரு மிறைஞ்சு மெங்கள் குணங்குடியான் பொற்பதமேற்செய்திடாதோ.

இராகம்-அசாவேரி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

எங்கள் குணங்குடி யாண்டவன் பாதத்தை
என்றிந்தப் பாவிகண் கண்டிடுமோ.

அநுபல்லவி

பொங்குந் திருவருளுந் தங்கும் படிக்கருளும்
பூரண மயமாய் நின்ற காரணக் கடவுளான (எங்கள்)

சரணங்கள்.

௧. கூட்டிக் கருணைவிழி காட்டிக் காட்டிக் கையைக்
கொடுத்துக்கொடுத்தணைத்துப் பிடித்துப்பிடித்துமெய்யைப்
பூட்டிப் பூட்டியருள் சூட்டிச் சூட்டித் தரும்
பூரண மயமாய்நின்ற காரணக் கடவுளான (எங்கள்)

௨. முத்திவித்தாய்ப்பதிந்தும் மொய்த்தபயி ராயெழுந்தும்
மூன்றுமண் டலத்தைமூட்டி மூடியொளியால் விளைந்தும்
புத்தியு மெற்றூது பூத்த பொற்பையற் புதத்தருளும்
பூரண மயமாய்நின்ற காரணக் கடவுளான (எங்கள்)

௩. வாதனை மாற்றியோக சாதனை யேற்றி யேற்றி
வாக்கு மனமணுகா வாழ்வினை வாழ்த்தியேத்தப்
போதும் போதுமெனப் போதித் தருள்புரியப்
பூரண மயமாய்நின்ற காரணக் கடவுளான (எங்கள்)

௪. சிற்பாத் துக்குட் சிறந்த நற்பாத் துக்குட் பிறந்த
சிற்பாத்துக்குட் பிறந்து சொற்படிகம்போற் சிறந்து
பொற்பிர பைக்கொப்பளிக்கும் அற்புத கர்ப்பூர மாகிப்
பூரண மயமாய்நின்ற காரணக் கடவுளான (எங்கள்)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அன்றெழுதி னவனெவர்க்கு மெங்கள்குணங் குடியானு மவன்கையாலே, அன்றெழுது மெழுத்தையழித் தெழுதிடவல் லபமெவர்க்குண் டார்க்குமில்லை, அன்றெழு மவனேதா னழித்தெழுத வல்லவன்கா ணுதலாலே, அன்றெழுதுமெழுத்தழித்தென் மண்டையிற்று னல்லெழுத்தொன்றழுத்திடானே,

இராகம்-பியாகடை-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி,

ஆண்டவ னென்செய்வனோ-குணங்குடி
ஆண்டவ னென்செய்வனோ.

அநுபல்லவி.

ஆண்டவ னென்னைத்தென்னை யருகில்வைத் திடுவனோ
நீண்டியும் பார்க்காமற் றெருவில்விட் டிடுவனோ (ஆண்)

சரணங்கள்.

தேனைப் பழித்தபே ரின்பங் கொடுப்பனோ
தேவடி யார்கள்சிற் றின்பங் கொடுப்பனோ
மோனவ ருட்பரி வட்டங் கொடுப்பனோ
முற்றுமுட் டாளெனும் பட்டங் கொடுப்பனோ (ஆ)

உச்சிக்குள் வைத்த பொருளைக் கொடுப்பனோ
உச்சந் தலையில்ரண்டு குட்டுக் கொடுப்பனோ
மூச்சட ரோடுசோம வட்டங் கொடுப்பனோ
முற்றுமுட் டாளெனும் பட்டங் கொடுப்பனோ (ஆ)

வற்றா வருட்செல்வங் கொள்ளை கொடுப்பனோ
மண்ணைத்தா னள்ளிக்கை கொள்ளக் கொடுப்பனோ
முத்தி தருமோன வட்டங் கொடுப்பனோ
முற்றுமுட் டாளெனும் பட்டங் கொடுப்பனோ (ஆ)

நாக்கங் நாளவாயிற் காக்கக் கொடுப்பனோ
நாய்போல வாயில்தோறுங் காக்கக் கொடுப்பனோ
மூக்கு முனையில்வன்னி வட்டங் கொடுப்பனோ
முற்றுமுட் டாளெனும் பட்டங் கொடுப்பனோ (ஆ)

௯௦அ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்

௫. சிட்டறு கவும்வாசி கட்டிக் கொடுப்பனே
செட்டையிற் றுனிரண்டு கட்டுக் கொடுப்பனே
முட்டமுட்டச் சட்ட திட்டங் கொடுப்பனே
முற்றமுட் டாளெனும் பட்டங் கொடுப்பனே (ஆ)

௬. சண்டங் கடக்கத்தான் காட்டிக் கொடுப்பனே
காலனுக் கென்னைத்தான் காட்டிக் கொடுப்பனே
முண்டம் படாகிலே விட்டுக் கொடுப்பனே
முற்றமுட் டாளெனும் பட்டங் கொடுப்பனே (ஆ)

௭. செத்துப் போமுன்காய சித்தி கொடுப்பனே
செத்துப்போ வென்றுசா பத்தைக் கொடுப்பனே
முத்தமிட் டிட்டுநல் லிஷ்டங் கொடுப்பனே
முற்றமுட் டாளெனும் பட்டங் கொடுப்பனே (ஆ)

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-சாப்புதாளம்,

பல்லவி.

ஐயையோ வென்விதிவசம் ஆருடன் சொல்வேன்

அநுபல்லவி

கையுமுடல் மெய்யென் றெண்ணிப் பொய்ய னாகினேன்()

சரணங்கள்.

பெண்டுபிள்ளையென்று மனம்பித்துக்கொள்ளுதே-நாம்
என்றுயிருப் போமெனவுஞ் சண்டை தள்ளுதே ஐயை
யழிக்கோ வென்னுடலைப் படைத்து வளர்ப்பேன்-இதை
புழுக்கோ நாய்நரிக்கோ பிடுங்கக்கொடுப்பேன்(ஐயை)

கையில்வெண்ணெய் தனைவிட்டுநெய்யைத்தேடுறேன்-எங்கள்
ஐயன்பாதந்தனைவிட்டுப் பொய்யைக்கூடுறேன் (ஐ)

மாதுமக்களென்று மென்லதி மயங்குதே-இது
சூதுசெய்வாரோடு கூடி யாதுபோகுதே (ஐயை)

வாக்குமன மணுகாது வான்பொருள் ஞானமோ-அதை
நோக்கிநோக்கிப்பார்ப்பார்க்குவாய்க்குமேகொள்ளே

புந்திமகிழுண் டுடுக்கச் சிந்தை கள்ளுதே [illegible]யோயா
அந்தகா ரந்தன்னை யகமாக்கிக் கொள்ளுதே (ஐயை)

காயிலை புதிர்ந்த சருகு கனிதின்று-நாம்
ஆயுமறை முடிவைத் தேடிப்போவது மென்று (ஐயை)

தேகத்தினென்பு வெளியாக வாடினோர்-அவர்
ஆகமச் சொற்படிக்கே யருளைக் கூடினோர் (ஐயை)

ஆழிகரையின்றி நிலைநிற்க வில்லையே-யான்
பாழிலலையாதெனக் கோர்பாதையில்லையோ (ஐயை)

ஆசை பாசமற்றவ ரருளைப் படைப்பார்-அவர்
தேசிகன் குணங்குடித் தெருவி லிருப்பார் (ஐயை)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றலையி லிட்டபொல்லா விதிபானற் குணங்குடிவாழ் விணங்குதில்லை, என்றலையி லிட்டபொல்லா விதிக்கெண்ணெ யிட்டாலு மெருகுதில்லை, என்றலையி லிட்டவிதிக் கினியெவர்பட் டுத்தொலைப்பா ரெனநின் றேங்கி, என்றலையி லிட்டவிதி தனைநினைந்து பாவியா னிடைகின்றேனே.

இராகம்-ஆகிரி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஏதேது செய்திடுமோ பாவிவிதி-ஏதேது செய்திடுமோ.

அநுபல்லவி.

ஏதேது செய்து பெணேமோசஞ் செய்யுமோ
மாதவஞ் செய்து மனுவாகச் செய்யுமோ (ஏதே)

சரணங்கள்.

௧. சற்றுநல் லறிவற்ற மாடாகச் செய்யுமோ
சாகா வரம்பெற்றுக் காடேகச் செய்யுமோ
கற்றறி மூடர்சட் டோகச் செய்யுமோ
கர்த்தன் குணங்குடி வீடாகச் செய்யுமோ (ஏதே)

௨. கத்திக்கத் திப்பாவி செத்திடச் செய்யுமோ
கர்த்தன் திருவருள் பெற்றிடச் செய்யுமோ
கொத்துப்பெண் ணாசைகொத்திடச் செய்யுமோ
குணங்குடி வாழ்க்கைவந் தெய்திடச் செய்யுமோ

௩. செத்த பிணத்தோடு சேர்ந்திடச்செய்யுமோ
சித்தர் கணத்தோடு சார்ந்திடச் செய்யுமோ
மெத்தப் பணந்தேடி மாய்ந்திடச் செய்யுமோ
மேலைக் குணங்குடி வாழ்ந்திடச் செய்யுமோ (ஏதே)

௪. பாழான காயத்தைப் பாழாகச் செய்யுமோ
மாழாகப் போருண்டுப் பாழாகச் செய்யுமோ
தோளான பெண்களுக் காளாகச் செய்யுமோ
தேறிக் குணங்குடிக் காளாகச் செய்யுமோ (ஏதே)

௫. தேவடி யாள்வீட்டு நாயாகச் செய்யுமோ
தேவடி யாளுமென் றூயாகச் செய்யுமோ

நாவுருசிகொண்டு பேயாகச் செய்யுமோ
நாதன் குணங்குடிக் கேயாகச் செய்யுமோ (ஏதே)

இராகம்-பரசு, சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

அல்லாகூ வென்னுங்கள்-சதாகாலம்
அல்லாகூ வென்னுங்கள்

அநுபல்லவி.

அல்லாகூ வென்னுங்கள் அஞ்ஞானத்தைவிட்டு
எல்லாரும்வெளிப்பட்டு இப்போதெதிர்ப்பட்டு (அ)

சரணங்கள்,

௧, வகுத்தசோதி மெய்ஞ்ஞானவாரிதை மனமுன்ன
வஞ்சமில் பரமார்த்த குருகருணையதென்ன
செகஜால வல்லதன்னுட் சிக்கிப்பலவுமின்ன
சிற்சொரூபந்தெரியாமற் செத்திறந்துபோமுன்னம்

௨, அல்லா கூவென்ற வரும்பொருளாமென்ன
அனந்த மறைகளு மப்படியே பன்ன
நல்லறி வாளரு நாளுமெடுத்துச்சொன்ன
நன்மையெல்லாநமக் குண்மையிலேமன்ன (அல்)

௩, ஆசாபாசமென்னும் அழிபுத்திகளுமற்று
அள்விட்டறியவொண்ணா தருண்ஞானத்தைப்பெற்று
மாசற்றொளிருமுன் மனமிரு வினையற்று
மாதாபி தாவெனு மயமுழு வதுமற்று (அல்)

௪, மும்மலக் காட்டினை முழுவதையுமரிந்து
மூலநெருப்பினை மூட்டமூட் டவிரிந்து. (அல்)

௬௯௨ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

சின்மய ஜெகஜோதித் தெளிதர வேதெரிந்து
தேசிகன் குணங்குடி தெருவீதியிலிருந்து (அல்)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்,

புனிதகுணங் குடிவாழ்க்கை போகாமற் பொங்குமிச்சைப் பொங்கிப்பொங்கிப், புனிதகுணங் குடிபடைத்துப்போகபரிபூரணபோ தகமும்பூண்டு, புனிதகுணங்குடியானைப் போற்றுதுபோற் றுவார்போலுமந்தப், புனிதகுணங் குடியானைப் போற்றியிந்தப் புல்லனும்வாய்புலம்புவானே

இராகம்-ஆனந்தபைரவி, அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கத்திக் கத்தித் தொண்டையுங் கட்டிச் செத்தேனே
காணுமெங்கள் குணங் குடிச்சித்தனே

அநுபல்லவி.

முத்தனே முத்தனே முத்தனே யென்றும்
கர்த்தனே கர்த்தனே யென்று முனைத்தேடி (கத்தி)

சரணங்கள்.

௧, நாயனே நாயனே நாயனே யென்றும்
மாயனே மாயனே மாயனே யென்றும்
தூயனே தூயனே தூயனே யென்றும்
நேயனே நேயனே யென்று முனைத்தேடி (கத்தி)

௨, ஏகனே யேகனே யேகனே யென்றும்
யோகனே யோகனே யோகனே யென்றும்
மோகனே மோகனே மோகனே யென்றும்
வாகனே வாகனே யென்று முனைத்தேடி (கத்தி)

௩, நாதனே நாதனே நாதனே யென்றும்
நீதனே நீதனே நீதனே யென்றும்
போதனே போதனே போதனே யென்றும்
தூதனே தூதனே யென்று முனைத்தேடிக் (கத்தி)

௪, சித்தனே சித்தனே சித்தனே யென்றும்
சுத்தனே சுத்தனே சுத்தனே யென்றும்
பத்தனே பத்தனே பத்தனே யென்றும்
அத்தனே அத்தனே யென்று முனைத்தேடிக் (கத்தி)

௫, ராஜனே ராஜனே ராஜனே யென்றும்
போஜனே போஜனே போஜனே யென்றும்
தேசனே தேசனே தேசனே யென்றும்
வாசனே வாசனே யென்று முனைத்தேடிக் (கத்தி)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்டதெல்லாங் கனவாகக் கண்டருணாங் குடியார்க் கருணை காட்டில், கண்டதெல்லாங் கனவாகக் கண்டருள்கொண் டவராகக் கருணைகாட்டின், கண்டதெல்லாங் கனவாகக் கண்டருள்கொண் டவர்போலக் கண்மியாலே, கண்டதெல்லாம் கனவாகக் கண்டிடமேயார் கனவேனுங் கண்டிலேனே,

இராகம்-காம்போதி-ரூபகம்-தாளம்

பல்லவி.

கனவுங்கண் டிலனே-பாவியொரு
கினைவுங்கண் டிலனே

அநுபல்லவி.

கனவுங் கண்டிலன் காட்சி கொடுக்கவுங்
கர்த்தனருளடை காத்துக் கிடக்கவும்

௧௧௪ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்

மனமுந் தேறிப்போய் வாழ்வை விடுக்கவும்
மாகுணங் குடிமெய் வாழ்வைப் படைக்கவும் (கன)

சரணங்கள்.

௧. மானாபி மான மடமையைப் போக்கவும்
மாதர்க் கடிமைப் படாதெனைக் காக்கவும்
வானாதிபூத லயமலந்து வாய்க்கவும்
வாசாம கோசர வாழ்க்கையுஞ் சாய்க்கவும்
மோன மவுனம ணிமாலை கோக்கவும்
மூக்கு நுனியைச் சுழுமுனை யாக்கவும்
ஞானத் திருநட நாதமுங் கேட்கவும்
நாதன் குணங்குடிப் பாதையும் பார்க்கவும் (கனவு)

௨. நாதாந்த மோன குருபதம் போற்றவும்
நாலை மடக்கியங் நாளத்து ளேற்றவும்
வேதாந்த வீட்டின் வெளிவாயில் சாத்தவும்
வித்தகன் வந்து விளக்கெடுத் தேற்றவும்
சீத மதிதன் னமிர்தத்தை யூற்றவும்
சின்முத்தி ரையைத் தென்பனந் தேற்றவும்
பூத லயத்தட் பொறிகளைத் தாழ்த்தவும்
புண்ணியன் குணங்குடி பொங்கிட வாழ்த்தவும் (க)

௩. பாங்கா யுதவுமெங் கோனவந் தடுக்கவும்
பஞ்சகோச மென்னுங் கோட்டை பிடிக்கவும்
ஓங்கார வீட்டினுக் குள்ளே யடுக்கவும்
ஒன்றுக்கு ளொன்றா யொடுக்கிப் படுக்கவும்
தேங்காய் மரத்தினிற் கள்ளு வடிக்கவும்
தேறற் றெளித்துத் தெளித்துக் குடிக்கவும்
மாங்காயுள் வண்டாய் மயங்கிக் கிடக்கவும்
வாசி குணங்குடி வாயி லடைக்கவும் (கனவு)

௪. கள்ளக் கருத்துகள் கட்டோடே வேகவும்
கன்மந் தொலைந்து கடக்கேறிப் போகவும்
கொஞ்சித் தேனான மனமாயை சாகவும்
கூர்விழி யாரிஷ்டங் கொட்டுண்டு போகவும்
உள்ளத் திருக்குமற் றுற்றமறைகவும்
ஒப்புற வந்தப்பி றுரைவிட் டேசவும்
வெள்ளத் திருக்கருணை யூடு நேரகவும்
மெய்யன் குணங்குடிப் பையனு மாகவும் (கனவு)

௫. வசைய ராஜ்ஜைய வேரோ டறுக்கவும்
வெற்றிக் கொடிகட்டி பேரை முறுக்கவும்
பேசறி யாலுமர் போறெளி நீக்கவும்
பேயரைப போலுமப் பிரகற்றிச் சிரிக்கவும்
வாசி நடத்தி வழியைக் குறுக்கவும்
வாசற் படிகிட்ட வந்து நெருக்கவும்
ஓசை மணிமண்ட பத்தைத் திறக்கவும்
உச்சங் குணங்குடிக் குட்சற் றிருக்கவும் (கனவு)

௬. என்னைக் கெடுக்குமென் றன்னைக் கெடுக்கவும்
என்குரு பாதத்தை யெட்டிப் பிடிக்கவும்
பின்னிய பாசந்தன் பின்னல் விடுக்கவும்
பித்தம் பிடித்த மனத்தை யொடுக்கவும்
மன்னும் பரவொளி யுமயந் தடிக்கவும்
மாயைப் பசாசினை மண்ணின் மடிக்கவும்
கன்னலை யொத்தபே ரின்பம் படைக்கவும்
கர்த்தன் குணங்குடிச் சித்தாங் கிடைக்கவும் (கனவு)

௭. அஞ்ச மறலிக்கு மஞ்சா திருக்கவும்
வஞ்சி யரைமுத்தங் கொஞ்சா திருக்கவும்

கஞ்சா வபின்வர்க்கங் கசப்பா யிருக்கவும்
காசாசை கொண்டு கலங்கா திருக்கவும்
நஞ்சாப்ர வஞ்சர்க்கு நஞ்சா யிருக்கவும்
நவகண்ட யோகநா லஞ்சா யிருக்கவும்
நெஞ்சம் பூதப்பற்ற நெஞ்சா யிருக்கவும்
நித்தன் குணங்குடி நித்த மிருக்கவும் (கனவு)

பட்டிப் பசுவையுங் கட்டியே போடவும்
பாற்பசு வுங்கட் டவிழ்த்துக்கொண் டோடவும்
மட்டங் குதித்துக் குதித்துக்கொண் டோடவும்
மதிமண்ட லஞ்சென்று வருவியூ டாடவும்
கட்டமு தாண்டு களைதீர நாடவும்
காலனை யுங்காலைக் கொண்டுதை போடவும்
பட்டப் பகற்போ லருள்வந்து மூடவும்
பாக்ய குணங்குடிப் பாக்யனைக் கூடவும் (கனவு)

மண்ணுை மூவாசை மாட்டேனென் றோடவும்
மாறு வனுபூதி வந்தென்னை மூடவும்
எண்ணாத வெண்ணமெல் லாம்விட்டுப் போடவும்
என்றன் பிரான நானென்றனைத் தேடவும்
புண்ணோர் போலும் புலம்பிநான் வாடவும்
போதப் பரவொளி பம்பர மாடவும்
விண்ணோர் போற்றி செயவினை யாடவும்
மேலைக் குணங்குடி சாலையைக் கூடவும் (கனவு)

அத்துவி தப்பிர ணவம்வந் தெற்றவும்
ஆனந்த மான பரமும்வந் தெற்றவும்
கர்த்தவி யத்தின் கடாக்ஷம்வந் தெற்றவும்
கைக்கற்ற பேரருள் கங்கைவந் தெற்றவும்

முத்திக்கு வித்தான மோனப்வந் தெற்றவும்
முப்பாழ் முடிவான மோக்ஷவந் தெற்றவும்
சத்துச்சித தானங்கஞ் சற்றுவந் தெற்றவும்
சாந்தக் குணங்குடி தானுட்வந் தெற்றவும் (கன)

௧௧. கண்டன வெல்லாங் னைவாகக் காணவும்
கண்ணுக்குள் ளொளி போல்முகங் காணவும்
தொண்டரைச் சூழ்ந்துந் தொலைத்திடக் காணவும்
சுத்தம யப்படி கச்சுடர் காணவும்
எண்டிசை யுந்தொழு மெங்கோனைக் காணவும்
ஏகபராபர வாகனைக் காணவும்
கண்டங் கடந்தநா தாக்களைக காணவும்
கடவு ளெனுங்குணங் குடியானைக் காணவும் (கன)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நம்பின பேர்க்கரு டருநற் குணங்குடி யானை குருநாதன் பாதம், நம்பினபேர்க் கும்பர்களும் பணிசெய்வரெனமறைகளவில்லை யாலே, நம்புமன்பர் போலுமிந் தப்பாவியே னெந்நாளு நாடி நாடி, நம்பினதற் கந்தகுணங் குணங் குடியான்செய் ததுவுமென்ன ஞாயந்தானே.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

நம்பின தற்குக் குணங் குடியான் செய்த
ஞாயத்தை யென்ன சொல்வேன்

அநுபல்லவி.

பம்பரம் போற்சுற்றி யயாம லுமழியாப்
பதித்தந் தெனைப்பதித் திடவும்-பா

௧௮ மஸ்தான்சாகிப் அவர்கள்பாடல்.

கதிவந் தெனக்கெதிர்த் திடவும்-ஞான
மதியிந் தெனக்குதித் திடவும் (நம்பி)

சரணங்கள்.

௧. உள்ளதெல்லாங்கொள்ளை கொண்டுகொண்டேயொரு
ஓட்டையோ டென்கையிற் கொடுத்தான்-கேளுங்
கள்ளரைப் போற்கொள்ளை கொண்டதும் பற்றாமற்
காவற் கிடங்கினு மடைத்தான்-அந்தக்
கொள்ளிக்-கண்ணனென்னை யுள்ளுக்குள் ளேவிட்டுக்
கொள்ளாம லேகொன்று மடித்தான்-ஒரு
எள்ளள வேனு மிரக்கமில் லாமலே
என்காலுக் கும்விலங் கடித்தான்-சொந்தத்
தொள்ளியைப் போல்வைத்தும் படைத்தான்-காய
முள்ளு முள்ளாகவும் வடித்தான் (நம்பின)

௨. பஞ்சைகள் போலென்றன் பாட்டிற் றிரிந்தேன்
பிடாரியைப் போல்வந்து பிடித்தான்-யார்க்கும்
அஞ்சாத கண்டனே டாவென் றெனைப்பார்த்
ததட்டிப் பல்லைப் பல்லைக் கடித்தான்-யானுங்
கெஞ்சக் கெஞ்சவாயை மூடுமூ டென்றென்னைக்
கீழேகா லைவாரி யடித்தான்-கள்ளுங்
கஞ்சா வபின்வகை கொள்வார்க் கேயான் றேடின
கன்மமெல் லாம்வாரிக் கொடுத்தான்-என்னைக்
கஞ்சிக்குச் சாம்படிக் கடித்தான்-அவன்
நெஞ்சி லிருந்ததை முடித்தான் (நம்பின)

௩. பெற்ற தகப்ப னமக்கிவன் றானென்றும்
பெற்றார் பிறந்தாரை மறந்தேன்-கொஞ்சப்
புத்தியி னலவன் பின்னாலே யேகான்
புழுக்கப் பயல்போலுந் திரிந்தேன்-என்னை

முற்றிலுங் காப்பாற்று வானென்று நம்பி
முடிமேலு மேற்றிக்கொண் டிருந்தான்-அதைச்
சற்றேனு மெண்ணும லென்முக நோக்கிச்
சாவக் கடவதென் றறைந்தான்-இன்னும்
மெத்த மெத்தவெல்லாம் பறைந்தான்-ஒரு
மித்து வின்றிப்படிக் கிறைந்தான் (நம்பினை)

௪. உண்டுடுத் துப்பூண்டு சையோகித் துச்செல்வத்
தோடுறு நாளில்வந் தடுத்தான்-எந்தச்
சண்டாள னென்னத்தைக் காதிலு ரைத்தானோ
சடுதியில் வந்தெனைக் கடுத்தான்-உள்ள
பண்டம் படுதலை யெல்லாங்கைக் கொண்டுமென்
பண்டக சாலையுங் கெடுத்தான்-தன்னை
அண்டின பேரெல்லா மாளாக வம்வாரி
அளவற்ற பாக்யத்தைக் கொடுத்தான்-பின்னுந்
தொண்டு செய்யென்றெனைத் தடுத்தான்-யானுங்
கொண்ட மூவாசையை விடுத்தான் (நம்பினை)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

எங்கள் குணங்குடி யானே தனக்கேதா னவனு மின்னங் கேளீர், எங்கள் குணங்குடி யானே யெனக்குமவன் றனக்குமிடையில்லை யென்றான், எங்கள்குணங்குடியானே தனக்கு மற்றை யெவர்க்குமா யெங்கு மானால், எங்கள் குணங் குடியானை யென்றைக்கோ காண்பேனென் றிரங்கி னேனே,

௨௦ மஸ்தான்சாகிப் அவர்கள்பாடல்.

இராகம்-தன்னியாசி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி

எங்கள் குணங்குடி யானை என்றைக்கோ காண்பேன்

அநுபல்லவி.

தங்குபே ரின்பந்தருமென் றற்பிரானை (எங்கள்)

சரணங்கள்.

௧. அங்கிங்கென் றெங்கும் பிரகாச மாய்நின்ற
செங்கமல பீடமிசை செங்கீரை யாடும் (எங்)

௨. சாசுவத வானந்த சகசநிஷ் டையில்
ஓசைமணித் தீபமதி லொன்றிக் கொண்டுநான் (எ)

௩. பொற்ப்ரபைக் கொப்பான கர்ப்பூர தீபம்போல்
விற்புருவ மையமணி விளக்காய் நின்ற (எங்)

௪. உனக்குள்நா னாகவும் என்றனக்குள்நீ யாகவும்
எனக்குள் நானுனக்குள்நீ யென்றதாய்நின்ற (எங்)

௫. அவனன்றி யணுவொன்று மசையாதெனுமொழிக்
கிவனென்று சொல்லவும் வல்லவ னாகியே நின்ற (எ)

௬. அண்டபிண் டமதற்கு மப்புறத் தாக்கப்பு றமுங்
கொண்டபெரும்பெருமையுங் கொண்டபெரும்பொ

௭. ஆர்க்கு மரிதாகிய பேராசை மிகவுங்கொண்டு [ளான
பார்க்கக் கண்ணுயிரா மும்படைத்துக்கொண்டுநான்

௮. நோக்கினுலுநோக்கொண்ணாத நோக்கு நோக்காய்நின்று
வாக்கு மனமற்ற பெருமா னவனாய் நின்ற (எங்)

௯. பொன்னில மாதராசையும் பூமிதனக் கேயளித்து
மன்னுமுனி வர்க்குதவு மன்னவன் றானை (எங்)

௧௦. வஞ்சமற வனவஞ்சி யருமஞ்சி யொஞ்சவும்
அஞ்சுபுல வேடருமென றனைக்கெஞ்சி யஞ்சவும்(எ)

கக. பெண்கொண்டபேர்போலென்னையு மண்கொண்டேபோ
முன் கண்கொண்ட மணியாய்நின்று காட்சியேதரவும்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

என்னை யறிந்தே னிருந்தேன் வெகுகாலம்
என்னை மறந்திப்போ திறந்தா லிதாகலமோடா
என்னை யறிவா ரறிய வெளியில்மகிழ்
என்னையறி வித்தாளா யெந்தாய் குருபரமே.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஏகதாளம்,

பல்லவி

என்னை யறிந்தேனே-இனி
ஏகாந்த மானேனே

அநுபல்லவி

தன்னை மறந்து தலைகீழாய் நில்லாமல்
என்னைமறந்து முன்னைநினைந் திட்டபோ (தென்னை)

சரணங்கள்

க, பார்க்குந் தினந்தோறும், பரிபூரணங் கண்டேனே
நோக்குமிடந்தோறும், நல்ல நாலினிற்சென்றேனே
ஏற்கை யுடனே யிருள்வெளி யாயிட
வாக்கு மனமறந் தாக்கிய போதினில் (என்னை)

உ, உப்புக் குரித்தானை, உடலுக்கு விருந்தேனே
செப்ப முடனழகா, யெற்கது சிங்காசனந்தானே
சப்பிரம் போலதைத் தப்பாமற் சோடிக்கும்
இப்புற மப்புற மொப்புற வாக்கும்போ (தென்னை)

௩, காடுமலைக ளெங்கும், பெருங் கானல் பிறந்ததுபோல்
ஆடிய சக்கரமா, யகண் டாதியஞ்சந் ததினால்
பாடிய நூலினைப் பார்த்தலை யாமலவ்
வேடிக்கைவீட்டில் விளையாடும் போதினில் (என்னை)

௪, கன்ன மிடுங்கருவி, கரணங்களைச் சுட்டேனே
சின்னப்படுஞ்சடத்தைச் சிறைச்சாலையி லிட்டேனே
நின்னைய மான குணங்குடி நாதனை
உன்னியெல்லாம்புற மோட்டியபோதினில் (என்னை)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்,

பெண்களுக்குப் பேயுமன மிரங்கிடுமென் றெவ்வுலகும் பேசக்கேட்டேன், பெண்களுக்குப் பேயுமனமிரங்கியொரு பேச்சேனும் பேசக்கேளேன், பெண்களுக்கு மண்களிக்கப் பெற்றபிள்ளை யாகியென்மேற் பிரியம்வைத்த, பெண்களுக்குக் குணங்குடிவாழ் வெய்தும்படிக் குபதேசம் பேசுவேனே.

இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-முகாரி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி

தாய்மார்களேபாவி சொல்வதைத்தான்சற்றுந்
தள்ளாமற் கேட்டுக் கொள்வீர்

அநுபல்லவி

பூமா தேவியானை யநேக நரகத்திற்
போகாம லும்பாது காக்குந்-தீயில்
வேகாம லும்பாது காக்குந்-தீயில்
ஆகாம லும்நகம் பார்க்கும் (தாய்)

சரணங்கள்

௧, பொன்னாசை காட்டிப் புருட ருமைபொரு
புண்ணியமும் செய்யாமற் கெடுப்பார்-பின்பு
சொன்னத்தை வாரி யிறைப்பார்-கடைசியில்
தோட்டி கையிலுமை விடுப்பார்-உங்கட்
கென்னசொன் னாலும் தெரியவில்லையினி
எதுபதே சத்தைப் படிப்பேன்-ஐயோ
தன்னாலே தாங்கெட்டா லன்னவி யென்செய்வான்
தண்ணீரைக் கண்ணினால் வடிப்பன்-அவன்
சொன்னதைக் கேட்டிற்கை பிடிப்பன்-உன்ன
முன்னே குணங்குடி கொடுப்பன் (தாய்)

௨, பெண்ணாலே கெட்டோமென் றுங்களைத்திட்டாத
பேரை யுலகத்திற் கண்டிலேன்-என்றன்
கண்ணனை யுங்களுக் கொத்தாசை சொல்லிக்
கருத்தி லுவப்பாரைக் கண்டிலேன்-நாளு
மண்ணான வாசை மயக்கங்கொண் டேபாவ
மண்ணை வாயிற்போட்டுக் கொள்ளுறீர்-இன்னும்
நண்ணருஞ் சொர்க்கப் பதந்தையும் விட்டு
நரகக் கனல்மூட்டிக் கொள்ளுறீர்-அதை
எண்ணாமற் றான்விட்டு நீக்கினால்-உமக்
கண்ணல் குணங்குடி வாய்க்குமே (தாய்)

௩, புதுப்பானை தன்னையுங் கரிப்பானை யாக்குவார்
பொன்னான மேனியும் போக்குவார்-சோதி
மதிப்போ லிவர்முகம் வரீனோடு போலாக
வாலைப் பருவத்தைப் போக்குவார்-இன்னும்
மூதுகிற் கூனுமாக்கிக் கோலுங்கை கொடுத்துங்கள்
மூர்க்கமெல் லாமறப் போக்குவார்-இவள்

௩௨௪ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

கதிகெட்ட விபூசாரி யென்று புறந்திண்ணையிற்
கடத்திவைத் துயிரையும் போக்குவார்-அந்தச்
சதிகேட ருளவைத்தா னீக்கிலும்-பர
சதிதரும் குணங்குடி வாய்க்குமே (தாய்)

௨, தாங்காத் வையலுந் தருகுவர்-பின்புர்மைத்
தவரு நரைமெருமை யாக்குவார்-தூங்கித்
தூங்கி விழுந்தொரத லாகரம் பெய்புந்
தோளுர தருத்தியு பாக்குவார்-முகம்
வீங்கித் தலைநடுங்கிக் கையுங்கா லுமுடங்கி
வேடிக்கை யாங்கிழவி யாக்குவார்-மூச்சை
வாங்கிச் சொக்குக்கொட்டென நீருபிர பிரகொண்டு
வலிக்கும் கிடைபிணமு மாக்குவார்-அந்த
திங்கர்க ளுரவைத்தா னீக்கிலும்-அருள்
ஓங்கும் குணங்குடி வாய்க்குமே (தாய்)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மீசையுள் ளாண்பிள்ளைச் சிங்கமாவார்களோ முகத்தி
ன் மயிர் விரித்தோரெல்லா, மீசையுள்ளாண்பிள்ளைச் சிங்க
மெனவனவன்காண் குணங்குடி பால விரைந்து கொண்டோ
ன், மீசையுள் ளாண்பிள்ளைச சிங்கமாகாதா னெவைக்கா
வான் விசையோ டென்போல், மீசையுள்ளாண்பிள்ளைச் சி
ங்கமென் கூட மூலைவிட்டு வெளிவாரோ.

கண்டனம்.

இராகம்-அடாணா-சாப்புதாளம்,

பல்லவி,

மீசையுள் ளாண்பிள்ளைச் சிங்கங்க ளென்கூட
வெளியினில் வாருங்கள் காணும்

அநுபல்லவி.

காசிநிறைப் பசுமயிர்தான்-இரண்டுகால்
நடுவிலுமொரு நடை மயிர்தான்
ரோசங்கெடுவார்க ளென்கடை மயிர்தான்-குணங்
குடிகொண்டா லென்னுயிர்க் குயிர்தான் (மீசை).

சரணங்கள்.

க. படிக்கும்படி நடக்கப் படிக்காத லோபிகள்மோக்ஷப்
பதமற்றுப் போனாலும் போகட்டும்-அவர்
முடிக்கு முடிதரித்து முடியுமுடைய வாழ்ந்து
முடிந்து முடிபோனாலும் போகட்டும்-இன்னுங்
குடிக்கக் கஞ்சியு மற்றுத் தண்டிக்குந் தனியகற்றுக்
குருடாய்ப் போனாலும் போகட்டும்-என்னை [ன்
அடித்தாலுமெலும்பெல்லா மொடித்தாலுமவர்க்கஞ்சே
அடித்தா லடித்துக்கொண்டு போகட்டும்-அந்த
கெடுவார்க ளென்கடை மயிர்தான்-குணங்
குடிகொண்டா லென்னுயிர்க் குயிர்தான் (மீசை)

உ. மடையரெல் லாங்கூடிக் கூத்தாடிக் கூத்தாடி
வையாளி போட்டாலும் போடட்டும்-இன்னும்
விடிய விடியவும் பாதகையர் மடிகளில்
விளையாடினு மாவிளை யாடட்டுங்-கள்ளுக்
குடியரெல் லாங்கள்ளைக் குடித்துக் குடித்தவர்கள்
குடிகெட்டுப் போனாலும் போகட்டும்-ஞானம்
படியாரெல்லாமென்னைப் பழித்துப்பழித்துக்கொண்டு
பகைத்தாற் பகைத்துக்கொண்டு சாகட்டும்-அந்தக்
கெடுவார்க ளென்கடை மயிர்தான்-குணங்
குடிகொண்டா லென்னுயிர்க்குயிர்தான் (மீசை)

௯௨௧ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

௧. நெடுமரம் போலோங்கி வளர்ந்து மறிவற்றவர்
நெருப்புண்ணப் போனாலும் போகட்டும்-அவர்
இடுகுட்டிச் சுவரைப்போ லிருந்தென்ன விருந்தென்ன
எப்படிப் போனாலும் போகட்டும்-இன்னுங்
கொடும்பு மிடும்பு மவப்புங் குடிகேடுங் குடிகொண்டு
கூத்தாடி னாலுங்கூத் தாடட்டும்-என்னை
மடியிற்கை போட்டிழுத் தலைகுலைடி போட்டு
மல்லாடி னாலுமல் லாடட்டும்-அந்தக்
கெடுவார்க ளென்கடை மயிர்தான்-குணங்
குடிகொண்டா லென்னுயிர்க் குயிர்தான் (மீசை)

௨. கடுநாய்க் குட்டிகளான படுகுட்டிகள் மாமாயைக்
கதவிடுக் கினிற்பட்டே சாகட்டும்-புலிக்
கடுநாய்க்குங் கொடிதான படுபோக் கிலிகள் சும்மா
கடுநரகில் விழுந்தே வேகட்டும்-சுற்றக்
கெடுபூண்டாக முளைத்த கொடுமாடு பிடுங்கிகள்
கெடுபூண்டு களாய்த்தானே போகட்டும்-இன்னும்
நெடுமரம் போற்கொழுத்த மடவேசப்பாக் குடிக்கிகள்
நெடுமரம் போற்றனே யாகட்டும்-அந்தக்
கெடுவார்க ளென்கடை மயிர்தான்-குணங்
குடிகொண்டா லென்னுயிர்க் குயிர்தான் (மீசை)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சாகாமற் செத்திருக்குஞ் சற்குருவின் குணக்குடியைச்
சார்ந்தோ மாகிற், சாகாமற் செத்திருக்குஞ்சாயுச்யபதந்
தருஞ்சாட்சாதியாக்குஞ், சாகாமற் செத்திருக்குந் தன்ம
பத்தோர்க் குற்றபெருந்தகையுங் காட்டுஞ், சாகாமற்செ
த்திருக்கு முத்திபுஞ் சித்தித்திடுங்காண் டக்குத்தானே.

இராகம்-பரிசு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போவோங் குணங்குடிக்கெல் லோரும்-புறப்படுங்கள்
போவோங் குணங்குடிக்கெல் லோரும் ஸ

அநுபல்லவி

பாவங்கள் சேர்ந்திடுங் காய்ந்திடு நீந்திடும
மாய்ந்திடு மோய்ந்திடுந் தீய்ந்திடு மிக்ஷணம் (போ)

சரணங்கள்.

க. அண்டம் புவனங்கொண்ட நிஷ்டை-சாதிக்கவறியா
மூண்டம் முழுதும்பட்ட கட்டை-மணித்தேரோடு
தண்டிகை யானைகுதிரை யொட்டை-வைத்தேறிவாழுஞ்
சண்டி யுடலுமலொட லொட்டை-பின்னோர்களின்பங்
கொண்டு மயங்கிக்காம வெட்டை-நஞ்சுண்டுசாமி
ரண்டுங் கெட்டவனேபேய் மட்டை அவனுக்கந்தத்
தொண்டாசை கால்ரண்டுந்தான் குட்டை-விழிகுருடர்
நண்டளந்த நாழியவர் நமக்கேன்கா னந்தகெஷ்டை

உ. கோத்திர லாகையான பொய்க்கூடு-ஒருவருக்குஞ்
சாற்றுக் காகா நாற்றக் கருவாடு-சொறிபலமு
மூத்திரமுஞ்சுற்றிவைத்த வோடு-இடுபடையர்
போற்றுதற் கேற்றசண்டி மாடு-உயிர்விடுக்குங்
கூற்றுவன்கை யாயுதத்திற் கிடு-எங்கெங்கந்திங்கிற்
பூர்த்தாலும் பீறலுள்ள வீடு-சமைத்தெடுத்த
சோற்றூற் குவித்துவைத்த மேடு-இவையறியார் .
ஏற்றபடி கெட்டலைவ ரேனமக்கு மந்தக்கேடு . (போ)

கஉஅ மஸ்தான்சாகிப் அவர்கள்பாடல்.

க. செட்டுசெய்ய வேண்டிய தில்லை-பரதேசிகாள்
சட்டி யெடுப்பதுவுந் தொல்லை-பிச்சைச்சஞ்சிக்குத்
திட்டமுடன் வேறுமோ கல்லை உறங்குதற்குக்
குட்டிச் சுவர்களிலுண் டெல்லை-சடுநமக்குப்
பட்டணத்தி லொருவ ரில்லை அறிவுகெட்ட
மட்டி யறியானிந்தச் சொல்லை-மனக்குரங்கைக்
கட்டு வைத்தாலுங்காட்டும் பல்லை-அதைப்பிடித்த
திட்டமாமாயைப் பசாசைத்துரத்தித் துரத்திக்கொல்லப்

உ. சோம னுதயம் பாடு சாயும்-எழுஞ்சூரியன்
நாம மில்லாமலறத் தேயுய-பரவெளியில்
நேம முடன் சுழினை யாயும்-மதியமிர்த
வாம மடைதிறந்து பாயும்-தத்வாதிபோடு
காமக் குரோதங்களை தீயும்-தியாகயோக
பூமி விளையுமருணையம்-விளைந்தயோகம்
நாமே நைந்கொள்ளும்படி ஞாயம்-கிடைப்பதற்குச்
சாமுன்செத்த சற்குருபாதம் சார்ந்திருப்பதுவேயுபாயம்

௩. நொங்கும் நுரையுமாகப் பொங்கும்-காமக்கடலுள்
மூங்கும் பாவியுடலைச் சொங்குஞ்-சொறிசிரங்கும்
வங்கும் நலநமென்று திங்கும்-நரம்புந்தோலுந்
தொங்கு மிறுமிலுப்பு மங்கும்-இல்லந்துறந்த
சிங்கர சட்கிலை காணும்-பங்கம்-மேனியுயர்ந்த
தங்க மயமாய்மின் னிலங்கும்-அவர்கட்கன்றோ
தங்குஞ் சாயுச்யபதந் தங்கும்-நமக்குமதிற்
பங்குந் தந்துதவிப் பராபர மருளிரங்கும் (போவோ)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஐயுன்குணக்குடி பாளையன்றிவே றுண்டென் றுளாய்ந்
துபார்த்தேன், ஐயன்குணங்குடியானை யன்றிவேறொன்று

ன்னுளாய்க்கரனேன், ஐயன் குணங்குடியானே யானேயெ
ன்றறிந்தபின் னென்னறிவாய்நின்ற, ஐயன் குணங்குடியா
னே யதிமோகத்திருநடன மாடுவானே.

இராகம்-தோடி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

அதிமோகத்திருநடனம் புரிந்தானெங்கள்
ஐயன் குணங்குடியான்.

அநுபல்லவி.

அதிமோகத்திரு நடனம்புரிந்தானெங்கள்
ஆர்க்குந்தெரியாதென்றன் மூக்குநுனைக்குமேனின்ற (அ)

சரணங்கள்.

௧. கஞ்சினிகளைப்போலுங் காலிற்சதங்கை தொட்டுக்
கானன்மயில்போனின்று களித்து நடனமிட்டு
வஞ்சியர்க்காளாக்க வருமூவாசையை விட்டு
வஞ்சகமனைக்காலா லுதைத்தொருகால் மட்டு
மடித்துக்கொண்டேனைக்கையிற் பிடித்துக்கொண்டரு
ண்முறை, கடித்துக்கொண்டுள்ளத்தன்பு துடித்துக்கொண்ட

௨. முத்துக்கெதிர்நின்ற முச்சுடரும்பம்பர மாட
மோகமணிமாலைபொன் முலைமேற்பின்னலு மாட
வகுத்தபரஞ்சோதியின் றருகிற்பாய்ந்து பந்தாட
வாலைபம்பினைகாலை மடித்து நடனமாட
வடித்துக்கொண்டமிர்தத்தைக்குடித்துக்கொண்டானந்தம்
படித்துக்கொண்டடிக்கடி நடித்துக்கொண்ட (அதி)

௩. பஞ்சரிக்கும்பல மறைகடாளங்கள் போட்டப்
பரிபூரணானந்தம் படித்துமத்தளம் போடக்

கொஞ்சமனவாசியுங் கொஞ்சிலைவயாளிகள் போடக்
கோலாகலங்கள்பாடிக்கூத்துமேற்கூத்துகள்போடக்
குதித்துக்கொண்டவன்றன்னை மதித்துக்கொண்டருடன்
னை, பதித்துக்கொண்டெனைவாழ்த்திதுதித்துக்கொண்ட

௪. கவசமின்றயமிர்த கதிநமிழ்மதிப் பாலை
கலைபோலெழுந்துவந்து மகிழ்ந்திந்தப்பயன் மேலே
மாறுக்கருணைவைத்து வைத்துத்தலைமேற் காலை
மடித்துக்கொண்டவன்பல்லைக் கடித்துக்கொண்டெமன்
கையை,ஒடித்துக்கொண்டுமெய்த்தவமுடித்துக்கொண்ட

கீர்த்தனைகள்-முற்றுப்பெற்றது.

ஆனந்தக்களிப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

எங்கள்குணங் குடியானே யெண்ணரும்பேராநளாய் நின்றிலங்கையாலே, எங்கள்குணங்குடியானே யெண்ணரும்பேரருளேயென்றிறைஞ்சவேண்டும், எங்கள்குணங் குடியானே யெண்ணரும்பேரருளேயென் றிறைஞ்சிநின் றால், எங்கள்குணங்குடியானே யெண்ணரும்பேரருளாய்நி ன் றிரங்குவானே.

எங்கள்குணங்குடி யானே-நமக்
கின்னுமருள்புரிவானடிமானே (எங்கள்)

அத்துவிதப்பொருள்காப்பாம்-எனக்-கானந்தமான பராபரங்காப்பாம், கர்த்தனியத் தருள்காப்பாம்-என்று- காட்டத்தன்காரணங்காப்பருளித்தான்—எங்கள் குணங் குடியானே." (௧)

முத்தரெல்லாரையும்போற்றும்-தவ-மோன நிலைக்குரு நாதனைப்போற்றும், சித்தரெல்லாரையும்போற்றும்-என்று-சிறக்குந்தன்போற்றுத லேயருளித்தான்—எங்கள் குணங்குடியானே. (௨)

கட்டுப்படா வச்சுமட்டங்-காலைக்-கட்டவறியாரைக் காலினுல்வெட்டும், வெட்டியகால்களை வெட்டும்-என்று-வேகத்துடனே விதித்தருளித்தான்—எங்கள் குணங்குடியானே (௩)

மூலப்பிராணனைநோக்கும்,நோக்கின்-முத்திவீடுமுமக்கேவந்துசாய்க்கும், வாலப்பிராயமும்வாய்க்கும்-என்று வாசியினேற்ற மகிழ்ந்தருளித்தான்-எங்கள்குணங்குடியா.

பன்னிருகால் வெளிமானே-வெளி-பாயாமலுள்ளே மடக்கிடத்தானே, சென்னியிலூறுஞ்செந்தேனே-என்று சிந்தைவைத்துக்கட்டித் தந்தருளித்தான்—எங்கள் குணங்குடியானே. (௫)

தேகாபிமானத்தைவெல்லும் - யோக - நிஷ்டைபெற்றோர்க்கு மனமதிற்செல்லும், மோகாதிபோகத்தைவெல்லும்-என்று முற்றச்செய்தேமுழு தும்மருளித்தான்—எங்கள்குணங்குடியானே. (௬)

ஆயுங்கலையைக்குறைக்கும்-ஆறும்-அங்கணக்கோபுரவாயிற்றிறக்கும், பாயும்மதிப்பால்சுரக்கும்-என்று-படிக்கும்படிடேறும்படிக்கருளித்தான்-எங்கள்குணங்குடியானே

மூலக்கனலினைமூட்டும்-ஒளி-மூக்குமுனையிற்றிருநடங்காட்டும், பாலைக்கறந்தூனக்கூட்டும்-என்று-பட்சம்வைத்தென்னைப்படைத்தருளித்தான்-எங்கள்குணங்குடியானே.

கண்டங்கடத்தியைத் தேற்றும்-இன்னும்-காரணமான கடவுளைப்போற்றும், மண்டியமிர்தத்தைத் தேற்றும்-என்று-மாசிலுபதேசம்வைத்தருளித்தான்—எங்கள்குணங்குடியானே. (௯)

கற்பமுறைகைபிற்காட்டும்-வருங்-காலனைக்காலாலு தைத்துவிட்டோட்டும், அற்பவுடற்கமுதூட்டும்-என்று-ஆசை பூட்டிபூட்டி யாண்டருளித்தான்—எங்கள்குணங்குடியானே. (௧௦)

ஒங்காரநிலைகூயாஞ்சொல்லும்-நாளும்-உன்றனைக்கொல்லுமனைக்கலைக்கொல்லும், அங்காரக்கன்னையும் வெல்லும்-என்று-அதரித்ததரித்தாண்டருளித்தான்—எங்கள்குணங்குடியானே. (௧௧)

நீங்காதயோகமும் வாய்க்கும்-நீடு-நெற்றிக்கண்மத்தியில் வைத்தொளியாக்கும், தூங்காததூக்கமுந்தூக்கும்-என்று-தூண்டித்தூண்டிமுச்சுடரருளித்தான்—எங்கள்குணங்குடியானே. (௧௨)

பாங்காகஞானம்படைக்கும்-ஐந்து-பாழும்புலவேடரைப் பல்லையுடைக்கும், தாங்காதமையல்கிடைக்கும்-என்று-சாதரியமாய்த் தடுத்தருளித்தான்—எங்கள் குணங்குடியானே. (௧௩)

மேலாநவெட்டியைக்கூடும்-கூடி-மேலைமுச்சந்தியில் வையாளிபோடும், காலாரிக்கொள்ளவுநாடும்-என்று-காட்டாமற்காட்டிக் கனிந்தருளித்தான்-எங்கள் குணங்குடியானே (௧௪)

வஞ்சியாசையை விள்ளும்-விழி-மாயாமயக்கத்தை வினையறுதள்ளும், கொஞ்சிக்குதிரைமேற் கொள்ளும்-என்று-கோபரத்தைக்காட்டிக் குணமருளித்தான்—எங்கள் குணங்குடியானே. (௧௫)

பாலைப்புசித்திடவேண்டும்-என்-பராபரமுன்றன் பார்வைக்குத்தோன்றும், காலைப்பிடித்திடவேண்டும்-என்று-உள்ளத்தனமாய்க்கதியருளித்தான்—எங்கள் குணங்குடியானே. (௧௬)

தாலத்தையுங்கெட்டியாக்குர் பின்பு-சகஜத்தைக்காணமிகவெளிதாக்குீர், ஏாலத்தையுமவிட்டுநீக்கும்-என்று-ஞாயமொழிந்துங்கினைமருளித்தான்—எங்கள்குணங்குடியானே. (கஎ)

மூண்டங்கென்றுமுபதேசம்-ஒதும்-முன்தாவிறைதங்கலீரென்றுபேசப், கண்டங்கடக்கயுங்கூசும்-என்று-கண்டங்கடக்குங் கணக்கருளித்தான் எங்கள் குணங்குடியானே.

தங்குதல் தம்பித்தலாகும்-இன்று-தங்காது-தம்பித்தல்ரேசித்தலாகும், பொங்குதல்பூரித்தலாகும்-என்று-பூசைமுறையும் புகன்றருளித்தான்—எங்கள் குணங்குடியானே.

• மூப்பாழ்முடிந்ததுப்புத்தி- அந்த-மூன்றுக்குமுந்திநடந்ததுசித்தி, அப்பாழ்விடிந்ததுவெற்றி-என்றே-யாருமறியாவறிவருளித்தான்—எங்கள் குணங்குடியானே (உ0)

பொற்ப்ரபைபோலொளிரூனும்-அதிற்-பொல்லாதகாயமிறந்திடுங்காலனுஞ், செப்புதற்கும்மனகானும்-என்று-செப்பித்திரித்திச் சிரித்தருளித்தான்—எங்கள் குணங்குடியானே. (உக)

சோம்பலுந்தூக்கமுநீக்கும்-போது - சுகமதுகொள்ளவும்போகாமலார்க்கும், பாம்பான பெண்ணாசைபோக்கும்-என்று-பாவிமுகத்தையும் பார்த்தருளித்தான்—எங்கள் குணங்குடியானே. (உஉ)

ஓங்காரவீடுகிடைக்கும்-அதன்-ஒன்பதுவாயிலுமொக்கவடைக்குர், தேங்காயுங்கல்லையுடைக்கும்-என்றும்-தேங்காய்சனேதின்னும் பாக்கருளித்தான்—எங்கள் குணங்குடியானே. (உ௩)

கத்தனருளுங்கைகூடும்-முகக்-கண்முன்பாவொளிபம்பாமாடும், வித்தகனைத்தினகதேடும்-என்று-வேதத்தினல் விவரித்தருளித்தான்—எங்கள்குணங்குடியானே (உ௪)

பூட்டையுடைத்திடவேணும்-மனப்-பூட்டையுடைக்க வைராக்கியம்வேணும், ஓட்டையுடைத்துக்கொள் காணும்-என்றே-ஒருவர்க்குமாகாவுரையருளித்தான்—எங்கள் குணங்குடியானே. (௨௰)

மூடியமாயைவிடியு-முன்னே-மோசப்படுத்து மூவாவாசைமடியும், ஓடியயிர்தம்வடியும்-என்றே-ஒதாமலோதியுரைத்தருளித்தான்—எங்கள்குணங்குடியானே. (௨௧)

எட்டெட்டையோரெட்டுகட்டுக்-தூக்கும்-எண்ணெண்ணையுமந்தவோரெட்டுகெட்டும், முட்டுமீரெட்டையுங் கட்டும் என்று முன்னுன்னைக்கட்டி முடித்தருளித்தான்—எங்கள்குணங்குடியானே. (௨௨)

பொங்குந்திருவருள்வாழி-பரி-பூரணமானபரம்பொருள்வாழி, தங்குங்குருவருள்வாழி-என்று-தன்னருள்வாழியைத்தானருளித்தான்—எங்கள்குணங்குடியானே ௨௩

ஆனந்தக்களிப்பு-முற்றுப்பெற்றது.

வாழி விருத்தம்.

வாழிமேல்வாழிவாழு மருள்வாரிவாழிவாழி
வாழிமேல்வாழிவாழு மருணையம்வாழிவாழி
வாழிமேல்வாழிவாழுஞ் சிவஞானம்வாழிவாழி
வாழிமேல்வாழிவாழுங் குணங்குடிவாழிவாழி.

ஆக பாடல் ௧௦௧௪.

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள் பாடல்

முற்றிற்று.

பிசுமில்லாஹிறி.

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்

திருப்பாடற்றிரட்டு.

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
அகடமுறு	203	அண்டபுவன	215
அகத்துவிழி	213	அண்டமபுவன	215
அகமுதற்	180	அண்டமிரு	239
அங்கமுமிழ்	262	அதிமோகமாகி	201
அங்கிங்கென	223	அதியிறுதித்	170
அங்கைதந்து	279	அத்துவிதமே	264
அச்சமிலாப்	266	அத்துவிதம்	271
அச்சமெமக்	259	அத்துவிதப்பொருள்	330
அஞ்ஞானம்	235	அநதமுதன்	79
அஞ்சாத	100	அந்திபகலற்ற	235
அஞ்சுதுறைட்	216	அபயமெனக்	227
அடக்கவரிதா	247	அபயமெனக்	238
அடிக்காயிரம்	275	அமையா	283
அடிமை	261	அய்யனேவாசை	225
அடியானை	279	அய்யனே	224
அடியாரும்	280	அய்யோகூவென்	263
அடியேனுய்யவு	202	அய்யோவுலகி	211
அடுத்துக்	269	அரசனரண்	221
அடைத்த	255	அரியபெரும்	246
அட்டதிக்கு	233	அரும்பே	259
அஷ்டாங்க	177	அருணகண்டா	69
அட்டாங்	267	அருள்பொழிபு	123
அணைத்து	65	அருவிசொரி	258
அண்டகோடி	59	அல்லல்வினை	248
அண்டகோடியணு	126	அல்விமலரே	280
அண்டபுவி	231	அல்லும்பகலுமறி	260
அண்டபிண்ட	270	அல்லும்பகலு	271
அண்டபிண்ட	269	அல்லும்பகலுமடி	255

பாடல்.	பக்கம்.
அலைபுமனத்தை	236
அவனன்றி	127
அவியாமன	258
அவிழ்ந்த	265
அழியாவரன்	245
அழுக்கைத்	129
அளந்தாலு	243
அறிவையறி	251
அற்பவுடலாலரு	269
அற்பவுடலா	269
அற்பமாக்	283
அற்புதமே	245
அனைத்துயிரு	229
அன்புப்பெருக்	74
அன்றெழுதி	306
அன்னைசற்ற	240
அன்னைபிதா	241
ஆ	
ஆகமத்துக்	234
ஆசரித்தம்	186
ஆசாபசாச	87
ஆசானைக்காலை	263
ஆசைக்கடலி	242
ஆசைவலிப்பாச	253
ஆசிதனைத்தேடி	253
ஆடாதுமாடி	277
ஆடியகூத்தினை	217
ஆடும்பல	211
ஆட்டுக்கறி	275
ஆணிப்பொன்	270
ஆணைவிட்டே	260
ஆண்டினே	188
ஆதாரமாறு	268
ஆதிமுன்	65
ஆதிமுகார்ம	211
ஆதிமூதலே	222
ஆதியந்தங்	281
ஆணைடக	307
ஆதியாயாண்ட	245
ஆதியின்	262
ஆத்தானை	284
ஆத்தானையலை	182
ஆநந்தமானை	113
ஆயபன்னிரு	192
ஆயுங்கலைவரண்டு	269
ஆயுங்கலையைக்	331
ஆர்ருக்கென்ன	95
ஆரிருக்கென்னூர்	224
ஆருக்குவந்த	212
ஆர்ப்புக்குயி	239
ஆலமுறக்	239
ஆவிதனைக்	257
ஆவிபுடல்	243
ஆழாழிதானு	225
ஆழிதழுறும	217
ஆழித்திரளென	220
ஆழியென	96
ஆளவருவோ	250
ஆளாவோ	249
ஆறலும்	248
ஆறுமுன்	246
ஆறுமேழு	249
ஆறுவெளியே	257
ஆனைக்குதிரை	221

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
இ		ஈனத்துக்கேற்ற	242
இகபர	66	ஈனர்தரும்	118
இடம்பொருளே	225	ஈனமின்	120
இடைபிங்கலை	163	ஈன்றெடுத்த	225
இணங்குமெய்ஞ்	57	உ	
இதமகித	107	உச்சிதவ	279
இதமாகவே	194	உடலுக்குயிரோ	246
இந்தவிதய	225	உடலே	264
இந்த்ரசாலப்	179	உடல்பொரு	70
இயல்புகெட்	140	உடையா	256
இரக்கத்துணிந்து	216	உணர்ந்து	64
இருகைபு	263	உத்தமர்கட்	223
இலைசருகு	120	உத்தமிப்	277
இல்லாதமாயை	236	உதிக்குமுணர்	262
இல்லாமை	231	உந்தியின்கீழ்	162
இல்லல்லா	149	உமைமநம்பி	283
இல்லினிடங்	281	உமையாளு	282
இனமுஞ்	261	உயிருக்கு	251
இல்லல்	287	உயிர்க்குளுயிரா	230
இன்னமுதே	264	உய்த்துணர்	229
இனுவாச	159	உலைபோலெ	279
இனிக்கண்ட	278	உலையிலிடு	857
இனியவமிர்தம்	260	உலையிலிடு	270
இன்றுள்ளோர்	257	உல்லாசமாக	250
இன்றுளோர்	200	உழையோ	260
இன்னைத்திருப்	220	உளர்தெளிர்	244
		உள்ளக்கருத்	261
ஈக்களெறும்பு	231	உள்ளதுரிய	226
ஈசனேயன்பர்	134	உள்ளதுரிய	277
ஈடெனக்கா	243	உள்ளமன	277
ஈடோயா	266	உள்ளுயிரி	258
ஈறுமுதலுமற்றே	254	உள்ளுள்ளு	235

பாடல்.	பக்கம்
உற்றங்கிளைத்	260
உற்றாரூழாம	213
உற்றுறைசம்பி	252
உற்றாரிருந்தென்	212
உற்றார்களாலு	213
உனக்குமென்	271
உன்னைமறப்	236
உன்பரிதிலாசித்	277
உன்னை	240
உன்னையன்றி	231
உன்னைய	252
உன்னையின்றி	232
உனையாள்	267
உன்னையன்றி	284
ஊ	
ஊசித்துளைக்	244
ஊத்தைப்	223
ஊறற்று	68
ஊனுடு	78
ஊனுடுலா	249
ஊனுனகாய	200
ஊமெனடுத்த	255
எ	
எக்கலைக்குஞ்	242
எங்களா	148
எங்கள்குறை	305
எங்கள்குறைக்குடி	319
எங்கள்குறைக்குடிதன	330
எங்குமருள்	78
எட்டப்பிடி	270
எட்டிசண்டு	242
எட்டிப்பிடிக்	258
எட்டெட்டு	161
எட்டெட்டை	334
எட்கயோ	268
எண்டிசையுங்	240
எண்படா	258
எண்ணுத	259
எண்ணுதமெ	256
எண்ணுதலெமண	258
எண்ணுதவெம	226
எண்சாணுயரத்	212
எத்தனைநாள்	248
எத்தவங்கள்	247
எத்தனையெத்தனை	217
எத்தனையோ	227
எத்தனையோ	239
எத்தனையோ	251
எத்திசையு	247
எந்நாளு	167
எந்தவுயிர்க்கே	232
எந்தனை	292
எந்தவறிவை	229
எந்தவித	222
எந்தவுயிரும்	235
எப்பொழுது	247
எப்பொழுதுங்	230
எமனார்விடு	229
எமனைப்	112
எம்மாவிசைந்த	235
எல்லைநிலை	76
எல்லாப்படைப்	211
எல்லாருமானிடர்	219
எல்லார்க்குமு	254

பாடல்.	பக்கம்.
எல்லாரு	268
எல்லாம்படி	210
எல்லையு	94
எவருடைமை	255
எவ்வுலகு	234
எவ்வுலகுக்	269
எழுகட்டலு	236
எறியுமகத்	218
எறும்பூரஞூர	229
எற்றாத	67
எனக்கிசைக்	232
என்னசெய்	115
என்னதான்	249
என்பத்து	277
என்னைத்திருக்க	89
என்னைவிட்டால்	278
என்றுடைமை	132
என்றலேயி	131
என்முமன்னே	259
என்றுமிருப்	225
என்னிலே	217
என்னெஞ்சர்	239
என்றலேயி	309
என்னறிய	260
என்னையுன	233
எனையாட்	228
எனையாளென்ன	219
ஏ	
ஏகப்பெருவெளி	254
ஏகறப்பில்	122
ஏங்காம	255
ஏங்கியழு	279
எசசமதி	259
எட்டிவெழு	266
ஏதமில்லாத	121
ஏழுமுகம்	218
எறும்படியே	219
எம்மைவினை	284
ஏதித்த	310
ஐ	
ஐந்துபுல	244
ஐயபமேயா	299
ஐயன்றனை	323
ஐயபயோ	293
ஐயாவுனது	254
ஐயாவடிமை	249
ஐயாவென்று	219
ஐயாவென	270
ஐயாவெனேக்	59
ஐயாவெனப்	246
ஐவர்க்குமென்	244
ஒ	
ஒப்புரவு	260
ஒப்பிலரு	267
ஒழியாப்பி	236
ஒழியாவருள்	245
ஒன்றுக்கு	233
ஒன்றுப்ப	232
ஓ	
ஓசோவுனே	252
ஓங்காரநிலைக்	312
ஓங்காரமது	191
ஓங்காரவீடு	333
ஓசைமணி	265

திருப்பாடலகராதி.

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
ஓடாமலோடி	266	கண்ணுணை	82
ஒடித்திரிந்தலைந்து	246	கண்ணுறுவின்	199
ஒடியலைந்து	211	கண்ணோமனேன்	247
ஒடியேயுள்ள	239	கண்ணோகருத்	249
ஓட்டாதே	227	கண்ணோகருத்தே	154
ஓயாக்கவலை	241	கண்ணோயென்	273
ஓயாக்கவலை	256	கத்தனுருளுங்	333
ஓயாதோ	86	கத்தனே	181
ஓயாதோ	259	கதியாசை	123
ஓவியத்தை	235	கதைபேசி	180
க		கரும்புசர்க்கரை	220
கங்கற்ற	143	கரும்பே	248
கங்குல்பக	83	கருவிப்பெரு	237
கங்குல்பக-கா	228	கருவிவழிதனி	221
கச்சிறக்கு	278	கர்த்தனே	281
கஞ்சாவபி	263	கர்ப்பூரதீபக்	248
கஞ்சாவின்	157	கர்ப்பூரமேற்றி	275
கடலிற்கவிழ்ந்த	63	கல்லாதகல்வி	240
கடலின்மடை	229	கல்லாதவம்ம	98
கடன்மடை	119	கல்விலேர்	85
கட்டழகி	114	கல்லுமுருகு	232
கட்டாடை	274	கல்லுமொரு	61
கட்டிப்	113	கலையாம	184
கட்டிலினுங்	276	கவனமணி	283
கட்டுப்படுங்	219	கவிராஜரும்	277
கட்டுப்படாவச்சி	331	கனியேகண்டு	250
கண்டங்கடத்தி	331	கள்ளக்கருத்	252
கண்டதெல்லாம்	313	கள்ளவிருளை	227
கண்டபகலிரவு	234	கள்ளினங்க	213
கண்டப்பா	282	கற்றகல்வி	244
கண்டுபொரு	75	கற்பவழலை	288
கண்டித்த.	244	கற்றபடி	226

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
கடற்கட்டுப்	219	காலனும்போய்	283
கற்பகங்களுஞ்	221	காலிற்பணி	274
கற்பமுறை	332	கால்பிடித்துக்	279
கற்பூரவுண்	244	காற்றாடிபோ	240
கனமாயை	109	காற்றுப்பட்	276
கன்மமறுவ	279	காற்றுத்துருத்தி	247
கன்னியிடுங்	251	காற்றுத்துருத்தி-கல்	241
கன்னலின்	137	காற்றைப்	166
கன்னவெலன	233	கானகவிலங்	195
கன்றினுக்கே	235	கானற்சல	232
கா		கானலைநேர்	237
காகமாய்	136	கானுக்கெறித்த	159
காசைகொ	219	கி	
காசைவிரும்பிக்	253	கிடையாப்	276
காடுங்கரையுஞ்	217	கு	
காட்டுக்கொலை	282	குடலைநிறைந்	280
காணாதகாட்சி	187	குட்டிக்கறி	275
காண்காத	252	குணங்குடியார்	130
காதெநாங்கண்	237	குறிகொள்ளு	172
காதம்பரி	274	குப்பவழலை	293
காத்தருங்	225	கும்பித்து	268
காமக்கடல்	262	கும்பிக்கிரைதேடி	229
காமக்கடல்-கர்	224	கும்பிக்கிரை	252
காமக்குரோத	217	குரசிக்குலக்	109
காமக்குரோத-மா	242	குரவெனரிய	262
காமக்குரோத-கக்	145	குவலயததோ	272
காமரூபி	282	குவலயக்	97
காயாபுரிக்	165	குற்றம்	285
காயாமற்	251	குறிவிளக்குங்	251
கா[illegible]கருவி	282	குன்றுக்குணங்	245
காராரெனப்பே	73	கூ	
காலாழிபீலி	274	கூசிக்குலாவு	158

பாடல்.	பக்கம்.
கூடுவிட்டுக்கூடு	197
கூர்தலிலங்	273
கூர்தலுக்கு	274
கூருமவத்தை	224
கூறுங்கருவி	228
கெ	
கெர்ப்பத்திலென்னை	234
கே	
கேசரத்தை	282
கேசரியா	282
கேளாயோ	247
கை	
கைச்சுள்	108
கைக்குஞ்சரி	274
கைப்பொருளைப்	230
கொ	
கொங்கை	262
கொடிகட்டிக்	216
கொடியமனத்	259
கொட்டிவைத்த	264
கொண்டனைத்	266
கொண்டார்	155
கொத்தோ	234
கொப்புளித்தி	228
கொலைசெ	140
கொல்லாவிரத	227
கொல்லுங்	240
கொல்லுதற்கு	290
கொள்ளாது	164
கோ	
கோட்டாறு	278
கோடிபெரு	273
கோணற்கருப்	237
கோப்பாக	280
கோலங்குறி	258
கோலத்திரு	217
சகசகுதை	156
சக்களத்திப்போர்	149
சட்டசரங்கள்	234
சட்டரச	264
சண்டாள	250
சத்திசிவ	282
சதியாயிரஞ்	69
சயர்கொடுத்து	281
சருவதயா	228
சன்னிதானத்	275
சா	
சாகாமற்செத்து	258
சாகாமற்செத்திருக்குஞ்	3[illegible]6
சாசுவத	127
சாட்டியில்	176
சாதருவீ	240
சாதனையி	176
சாதுர்தளிகை	275
சாதிசனத்	252
சாதிபேதத்	93
சாத்திரங்க	252
சாத்திரங்க	225
சாராதோரைத்	240
சாயிதனை	282
சி	
சிட்டனென	268
சித்தகிரஞ்	244

பாடல்.	பக்கம்.
சித்தந்தெளிந்த	233
சித்தர்கண	272
சித்தாவோ	282
சித்திரம்	258
சிந்தைக்கலங்	234
சிந்தைதனைத்	273
சிந்தைசிதை	228
சிந்துமறி	224
சிந்தையொளி	267
சிவராஜ	230
சிற்பரமே	271
சு	
சுகத்திரு	222
சந்ரசமீசாதி	188
சூ	
சூசநமனீற்	283
சூதென்று	187
சூத்திரம்	300
செ	
செகத்தன்	224
செஜத்துண்மையா	242
செகமுழுதுஞ்	251
செப்புறு	279
செத்தசவ	234
செத்தாலும்	193
செப்பு[illegible]யுஞ்	232
செங்கந்த	267
செய்ததெல்லாங்	253
செல்லுமனவுங்	238
[illegible]லுமுறை	252
செல்வம்	264
சென்மமெடுத்	241
சென்னிக்கிசையா	241
செங்கமல	282
சே	
சேதநமெத்	269
சேயாயுமென்	267
சேர்ந்தசுற்றந்	257
சேர்க்குந்திர	258
சொ	
சொல்லரிய	248
சொல்லரிய-யபி	117
சொல்லறு	256
சொல்லாச	265
சொல்லான்	62
சொல்லுக்கடங்	227
சொல்லுக்கிணங்	247
சொல்லுப்பதர்	254
சொல்லும்	251
சொற்கடங்காச்	216
சொன்னபடி	213
சொன்னமலே	276
சோ	
சோமப்பாலூட்டி	269
சோம்பலுக்	333
சோம்பேறிகள்	236
சோற்றுவெலித்த	178
சோறுவெலித்த-ச	268
சோற்றுப்	257
சோற்றுப்பொதி	247
ஞா	
ஞானகுரு	116
ஞானம்	281

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
த		தாயாகி	102
தங்கக்கொலு	274	தாயாயுமென்	132
தங்குதல்தம்பித்த	333	தாயிருக்கப்	227
தங்குபே	256	தாயினுமிக	279
தசநாடியும்	172	தாளுசமுத்	276
தசநாதமாமுன்	170	தாவியனைத்	279
தஞ்சமெனு	224	தானேதானெவ்	243
தஞ்சமே	143	தான்செத்திருந்	198
தடித்தனமே	272	தி	
தடிப்போலிருந்	278	திக்கற்ற	135
தடையிலுலக	271	திக்குத்திசந்	214
தத்தியேகங்கறப்	74	திக்குவிஜயஞ்	243
தத்துமனத்	240	திச்திதொழு	278
தந்தைதாயென்றே	259	திண்மெமுண்	169
தந்தைதாய்	110	தின்றமுத்திப்	235
தம்பனங்	265	தீ	
தலைக்கு	274	தீதுநலமறியேன்	225
தற்பரத்தி	285	தீதுநலமுதலாஞ்	233
தற்பரமே	264	தீபம்பொருந்து	198
தற்பரமே	271	தீர்க்கதெண்ட	281
தனிபேனுக்	246	து	
தன்னிலிருந்த	236	துர்ச்சேனையி	141
தன்னையறிக்	227	துட்டமாமாயை	266
தன்னையறிந்ததாற்	231	துர்க்கலையற்ற	231
தன்னையறிந்து	261	துர்க்குணமே	228
தன்னையறிந்துணரத்	250	துர்க்குணமேகொள்	236
தன்றேசம்	234	துலங்குமணி	275
தாயைவிட்டு	285	துலங்குமருண்	229
தாயதா	265	துவளுந்துடி	273
தா		துள்ளுமனவாசி	[illegible]
தாயனைய	283	துறவின்றிச்	237
தாயனைய-த	130	துன்பக்கடலைத்	264

பாடல்.	பக்கம்.
துன்புறு	223
தூ	
தூக்காமற்றூங்கி	232
தூங்காமற்	256
தூங்கியிருந்து	249
தூராதிதூரந்	246
தூலத்துளிச்சை	238
தூலத்தையுங்	333
தெ	
தெரியாதவின்பத்	253
தெள்ளியவான்	265
தே	
தேகமுடையமெனத்	234
தேகாபிமானத்	238
தேசாதி	242
தேங்காய்க்கிளநீர்	233
தேச்சிறுனென்	61
தேசிகனைப்போலத்	263
தேடக்கிடையாத	246
தேடிமபொரு	221
தேடியேவர்	69
தேடுவதாவேது	234
தேயாப்பஞ்சா	237
தேய்த்திடவு	146
தேவரீர்	139
தேரூப்பிரபஞ்ச	228
தேனமிர்த	252
தேனமுதே	225
தே[illegible]ழித்த	144
தேனேபோகாய்	244
தேகாபி	331
தை	
தையலர்களா	101
தொ	
தொடுத்தணைத்து	278
தொண்டுசெய்ய	265
தொண்டரிடஞ்	268
தொண்டர்பணி	235
தொண்டாசை	242
தொத்தங்கடிக்	221
தொலையாத	77
தொலையாப்	194
தொல்லுலகி	226
தொல்லைப்பெரு	239
தோ	
தோகையிள	284
ந	
நஞ்சுண்ணு	214
நடனாதிவாசி	124
நடையுடன்	81
நட்டகுவீடு	271
நம்பினபேர்க	317
நயமேயுறைந்த	118
நரம்புதசை	220
நரம்பென்பு	238
நல்லோர்க்கு	281
நவருத்திரத்தை	261
நவகண்டயோக	190
நற்பதவியும்	272
நற்பவளக்கொம்பே	264
நற்பூச்சந்த	216
நா	
நாசச்சரீர	104

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்
நாசமாமோச	125	நித்தியானசையற்று	267
நாகிநிவேணை	196	நித்தமுமேத்	218
நாசிநுனி	221	நிதமுமாய்	71
நாசிநுனி	213	நித்தமோசித்த	155
நாசிநுனிகட்டு	263	நிதமோதனிற்	63
நாடுநகருண்டு	212	நிர்சருணைத்தைக்	267
நாட்டமங்கு	235	நிலைகாட்டுக்காய	250
நாட்டமென்	213	நிலையமுட	76
நாட்டுதிருவினை	223	நிறைசுபரி	257
நாட்டுநவஞ்ச	129	நிற்கவெழுமு	271
நாணுமடவாரை	268	நினைப்பமுதிப்பு	230
நாதமுங்கீதமுங்	219	நினைசுர	219
நாதவிர்தால்	267	நின்னேச்சரண்	221
நாதார்நமல	216	நின்சயல்	229
நாமாணமை	261	நின்றருளன்றி	238
நாமத்தையற்ற	233	நீ	
நாய்சருவிருக்	231	நீக்கமற	66
நாலுநிக்கிணும்	239	நீங்காதபோகமும்	332
நாவார்புகழ்	245	நீச்சாப்பெருதி	251
நாவிநுனி	91	நீட்டக்குறக்க	244
நாழியப்புநாழி	234	நீண்டவண்	214
நாலிரண்ட	218	நீரபூமக	118
நாளைக்கிருக்	212	நீராற்றிரன்கு	232
நாற்காலிகட்டி	276	நீறுக்கரணை	230
நாற்றடிச்சழல்	247	நெ	
நாற்றக்கொலை	269	நெர்பார்	265
நானேநெருப்பாகு	237	நெஞ்சகத்தில்	231
நானேதிருவடி	241	நெற்பவள	260
நி		நெரியற்ற	97
நிசமானதெய்வ	147	நெக்குநிதி	271
நிட்டோயின்	157	நே	
நிஷ்டையிருவி	262	நேசம்வைத்த	256

திருப்பாடலகராதி.

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
சேராம்வழிகாட்டி	241	பலக்கடலை	265
நோ		பழப்பழகி	261
நோக்குநோக்	67	பறுதானிய	58
ப		பற்றற்று	225
பங்கப்பழிப்	262	பன்னிருகால்	331
பசப்பிபடணம்	260	பன்னிரெழுந்	279
பசபாசவரச்	107	பா	
பசைப்பருப்பு	275	பாசாகூடன்	255
பஞ்சரித்துப்	153	பாசமுந்தெயும்	228
பஞ்சசுத்திசெய்த	235	பாசங்கட்கசிந்துருந்	243
படர்ந்தமனக்	223	பாசகரசஞானம்	332
படிக்கும்படிக்கு	212	பாசக்கயிற்று	111
படியோர்க்கெல்லா	279	பாசமறவார்	241
படைத்தப்பித்து	278	பாசமொழித்து	244
படையாவெல்லா	277	பாசவினைப்பாக்கி	250
பட்டைக்கருப்பு	264	பாசவினையெல்லாம்	236
பட்டும்பணி	217	பாடிப்படித்	257
பட்டிப்பசுப்	268	பாட்டைப்படித்	238
பட்டதுவும்	129	பாடைதண்டிக	284
பட்டைடயு	258	பாதலிக்க	254
பணத்தை. ப்	271	பாதப்பூசித்துப்	276
பணிமுடியா	284	பாதமுடியின்	243
பதித்தமனம்	274	பாயுமாறு	90
பத்துவயது	183	பாராதியெப்	79
பத்துவயது	282	பார்சோர	84
பருத்தன	286	பார்கிளிற்பல	243
பருவமதசெய்யப்	230	பார்த்ததிக்	80
பலவிடத்தைச	261	பார்க்குமிட	223
பலவுமா	70	பார்க்கப்பல	229
பல்லாயிரங்கோடி	232	பார்க்கப்பலவிதமாய்	259
பல்லுயிரும்	230	பார்க்கப்பலவித	251
பல்லேயிதம்	278	பார்க்கப்பலவித	243

பாடல்.	பக்கம்.
பார்ப்பாயோ	257
பாலங்கடந்து	270
பாலமுந்தாண்டி	190
பாலனுகவுங்	273
பாலைப்புசித்திட	332
பால்பழமுந்	275
பாவபுண்ணியத்	223
பாவவுடலெடுத்	218
பாலிகதும்	214
பாற்பசுதனைப்	161
பானைச்சோ	278
பி	
பிடியாரைப்	274
பிணம்பிடுங்கித்	284
பித்தம்பிடித்	224
பித்தம்பிடித்த	242
பித்தர்கள்போலும்	265
பிரியாதபே	105
பிரியாபுனதடி	227
பிரியாவரு	229
பின்னையொருவர்	242
பீ	
பீற்றற்றுருத்தி	247
புகழுவார்	142
புண்ணைக்கசிந்து	231
புண்ணீரொழுகி	265
பத்தியசங்காரம்	241
புத்திபிதமகிதப்	236
புத்திதெளியாப்	239
புலனைத்தரசொல்	276
புலியுமெழுவாலும்	260
புனிதகுணங்	312
பூ	
பூசகுமரனன்	280
பூஞ்சோலை	203
பூட்டையுடைத்	334
பூத்தமலரெடுத்	270
பூமிப்பரப்பை	237
பூரணமேயற்புக	259
பெ	
பெட்டிநிறையப்	241
பெண்கொண்ட	290
பெண்களுக்குப்	324
பெண்ணையுலக	281
பெண்ணாசை	212
பெண்கணிர்த்	272
பெண்ணே	273
பெண்பிள்ளை	254
பெர்தமொ	72
பெற்றெடுத்த	232
பே	
பேசாதிடமறிக்	228
பேசாதுமவுனத்	180
பேசசற்றுத்	226
பேச்சுக்கடங்	222
பேதலித்தே	254
பேயைப்பழித்த	147
பேராற்பெரிய	240
பை	
பையலோ	151
பொ	
பொங்குகருணைப்	240
பொங்குந்திரு.	334

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்	பக்கம்.
பொந்துதேடி	150	மக்ககராஜும்	121
பொய்கோத்த	267	மங்காதொளி	276
பொய்ப்பொருள்	264	மடங்கிடைகி	285
பொய்யடிமை	254	மடக்கெடுத்து	243
பொய்யுங்கவடு	228	மடம்புகுநாய்	256
பொய்யெடுத்தா	256	மடிப்புக்கொலை	261
பொய்யேயிருந்த	263	மட்டிகளினுங்	104
பொய்வாழ்வை	237	மட்டிக்கடங்	226
பொல்லாத	138	மண்டபமுங்	268
பொல்லாவென்	236	மண்டபவுள்ள	218
பொறிபுலன்	218	மண்டைடசு	260
பொற்பிரபை	333	மணாதிமூவாசை	266
பொன்மலரே	280	மண்ணாபமூந்தர்	276
பொன்னாசை	125	மண்ணுமுதன்	261
பொன்னான்மயக்	249	மதபேதமோதி	270
பொன்னைப்	141	மத்திபத்தி	227
பொன்னைப்	271	மருவுதலைமறந்து	263
போ		மருளாத்தலத்	262
போகாக்கவலை	224	மலர்ந்திருக்கும்	272
போக்கும்வரத்து	239	மலர்மாலைகள்	273
போக்குவரவற்ற	220	மலிகாதல்கொண்	265
போர்த்தனங்	276	மலைக்குமலை	268
போர்த்தனம்	257	மல்லாந்துதான்	278
போதகத்தைப்	283	மறைப்பொருளை	251
போதமயமாக	254	மனவாக்கனு	223
போருக்கேவந்	236	மனம்பாசமற்று	241
போற்றுமற	265	மன்னிக்க	229
போனதெல்லா	278	மன்னிய	51
ம		மன்னுங்கலை	241
மகத்தோனே	281	மன்னுங்கருவி	259
மகர்விந்தை	183	மா	
மகுவியத்	57	மாதவர்தன்னை	218

திருப்பாடலகராதி.

பாடல்	பக்கம்.
மாரில்பர	281
மாச்சரியகு	259
மாடகூடகண்	261
மாதவர்க்கர	69
மாதவசியாகி	267
மாதவதத்தோரும்	272
மாதாபிதாவு	242
மாயும்	224
மாதாபிதாவு	238
மாதாபிதாவு	256
மாயவலை	284
மாயாதவோ	111
மாலையடைா	285
மாலைமுத	81
மாராயவெள்ள	258
மாளாமயக்கறுத்	253
மாளிகைமேல்	216
மாறுயாற்கரு	216
மான்பிரித்த	234
மி	
மின்னவளைய	237
மீ	
மீசையுள்ளாண்	324
மீளாவெளியில்	225
மு	
முகில்கவிய	128
முக்கண்விழி	250
முக்காலமும்	275
முடிதாக்குமன்னர்	277
முடிமன்னர்	276
முடிமீதினு	274
முடியடியோய்	281
முட்டைப்பொரிப்	275
முட்டாளெனபட்ட	239
முண்டயகென்று	333
முத்தர்பணி	138
முத்தர்க்கும்வாழி	215
முத்தரெலாம்	285
முத்தரெல்லாரை	341
முத்திலருமெய்ஞ்ஞான	250
முத்திதரும்	262
முத்திதரும்	223
முத்துவிரதிள	135
முத்தைதரவ	72
முநீஸ்வரர்	273
முப்பாருமபாழாய்	253
முப்பாழ்மூடிர்	330
மும்மூலமேயாக	281
முன்றுற்சருதி	231
முன்றனிருந்த	248
முன்றெனமக்	233
முன்னையே	175
மூக்குகுத்தி	274
மூக்குமுனைக்கு	277
மூடியமாயை	384
மூலமுதலாறு	235
மூடுமனதறிவே	239
மூடுமுனிக்கிடை	230
மூலககலாவினை	381
மூலக்கனன்	268
மூலப்பிராண	168
மூலப்பிராணனை	381
மூலமுகம்	212

பாடல்.	பக்கம்.
மூலமுதலாறு	184
மூலமலையுண்	163
மூலையர்க்கமாக	265
மூவிலைவாளி	282
மூவர்புரத்துண்	269
மெ	
மெத்தப்படித்த	227
மெய்த்தவயலூற்று	270
மெய்த்தத்துணி	211
மெய்த்தூலவும்	278
மெய்பிரமுவு	272
மெய்மஞ்சட்	272
மெய்யான	196
மெய்யெய்திக	277
மே	
மேலாக்குணைக்	229
மேலிட்டவாணவத்	235
மேழுருவெட்டி	332
மை	
மைந்தர்களை	258
மைமட்டவுக்	272
மையமெலறு	263
மோ	
மோகந்தவிர்க்	185
மோனமலை	222
யா	
யானைரதமேறு	255
யானே	303
ரசயோகசித்து	283
ரத்தினங்கள்	276
ரா	
ராஜாங்கபவேண்டி	259
வ	
வசவியான்று	133
வசகங்கமிகன்	192
வஞ்செஞ்சுறுமேகார்	301
வங்கிவைச்சுறு	301
வந்தசங்கதட	225
வந்தசப்பிரபஞ்ச	239
வந்தசபுரிக்க	223
வந்தசகின்றியெ	233
வந்தியமானை	216
வந்தியமாசை	332
வந்தியார்செய்	280
வயமாவரு	273
வனங்கு	64
வனைடாய்ப்	88
வலையீச	119
வல்லாரைப்	251
வற்றுச்சமுத்	222
வற்றுவருட்	280
வனவாசமே	270
வன்னசசெழும்	278
வன்னததிரு	226
வன்னவுடைக்கு	273
வா	
வாசகத்தின்	241
வாசனைப்ப	241
வாசிதனிலேறி	255
வாசிவாவென்று	263
வாசியிஞ்ஞேறி	253
வாதனையிறக்க	171

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
வாதேயகண்ட	226	வெ	
வாதுக்கடர	247	வெட்டவெட்ட	206
வாமப்பாலைப்	273	வெட்டவெளி	160
வாயேயபுலம்பி	227	வெட்டவெறும்	255
வாராக்கருணை	224	வெம்பிமிக	270
வாராயோவிவன்	218	வெய்யிற்பட்	273
வாராயோவையா	253	வெல்லரிய	173
வாய்ச்சதெனக்	267	வெற்றிதரு	256
வாழுகிரேறுமென்	243	வே	
வானேறநாலேலணி	238	வேசியென்றபேர்	277
வி		வேசைசீருணத்தை	277
விண்கொண்டு	270	வேஷந்தனைப்	258
விண்ணுகி	221	வேஷந்தனைப்	257
விண்ணுடர்	256	வேடிக்கை	116
விண்ணோடுமண்	231	வேட்டைபெரி	255
விண்ணுக்குள்	219	வேதக்கருவை	259
விண்ணுமுதன்	223	வேதங்களாலும்	230
விரிந்தசரியை	235	வேதாந்த	105
விலங்கினங்க	269	வேதாந்தவேத	261
வில்லங்கமற்று	266	வேதமறைப்பொருளை	245
விளக்குஞ்சுட	240	வேதியர்க்கு	260
விள்ளரியவேதம்	259	வேரைவேரோ	260
விற்புருவத்தூடு	267	வேல்விழியார்	266
வீ		வேரற்ற	92
வீடுகொடென்று	266	வேற்றொருவர்	252
வீடோவென்	255	வை	
வீண்காதறந்த	265	வையம்பொய்	256

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியவிலாசம் பிரஸ், மதுரை.